

**A Szolnoki MÁV Sportegyesület
jubileumi évkönyve**

Szolnok város sportéletének meghatározó szereplője a Szolnoki MÁV Sportegyesület. Az idén százesztendős klub sportolók tízezreit adta a városnak, öregbítette Szolnok hírnevét, miközben az egészséges életmód példájává vált. Több tízezer gyermek tanult meg úszni, generációk nőttek fel a klub nagyszerű focimeccsein, rengetegen tapsoltak atlétáinak, sokan csodálták bokszolóikat, vívóikat, kosarasaikat, s közben szurkoltak az egyesületnek, valamint a városnak, melynek B. Nagy Pál személyében egy olimpiai bajnokot nevelt az egyesület.

A Szolnoki MÁV SE jelene egy megváltozott hazai sportéletben már lényegesen kevesebb sportágra koncentrálódik, ám a mostani időszakot, köszönhetően a klub vezetőinek, eredményes sportolók és versenyek fémjelzik, az elmúlt évtizedekben több olimpikonnal büszkélkedhet az egyesület.

Szolnok város polgárainak nevében köszönöm azt a rengeteg munkát, melyet az elmúlt száz esztendőben a klub előjárói, sportolói, segítői végeztek. A Szolnoki MÁV Sportegyesület része városunk történetének, jelenének. Kívánom, hogy a következő száz év sportéletének is markáns, meghatározó egyesületeként éljen tovább.

Szalay Ferenc
polgármester

100 év vasutas sport vállalati szemmel

A MÁV Zrt., mint a MÁV Csoport vezetője és egyben az egyik legnagyobb vasútvállalat, kiemelt figyelmet fordít a társadalmilag felelős gondolkodásra. A felelős munkaadói magatartás egyik alappillére a munkavállalókkal való törődés, gondoskodás, a vállalatcsoport ezért kiemelkedően fontosnak tartja az egészségmegőrzést. Ez nem csak a munkavégzés során felmerülő egészségkárosító hatások kiküszöbölésére irányul, hanem az általános egészségi állapot megőrzését, megtartását vagy visszaállítását is magába foglalja. Egy vállalatnak alapvető érdeke, hogy munkavállalói minél kevesebb időt töltsenek távol munkahelyüktől betegségük, megromlott egészségi állapotuk miatt. Az egészséges életmód fenntartásában pedig a sportnak nélkülözhetetlen szerepe van.

A Magyar Államvasutak vezetése hamar felismerte a sport, különösen a csapatsport vitathatatlan érdemeit, aminek rekreációs és egészségmegőrző hatása mellett kiváló közösség összetartó ereje is van. A vasútvállalat ezért szinte megalapítása, az 1800-as évek vége óta jelentős figyelmet szentel a sportnak, a testmozgás biztosításának. A századforduló idején, Budapesten és a vidéki nagyvárosokban sorra alakultak a vasutas sportklubok, amelyek jelentős szerepet töltek és töltenek be a hazai tömegsport elterjedésében, megszerettetésében és az utánpótlás nevelésben, élsportolóink pedig hazai és nemzetközi világversenyeken több sportágban is aranyéremmel vívták ki az elismerést.

Az azóta eltelt egy évszázad alatt sok minden megváltozott, a vasút, a nehézipar és a sport is. Egy dolog nem változott, a sport iránti szeretet és rajongás. A vasúttársaság a még működő klubokkal folyamatosan tartja a kapcsolatot, támogatja azokat kedvező területhasználati megállapodásokkal, munkavállalóinak pedig rendszeresen szervez saját belső sporteseményeket.

Sajnos a társaság szűkülő keretei egyre kisebb mértékben teszik lehetővé a közvetlen anyagi sporttámogatást, de most is számos módon ösztönzi a vállalatcsoport munkavállalóit az aktív szabadidő eltöltésére. A cégcsoport valamilyen vállalatát büszkeséggel tölti el, hogy jelenleg is számos egyesület viseli nevében az alapító MÁV megnevezést, és külön örömünkre szolgál, hogy a nagy múltú Szolnoki [MÁV Sportegyesülettel](#) együtt emlékezhetünk alapításának 100. évfordulójára. Jó látni, hogy a sport sosem „megy ki a divatból”!

A MÁV-GÉPÉSZET Zrt. mára önálló gazdasági társasággá vált, azonban bebizonyosodott, hogy a kihívások mellett is erős szereplő maradt a magyar vasúti jármű karbantartás és javítás üzletágban. A piacorientált szemlélet mellett a vállalat számára mégis fontos, hogy pártolja a hagyomány alapú értékeket.

A MÁV-GÉPÉSZET meghatározó partnerei a MÁV és leányvállalatai, köztük a MÁV alapítású Szolnoki [MÁV Sportegyesület](#) is, amely mindig számíthat a MÁV-GÉPÉSZET támogatására. E nemes jubileum alkalmából kívánunk a MÁV SE munkatársi és sportolói közösségének sok sikert és eredményes működést a második 100 évre is!

Történelem kezdődött a Szolnoki MÁV-val

A szolnoki Tisza hídon békés tehéncsordák kolompoltak végig, a piacon a termények mellett ember nagyságú harcsára alkudoztak a vevők, – meg munkaerőre a munkaadók. Aztán Budapest felől egy acélkígyó indult el Szolnok felé, s amikor elérte a várost, egy csapásra megváltozott a sorsa. A vasút a Tisza parti városba hozta Kossuth Lajost, aki 1847. szeptember 1-jén megnyitotta a második, – a Pest-Vác után a Pest-Szolnok vasútvonalat. Az Életképek 1847. szeptember 5-i számában érzékletes leírás eleveníti meg a felemelő ünnepséget: *„Megérkezvén Szolnokba – elkezdődött a pompás ebéd. Igen élénkké tette ezt a magyar katonazene és érdekessé a nézőül megjelent hölgsereg. Ebéd folytán feláll Kossuth Lajos, a szokott ékesen szólásával igen idő- és helyhez alkalmazkodott fölköszöntést mondott... Megemlítendő, miszerint a jelen volt gróf Széchenyi István innen a Tiszán Szatmárba utazott. Ezután hazatértünk, elhozáván magunkkal emlékül a vasútvonal földtani térképét.”*

Az ünnepségre három mozdony érkezett 16 kocsival és mintegy hatszáz utassal. A vonat 9 órakor indult és 11.30-kor ért Szolnokra, előre egy üres mozdonyt küldve „a lehető akadályok kitudása végett”.

Aztán leszedték a lobogókat, elutaztak az ünneplők, és akik maradtak, azok a vasutasok voltak. A már meglévő „Pesti Főműhely” után Szolnokon is létesült egy Fűtőházzal egyesített fiókműhely, amely a Pest és Szolnok között ingázó hat szerelvény karbantartását végezte. A vadonatúj járművek alig igényeltek kezdetben javítást, ám ahogy tekergett egyre tovább az acélkígyó, úgy lett mind nagyobb szükség a javító szakértelemre. A Fűtőházzal egyesített fiókműhely tehát 9 év után megszűnt, s további munkáját a mai Járműjavító látta el.

A Tiszavidéki Vaspálya Társaság – mint az alföldi vasútvonalak tulajdonosa – 1856 elején a jelenleg is meglévő Járműjavító üzem építéséhez fogott, amelyet 1858. május havában helyeztek üzembe. A vasúttal a Járműjavítóban tevékenykedő német mesterek a szakma európai színvonalát hozták a Tisza-partra. A kor szintjén álló technikához egy szervezett munkásgarnitúra nőtt fel. No, nem egy csapásra, hiszen a történelem csak nagy pillanataiban ismeri az „azonnal” és a „mindent” fogalmát, de az idő múlásával a mozdonyok forgatták itten az idő kerekét is. Az 1870-es években – alig húsz év telt el az alapítás éve óta – az egykori mezőgazdasági város munkásmozgalmat kezdett tanulni. És tétova szervezetek jelezték, hogy kezd a gyár közösséggé egyesülni. Már 1875-ben megalakult a „Fáklya Társulat”, amely 87 tagot számlált. A célja emberi volt: az elhalt munkások családtagjainak temetését kívánták díszessé tenni, majd az adományokból, illetve a bérleti és tagsági díjakból összespórolt pénz a hátra-maradtak segélyezését is szolgálta.

Wágner Gusztáv műhelyfőnök alig egy év múlva olvasószoba megalakítására hívta fel az üzem dolgozóit. Október 1-jén megnyílt az olvasóterem és némi vezetői ráhatással jelentős létszámot sikerült biztosítani e kulturális létesítménynek. A Dalárda 1878. december 31-én szerveződött, s ha innen nézzük a sportegyesület 1910-es alapítási évét, az mondhatjuk: kissé későn ébredt a sport az üzemben. Hiszen lezajlott Athénban az újkori olimpia, s Kellner Gyula, maratonfutásban érmet is hozott Szolnokra.

Miért pont 1910? Vajon milyen eróziók mozdítottak hegyeket ebben az évben a sportban? Talán elég volt indíttatásnak annyi, hogy tanoncműhely szerveződött éppen ebben az évben és valaki végig gondolta az innen induló fiatalok életpályáját? Esetleg egy árnyalattal vastagabb lett a kenyér ebben az esztendőben? Talán a havi 307,2 órás munkaidő tűnt elviselhetetlennek a test és a lélek ünnepnapjai nélkül? Esetleg ekkor érett vezetővé egy olyan generáció, amelyik már a szervezetséget természetes létformának érezte? Talán egy baráti összejövetelen pattant ki a szikra? Akárhogy is – korszakos elhatározás volt.

1910-1924

J e g y z ő k ö n y v

felvételű Szolnokon 1910. évi május hó 11-én a szolnoki máv sportegyesület megalakítására összehívott közgyűlésről.

Tárgy:

- 1./ A Szolnoki máv sportegyesület megalakítása és az alapszabályok letárgyalása.
- 2./ Megalakulás esetén a tisztikar megválasztása.

Jelen voltak: Papp Dénes, Sarkadi Ferenc, Zurányi Vilmos, Ibrányi Mihály, Radó Sándor, Radó Rezső, Pásztor István, Riszner Béla, Bódi Béla, Mohaupt Lajos, Szirmai Sándor, Németh Lajos, Makk István, Karácsonyi József, Fekete Mihály, Skultéti István, Maurer János, Király Ferenc, Szombati János, Pogány József, Németh Gyula, Skála Béla és Fekete István.

Papp Dénes máv mérnök emelkedik szólásra, és kifejti, hogy régóta foglalkozik azzal a gondolattal, hogy egészségünk fenntartása és testi erőnk gyarapítására célszerű volna egy sportegyesület megalapítása, ahol a hivatalos elfoglaltság után egyrészt kellemes szórakozást szerezhetnénk magunknak, másrészt pedig az asztalhoz szegezett szellemi munka által folyamatosan csökkenő testi erőnket fejleszthetnénk, ápolhatnánk, és egészségünk fenntartását elősegítenénk.

Ezen eszme ösztökélte arra, hogy felhívást bocsájtson ki, hogy azokat, akik vele egy véleményen vannak és egy ilyen sportegyesület megalakítását szintén szükségesnek tartják, értekezletre hívja össze, hogy ezen akaratuknak ott határozat alapján kifejezést adjanak.

Szíve melegével üdvözlí ezért a megjelent kartársakat, felkérve őket arra, hogy a sportegyesület megalakítására vonatkozó szándékukról, illetve a megalakulás körül fennforgó észrevételeiket tegyék meg.

Szirmai Sándor máv segédszertárnok szól fel ezután.

Lelkesen üdvözlí az eszmét, vele mindenben egyetért és úgy ő maga, mint megjelent kartársai nevében kijelenti, hogy örömmel kívánják a sportegyesület megalakítását, mert ezáltal mindnyájunknak egy rég óhajtott kívánságuk megy teljesedésbe, testi erők fejlesztése, a kartársi szellem ápolása.

Az elhangzott szavakat hosszú éljenzés követte és a jelenlévők egyforma lelkesedéssel jelentették ki, hogy a sportegyesület mielőbbi megalakítását szívvel lélekkel kívánják, ezennel közgyűléssé alakulnak és korelnökké Papp Dénes máv mérnököt, jegyzőkönyv vezetőül pedig Radó Rezső máv irodakezelőt nagy ováció közt kikiáltják.

Papp Dénes megköszöni a bizalmat, a korelnöki tisztet elfogadja, s miután látja a változatlan lelkesedést a szolnoki máv. sportegyesületet megalakítottnak jelenti ki.

Rövid szavakban vázolja ezután a korelnök, hogy mik volnának az egyesület működésének főbb irányelvei, és hogy miben látja, illetve mik volnának azok a módosítások és eszközök, amelyekkel az egyesület célját a lehető legteljesebben elérhetné.

Az egyesület első dolga volna a legszükségesebb tornaszerek beszerzése, hogy a tagokat mindjárt az első napokban szórakoztathassuk, velük az egyesületet megkedveltessük és őket az egyesülethez lekötni tudjuk. Az egyenlőre beszerzendő torna- és játékszereket a következőkben nevezi meg: nyújtó, korlát, ló, gyűrűhinta, trapéz, diszkosz, svéd gerely, súlygolyó, ugrómérce, ugró rúd, football és fűleslabda, hogy minden tag a saját egyéniségéhez mérten képezhesse magát.

Helyeslőleg elfogadták.

Ezután az elnök egész terjedelmében felolvassa: az egyesület célját, működését, a jogok és kötelezettségek, valamint az adminisztratív teendők megállapítását magában foglaló alapszabály tervezetét.

A bemutatott alapszabály tervezetét a közgyűlés letárgyalván, egész terjedelmében elfogadja, alapszabályzati erőre emeli és megbízza az elnököt, hogy jóváhagyás végett a magyar királyi belügyminiszter úr ő nagyméltóságához terjessze fel.

Mínt hogy az egyesület a mai napon megalakult, felkéri a korelnök a jelenlővő, illetve az egyesület tagjai sorába már belépettetek, hogy az egyesület tisztikarát már ez alkalommal válasszák meg.

A közgyűlés egyhangú lelkesedéssel elnökke: Papp Dénes,

Alelnökke: Sarkady Ferenc,

Titkárrá: Radó Rezső,

Jegyzővé: Fekete Mihály,

Pénztárnokká: Pásztor István,

Ellenőrré: Mohaupt Lajos,

Könyvtárnokká: Bódi Béla és

Gazdává: Szirmai Sándort.

Választmányi tagokul pedig:

Radó Sándor,

Zurányi Vilmos,

Ibrányi Mihály,

Riszner Béla,

Németh Lajos,

Makk István,

Karácsonyi József,

Maurer János,

Skultéti István,

Király Ferenc,

Pogány József és

Németh Gyula.

Végül választmányi póttagokká:

Szombati János, Skála Béla és Fekete Istvánt megválasztja.

A megválasztott tisztikar az iránta megnyilvánult bizalmat megköszöni, a reá bízott tisztet szívesen vállalja és az egyesület hasznos munkálkodására és sikeres működésére az Isten áldását kéri.

Felkéri végül az elnök az itt jelenlővőket, hogy amennyiben valakinek megjegyzése, illetve észrevétele volna, azt tegye meg.

Miután szólásra senki nem jelentkezett, az elnök az ülést a résztvevők lelkes éljen-zése között bezárta.

Kelt Szolnokon, 1910. évi május hó 11-én

Radó Rezső s.k.
jegyzőkönyvvezető

P.H.

Papp Dénes s.k.
elnök

Hitelesítjük:
Radó Sándor s.k.
Sarkady Ferenc s.k.

A jegyzőkönyv magasztos eszméket érintő felhívásai az elkövetkező évekre is útmutatással szolgálnak. Mielőtt e könyvben az egyesületben 100 év alatt működő szakosztályok munkáját bemutatnánk, örök dicsőségül álljon itt a kiváló sportvezetők neve és érdemei, akik jelentősen hozzájárultak a Szolnoki MÁV SE fejlődéséhez és eredményes szerepléséhez.

A szikarán szűkszavú történelem jobbára csak neveket hagy ránk. Azt, hogy **Papp Dénes** MÁV Műhelyi főmérnök kezdeményezésére 23 taggal 1910. május 11-én alakult meg a nagyszerű múltú, sok nehéz küzdelmes időszakot átvészelt Szolnoki MÁV Sportegyesület.

Papp Dénes

Innen számoljuk a klub létrejöttét, melynek első elnöke **Papp Dénes** volt. Őt követte 1924-től **Máté József** műhelyfőnök, akinek irányításával befejeződött a sporttelep bővítése, elkészült a 800 fős tribün, alatta öltözőket hoztak létre.

A klub következő elnöke 1926-tól **Kamarás (Krámer) Gyula** műhelyfőnök, akinek a vezetése alatt megtörtént sporttelep mellett lévő mocsaras terület, a jelenlegi salakpálya feltöltése. Ebben az időszakban készült el a versenyszoda és a vasbeton tribün. Ekkor alakították ki a tenispályákat is. Ez utóbbi esztendőben már ügyvezető is dolgozott az egyesületnél.

Sóky Imre mérnök vezetése alatt történt az uszodai kabinok és az öltözők létesítése, valamint a sporttelep világításának megteremtése. Ekkor épült meg a négy lőállásos céllövőpálya is.

Hét évvel később, 1933-ban **Varga László** műhelyfőnököt nevezték ki a MÁV SE elnökének, az ügyvezető elnök továbbra is **Sóky Imre**, a főtitkár **Bosnyák István**, míg a titkár **Ruzits Ferenc** volt.

Rá egy esztendőre 1934-ben, hét esztendeig **Leveles Kálmán** műhelyfőnök, műszaki tanácsos látta el a klub elnöki feladatait. Az ügyvezető elnök: **Sóky Imre**, és a főtitkár **Bosnyák István** személye nem változott. Ebben az időszakban épült a 400 m salakos futópálya, tovább fejlesztették a löteret és az uszodát. Elkészült sporttelepet körülevő vasbetonkerítés. Telenként pedig korszolypálya is üzemelt a létesítményben.

1941-től **Leveles Kálmán** elnök munkáját két társelnök, **Csábi György** fűtőház főnök és **Paulovits Mihály** állomásfőnök segítette. Az ügyvezető változatlanul **Sóky Imre**, míg a főtitkár **Bosnyák István** volt.

1941 nyarán **Leveles Kálmán** nyugdíjba vonult, utódja **Járay Elemér** műszaki főtanácsos lett.

A második világháború után, 1947 januárjában klubelnöknek **Sóky Imrét**, ügyvezető elnöknek pedig: **Ürge Gyulát** választotta meg a tagság.

A történelemkönyvek szerint 1949-1953-ig az egyesületet, Szolnoki Lokomotívnek, míg 1954-1956-ig Szolnoki Törekvésnek hívták, ez utóbbi három esztendőben **Kaposvári Géza** elnök és helyettese **Maglódi Gyula** vezette a klubot.

A 1956-tól ismét Szolnoki MÁV SE néven működik az egyesület, ekkor az elnök, **Rózsavölgyi Béla**, az ügyvezető elnök, **Kurucz József**, a főtitkár pedig, **Ambrus János** volt. Ekkor füvesítették a labdarúgópályát, és rendbe hozták a lelátót.

A következő tizenkét esztendőben az egyesület főtitkárai teendőit: **Maglódi Gyula**, **Pintér Béla**, **Kaposvári Géza**, **Ambrus János**, **Pintér Ferenc**, valamint **Csik Ferenc** látta el. Ezekben az években elsősorban a labdarúgás fellendítésén dolgoztak a klub vezetői.

Hangya Mihály, mint függetlenített ügyvezető elnök 1968-1976. között dolgozott a kék-fehér klubnál. Irányításával elkészült a 18x48 méteres sportcsarnok, melyhez eredményjelzők és öltözők is társultak. Tető alá került a sportszálló. Elektromos eredményjelzővel, új kerítéssel bővült a sporttelep. Felújították az álló és a fedett ülőlelátó tetőszerkezetét is.

A rá következő két és fél esztendőben az ügyvezető elnöki teendőket **Pakai György** látta el.

1979. július 29-én megalakult a Szolnoki MÁV-MTE.

Két klub kézfogása

Komoly „haditerv” készült az alakuló küldöttközgyűlés lebonyolítására. Július 29-én a Szolnoki MÁV és a Szolnoki MTE is 17 órai kezdettel tartotta rendkívüli küldöttközgyűlését. A vasutasok a Szakszervezetek Megyei Tanácsának földszinti kultúrtermében, a piros-feketék küldöttei a Megyei Tanács V. B. Járási Hivatalának tanácstermében gyűltek össze. A Szolnok megyei Néplap sportrovatában Fenyvesi József, az MSZMP Szolnok Városi Bizottságának titkára az alakulás napján a következőkkel magyarázta a fúzió hasznát.

– Azért támogatjuk a két elnökség kezdeményezését, az egyesületek összevonására, mert ez mindenképpen a versenyeredményekben való előrelépést segíti. Senki előtt nem titok, hogy a magas szintű versenysport egyre több pénzbe kerül, már pedig a szolnoki közvélemény nem egyszer adott hangot annak, hogy nem elégszik meg a középszerűséggel, így hát meg kell teremteni az előrehaladás alapjait. Csak a labdarúgást véve például: az MTE önmagában hiábavaló erőfeszítéseket tett a magasabb osztályba jutásért, a MÁV-nak pedig a NB II-ben való megkapaszkodás is gondot jelentett. Együtt biztosan többre viszik.

– Természetesen a több pénz még nem jelent automatikusan jobb sportot is, ám a szakosztályok „házasságával” így elsősorban labdarúgásban és kosárlabdában egy egészséges szelekció érvényesül: azoknak biztosítanak megkülönböztetett versenyzési feltételeket az egyesületben, akik ezzel a lehetőséggel élni is tudnak. Ugyanígy erősödhet az egyesület vezető testülete is, hiszen a leghozzáértőbb, legjobbban felkészült irányítók kapnak majd tisztséget az új vezetőségben.

– A pénz, a tehetség és a vezetői hozzáértés egy kalapba kerül – mindez együtt garanciája lehet a hön óhajtott sikerek elérésének. Az előkészítő bizottság nagy tapintattal és körültekintéssel vette száma azokat az értékeket, amelyeket hatvanhetvenéves fennállásuk során megőriztek az egyesültek, így azok tovább élnek majd.

Szabó József, a Megyei Sporthivatal vezetője, a sportágak konkrét helyzetét tekintette végig. A Szolnoki MÁV 605, a Szolnoki MTE 693 versenyzővel rendelkezik, a MÁV pártoló tagjainak száma 1477, míg az MTE-nek 343 pártoló tagja van, így több mint háromezer sportegyesületi tagja lesz az új klubnak, melynek születéséről a mai közgyűlés dönt majd. A megye sportolóinak 10 százaléka, az aranyjelvényesek 80 százaléka versenyez a két egyesületben. Az NB II-ben a két labdarúgócsapat, a női kosárlabda és teke együttes biztosított helyet magának. „B” kategóriás az atlétika és vívó szakosztály. „C” kategóriába tartozik a súlyemelés, birkózás és tenisz. „D” kategóriás besorolásra jogosult az úszó a tájfutó, ökölvívó, torna és természetjáró szakosztály. A párhuzamosan tevékenykedő sportágak természetesen egy közös csapattal folytatják, így 14 verseny szakosztály fenntartását tervezik.

Úgy számítják, hogy a két egyesület elnökségéből felszabaduló tisztségviselők a kedvenc sportáguk szakosztályában folytatják a tevékenységüket, így érezhetően javul a vezetés színvonala. A sportvezetők az illúzióktól óvják a

közzévéleményt: természetesen a labdarúgásban az első osztályú szint elérése most már reális közelségbe került, – a szakosztály az NB I-es modell szerint végzi munkáját – ám, hogy mikorra sikerül az élvonalbeli csapatra való játékost toborozni, ez napra aligha tervezhető.

A Szolnoki MÁV tanácskozásán Molnár György, a Vasutas Szakszervezetek titkára és Ambrus János, a sportegyesület társadalmi elnöke indokolta az egyesülés szükségességét.

Elmondták, hogy az anyagi és szellemi erők szétforgácsoltága miatt Szolnokon a sportrendezvények nincsenek arányban az anyagi ráfordítással. Az MTE és a MÁV rivalizálásának a város sportja látta kárát, ezért is egyesíteni kellett az erőket. A MÁV biztosítja továbbra is a sportra szánt anyagi támogatást, így filléres gondjai nem lesznek az új klubnak.

Molnár György röviden felvázolta a vasutas sport múltját: az 1920-as években 250 vasutas egyesület tevékenykedett szerte az országban, ma a számuk 60, ám az erők további egyesítésére van szükség ahhoz, hogy növekedjék az anyagi és szellemi háttér, amely nélkül ma már nem lehet számottevő eredmény elérni. Végül a MÁV küldöttközgyűlése egyhangú szavazással döntött arról, hogy az MTE-vel közösen próbálnak hírnevet szerezni Szolnok városa és a megye sportjának.

Az MTE küldöttközgyűlésén dr. Soós István, az egyesület elnöke hangsúlyozta, hogy két egyenlő erővel rendelkező egyesület fúziójáról van szó, s a leendő új klub megnövekedett anyagi ereje, szakembergárdája, létesítményeinek közös volta feltétlenül a megyeszékhely élsportjának előrelépését szolgálja. A vita után megtartott szavazáson egyetlen ellenszavazat ellenében a sportegyesület közgyűlése elfogadta az egyesülésről szóló javaslatot.

Ezután került sor a városi tanács dísztermében az összevont küldöttközgyűlésre, ahol megjelent Páder János, az OTSH elnökhelyettese is, Németh Mihály városi sportfelügyelő ismertette az előkészítő bizottság jelentését, s még egyszer csokorba szedte azokat az indokokat, amelyek a fúziót sürgették.

Elmondta, hogy a közeljövőben, négy sportágban – atlétikában, vívásban, labdarúgásban és kosárlabdában – kerül elérhető közelségbe az „A” kategóriás minősítés megszerzése. Ezután Ambrus János, a MÁV egyesületének társadalmi elnöke és dr. Soós István, az MTE egyesületének elnöke számolt be a korábban megtartott rendkívüli küldöttközgyűlés döntéséről. A felszólalók valamennyien helyeselték az erők egyesítését, ám nem tagadták, nehéz a búcsú a megszokott klubszínektől.

A megye legnagyobb sportegyesületének tisztségviselői a következők lettek, elnök: Ambrus János, társelnök: dr. Soós István és Kuti György, ügyvezető elnök: Hollóy Tamás, helyettese: Pakai György. Az elnökség tagjai: Ábel József, Demecs Béla, Kanyó Sándor, Kácsor József, Király Sándor, Maglódi Gyula, dr. Stiegler Károly, Szekeres József, Sziráki András és Tóth György.

A most már piros-kék színű klubnál: 1979-1987-ig Ambrus János, 1987-1993-ig Sándor János, 1993-1994-ig Lévai Julianna, 1994-1996-ig Gombkötő Béla töltötte be a társadalmi elnöki funkciót.

A MÁV-MTE-nél az ügyvezető elnöki tisztet 17 éven át Hollóy Tamás látta el. Ebben az időszakban ökölvívó és súlyemelő edzőterem, öntözőberendezéssel ellátott tenispályák, öltözők, valamint sportolói szálláshelyek épültek. Az uszodában elkészült a szauna, felújították az 50 méteres medencét. Új irodát kaptak az atléta- és kosárlabdaedzők, megtörtént az irodaház teljes átalakítása. A sportcsarnok elektromos térválasztó függönyt kapott, új bejáratot alakítottak ki a létesítményben.

A futófolyosó és álló lelátó építése, az ülő tribün felújítása, a füves labdarúgó pálya teljes rekonstrukciója, és a parkosítás is erre az időszakra esett.

1996-ban azonban az egyesület küldött közgyűlése úgy döntött, hogy ismét Szolnoki MÁV SE néven, ám kék-sárga színekkel működjön a nagy múltú klub, melynek elnökének Molnár Lajosnét választották, aki két évig látta el feladatát, akit dr. Bajnai Gábor (1998-2003), Sándor János (2003-2005), Pintér Lajos (2005-2009) követett az elnöki pozícióban. 2009 óta Balasi Péter, az újra kék-fehér színű klub első embere.

1996-ban az elnökség pályázatot írt ki az ügyvezetői teendők ellátására. Az elképzelés egyfajta modernizációs működési szisztéma kialakítása az egyesület szervezeti működésében. Az ügyvezető elnöki teendőket Pataki József látja el. A szervezeti kereten belül az ügyvezetés elsődleges feladata a létesítményi alapfeltételek biztosítása a szakosztályok számára. Az önálló szakosztályi működés feltételeinek megteremtése, mely természetesen nagyfokú önfinanszírozást is jelent. 1998-tól a labdarúgó szakosztály önálló gazdasági társaságként (Szolnoki MÁV FC Kft.) működik Ferencz Gábor vezetésével.

2000-től a női kosárlabda szakosztály szintén önálló gazdasági társaságként (Szolnoki Női Kosárlabda Klub Kft.) működik.

A többi szakosztály önálló működése elkülönített adminisztrációval biztosított az egyesület keretén belül. Ezen időszakban jelentős adóság állományt kellett kezelnie az egyesület vezetésének, melynek 1998 végére sikerült konszolidálni. Ennek ellenére folyamatos finanszírozási problémákkal küzd az egyesület és a szakosztályok vezetése, de a gazdálkodás átlátható, folyamatos és a működési alapfeltételek biztosítottak.

A MÁV Rt. támogatásával 1996-ban felújítják a labdarúgó tribün padozatát, a strand napozó lelátóját. 2003-ban a csarnok felújítása történik (parketta csere, tetőszigetelés, homlokzat felújítás). 2008-ban pályázati pénzből a csarnok vízellátási cseréje történik meg.

2003-ig önkormányzati támogatással az egyesület üzemelteti a MÁV strandot. 2003-tól a működtetést az ÁNTSZ előírásoknak nem tudunk megfeleltetni, fejlesztésre, felújításra nincs elég pénz.

A gazdasági élet hatásai erősen hatnak a MÁV támogatásokra. 2003-tól a MÁV folyamatosan tárgyal az önkormányzattal arról, hogy a létesítményt átadja, mely 2010 évvégére akár meg is oldódhat. A nehézségek ellenére a Szolnoki MÁV Sportegyesület a 100. születésnapján működik és képes belső nem anyagi jellegi tartalékaiból is jelentős eredményeket produkálni. Büszkélkedhetünk a 100. esztendőben is magyar bajnokokkal, világbajnoki helyezettekkel és olimpiai kerettagokkal.

A jelenlegi MÁV Sportegyesület sportpályája

LABDARÚGÁS

Az elsőként megalakult szakosztályok közül a labdarúgók keresték a nyilvánosság előtti szereplést: előbb a csirkepiacon, majd a vásártéren rúgták a labdát, mígnem 1912-ben már a saját, Podolszky úti, kezdetlegesen kiképzett játékterükön vívták a pontokra menő küzdelmet. A korabeli sajtó már a kezdet kezdetén több száz drukkert vett számba vasárnaponként.

Az első labdarúgócsapat összeállítása a legrégibb feljegyzés szerint ez volt: Schütz D. – Dudás A., Fekete M., Pozderka D., Hegedűs I., Deutsch E., Moharupt L., Vasvári K., Cseh Zs., Varga I., Fekete J. Az alapító „labdakergetőkhöz” újak csatlakoztak, s 1912-ben már jelentősen kibővült a csapat kerete. Kapusok: Schütz, Scholz, Finálé, háttvédek: Bulyáki J., Weisz, Fekete, fedezetek: Hegedűs, Patak, Deutsch, Patkó, csatárok: Tokai, Katona, Herédi I. Borbás, Ragg.

A MÁV első labdarúgócsapata 1910-12

Az első jelentős fegyvertény sem váratott magára, jó játékkal, hatalmas küzdelemben: *Szolnoki MÁV–Temesvári Kinizsi 3:2*. Az 1912-13-as bajnoki idényben a MÁV a KAC és Monor után a harmadik helyet szerezte meg. 1914 őszén Szolnokon a Kolozsvári TC ellen 5:2-re nyert a csapat, majd egy sikeres menetelés után az élen végeznek a Kecskeméti Alosztály Bajnokságban.

Az első világháború megnehezítette az egyesület dolgát, 1915-ben már csak két futballmérkőzésre futotta a megmaradt emberanyagból. A következő évben azonban már végleg elhalt a labdapattogás a játéktéren.

A szolnoki műhely munkásai részben mentesek voltak a katonai szolgálattól, de a haditermelés megkövetelte, hogy szinte éjjel-nappal dolgozzanak.

Az élelmiszerellátás is amolyan hadiállapotot tükrözött, s mint ahogy az már ilyenkor lenni szokott, virágzott a spekuláció, a feketepiac. Nem csak civilek álltak helyt a hátország első vonalában, de könnyen sérült és felgyógyult katonák is a munkapad mellé álltak, ők természetesen katonaruhában, s elnevezésük „vezényelt katonamunkás” volt. Ők voltak nehezebb helyzetben, hiszen szervezkedés esetén a statárium előtt feleltek. Rövidesen a tetőpontjára hágott az elégedetlenség, egyhetes sztrájk szerveződött, s lassan kinőttek a sorokból a munkásmozgalmi vezetők is: F. Bede László, Szántó Illés, Kovács Mátyás, Kecskés András és Kisházi Lajos szervezte a munkabeszüntetéseket.

Sajátságos módon „puskaporos hangulatban” is magához tért a MÁV labdarúgócsapata, sőt 1917-ben edzésbe állt az akkori idők legsikeresebb gárdája: August B. – Adler, Tamás, Ragg I, Hegedűs, Westher, Ragg II, Deme F., Mittelstäger, Kántor, Bulyáki J. (Kecskeméti).

Időközben az egyesület elnöke, Papp Dénes, az MLSZ tanácstagja lett. A labdarúgócsapat ekkor a Pestvidéki Kerületben szerepelt, a 1918 júliusában Szolnokon kétezer néző előtt – egyforma pontszám miatt sorsdöntő mérkőzését vívott – s az eredmény: Szolnoki MÁV–Kecskeméti AC 8:1 (6:0); Góllövők: Bulyáki(3), Mittelstäger(3), Kántor, Hegedűs. *„Felejtethetlen vasárnap! A nagyszámú közönség vállon vitte le a játékosokat, a mezőny legjobbja Hegedűs volt. Ezen a napon tartották Papp Dénes búcsúztatóját, akit elhelyeztek a városból, s akit rajongásig szerettek játékosai, de tiszteltek városszerte a sportbarátok is.”* Így emlékezik meg erről a napról a helyi újság.

A nagyszerűen rajtolt labdarúgó sportág átmenetileg megtorpant, a Tanácsköztársaság idején rövid időre szüneteltek a mérkőzések. 1919. március 15-én megalakult az MTE s ettől kezdve Szolnok város hagyományos sporteseményévé vált a két labdarúgócsapat helyi vetélkedése.

A labdarúgó szakosztály számára nehezen kiheverhető csapást jelentett, amikor 1920-ban kettévált a híres csapat. Az egyesület mávista és polgári tagjai között parázsló indulatokat az események felszították. Ekkor Ragg Rudolf kezdeményezésére, Lippich István és Cs. Tóth Imre elnöklete alatt megalapították a MOVE (Magyar Országos Véderő Egyesület) futball szakosztályát. *„Ma már megállapítható, hogy a kettészakadás szükségszerű volt és az egyetemes szolnoki sport javára vált, mert nemes rivalizálást teremtett”* – állapította meg az akkori helyi sajtó. Nos, a MÁV hosszú ideig nem tért magához, hiszen úgyszólván teljes első csapatát elvesztette. Hogy miként vált ez a szolnoki sport javára, arról már nem szól a fáma.

A megmaradt MÁV csapatának összeállítása ez volt: Bohács – Adler, Kurunczi, Nagy, Zsemlye, Varga, Mondok, Bulyáki, Bosnyák, Herédi II, Bálint. Növelte a zűrzavart, hogy a MÁV-ot ekkor a Keleti Kerülethez csatolták, mire visszaléptek a bajnokságtól és egy évig nem játszottak hivatalos mérkőzést. Természetesen a tétmeccsek híján a közönség is elpártolt a labdarúgástól és évek teltek el míg a futballcsapat újra magához tért. Az első számottevő eredményt az

1923-24-es bajnoki idényben érték el, amikor a következőképpen alakult a bajnoki sorrend: 1. KAC, 2. Szolnoki MÁV, 3. MOVE, ...8. Szolnoki MTE.

A következő bajnokság még szebb sikert hozott: 1. Szolnoki MÁV, ...4. MOVE, 5. Szolnoki MTE. A bajnoki döntők folyamán a MÁV rosszabb gólarányával maradt alul. Közben a diplomáciai fronton is szép sikereket mondhatott magáénak a vasutas sport, hiszen a Közép-magyarországi Kerület rendkívüli közgyűlésén megválasztotta vezetőségébe alelnöknek Csetneki Károlyt, tanácsagnak pedig Karkecz Imrét.

Elnézve az alapításkori képen Csetneki Károly futball-szakosztályvezető arcát, amolyan ovális formájú koponya, rövid haj félrefésülve és srégre ollózva. Hegyes áll, svábos arc és olyan mindenre figyelő tekintet, mint aki soha nem csak a saját sorsának őrzője. Aztán ugyan ő úgy két évtizeddel később. A ráncait megkeményítette az idő, de az arc, a tekintet tiszta és becsületes.

Bosnyák István szakosztályi titkár korán kopaszodó, hangosabb kedélyű, bizakodó embernek látszik. Olyan, aki a jelenből már a jövőbe kémlel, s ahogy egymás mellett nézve őket, jól kiegészíti egymást e két egyéniség. Talán nem véletlen, hogy a későbbiek során a Csetneki Károly emlékezetére kiírt kupáért küzdöttek a fiatal labdarúgók.

1925-ben a KÖLASZ válogatott bolgár-török túrán vett részt és e mérkőzőssorozat legjobbjai Auguszt Gyula és Zsemlye József MÁV játékosok voltak. A bajnoki idény MÁV csapatát az alábbiak alkották: Auguszt Gy., Tamás, Mondok, Zsemlye, Zelenka, Tassi, Récsei, Heimreich, Istvánffi, Czmarkó, Mihályi I, Mihályi II, Varga, Berényi, Ruzics, Herkó, Bulyáki, Terenyei, Fóris, Nagy A., Friesz, Vincze, Neumann.

A MÁV labdarúgócsapata 1925-ben

Az 1925-26-os Alsövetségi Bajnokságban első helyen végzett a MÁV, sőt „Közép” bajnoka is lett, ám hatalmas küzdelem után a Miskolci Vasutas kiverte a döntőből.

A Nemzeti Sport 1926. szeptember 22-i száma ezt írja: „A Szolnoki MÁV védi egy évig a KANSZ serleget. Rekordközönség miatt átalakították a tribünt és kibővítették a pályát”. Egy hivatalos megállapítás így hangzott 1926-ban: „A vármegye sporttörténelmében külön fejezetet érdemel a vasutasok és a vasúti műhelyi alkalmazottak egylete, mert több évtizedes működése alatt a fejlődésnek és fellendülésnek, a céltudatos és fegyelmezett, valóban komoly munkának kimagasló, követésre méltó példáját adta. Alkotásai és eredményei az államasutak vezetőségének erkölcsi és anyagi támogatása mellett, elsősorban a vezetők és tagok szép egyetértése, cselekvőképessége és önzetlen áldozatkészsége nyomán jöttek létre.”

A Nemzeti Sport 1927. február 18-i számának értékelése az 1926-27-es bajnokság félidejéről: „A Szolnoki MÁV az első helyet foglalja el, mégpedig veretlenül, sőt pontvesztés nélkül. Tudását, fejlődését, rendszeres tréningjének és nagy játékos anyagának köszönheti. Fejlődését nagyban elősegítette a pályájának kiépítése is, ami jelenleg is folyik.” Egy idézet e lap november 18-i számából: „A MÁV labdarúgó pályája 3 ezer ember befogadására alkalmas, 800 nézőnek fedett ülőhellyel – mindez 1928-ban! Az idén lett teljesen kész, s a szolnokiak olyan szeretettel néznek rá, hogy megható öröm támad az idegen szívében is.”

Mindehhez adalék a versenypályáról, a KÖLASZ 1927-28-as bajnokságának végeredménye (dr. Dratsay-csoport): 1. Kecskeméti AC, 2. Szolnoki MÁV, 3. SZAK... 7. Szolnoki MTE.

A MÁV vezetősége és játékosai (1928-29)

1928 őszén a Szolnoki MÁV 4:3-ra legyőzte vasutas bajnoki találkozó során a Budapesti Testvériséget, az országos vasutas bajnoki döntőben azonban kikapott a Kőbányai Törekvéstől 2:0-ra. A MÁV csapat ez időben: Auguszt Gy. – Friesz, Czmarkó, Horváth, Tassi, Bulyáki L., Herkó, Fóris, Riskó, Kövesdi J., Kolláth I., Sárkány J.

Az akkori amatőr állapotokra jellemző, hogy „*A magyar amatőr válogatott utolsó edzésének napján Bulyáki László egész nap munkahelyén dolgozott*” – írta a Nemzeti Sport 1929. május 3-i száma. Május 5-én Bécsben 52 ezer néző előtt amatőr válogatottak találkozója: *Ausztria–Magyarország 4:4 (2:1)*.

Czmarkó (Cselényi) és Bulyáki L. sikeresen képviselték a Szolnoki MÁV színeit. Czmarkó Ernő június 2-án ismét amatőr válogatott lett a lengyelek elleni Podznanában pályára lépő csapatban. Az 1928-29-es Alsövetségi Bajnokságot ismét a Szolnoki MÁV nyerte meg, a második csoport első helyezettjének, a Dorognak a legyőzése után. De szépen hangzott: Közép-Magyarország bajnoka a szolnoki MÁV! Ezek után írta a Nemzeti Sport augusztus 4-i száma: „*Ma a Szolnoki MÁV kísérli meg azt, ami még sohasem sikerült, elragadni az országos amatőr bajnoki címet Budapest legjobbjától*”. A sorsdöntő összecsapásra semleges pályán, Cegléden került sor és csak megkísérelték a lehetetlent a szolnokiak: *Budapesti Törekvés–Szolnoki MÁV 5:0 (2:0)*. A vereség arányán csak enyhít, hogy Czmarkó sérült volt, ezzel együtt a Törekvés megérdemelten nyert.

A Szolnoki MÁV vezetőinek és sportolóinak immár országos híre és tekintélye lett. 1930. április elején Auguszt Gyula és Bulyáki László bekerült a magyar vasutas válogatott keretébe, s a hivatalos kísérők között volt Csetneki Károly is. Az útjuk Rómába vezetett, ahol nagy érdeklődéssel kísért mérkőzésen: *Olasz Vasutas Válogatott–Magyar Vasutas Válogatott 2:2. Jelen volt a mérkőzésen az olasz miniszterelnök, sőt fogadta a magyarokat másnap a pápa is* – tudósított a fővárosi szaksajtó.

1930 nyarán újabb emlékezetes állomásához érkezett az egyesület labdarúgó szakosztálya. Sajnos, e történelmi eseményt egy sporttörténeti skandalum árnyékolta be. Július 19-én vívták Budapesten az országos amatőr bajnokság selejtezői után a Kőbányai Törekvés–Szolnoki MÁV elődöntőt, ahol a hazaiak 1:0 arányban nyertek méltatlan körülmények között. A mérkőzést dirigáló Gébert bíróról a következőket jegyezte le a július 20-án megjelent Nemzeti Sport: „Visszataszító, botrányos jelenetek mellett zajlott le a tegnapi amatőr elődöntő bajnoki mérkőzés. A meccset eldöntő gól a 94. percben esett, akkor, amikor a Szolnoki MÁV csak hét játékosal játszott. Három játékost, köztük a pompásan védő Augusztot kiállította a bíró, előzőleg meg Tassi centerhalf idegileg összeroppant, önként jött le a pályáról, nem akarta a pártosan bíraskodó játékvezetőt megütni.”

A szaksajtó a BT-t hibáztatta az alkalmatlan játékvezető kijelölése miatt. Az így is maradandó siker részesei a következők voltak: Auguszt Gy., Dobozi,

Czmarkó, Dracskó, Horváth, Tassi, Bulyáki L., Friesz, Sárkány, Fóris, Riskó, Fajankovist, Kolláth A., Mészáros, Sánta. Edző: Fóris Rezső.

Az augusztus 5-én lejátszott *Magyarország–Bulgária 2:0-s* amatőr válogatott mérkőzés hivatalos bírálata ez volt: „*Auguszt Gyula bebizonyította, hogy megérdemelten húzta fel a címeres trikót*”. Közben az MLSZ alelnöke, a Szolnoki MÁV alapítója, Papp Dénes lett.

1930. december 7-én *vasutas bajnoki összecsapás során a Szolnoki MÁV 4:3-ra legyőzte a Budapesti Törekvést. A szolnoki csapat ezzel megnyerte a magyar vasutas bajnokságot.*

A Szolnoki MÁV SE 1931. május 31-én hatalmas sportünnepséget és bemutatót tartott a saját pályáján, amelyen a Testnevelési Főiskola férfi és női mintacsapata is részt vett.

Óriási volt az érdeklődés és hatalmas a siker, amint azt a Szolnok és Vidéke írta. A résztvevők zenekarral, iskolák kíséretében vonultak fel miközben megkoszorúzták a hősök szobrát.

Még ez év nyarán nagy lehetőség kínálkozott a szolnoki gárdának revansot venni a Kőbányai Törekvéssel szemben. A „Corinthisán”-díjért ugyanis saját pályáján vívott döntő mérkőzést a MÁV a nagy riválissal szemben, ám a visszavágás ezúttal sem sikerült: *Kőbányai Törekvés–Szolnoki MÁV 4:2. Az 1930-31-es év KÖLASZ „dr. Dratsay-csoport” bajnoka: 1. Szolnoki MÁV, 2. SZAK, ...6. Szolnoki MTE. A „Szentkorona Kupában” részt vevő Közép válogatottban szinte valamennyi MÁV játékos szerepelt.*

Az 1932-33-as KÖLASZ bajnokság első csoportjában: 1. Dunakeszi, 2. Szolnoki MÁV, 3. Tokod... 6. SZAK, míg a Szolnoki MTE kiesett. 1933 tavaszán a labdarúgócsapat felfrissült, számos fiatal játékost dobott harcba az edző. Íme a régiek mellett az új nevek: Bagi, Zsigmond, Dracskó, Menkó, Cs. Varga, Kelemen, Friesz II, Sánta, Kolláth II, Sárkány, Fajankovits, Sonkoly, Csabai.

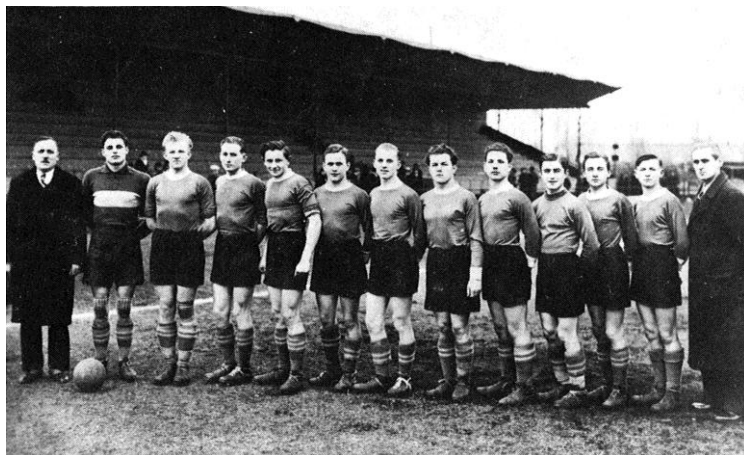
Szántó József, a későbbi magyar válogatott jobbszélső 1934. június 3-án szerepelt először a MÁV első csapatában a Püspökladányi MÁV ellen. Kerekes Géza állomásfőnököt, a későbbi MÁV alelnököt, ügyvezetőt, majd szakosztályvezetőt 1934. júniusában helyezték Püspökladányból Szolnokra. Ezzel egy új, még sikeresebb korszak kezdődött. 1934. augusztus 2-án a KÜLASZ közgyűlésen a MÁV agilis vezetőjét, *Csetneki Károlyt* társelnökké választották, *Cselényi (Czmarkó) Ernő* és *Bulyáki László* játékosok pedig – akik legtöbbet szerepeltek a KÖLASZ válogatottban – aranykoszorús érmet kaptak. A labdarúgó szakosztályt ez időben *Kaposvári Imre* tanoncoktató dirigálta, mivel Karkecz Imre időközben agyvérzésben meghalt.

Az 1935-36-os KÖLASZ bajnokságot – öt év után – ismét a MÁV nyerte. A Nemzeti Jövők 1936. június 16-i számában ezt írta: „*A MÁV soroza-
tos bajnoki győzelmeit öt küzdelmes év követte. Minden esztendőben alosztály
győztes ugyan, de a döntőkben kiesett. Majd az egységes első osztály felállítása
után három éven keresztül állandó második helyezett volt.*” Az MLSZ előírása

szerint osztályozó mérkőzések döntötték el, hogy ki legyen a vidék bajnoka és az NB I új tagja.

Az osztályozó mérkőzések rövid krónikája: *Szolnoki MÁV–KEAC (Szeged) 1:0, Szolnok, 2000 néző. Vezette: Égner. Szolnoki MÁV–NZTE (Nagykani- zsa) 10:1, Szolnok, 3000 néző. Vezette: Gerő. Aztán a mindent eldöntő össze- csapás: Szombathelyi Haladás–Szolnoki MÁV 2:0, Szombathely, 4000 néző. Vezette: Vass. „A szolnoki csapat elfogódottan, formája alatt játszott, megér- demelten nyert Szombathely”, – állapították meg a tudósítók. Az osztályozókon szerepelt játékosok: Bagi – Cselényi, Dracskó, Menkó, Selmeczi, Kelemen, Bulyáki, Szántó, Renner, Kolláth, Sárkány, Csabai, Sonkoly, Horváth. Edző: Bosnyák István.*

Ez a csalódás kissé visszavetette a labdarúgócsapatot, s ez meg is látszik az 1936-37. évi KÖLASZ I bajnokság végeredményén: 1. Váci SE, 2. Tokodi ÚSC, 3. Szolnoki MÁV. Az 1937-es esztendő olyan változást hozott, amelyről csak később derült ki, hogy sorsfordító volt. Az év tavaszán Csetneki Károly közreműködésével került a szakosztályhoz *Wéber Lajos edző*, aki a város labdarúgásának történetében nyitott új fejezetet. Már az év nyarán érződött a nagy nekibuzdulásból, hiszen az országos vasutas bajnoki döntőn revansot vett korábbi legyőzőjén a szolnoki csapat. Július 4-én: Szolnoki MÁV–Szombathelyi Haladás 7:2 (3:2). *Szolnok, 2500 néző.* Ezen a találkozón mutatkozott be először a közönségnek a későbbi idők egyik sikeres labdarúgója Korom Pál. A visszavá- gó már nem volt ilyen sikeres: Szombathelyi Haladás–Szolnoki MÁV 5:1 (2:1). Ettől az eredménytől függetlenül magyar vasutas bajnok lett a Szolnoki MÁV. Megérdemlik a sportvezetők, hogy nevüket megörökítsük, szakosztályi *elnök*: Kerekes Géza, *helyettes*: Kunsági Kálmán, *intéző*: Fekete Mihály. A második és ifi csapatnál Aknai Béla, Ágai Gyula, edző: Fóris Rezső.

A MÁV rendkívül tehetséges ifjúsági labdarúgócsapata 1937-ben – később hatan NB I-es játékosok lettek (elől: Auguszt Béla intéző, hátul: Wéber Lajos edző)

1937. júliusában a Magyar Labdarúgó Szövetség elnöki tanácsa titkos szavazással 11:10 arányban voksolt az NB II. osztályának felállítása mellett, ahová amatőr csapatok is kerültek, így a Váci SE, a Tokodi ÜSC, valamint a magyar vasutas bajnok, a Szolnoki MÁV. Mindebben része volt a sikeres sportdiplomáciának, melyet Csetneki Károly – a II. liga alelnöke – és Kerekes Géza – képviselt. A II. ligában tehát a következő együttesek kaptak helyet: *Csepel FC, Szolnoki MÁV, Váci Remény, Diósgyőri VTK, Váci SE, Haladás, Vasas, Erzsébet, VAS FC, Alba Régia, Tokod, Simontornya, Salgótarjáni BTC, Drogisták.*

Augusztus 29-én az első II. ligás mérkőzésen: *Szolnoki MÁV–DVTK 5:0 (2:0).* A mérkőzések előtt a MÁV sportbarátai nyomdai röplapokon közzétették a csapatok összeállításait, a játékvezetők neveit és esetenként a tabellaállását. A város valamennyi rétege együtt szurkolt a MÁV-ért, szinte ünneplőbe öltözve jelentek meg a drukkerok a mérkőzéseken. *Az 1937-38-as bajnokság őszi idényének végén: 1. Szolnoki MÁV 20 pont, 2. Csepel SC 19., 3. Erzsébet 19.* A MÁV 1938. január 18-án a hótól letakarított pályán, 21 labdarúgóval kezdte meg az edzéseit, az újonnan kapott kékszínű gyapjú melegítő felsőben. Nagyszerű labdarúgók alkották az együttest, hiszen az 1938. május 1-jén Szolnokon lejátszott Közép–Dél válogatott mérkőzésen hét Szolnoki MÁV játékos szerepelt. Az eredmény 6:0 (3:0) volt a Közép gárdájának javára.

Hatalmas versenyfutás kezdődött a bajnoki címért, amelynek a tétje az NB I-be jutás volt. A sorsdöntő 90 percre 1938. június 19-én került sor. Íme a mérkőzés krónikája: *Szolnoki MÁV–Erzsébet FC 3:2 (3:1), Soroksár, 4000 néző. Vezette: Klein Árpád – kitűnően.*

Több mint nyolcszáz szurkoló érkezett Szolnokról, s már jóval a találkozó kezdete előtt elkezdődött a hangpárhaj. A csapat a mérkőzés napján ült vonatra, az érkezés után a soroksári Fogadóban ebédelt, majd a szalmával felhintett s letakart külön szobában „pihent”. Az összecsapás hihetetlen izgalmak között zajlott, az akkori pletykák szerint a rivális Csepel igyekezett érdekeltté tenni az Erzsébet FC-t a mérkőzés kimenetelében, hiszen számára egy döntetlen már a bajnokságot jelentette volna. Végül szinte emberfeletti küzdelemben győzött a MÁV és az NB I-be jutott. Valamennyi játékos kiválót nyújtott, de a jók közül is kiemelkedett Bulyáki és Sárkány, ők a mezőny legjobbjai voltak. Mérkőzés közben – telefon híján – percenként indultak a postagalambok Erzsébetről Szolnokra, s vitték a mérkőzés pillanatnyi állását. A győzelem hírére a Tiszaparton felejthetetlen karnevál során békültek ki haragosok, régi ellenségek, s a sportbarátok csoportokba verődve, hajnalig ünnepelték a MÁV országra szóló sikerét. A helyi újság szerint: *„Mindenki megnőtt a városban, szélesebben mosolyogtak az emberek”.* Még a tengerentúlról – St. Mórítz-ból – is érkezett gratuláló levél Wéber Lajos edzőnek, Fischer Mór nyugalmazott műszaki főtanácsostól! *Az NB II-ben szerepelt játékosok a következők voltak: Horváth II, Retkes, Dracskó, Csabai, Selmeczi, Bulyáki, Szántó, Sárkány, Kolláth, Korom,*

Horváth I, Kövesdi, Dobozi, Menkó. A gólkirályi címet Kolláth szerezte meg 47 találattal. A szép siker hírére döntött úgy a MÁV vezetősége, hogy felújítja a néző- és játékkeret, öltözőket, salakos edzőpályát létesít, kiépíti a csatornahálózatot és az öntözőberendezést, az állóhelyet tetővel látják el s ötezer néző elhelyezésére teszik alkalmassá. A sporttelepet betonkerítéssel övezik.

A felejthetetlen évzáró bajnoki vacsorát az Aranylakat Étteremben tartották 1938. július 16-án, s a játékosok hűséges szurkolóiktól arany pecsétgyűrűt kaptak. Megható beszédet mondott az akkori B-közép vezéralakja, Mondok István, majd a gyűrűket a legidősebb MÁV-szurkoló – Pozderka bácsi húzta a játékosok ujjára.

Lelkendezett természetesen a sajtó is. „*A MÁV már a városé is, mert Szolnokot képviseli, szereplése közügy!*” „*Megnyertük a szolnoki futballtörténelem legnagyobb csatáját.*” Ilyen és hasonló megállapítások láttak napvilágot az újságokban. Az NB I-es csapat első edzését 1938. július 14-én tartotta, s már itt 600 szurkoló jelen volt.

Az első NB I-es mérkőzésre 1938. augusztus 28-án került sor Szolnokon: *Szolnoki MÁV-Elektromos 4:1*. Megtelt a nézőtér, lendületes, jó volt a játék, – ezt írta a helyi újság. A közvélemény viszont fanyalogni kezdett: a kezdeti sikerek után a játékosok kissé önelégültek lettek, többen erősítést vártak az NB I-es helytálláshoz. A sikerekhez szokott szurkolók nehezen értették meg, hogy az első vonalban már közel sem csak diadalmas menetelésben lesz részük. A kezdeti érdeklődés a magasabb helyárak és az olykor elmaradt győzelmek miatt megcsappant. Pedig néhány új játékosal igyekezett a szakvezetés felfrissíteni a garnitúrát: Gulyás az UTE-ből, Barna az MTK-ból, Fazekas Makóról, Podmaniczki az Autótaxitól és Kispéter Mihály Szegedről kívánczolt a szolnoki vasutas csapatba. A saját nevelésű Szücs Sándor – aki később ifjúsági és „A” válogatott lett – először 1938. október 29-én játszott a MÁV első csapataiban a Debreceni Bocskai ellen 1:0-ás mérkőzésen. Bár az újonc NB I-es csapat nem küzdött kiesés ellen, mégsem tudott megfelelni a közönség felfokozott várakozásának.

A szakosztály fenntartásának költsége egyre növekedett, a város egy esztendőre 672 pengő vigalmi adót vetett ki az egyesületre, melyet ugyan megfellebbeztek, de a fellebbezést elutasították. A MÁV hivatalos jegyzőkönyvének tanulsága szerint e sikeres korszak tisztségviselői a következők voltak; *ügyvezető elnök*: Sóky Imre, *elnök*: Leveles Kálmán, *főtitkár*: Bosnyák István, *labdarúgó szakosztályvezető*: Kerekes Géza, *intéző*: Romhányi Ferenc. Az NB I-ben 14 csapat szerepelt. A Nemzeti Jövők 1938. október 22-i hírei szerint Budapesten a Szolnoki MÁV-nak több mint 300 tagból álló szurkoló társasága alakult. Kolláth Ferenc, a magyar B válogatottal holland-belga portyán vett részt – sikeresen. A legszebb őszi mérkőzés Budapesten volt: *Szolnoki MÁV–Nemzeti 4:2* — mind a négy gólt Kolláth szerezte. Az NB I. 1938. évi őszenek végeredménye: 1. Ferencváros, 2. Újpest, 3. Hungária,... 7. Szolnoki MÁV. Idő-

közben Kispéter Mihályt Szegedről, Nagy Ferencet Pozsonyból sikerült átigazolni – jelentős kiadási költségek árán – s így mindketten szerepeltek már 1939 tavaszán. Kispéter a Ferencváros, Nagy F. az Elektromos ellen. Ebben az évadban Kolláth Ferenc és Szántó József helyet kaptak a magyar válogatottban, s Párizsban Franciaország ellen mutatkoztak be, ahol különösen Szántónak volt igen nagy közönségsikere. Szántó és Kolláth ott volt az írek elleni 2:2-es mérkőzésen is a nemzeti válogatottban, mindkét gólt Kolláth szerezte. Közben a helyi sajtó arról ad hírt, hogy megkezdték a MÁV játékosainak Budapestre való csábítását, a csapat egysége felbomlott, nincs meg a kellő fegyelem és hiányzik a megértés a játékosok között. (Kolláth Ferenc Budapestre költözött, de később visszatért.) Időközben Buza Szegedről, valamint Lukács Salgótarjánból igazolt a Szolnoki MÁV-hoz. Az 1938-39. évi NB I-es bajnokság végeredménye: ...9. Szolnoki MÁV, 26 10 3 13 44:59 23 pont. Nagy veszteség érte a vasutas sportéletet, amikor Kerekes Géza állomásfőnököt Szolnokról Csapra helyezték át, utódja Egri Ferenc mérnök lett.

Szűcs Sándor 1939. szeptember 24-én tagja lett az ifjúsági válogatottnak, s még ezen az őszen a 10. helyen zárta az idényt a Szolnoki MÁV. Újabb veszteség érte a város labdarúgó sportját, Wéber Lajos, a sikeres edző 1940. június végén megvált az egyesülettől, amit városszerte sajnáltak a sportbarátok. Az 1939-40-es NB I-es bajnokság végén: ...9. Szolnoki MÁV.

„Retkes Gyula, a MÁV nagyon tehetséges, fiatal hátvédje megfelelő állás hiányában Budapestre gravitál, jogosan” – írták a helyi lapok.

Wéber Lajos utódja a Debreceni Bocskai majd a Ferencváros ismert játékosa, Móré János lett. Az MLSZ elrendelte az NB I-es pályák füvesítését, amely Szolnokon a MÁV-nak 6 ezer pengőjébe került volna, s szinte megoldhatatlan lett volna a hazai mérkőzések megtartása. Az egyre nehezebb csapat-erősítés és katonai behívás miatt a MÁV játékedélyt kért az edző Móré János személyre is, de nem kapta meg. Ennek ellenére az együttes elég jól szerepelt az 1940-41-es bajnokság őszi idényében, hiszen a 14 csapat közül a 6. lett. A szezon során Kispéter, Selmeczi, Szűcs, Fazekas és Szántó 13, Horváth F. 12, Langa (Laborc), Buza 11, Nagy F., Korom 8, Kolláth, Barna, Horváth II 5, Csabai, Sárkány 4, Balázs, Lukács, Vezér, Gulyás, Tinelli 1-1 alkalommal szerepelt a Szolnoki MÁV-ban.

A fiatal Szűcs Sándor fejlődése töretlen volt, mind többször öltötte magára a magyar ifjúsági válogatott mezét, s különösen az Újpest kísérté megkülönböztetett figyelemmel kibontakozó tehetségét.

1940. decemberében játszották le a magyar vasutas bajnokság döntőjét, amelyet a Szombathelyi Haladással szemben 5:4 arányban nyert meg a Szolnoki MÁV, ráadásul a sérült Szűcs nélkül.

1941. február 3-án a MÁV Millennium helyiségében tartotta meg az egyesület évi tisztújító közgyűlését. Itt búcsúztatták el az atlétikai szakosztály vezetőjét, Németh Gyulát és a Kolozsvárra hazatérő Kánya Lajos birkózó szak-

vezetőt. A megválasztott tisztségviselők, *elnök*: Leveles Kálmán műhelyfőnök, *társelnök*: Paulovits Mihály állomásfőnök és Csiki György fűtőház főnök, *ügyvezető elnök*: Sóky Imre MÁV főmérnök, *főtitkár*: Bosnyák István, *titkár*: Kozák Gyula és Tasnádi Béla, *pályaigazgató*: Dancsi József, *alelnökök*: Csetneki Károly, Deák Géza és Egri Ferenc, *szakosztályvezetők*, *atlétikatorna*: G. Kiss Gyula, *birkózó*: Kovács Antal, *galamb és fajbaromfi*: Dobos Sándor, *labdarúgó*: Egri Ferenc, *tenisz és korcsolya*: Bosnyák István, *úszó és vízilabda*: Kocsis Gyula, *vívó*: Józsa János. 1940-41 telén is rendszeresen működött a korszerű öltözővel és melegedővel ellátott MÁV korcsolyapálya.

Az 1940-41-es NB I-es bajnokság végeredménye: 1. Ferencváros, 2. Újpest, 3. Szeged, 4. Szolnok. Ez év nyarán kezdődött a Szolnoki MÁV labdarúgócsapatának az a két éves időszaka, amelyet eddig még megközelíteni sem tudott egyetlen vidéki együttes sem. A 4. helyezett csapat egyik emlékezetes eredménye 1941. június 29-én Magyar Kupa döntő: Szolnoki MÁV–Salgótarjáni BTC 3:0.

1941. augusztus 1-jén Leveles Kálmán műhelyfőnök, a MÁV SE elnöke nyugdíjba vonult, utódja Járay Elemér műszaki főtanácsos lett.

A Nemzeti Jövők 1941. augusztus 12-i híre: „Szűcs Sándor, a MÁV kiváló fedezete, ismét távozni készül Újpestre – későbbi tájékoztatás: mégis maradt, s részt vett az 1941-42-es bajnokság első mérkőzésén.” 1941. augusztus 31.: Szolnoki MÁV–NAC (Nagyvárad) 1:1. Hatalmas küzdelem. Elsősorban a közönség elhelyezése okozott gondot a tribünön, mivel szinte senki nem ült a helyén.

Szeptember 7-én Budapesten: Szolnoki MÁV–Ferencváros 2:1 (1:1). Budapest, Üllői út, 12 ezer néző. Sajtó véleménye: „A MÁV diadaláról beszél boldogan a város. Ez a négy évtizede működő, derék munkásegylet lankadatlan kitartással, céltudatos erőfeszítéssel, sikerek és kudarcok közben, de egyre magasabbra lépve, győzelmektől meg nem szédülve, vereségektől le nem sújtva, magyaros tüzzel és lelkesedéssel, dolgozott a testkultúra érdekében, s hosszú évek munkájával érkezett a legjobbak közé.” 1941 szeptember végén: Szolnoki MÁV–Újpest 4:4 (0:3). Szolnok, 6000 néző. Az utóbbi évek legizgalmasabb mérkőzése. Az Újpest a második félidő elején már 4:0-ra vezetett, de nem sok hiányzott, hogy a MÁV 5:4-re nyerjen.

A Svájc ellen készülődő válogatott keretben helyet kapott Szűcs, Kispéter, Selmeczi és Kolláth.

Idézet a Szolnok és Vidéke 1941. október 22-i számából: „A Duna-Tisza-közi – a volt Közép-magyar Labdarúgók Alsövetsége a napokban ünnepelte évtizedek óta működő vezetőit, köztük Csetneki Károlyt, 25 éves, érdemdús munkássága elismeréséül. Megemlékezésül egy arany zsebórát nyújtottak át az ünnepeltnek.”

Érdemes összefoglalni a derék sportvezető érdemeit: Csetneki Károly 1914 óta dolgozik a MÁV Műhelyben, a Papp Dénes, akkori egyesületi elnök

egyik legjobb segítőtársa volt. Első jelentősebb érdeme az 1918-as labdarúgó bajnokságot megszervezése. Később nem csak Szolnokon, de az egész országban ismertté tette a nevét sportszervezői munkája révén. A pestvidéki, majd a Közép-magyar Labdarúgók Alsövetsége társelnöke, s egyben tanácstagja az országos szövetségnek. Közben tíz évig volt vezetője a MÁV ligának. Személyes közreműködésével létesült 1937-ben az új NB II, s sokat tett azért, hogy ide sorolják már az alapításkor a Szolnoki MÁV-ot, mint a legjobb vasutas csapatot, holott a KÖLASZ-ban csak 3. lett. Ez mindenképpen sportdiplomás bravúrnak számított. A MÁV azonnal bajnokságot nyert s feljutott az NB I-be.

A MÁV ünnepelte derék sportvezetőjét és megfesteti az arcképét. Csetneki Károly nem volt elfogult, összeköttetései révén a többi szolnoki csapatot is támogatta.

1941 őszén a MÁV szinte 12 játékosal küzdött végig az idényt, így is harmadikok lettek. *Horváth, Kispéter, Selmeczi, Szűcs, Szántó, Kolláth, Nagy és Korom 15, Csabai, Fazekas 14, Laborcz 13, Buza 7 alkalommal szerepelt a csapatban. Az ekkor rúgott 46 gól megoszlása: Korom 11, Szántó, Kolláth 10-10, Laborcz 7, Kispéter 4, Nagy F. és Buza 2-2.*

1941. december 20-án az egyesület a Millennium nagytermében tartotta évzáró ünnepségét. Jelen volt Járay Elemér állomásfőnök, az MLSZ-t és a Duna-Tisza-közi kerületet dr. Sebestyén Mihály képviselte, aki kiosztotta a Magyar Kupa kicsinyített mását. A MÁV liga képviselőjében dr. Tóth Bertalan volt ott az évzárón. Kispéter és Szűcs az MLSZ aranyjégyét, majd Kispéter, Szűcs, Kolláth, Szántó a vasutas liga emléklapját kapták.

Az év végén az igen komoly siker ellenére a helyi sajtó kifogásolta, a MÁV megfelelő utánpótlásának hiányát. A Szolnoki MÁV 1942. január 20-án Móré János vezetésével elkezdte a szabadtéri edzéseket.

1942. március 8-án újabb emlékeztető MÁV siker a fővárosban: *Szolnoki MÁV–Újpest 2:1 (1:0)*. „Hatalmas tábora van a fővárosban a szolnoki labdarúgásnak” – írták a fővárosi lapok. Az Újpest ellen a gólt egyébként Kolláth és Laborcz szerezte.

Csetneki Károly felajánlotta a Szolnoki MÁV SE-től kapott értékes kupát a város tanuló ifjúságának, melyért a továbbiakban a középiskolások rendszeresen megküzdöttek. Első ízben a Fa- és Fémipari Szakiskola nyerte el.

Az 1941-42-es bajnokságban a MÁV sokáig bajnokesélyes volt, de a végét ideigileg nem bírta a küzdelemsorozatnak, így is emlékeztető eredmény a megszerzett harmadik helyezés. Mint a legjobb vidéki csapatot meghívták a Szent István Kupa Küzdelmeire. A leggyakoribb összeállítás ez volt: *Horváth – Csabai, Kispéter, Selmeczi, Szűcs, Fazekas, Szántó, Kolláth, Laborcz, Nagy, Korom (Buza)*. A MÁV 1941 őszén 71,6 százalékos, 1942 tavaszán 62,7 százalékos teljesítményt ért el.

*A MÁV leghíresebb labdarúgócsapata az Üllői úton a Magyar Kupával, Corinthián-díjjal.
(Balról jobbra: Selmeczi, Fazekas, Csabai, Szűcs, Korom, Horváth, Kispéter, Kolláth, Szántó,
Buza, Nagy F., Palla gyűrő, hiányzik Laborcz)*

Ez időben a MÁV: Magyar Kupa győztese, Corinthián-díj védője, legjobb magyar vidéki csapat, magyar vasutas bajnok.

A Szent István Kupa mérkőzéssorozat is szép sikert hozott a szolnoki-aknak. 1942. augusztus 5-én: *Szolnoki MÁV–Csepel FC 4:2 (2:1)*. Latorcza utca, 20 ezer néző. Idézet a Nemzeti Sportból: „Bajnokverés, kupán vágás, közönség-siker villanyfény mellett”. Később a Gammát győzte le 1:0 arányban a MÁV, majd 1942. augusztus 20-án – István király ünnepén – a döntőre került sor zsúfolt nézőtér előtt: *Ferencváros–Szolnoki MÁV 3:1*. A tudósítók egybehangzó véleménye szerint csak a hajrában kerekedtek felül a zöld-fehérek.

*A MÁV labdarúgóinak legsikerültebb időszaka:
1941-42. Corinthián-díj, Magyar Kupa, Vasutas-bajnokság,
és egyben a legjobb magyar vidéki csapat*

1942 augusztus végén Romhányi Ferenc helyett Mészáros Ferenc lett a labdarúgók intézője.

Az 1942-43-as bajnoki év félidejében a második helyen állt a Szolnoki MÁV. A Szolnok és Vidéke december 9-i híre: „Bessenyei György atléta és Szűcs Sándor labdarúgó sportérdemeik elismeréséül első osztályú magyar sportérmet kaptak”.

A labdarúgóknak a folytatás már nem sikerült oly fényesen, a bajnokság végén végül is a 8. helyen kötött ki a szolnoki együttes. 1943 augusztusában Bulyáki László lett a szolnokiak szakvezetője, s az edzőváltást alighanem a gyenge szereplés is indokolta. A csapat egysége megbomlott, a játékosok önteltek, nagy a fővárosi csábítás, nincs megfelelő utánpótlás. Ezeket a megállapításokat szedték egy csokorba a helyi lapok. Valami igazság lehetett a dologban, mivel az 1943-as őszi szezon végén nagyot zuhant a MÁV és csak a 13. helyet szerezte meg.

Ez időben MÁV játékosok: Horváth, Csabai, Kispéter, Selmeczi, Szűcs, Fazekas, Szántó, Kovács, Kolláth, Laborcz, Nagy, Korom, Vezér, Horváth L., Nagy II, Nagy III, Buza. 1944. május 14-én, 27 mérkőzés után az NB I. állása: 1. Nagyvárád, 2. Kolozsvár, 3. Ferencváros, 4. Gamma, 5. Újpest, 6. Szolnoki MÁV.

1944. június 2. Szolnok város jelentős átmenő forgalma miatt a bombázások állandó célpontja lett. Június 2-án délelőtt fél 9-kor szirénabúgás riadótartotta a várost, s néhány perccel később a szirénák hangjába már a bombázógépek egyhangú búgása vegyült. A város nyugati része füst- és lángtengerbe burkolódzott, a vasúti kocsik kerekei egészen a „Gólyáig” repültek. Házsorok tűntek el a MÁV lakótelepen, a Liget utcában és a Kisgyepen. A Járműjavító területét a bombázás előtt senki nem hagyhatta el. E borzalmas pusztítás után azonban a műhely területén lévő tartalékmozdony a szirénák megszólalásakor rákapcsolt egy készenlétbe tartott kocsisorra, s a vonat kihúzott a Piroska megálló felé, ahol egy erdős részen találtak menedéket a menekülők. Aki nem fért fel a szerelvényre, az kerékpáron hagyta el a várost. Ezeknek az óvintézkedéseknek köszönhető, hogy 1944. szeptember 12-én – amikor az üzem területét szőnyegbombázás érte – emberéletben nem esett kár.

A Szolnokot ért bombatámadás miatt elmaradt a Szolnoki MÁV–Salgótarjáni BTC mérkőzés. Sajnos, a súlyos pusztítás a csapatot sem hagyta érintetlenül, Laborcz légnyomást kapott, Kispéter a romok alatt holtan találta meg édesanyját, Kolláth, Csabai, Fazekas és Korom lakása pedig súlyosan megsérült. A bombázás miatt használhatatlanná vált MÁV sportpálya helyett Újpesten játszották le az elmaradt összecsapást, amelyen a MÁV rendkívül tartalékosan állt fel és 4:2 arányú vereséget szenvedve a 8. helyre csúszott a tabellán. Kispéter Mihály legnagyobb gyásza ellenére is vállalta a játékot!

A Nemzeti Sport 1944. július 16-i számából: „*A MÁV játékosait bizonytalan ideig szabadságolták a pálya használhatatlansága miatt*”. Ugyanebből az újságból való a következő hír: „*Szűcs Sándor mégis átkerült Szolnokról Újpestre*”. Nemcsak ő távozott a csapatból, Korom a Ceglédi Vasutasba, Szántó Martfüre igazolt és a cipőgyári együttes edzője Kolláth Ferenc lett. Csabai, Buza Szentlőrincre, Nagy F. és Laborcz Budapestre távozott.

Ekkor kezdődött a Szolnoki MÁV labdarúgó szakosztályának a szétesése. Mondhatni, szétbombázták a nagyszerű együttest: sorozatos pusztítások létbizonytalanságot jelentettek, s aki tehette, igyekezett minél távolabb kerülni Szolnoktól. Így történt, hogy szinte valamennyi élvonalbeli labdarúgó vándorbotot fogott, s ki a fővárosban, ki más vidéki egyesületben folytatta. Az egyre közeledő hadszíntér miatt a sport iránti érdeklődés is megszűnt átmenetileg.

Dancsi Józsefnek, a MÁV akkori „háznagyának” elvitathatatlan érdeme, hogy a sportfelszereléseket sikerült megmenteni a tribün oldalon lévő ideiglenes raktár alatti „gondos” elásással.

1944. szeptember végén elrendelték a műhely leszerelését, mivel a Szovjet Hadsereg közeledett a Tisza felé. Vasúti kocsikba rakták a még használható gépeket és 1944. október 25-én a „menekítő szerelvény” elindult nyugat felé, Nagycenkre. Sokan voltak a munkások között, akik akadályozták, szabotálták az üzem bevagonírozását. Szándékosan összecséreltek alkatrészeket, vagy ha sikerült, elrejtették azokat. Nem volt könnyű dolguk, mert fegyveres németek őrködtek a szerelvények mellett. Az itthon maradt műhelymunkások akadályozták meg, hogy az üzemi és állomási víztornyot, valamint a mezőgazdasági közraktárakat fölrobbantsák a németek. A háború alatt a város közel 50 ezer lakosából 2-3 ezernél több nem tartózkodott otthonában. Szolnok a felszabadulás előtti napokban temetői képet mutatott.

Egy nyelven szóló vegyeskar

(Az alábbiakban részleteket közlünk Horváth Ferencnek, a volt válogatott kapusnak első díjat nyert pályaművéből, amely a városi sportfelügyelőség pályázatára érkezett.)

„1944. november 5-e volt Szolnok első szabad napja!

Megindultunk tehát újjáépíteni; tervezni, gondolni a jövőre. A Járműjavító építői között ott voltak a labdarúgók is, békeidőben is itt kerestük mindnyájan a kenyerünket. Másnak Csomán Feri bácsi a zörgőcsontú gebével jött, de bajusza alatt huncut mosoly bujkált.

– *Gyerekek! Délután edzés! Beszéltem Fokinnal!*

A százados volt az üzem kormánybiztosa, a helyreállítás szovjet felelőse. Minden hihetetlen volt számunkra. Edzés? Foci? De legfőképpen, hogy mikor és főleg hogyan beszélt ez a téglaházi tájszólású, ízig-vérig magyar ember, aki egy szót sem tud oroszul, a kapitánnyal. Ez örökre az ő titka maradt, meg Nyikolájé, de ígérete megvalósult.

Délután két órakor megjelent a kormánybiztos, ott zötykölődött a bakon, maga mellé vett négy labdarúgót, köztük engem is. Feri bácsi ostorral nógatta a lovat, az lassú ügetésbe kezdett, de nekünk szinte helyben járt. Vágytunk már a pályára. Előtte azonban nehéz munka következett. Ásókkal, lapátokkal kellett a Véső utcába átmenni, a felszerelést kellett először a napvilágra hozni. Borzongás futott rajtam keresztül, jóleső, nem olyan, amikor ugyanígy, itt álltam egy fél éve. Akkor vashordókba rejtve – mezeket, nadrágokat, focicsukákat, vásott és újnak tűnő labdákat – elástuk a felszerelést. Akkor csak bízunk benne, hogy még egyszer elővehetjük – aki megéri – a kedves játékszert, a mindent jelentő labdát. Valóság lett! A hordók kiemelése után kalapács és véső következett és feltárult a kincs. Könnyes szemmel öleltem magamhoz az 1-es számú fekete mezt. A romos öltözőben jobban éreztük magunkat, mint egy kényelmes, első osztályú szállodában. Mezbe öltözöttek, fenséges zene – stoplik kopogása a falalátó alatti betonon – hangzott, fűzős focik repkedtek. A kapitány velünk tartott, ott futott mellettünk. Nem volt ez még rendes edzés, megkomponálatlan szimfónia körvonalai voltak, főhangsúly a labdán.

Gyorsan pergett az idő homokórája, figyeltük a híreket, újjáépítettük és átértünk egy rettenetes kemény telet. Térdig érő hóban is fociztunk, nem volt szünet. Februárban felszabadult Budapest! Fokin Nyikoláj napközben időnként eltűnt, feletteseinek jelentett, embereket toborzott, szervezett, de edzést nem hagyott ki. Lassan megindult az üzemekben a termelés, az embereknek a rengeteg munka mellett már a szórakozás is kellett. Dunántúlon még dörögtek a fegyverek, még életét ontotta a szovjet hadsereg, mi a felszabadult országrészen pedig már fociztunk is, sportálmokat szövögettünk. Megérezte ezt a kapitány is, tudta, kell a próbatétel. Ahogy a rendbe hozott üzemben megindult a termelés, úgy a sportban az edzések után kellettek a versenyek.

1945. március elején egy este a csapat edzés után nem ment haza, hanem összeült az öltözőben. Nyikolájnak helyet szorítottunk magunk között, vele akartunk dűlőre jutni. Ez az ember a vesékbe is látott, mert körbehordozta tekintetét rajtunk és mielőtt szóltunk volna, elkezdte:

– Én beszélni a városparancsnokkal! Vasárnap mérkőzés, közönség, mehet! Ellenfelet nektek kell szereznetek! – Itt elhallgatott, pedig úgy vettük észre, még mondani akar valamit. Most mi vizsgáztunk egy érzem emberségből, sportszeretetből.

– Fokin Nyikoláj, vasárnap Te játszani centert! – Ennek a kemény, rengeteg megpróbáltatást átélt fiatalembernek a bejelentésre arca megkeményedett. Észre lehetett venni meghatódottságát, de azt is, hogy előre tekintő kék szeme azon ábrándozott, tud-e maradandót alkotni a futballpályán is a már magyar válogatottat is megjárt szolnoki labdarúgók között.

Lázasan készültünk, méltót, nagyot akartunk tenni, szépet, amelyben benne van a köszönet. A vasút már éledezni kezdett, újra megindult vonat és talán nem is véletlen, most is először Pest is Szolnok között, úgy, ahogy tette közel száz éve annak előtte. Szolnoki követek utaztak Budapestre ellenfelet hívni. Ki lehetett más a vasárnapi vendég, mint az első magyar vasutas együttes, a Törekvés SE.

Elérkezett a várva várt vasárnap. Őszintén, az időjárás nem volt kegyes, mert a tépett foszlányokban lógó esőfelhőből kiadósan esett délelőtt a városban. A kezdés 14 órára volt hirdetve. Előtte már hosszú sorokban ballagtak az emberek, találgatva, kik lesznek a csapatok tagjai, kik érték meg a háború borzalmait, és természetesen az esélyeket latolgatva. A mérkőzés előtt egy órával kellett az öltözőben találkozunk, mindenki pontosa, sőt korábban megjelent. Nyikoláj nem volt sehol. Találgattuk mi lett vele. Még végig sem gondoltunk egy-két történetet holléte felől, amikor széles mosollyal beállított és három szovjet kiskatona kísérte.

– Vacsora lenni estére! – mondta és a zsákokkal felszerelt katonákat elküldte. Ők amikor elmentek, mi mindent feledve magunkra öltöttük a szeretett kék-fehér mezt. Nyikoláj kapta Laborcz elárvult 9-es trikóját, mert ő akkor már Budapesten kergette a labdát. A vendégek piros-feketében futottak ki a salakos pálya kezdőkörébe. Az eső permetezett, azonban, úgy 3 ezer ember állta körül a játékteret. A mérkőzés során kiderült, hogy a november óta tartó esőzések a szolnokiak javára billentik a mérleget, pedig az ellenfél is NB I-es csapat volt. Hiába, Budapest alig egy hónapja szabadult fel. Szebbnél szebb szolnoki akciók gördültek a pályán. A végeredmény 7:1 lett, és Fokin kétszer is feliratkozott a góllövők közé. Először Szántó szögletét előredőlve fejelte a kapu bal oldalába. A második félidőben még 2:1-es vezetésnél billentette talán végleg a javunkra a mérkőzést, amikor Kispéter hatalmas indítását mellé maga elé téve, lőtt mintegy 14 méterről a kapu közepébe. És mennyire egynyelvű a sport, mennyire nemzetközi, boldogan ölelkezett a magyarokkal.

A mérkőzés végén jött a meglepetés, amiért Nyikoláj egy kicsit késett. Szeretettel invitált bennünket a terembe – babgulyás azóta sem esett olyan jól – és önfeledten örült velünk, tört magyarsággal a mérkőzés eseményeit felelevenítve.

Az élet mindinkább a rendes kerékvágásba került, teljesen felszabadult az ország. Szolnokon újra mérkőzésre jártak az emberek, de mi nem feledtük, hogy a lehetőséget, még a romok között, egy fiatal, sportszerető szovjet mérnök adta nekünk. Azt, hogy mérnök, csak akkor tudtuk meg, amikor május végén utoljára jött edzésre és mindnyájunkat megölelve mondta:

– Doszvidanyija, és köszönöm! Megyek Budapestre! – Ha köszönni lehet, akkor mi tartozunk köszönettel. Sokáig integettünk és néztünk zöld színű terepjárója után, arra gondolva, hogy talán viszontlátjuk, talán úgy, hogy saját csapatát dirigálja ellenünk a zöld gyepen.”

Az újjá alakult Szolnoki MTE részére több, második csapatbeli játékost is átengedett a MÁV, sőt még egy teljes labdarúgó felszerelést is felajánlott a munkasegítesnek.

A Népsport első évfolyamának első száma 1945. április 25-én látott napvilágot, először 4 oldalas, később esetenként 2 oldalas terjedelemben. Az MLSZ a közlekedési nehézségek miatt új I osztályt állított fel 12 fővárosi egyesületből, a vidékiek viszont a kerületi bajnokságba nyertek beosztást. Érthető a nem fővárosi együttesek tiltakozása a terv ellen, a követelték az NB I haladéktalan felállítását. A Szolnoki MÁV-ból az Újpestre távozott Szűcsön kívül Laborcz és Nagy Ferenc, majd Csabai és Kispéter az újonnan alakult Debreceni Bocskaiiban kívánt szerepelni. Egyelőre maradtak ugyan, bár átigazolásukat aláírták. 1945. augusztus végén rendkívül nagy erőfeszítések közepette az alábbi együttest sikerült pályára küldeni: *Horváth, Csabai, Kispéter, Selmeczi, Nagy III, Deme A., Hamar, Kolláth, Dobos, Varga, Korom. A Szolnokra látogató Csepel ellen 6:0 arányú, fölényes győzelmet aratott a MÁV 3 ezer néző előtt.*

Rövidesen döntött az MLSZ: 1945. szeptember 23-án indult a Nemzeti Bajnokság kétszer 14-es csoportban. A MÁV a nyugati „végre” került az alábbi társaságban: *Szolnoki MÁV, UMTE, Haladás, Dorog, Pécsi VSK, SZAC, K. Barátság, Budafok, EMTK, Csepel, Dózsa, ETO, MTK, Ferencváros.* A MÁV edzője ismét a korábbi sikerek kovácsa: Wéber Lajos lett.

1945 őszén ismét megszervezték a magyar vasutas válogatottat, s az Ausztria elleni keretbe *Horváth, Csabai, Kispéter, Kolláth, Korom és Selmeczi* kapott helyet. *1945. decemberében az NB I. Nyugati csoportjának végeredménye: 1. Ferencváros, 2. PVSZ, 3. Csepel, 4. MTK, 5. Szolnoki MÁV.*

1946. február 3-án rendkívül nagy érdeklődéssel várt nemzetközi mérkőzésre került sor Szolnokon: *Szolnoki MÁV–Vienna (Bécs) 2:1 (1:1). Góllövők: Szántó (2), illetve Stritich. Szolnoki MÁV: Horváth – Balla, Bozóki, Csabai, Kispéter, Selmeczi, Szántó, Kolláth, Dobos, Varga, Korom.* (A még vissza nem igazolt Csabai és Kispéter jóhiszemű szerepeltetése szabálytalan volt, ezért az

MLSZ méltánytalanul büntette mind az egyesületet, mind a két vétlen játékost. A visszaigazolási bonyodalmak vége az lett, hogy Csabai a Szolnoki MTE-be, Kispéter a Ferencvárosba távozott, s ez meghatározta a csapat jövőbeni kilátásait.) A veszteséget az alábbi labdarúgókkal igyekeztek pótolni: Nagy B., Pintér F., Gulyás, Almási, Hamar, Ecseki, Kovács, aztán a tehetséges fiatalok Csősz, Hamar II, Csák, Ozsváth stb.

1946. június 30-án Szolnokon döntő jelentőségű osztályozó mérkőzésre került sor: *Szolnoki MÁV-ERSO Madisz 3:1 (0:0)*. Ebben az időben fogalmazódott meg az alábbi célkitűzés: a futballszakosztályt ki kell bővíteni, a tagság számára szervezett közösségi életet kell biztosítani. Ettől kezdve a baráti kör a Madách vendéglő különtermében péntekenként rendszeresen ülésezett. Gondot jelentett az elhasználódott felszerelések pótlása, ami ebben a nehéz időszakban körülményes és főként költséges volt. A Tiszavidék 1946. augusztus 4-i száma ezt írta: *„A Szolnoki MÁV megérdemelten maradt az OB-ben az osztályozó mérkőzéseken szerzett 14 pontjával. Somlai és Wéber Lajos megválnak a labdarúgó szakosztálytól, s várhatóan ismét Móré János lesz a csapat edzője.”*

1947. májusában hat MÁV játékos – Szántó, Kolláth, Varga, Dobos, Selmeczi, Horváth – szerepelt a lengyel túrára utazó vasutas válogatottban.

Ez év nyarán Budapesten rendezték a vasutas Európa-bajnokságot. A hat szolnoki között a keretben Vargát Bozóki váltotta fel. *Az Eb végeredménye: 1. Jugoszlávia, 2. Magyarország, 3. Románia.*

1947-48-as NB I-es bajnoki mérkőzéseken legtöbbet szerepelt MÁV játékosok: *Horváth, Szántó, Bozóki, Varga, Dobos, Selmeczi, Csősz, Kolláth, Kovács, Pintér F., Gulyás, Deme A., Kádár, Ozsváth, Nagy B., Horváth II, Fazekas, Pintér II, Körmendi, Bíró.*

1947. november 16-án a Szolnoki MÁV anyagi gondok miatt Budapesten rendezte meg a Ferencváros elleni bajnoki mérkőzést. Eredmény: *Ferencváros–Szolnoki MÁV 3:1 (2:0)*. Érthetően nagy volt a szolnoki sportkedvelők felháborodása, s talán ez is közrejátszott abban, hogy 1947 decemberében a Szolnoki MÁV–Csepel mérkőzésen botrány tört ki, ami miatt az MLSZ az 1948 tavaszán induló szezón első két hazai mérkőzését a közönség kizárásával engedte megtartani. Az 1947-48-as bajnokság szomorú emlékeztető a Tisza-parti szurkolók számára, kiemelkedő fegyvertényekben gazdag tíz év után búcsút mondott a magyar labdarúgás élvonalának a Szolnok MÁV.

1948 augusztusában Móré János után Fazekas László, majd Cselényi Ernő lett a MÁV edzője. Az NB II-es bajnokságban együtt szerepelt a Szolnoki MÁV és a Szolnoki MTE és az első bajnoki találkozót 1948. november 1-én vívták: *Szolnoki MÁV–Szolnoki MTE 3:0 (2:0)*. Ennek az évnek az őszétől a Szolnoki MÁV „Vasutas” néven szerepelt tovább. Az MTE továbbra is a MÁV pályán rendezte mérkőzéseit. A Tiszavidék karácsonyi számában ez olvasható: *„Kevés volt az ősszel a labdarúgás látogatottsága: nagymérvű minőségi játékosanyag-vesztés miatt, valamint a nagycsapatok szereplésének elmaradásá-*

ért”. Az 1948-as NB II-es bajnoki idényben a legjobban szereplő játékosok: Fazekas, Pintér I, Szántó, Almási, Varga, Dobos.

A Vasutas Sportegyesület három csapattal vett részt 1948 őszén a bajnoki küzdelmekben és mindhárom együttes az első helyen végzett csoportjában. Tovább tart a „keresztelő”, 1949. márciusától a Szolnoki Vasutast Lokomotív-nak hívják. NB II-es helyi rangadó június 26-án, immár az új névvel: *Szolnoki Lokomotív–Szolnoki MTE 2:1*.

Július 16-án rendezték Szántó József búcsújátékát rangos ellenfelekkel szemben. A Budapest csapatában Grosits, Bozsik és Puskás is játszott, a MÁV-ból csak Szűcs és Kispéter hiányzott.

Az NB I-ben legtöbbször szerepelt MÁV játékosok névsora:

<i>Sorszám</i>	<i>NÉV</i>	<i>Szereplés száma</i>
1.	Selmeczi János	244
2.	Szántó József	238
3.	Horváth Ferenc	237
4.	Kolláth Ferenc	218
5.	Fazekas László	165
6.	Korom Pál	162
7.	Csabai János	152
8.	Kispéter Mihály	146
9.	Nagy Ferenc	133
10.	Szűcs Sándor	128
11.	Laborcz Lajos	108
12.	Dobos László	96
13.	Varga János	96
14.	Bozóki István	94
15.	Pintér I. Ferenc	86
16.	Csősz László	61
17.	Nagy Béla	48
18.	Deme Antal	34
19.	Buza Imre	31
20.	Vezér Antal	29
21.	Sárkány I. János	28
22.	Draskóczi István	26
23.	Hamar István	25
24.	Balla Gyula	24
25.	Kovács István	23
26.	Retkes Gyula	23
27.	Barna Tibor	20
28.	Bíró István	20
29.	Gulyás Béla	20
30.	Körmendi János	20
31.	Ecseki István	18

32.	Sárkány II. János	18
33.	Ozsváth Zoltán	16
34.	Gulyás István	15
35.	Bulyáki László	11
36.	Horváth I. Sándor	10
37.	Kövesdi Lajos	8
38.	Bárony Ferenc	6
39.	Podmaniczki József	6
40.	Almási János	5
41.	Horváth II. János	5
42.	Pintér II. Ferenc	5
43.	Tinelli István	4
44.	Vörös László	4
45.	Horváth III. János	3
46.	Horváth Lajos	3
47.	Rátvai (Reznák) József	2

A Szolnoki MÁV-ból NB I-es csapatba igazolt játékosok:

Szűcs Sándor Újpest, Nagy Ferenc Újpest, Laborcz Lajos Újpest, Kispéter Mihály Ferencváros, Vezér Antal Pécs, Szekeres József Tatabánya, Rozmis Mihály Honvéd, Iván József Diósgyőr, Cselényi György Újpest, Czigony István Haladás, Lazányi Péter Légierő, Repka János Dunaújváros, Sugár Tibor Székesfehérvári Előre (MÁV), Kelemen Sándor Zalaegerszeg.

FIFA-játékvezetők a MÁV NB I-es labdarúgóiból:

Horváth Lajos	FIFA-tagság:	1961-65-ig
Balla Gyula	FIFA-tagság:	1960-64-ig
Almási János	FIFA-tagság:	1971-73-ig

A Szolnoki MÁV fennállási ideje alatt legeredményesebben szerepelt csapat játékosainak adatai:

<i>NÉV</i>	<i>Nevelő egyesület</i>	<i>Legnagyobb sportsiker</i>
Horváth Ferenc	Szolnoki MÁV	Nagyválogatott
Csabai János	Szolnoki MÁV	Magyar „B”-válogatott
Kispéter Mihály	Móraváros (Szeged)	Nagyválogatott
Selmeczi János	Szolnoki MÁV	Magyar „B”- és Magyar Vasutas Válogatott
Szűcs Sándor	Szolnoki MÁV	Nagyválogatott
Fazekas László	Makói AK	Délm. V., Vasutas Vál.
Szántó József	Szolnoki MÁV	Nagyválogatott

Kolláth Ferenc	Szolnoki MÁV	Nagyválogatott
Laborcz Lajos	Ceglédi MOVE	Nagyválogatott
Nagy Ferenc	Pozsonyi TE	Magyar Vasutas Vál.
Korom Pál	Szegedi AK	Magyar Vasutas és KÖLASZ Válogatott
Buza Imre	Szegedi Móraváros	Délm. Válogatott

A Szolnoki MÁV SE labdarúgó szakosztályának legsikeresebb edzői:

Wéber Lajos 1904-ben született Kistelken, a Budapesti Törekvés, a Szegedi Bástyá, majd a Hungária kiváló fedezete volt. 1925 és 1928 között hat alkalommal öltötte magára a válogatott mezt. Közben az olaszországi Bolognában is játszott – kiválóan. A Szolnoki MÁV SE labdarúgó szakosztályának fellendítésében, az NB II-es bajnokság megnyerésében, majd az NB I-ben való helytállásban jelentős érdemei voltak. Rendkívül népszerű ember volt Szolnokon, mint szakvezető három alkalommal is sikeresen segítette a labdarúgószakosztályt.

Móré János 1910-ben született, előbb a Debreceni Bocskai, majd a Ferencváros középfedezeteként ismerte meg nevét az ország. Ő 1933-34-ben háromszor volt nagyválogatott. Közben Franciaországban szerepelt s játéktudásával, magatartásával megbecsülést szerzett a magyar labdarúgásnak. Hazatérése után újra a Debreceni Bocskai játékosá lett, majd ugyancsak több alkalommal sietett a Szolnoki MÁV segítségére edzői szakértelmével. Munkássága alatt lett magyar kupagyőztes, a Corinthián-díj védője, a vidék legjobbja és az NB I. 3. helyezette a Szolnoki MÁV. De az ő érdeme volt az is, hogy 2. helyet szerzett a csapat a Szent István Kupában. Edzői sikereit mindez ideig nem sikerült túlszárnyalni Szolnokon.

A Szolnoki Lokomotív labdarúgói 1949 őszén: Almási, Kádár, Ozsváth, Bozóki, Deme A., Czigony, Körmendi, Horváth II, Buza, Pintér I, Simon, Varga, Tassi, Lazányi.

1949 őszén a MÁV egykori kiváló birkózóját, Csík Bélát nevezték ki vármegyei sportfelügyelővé.

Az 1949-50-es NB II-es bajnokság Déli csoportjának őszi végeredménye: 1. Szolnoki Lokomotív, 2. Budapesti Lokomotív.

A háborús rongálásokat a Járműjavító a dolgozók odaadó munkájával, ma már szinte elképzelhetetlenül rövid idő alatt, helyreállította. Az üzem épületeinek nagy része – a személykocsi osztály kivételével – 1948 elejére újjáépült. A mozdonyosztály gépi megmunkáló részlege szerszámgépekkel bővült: csúcsesztergák, sugárfúrók, marógépek és speciális célgépek érkeztek. Ez időben kezdték el a nehéz fizikai munkával járó tevékenységek gépesését: a mozdony-

osztály szereldéje két darab 3 tonnás darut kapott, a megmunkáló osztály rugókovács műhelyét 1951-ben kezdték építeni, ugyancsak ekkorra állították teljesen helyre a villany-, víz-, levegő- és gőzhálózatot. A következő esztendőben pedig olyan műszaki fejlesztésekre került sor, amelyek jelentősen javították a munkafeltételeket.

A Szolnok megyei Néplap 1950. január 14-i száma méltatta a vasutas egyesület sokirányú tevékenységét. Számba vette az egyes szakosztályokat: a labdarúgó szakosztályban 80, az atlétáknál 56, a birkózóknál 19, a vívóknál 39, a férfi és női kosarasoknál 45, a sakkozóknál, ökölvívóknál, kézilabdázóknál és asztaliteniszezőknél 48 sportolót foglalkoztattak rendszeresen.

1950 februárjában Romhányi Ferenc helyett Szántó József lett a Szolnoki Lokomotív intézője.

Színvonalas összecsapást hozott 1950 márciusában Szolnokon a vasutas rangadó, melyen a Szolnoki Lokomotív a Budapesti Lokomotívval találkozott és 3 ezer néző előtt 1:1 arányú eldöntetlen eredmény született. Kiválóan védte a fővárosiak kapuját Horváth Ferenc, a szolnokiak egykori válogatott játékosa. Ebben az évben bajnoki reményeket dédelgettek a Tisza-partján, ám ez Békéscsabán szertefoszlott, amikor is a hazai csapat 3:2-re megverte a Szolnoki Lokomotívot. *Az 1949-50-es NB II-es bajnokság Déli csoportjának végeredménye: 1. Szegedi MTE, 2. Szolnoki Lokomotív, ... 9. Szolnoki MTE.*

Az 1950-es, egyfordulós labdarúgó bajnokság augusztus 20-án indult és ekkor a „hárfa hangú” Bodola Gyula, a NAC és az MTK sokszoros válogatott játékosa lett a szolnoki csapat edzője. Az év végén a Déli csoportban ugyancsak 2. lett a Szolnoki Lokomotív, amelynek időközben Maglódi Gyula lett a főtitkára.

1951 tavaszán kibővült a MÁV játékos kerete: Dobos Lászlót visszagyazolták a Budapesti Lokomotívból, új játékos lett Somodi, Mucza és edzésbe állt Nagy Béla is. Bodola Gyula távozása után mindinkább lejjebb csúszott a bajnoki táblázaton a Szolnoki Lokomotív. *„Akkor még remélhető volt, hogy örökké hordozható az a díszes köntös, amit több évtizedes eredményesség, népszerűség hímzett díszesre és ékesen maradandóvá,”* – vélekedett a csapat egyik „ideológusa”.

Az 1952. évi labdarúgó bajnokság Déli csoportjában a Szolnoki Lokomotív a 6. helyen végzett. A helyi sajtó megítélése szerint a csapat gerincét alkotó játékosok kiöregedtek, a helyükre kerülő fiatalok játéktudása és küzdőszelleme nem megfelelő. Egymást váltogatták a edzők: Selmeczi, Podmaniczki és Fazekas cserélt helyet időnként a kispadon. A vezetésben is mutatkoztak hiányosságok, nem volt megfelelő egyesületi helyiség, az értekezleteket a szűk öltözőkben tartották, a fiatalok neveléséről pedig elfeledkeztek. A szakosztály megpróbálta felfrissíteni a játékosállományt, de az „életvizét” mindkevesebb forrás szolgáltatta. A segítőkészség szándékával szerveződött újjá 1951-ben az 1946-ban alakult MÁV városi baráti kör, amelynek vezetői *dr. Várhelyi Béla,*

Buzási Ferenc és Dénes János lettek. *Vezetőségi tagok: Halász Gyula, Veszelei János, Heller Imre és Deme Zoltán* voltak.

A Szolnoki Lokomotív játékosai 1953-ban: Horváth I, Almási, Dobos, Szentesi, Bozóki, Kegyes, Tanácsos, Hidvégi, Csábi, Besliti, Pintér I, Pintér II, Iván, Ozsvár, Varga, Pásztor, Buza, Istváni, Körmendi, Lengyel, Kiss, Lazányi. A Szolnok megyei Néplap 1953. február 24-i számában közli a sportbarátok aggodalmát. A választ *dr. Várhelyi Béla*, a labdarúgó szakosztály elnöke adta meg ugyancsak a sajtó útján. Elismerte az utánpótlás nevelésének elmulasztását és azt is, hogy nem megfelelő a szakosztályi fegyelem. Változtatni kell a csapat összetételén és új játékosokat kell igazolni. Visszatért *Wéber Lajos* a sikereinek színhelyére, ám 1953 nyarán a Szolnoki Lokomotív az NB II. Déli csoportjában már a 14. helyen állt. Szeptemberben számos, sürgető „felszólalás” után az egyesület és a baráti kör klubhelyiséget kapott a Madách utcában. Időközben a MÁV a Lokomotív név helyett a Szolnoki Törekvés SK elnevezést viselte.

A frissen alakult baráti kör rendkívül nagy aktivitással látott munkához, rendszeresen szervezték az utazásokat, az összejöveteleik pedig aktívak és fegyelmezettek voltak. Elszántan komoly volt a szándékuk a szakosztály megsegítésére.

Az 1954-ben az NB II-ből kiesett a labdarúgó csapat, a következő esztendő őszen viszont megnyerte a megyei bajnokságot. Ez időben a Szolnoki Törekvés elnöke *Kaposvári Géza*, a labdarúgó szakosztály irányítója *Takó László*, intézője *Romhányi Ferenc* lett, s az edzői teendőket *Somogyi Károly* helyett *Kolláth Ferenc* látta el.

A Szolnok megyei Néplap 1955. október 29-i számában a Szolnoki Törekvés baráti köre felhívást tett közzé, hiszen *osztályozó mérkőzések* előtt állt a labdarúgócsapat. Ritkán tapasztalható érdeklődés nyilvánult meg az összecsapások iránt. A MÁV különvonatokat indított s ennek az együttérzésnek is része volt abban, hogy a Szolnoki Törekvés veretlenül vette az akadályokat, ismét visszakерült az NB II-be. *A siker részesei a következők voltak: Lázár, Juhász, Ozsvár, Bozóki, Lengyel, Ragó, Hérics, Csábi, Horváth, Pintér F., Iván, Tóth L.* 1955 decemberében a Szolnoki Törekvés SK vezetősége; *elnök: Kaposvári Géza, elnökhelyettes: Maglódi Gyula, gazdasági vezető: Fehér József, elnökségi tagok: Dögei István, Bulyáki László, Sárkány János, Kolláth Ferenc, Hackler Lajos, Bíró Pál.*

A „Munkáshang” 1956. február 29-i számának hírei: a szakosztályvezető továbbra is *Takó László*, visszaigazolták a leszerelő Lazányit és Kegyes, Török-szentmiklósról az igen megbízható, jól fejelt *Fackelmann (Fenyvesi József)* és Csecsei érkezett, Debrecenből *Tassit*, a Szolnoki Szikrából *Dobost*, míg a Cukorgyártól *Fehérvárit* szerezte meg a szakosztály.

A MÁV labdarúgói 1956-ban a Budapesti Spartacus ellen

A labdarúgópálya füvesítése meglehetősen nagy felfordulást okozott a Véső utcában, s 1956-57-ben a bázisvállalat és a baráti kör odaadóbb tagjainak segítségére volt szükség, hogy a városi (MTE) pálya játéktere NB II-es mérkőzések lejátszására alkalmas legyen. Ráfért a „stadionra” a felújítás, mert eléggé elhanyagolt volt. A munkálatok végén viszont előírászerű lelátó fogadta a nézőket, megfelelő biztonsági berendezések szolgálták a szabályok betartását. A labdarúgócsapat 1957-ben a következő játékosokból tevődött össze: Cselényi, Lázár – Sándor, Fackelmann, Kegyes, Lengyel, Fehérvári, Lazányi, Tóth, Csábi, Horváth, Dobos, Iván, Csecsei.

Ekkor az egyesület tisztségviselői az alábbiak voltak; *ügyvezető elnök:* Kurucz József, *elnök:* Rózsavölgyi Béla, *főtitkár:* Ambrus János, majd Pintér Ferenc, *titkárok:* Kaposvári Géza, Csík Béla, *gazdasági vezető:* Bánki Béla, *az ellenőrző bizottság tagjai:* Kiss Sándor, Rédei István, Szilágyi Gábor.

Ez időben a Szolnoki MÁV SE-nek 14 szakosztálya tevékenykedett 705 igazolt sportolóval. A baráti kör rendszeresen megjelentette híradóját, szervezte gyűléseit s anyagilag is támogatta a klubot. Az 1959-60-as, majd a későbbi NB II-es bajnokságok során a kék-fehérek középmezőnyben végeztek, kivéve az 1960-61-es tavaszi idényt, amikor is a második helyre tornázták fel magukat. Az *akkori csapatot hívták „ezüstösnek”* s velük először alakult ki olyan képességű gárda, amely képes lehetett volna még sikeresebb szereplésre is! *Cselényi, Sándor, Abonyi, Kegyes, B. Nagy, Rozmis, Tóth, Csábi, Szekeres, Horváth, Dobos,* (Sós, Pintér, Dracsókóczi) sokra hivatott labdarúgó volt, főleg a kiváló fedezetpár jelentett nagy értéket. Sajnos erre a Budapesti Honvéd is felfigyelt, mindkét labdarúgót behívták katonának, Rozmist le is igazolták a fővárosba s ő a válogatott keret tagságig vitte. Csak rajta múlt, hogy nem jutott még tovább.

Később is jelentkeztek tehetséges játékosok – Borók, Füle, Józsa, Karkecz, Szolnoki, Pálmai, Dobos II, Berta, Csete, Gombás, Szűcs, Kovács stb. –, de számottevő fellendülés nem mutatkozott. Gyakran váltották egymást az edzők is, Kolláth, Fazekas, Nagyszalóki, Csikós, Dombovári, Horváth J. fordultak meg ez idő tájt a csapat háza táján.

A MAV „ezüst” labdarúgócsapata 1959-60-ban: Cselényi – Sándor, Abonyi, Kegyes, B. Nagy, Rozmis, Tóth, Horváth (Dracsókózi), Csábi, Szekeres, Dobos

Az egyesület utóbbi főtitkárai: *Maglódi Gyula, Pintér Béla, Kaposvári Géza, Ambrus János, Pintér Ferenc, Csík Béla* elsősorban a visszaesett labdarúgás fellendítésén fáradoztak, ám a lehetőségek – főleg a vasutas egyesületeknél – egyre korlátozottabbak lettek.

A szigorított gazdálkodási előírások betartása felett különös gonddal őrködött a vezetőség, így jelentős, érdemi erősítésekre nem igen volt lehetőség, ezért szinte csak saját nevelésű játékosok képességeire lehetett számítani. Ennek ellenére 1969 tavaszán az NB II Keleti csoportjában is jól szerepelt a csapat, majd 1970-ben megnyerte az „egyfordulós” bajnokságot, a népszerű Horváth János edzősége alatt.

1971 sportidényének a következő vezetőkkel vágott neki a szakosztály, *szakosztályvezető: Kókai Sándor, helyettes: Lázár Gellért* – legtovább tevékenykedett a szakosztályban –, *Rontó Antal, szakvezető: Subits Lajos*, akinek önkényes távozása után *Czigony István*, majd *Turai András* ült a kispadra. *Az első csapat intézője Horváth Lajos*, a volt FIFA-bíró lett. *Az 1970-71-es NB II-es bajnokság végeredménye: 1. Pénzügyőr, ...9. Szolnoki MÁV.* Némi vigaszt jelentett, hogy jól szerepeltek a szakosztály fiataljai a megyei serdülő bajnokságban, pontveszteség nélkül 67:7-es gólaránnyal szerezték meg az első helyet.

1971 tavaszán a legtöbbet szereplő MÁV játékosok: György, Donka, Szebeni, Abonyi, Tóth J., Földesi, Rozmis, Süle, B. Nagy, Tóth II, Pintér B., Kelemen, Pagonyi, Szabó, Verovszki, Kalmár, Kóródi, N. Szabó, Kácsor, Kucser. Októberben saját kérésére felmentették Turay András edzőt, akinek utódja Tóth László lett. Ősszel a végelszámolásnál a 16 csapat közül a 14. helyet foglalta el a MÁV.

1973-ban a labdarúgó *szakosztály elnöke* Deme Zoltán lett, *helyettese*: Hegedüs József, *technikai vezető*: Lázár Gellért, *intéző*: Horváth Lajos és Pintér Ferenc, *edzők*: Himer István, Fehérvári László, Csősz László, Ecseki István és Buza Imre. Az új összetételű szakosztályvezetés mindent elkövetett, hogy az első csapat helyzetén változtasson, sajnos az adott körülmények behatárolták tevékenységüket és a játékosok képességei sem voltak többre alkalmasak. Idézet a szakosztály vezetőségének jelentéséből: „A jelenlegi játékosállomány viszonylag mérsékelt képessége, játékfelfogása, kifogásolható fegyelme, az egyesület iránti érdektelensége csak a legradikálisabb intézkedésekkel változtatható meg. Szükségessé vált az edzőmódszerek színvonalának emelése, a szakvezetők tevékenységének hatékonyabbá tétele.” Ebben az időben a következők viselték a kék-fehér mezt: Fehér, Fényi, Csibrány, Abonyi, Tóth J., Kucser, Pagonyi, Makai, Kormos, N. Szabó, Varga S., Kalmár, Kollár, Kovács S., Füle, Kókai, Tóth M., Tóth Gy., Bánfalvi, Ladányi, Süle.

Az igen gyenge NB II-es szereplés után a radikális intézkedések lassú, de folyamatos előrelépést eredményeztek. Az 1973-74-es kiesés az NB II-ből nagy lecke volt, a csapat teljesen átszerveződött, s nem sokkal később már eltemetett remények látszottak feléledni Repka, Csontos, Géczi, Molnár, Papp, Földesi, Szabó Gy., Nagy A. leigazolásával, s az NB III. Délkeleti csoportjában 1974 őszen húsz csapat közül a Budapesti Izzó mögött a második helyen álltak, míg a bajnokság végén a harmadik hely jutott a kék-fehéreknek.

1975 nyarán Lázár Gellért helyett Szűcs György lett a technikai vezető, s az intéző továbbra is Pintér Ferenc maradt. Ősszel Rácz, Holler és a nagy tehetségnek ígérkező László került az együtteshez. Az őszi szezon végén elsőként fordult a csapat, s a Néplap december 16-i száma ezt írta: „Remek idényt zárt a Szolnoki MÁV”. Az 1975-76-os évadban, az NB III. Délkeleti csoportjának bajnoka a Szolnoki MÁV lett, és a szurkolók keserősége elismeréssé vált. A bajnokcsapat 38 mérkőzésből 26 győzelmet és 8 döntetlent ért el, mindössze négyszer szenvedett vereséget, de a gólaránya is imponáló volt: 96:44.

1976 ősziére a régi labdarúgó szakosztályi vezetők lemondása után egy bővebb vezetői testületnek adott megbízatást az elnökség. Az új edző: Ziegler János lett és jóllehet Árvai, Farkas, Szegő, Sugár, Nagy II J. és Nász átigazolása számított erősítésnek, a csapat 11 ponttal húsz együttes közül csak a 19. lett. Az 1976-77-es NB II-es bajnokság végén a MÁV igen gyenge eredményekkel búcsúzott a második vonaltól, jóllehet *a játékosok képességeiből maradhatott volna a második osztályban!* Mint ahogy az már ilyenkor lenni szokott, ismét új

emberek öltötték fel a csapat mezét, a változott a szakosztály vezetésének összetétele is. *Dr. Kuti György* lett a szakosztály elnöke, aki nagy hozzáértéssel próbálta rendbe tenni a csapat szénáját, a jogos remények beteljesülése nem miatta hiúsultak meg. Helyettese: *Dénes János* volt. Az NB III. Keleti csoportjának őszi végeredménye: 1. Ózd, ...11. Szolnoki MÁV. Ekkor Sztancsek János volt a labdarúgók edzője, akit később ideiglenesen Földesi János váltott fel.

A MÁV 1976-ban NB II-ben újonc labdarúgócsapata

1977 őszén a következő játékosokat vehette számba Földesi János edző: Pelyva, Spulnyik, Tóth Gyula, Árvai, Ábel, Juhász, Debreczeni, Erdei, Nagy A., Szabó I, Kántor, N. Szabó, Papp, Nász, Kollár, Németh, Varga, Tóth A., Rózsa-völgyi, Szabó Z. A következő esztendő igazolásai: Hábensusz, Szilágyi, Boros, Menyhárt, Szántai, Petró, László, Takács és Donka kapus, aki ismét a csapat rendelkezésére állt. Az 1977-78. az NB III. Keleti csoportjának végeredménye: 1. Ózd, ... 14. Szolnoki MÁV.

A MÁV osztályozót volt kénytelen játszani az NB II-be jutásért. A rendkívüli küzdelem „megméretés” végeredménye az lett, hogy július 2-án a csapat mellett kitartott szurkolók az NB II-es tagságnak tapsolhattak.

Időközben a Szolnoki MÁV ügyvezető elnöke, az egykori kiváló párbajtőrívó Pakai György lett.

1978. augusztus 6-án került sor az első NB II-es helyi rangadóra is: *Szolnoki MÁV–Szolnoki MTE 3:3 (2:1)*. 8 ezer néző, zsúfolt nézőtér, igazságos döntetlen. Ősszel az NB II. Keleti csoportjában a Szolnoki MÁV a 18. lett. 1979 tavaszán pedig a 16. Ám visszalépés miatt nem kellett az osztályozótól tartania.

Vitathatatlan a foci népszerűsége

Bár a magyar labdarúgás a marseille-i vereség óta képtelen magához térni – az 1970-es világbajnokság „pótselejtezőjén” szenvedett vereséget a Mészöly-féle válogatott Csehszlovákiával szemben –, a sportág népszerűsége a sikertelenség ellenére is elvitathatatlan. Mert hát a foci azért mégiscsak foci, s ha a nézőszám az elmúlt évtizedekben folyamatosan csökkent is a hazai bajnoki mérkőzéseken, azért változatlanul százezrek, milliók kedvencének számít hazánkban is.

Ugyan Szolnokon hosszú évtizedek óta hiába epekednek a szurkolók, hogy ismét élvonalbeli találkozón szoríthassanak kedvenceikért, mindezidáig nem sikerült teljesíteni az ezerfejú cézár óhaját. Talán idén, a centenáriumi évforduló esztendejében megtörik az átok és a Szolnoki MÁV FC gárdája kivívja az NB I-be jutást.

Hogy milyen volt az elmúlt negyedszázad? Röviden akár azt is írhatnánk: olyan, mint az ezt megelőző huszonöt év. Kisebb sikerekkel és nagyobb kudarcokkal kikövezett utat járt be megyénk legjelentősebb múltra visszatekintő szakosztálya. A bravúros győzelmek, szép menetelések után rendre elbukott a nagy lehetőség kapujában, s így az ezüst- vagy éppen bronzérem megszerzésének sem tudtak igazán, felhőtlenül örülni a fanatikusok. Amikor pedig nem futott a szekér – mert hát valljuk be, sajnos ilyenre is volt példa –, az is előforult, hogy a harmadosztályba száműzetetett a kék-sárga legénység. A közvetlen közelmúlt azonban inkább mégis több örömet, mint bánatot okozott a szurkolóknak, s az örök optimisták 2010-től várják a csodát.

Az elkövetkező néhány oldalon nem csak almanach jelleggel próbálunk meg visszaemlékezni a fúzió, a MÁV és az MTE egyesülése utáni időszakra, hanem igyekszünk összefüggéseiben is rávilágítani arra, miért ott tart a Szolnoki MÁV FC, ahol éppen...

MÁV-MTE néven folytatódott a football-történelem

Miután 1979. július 29-én megalakult a Szolnoki MÁV MTE, labdarúgóknál 158 igazolt footballista alkotta a szakosztályt. Kilenc csapat tevékenykedett különböző szintű bajnokságokban.

1979-ben az NB II-es felnőtt együttes számára az egyértelmű célkitűzés az NB I-be való feljutás volt. Edzéseiket a tiszaligeti stadionban, illetőleg a Véső úti sporttelepen tartották. A feljutás azonban továbbra is csak álom maradt, hiába erősítették meg az együttest, a Nyíregyháza jutott fel a legmagasabb osztályba, a szolnoki csapatnak csak érem jutott. Sőt 1981 nyarán az akkor még három csoportos NB II. Keleti csoportjában 13. helyen végeztek, s a visszaesés oka néhány jó képességű játékos távozása és visszavonulása volt: már nem szerepelt az együttesben Szendrei, Kabak, Kolláth, Lódi, Bencsik és Zakar sem.

Az átszervezés miatt 1982 ősztől csak úgy lehetett benn maradni az NB II-ben, ha a csapat az első öt között végez. Sebők, Földesi és Szatmári kivált az együttesből és így e feladat rendkívül nehéznek látszott. Leigazolták Nédert és

Silyét, továbbá visszatért Zakar is. A célkitűzés nem sikerült, a csapat ereje csak a 9. helyre volt elég, ráadásul Selyem és Szekeres mondott búcsút a klubnak.

A csapat vezető edzője 1982 nyaratól Nagy-Pál Béla lett Gelei József helyett, a pályaedző Földesi János, a technikai vezető pedig Kolláth Béla. A csapat az NB III. Tisza-csoportjába került, ahol 1982 őszén harmadik helyezett volt. Az egyik legemlékezetesebb kudarc a Tiszavasvári elleni hazai vereség volt. Kikapott a csapat Mátészalkán is, végül egy sikeres hajrának volt köszönhető, hogy két pontra közelítették meg a listavezető Balmazújvárost.

A csapat számára jól indult a tavaszi szezon. Február 27-én a MÁV MTE Szolnokon 2500 néző előtt 6:0-ra verte Balmazújvárost, az őszi bajnokot. Az együttest a következő játékosok alkották: Boros – Rózsavölgyi, Porhanda, Baran, Fürtös (Horváth), Rostás, Sugár, László, Ágh, Molnár (Kántor), Szabó. A gólokon László (2), Sugár (2), Szabó és Rostás osztozott. Ettől kezdve győzelmek következtek egészen március 27-ig, amikor is a Debreceni USE nyert 1:0 arányban a MÁV-MTE ellen. Újabb hármas nyerőszéria után Kisvárdán 3:1 arányú vereséget szenvedett a csapat. Ismét győzelmek következtek, végül a Rákóczi ellen 3:3-as eredménnyel zárta a bajnokságot a piros-kék gárda, s jogot szerzett az osztályozón való indulásra, melyen ellenfele az NB I-et is megjáró Kaposvári Rákóczi volt. Kaposvárott 6500 néző előtt a Boros – Porhanda, Csontos, Baran, Rózsavölgyi, Kántor (Szőke), Rostás, Sugár (Erdei), László, dr. Szeghalmi, Szabó összeállítású együttes Sugár góljával 1:1 arányú döntetlent ért el, majd 1983. június 26-án Szolnokon, a Tisza-parton 5000 néző előtt Kántor, dr. Szeghalmi, Baran és Szabó góljaival 4:2 arányban nyert és bejutott az NB II-be.

Az 1983-84. évi NB II-es bajnoki idény augusztus 14-én a MÁV-MTE-Keszthelyi Haladás mérkőzéssel kezdődött. Szolnokon 3000 néző előtt 2:1-re nyert a MÁV-MTE a következő összeállításban: Boros – Porhanda, Csontos, Baran, Szőke, Sugár, Rostás (Repka), László (Zavaczki), Kántor, Hegedűs, Szabó. A gólszerző Sugár és Hegedűs volt. Az edzői kispadon Nagy-Pál Béla helyett Lódi László ült és a második vonalban már váltakozó sikerrel szerepelt a gárda. Volt néhány emlékezetes eredmény is, így a Debreceni MVSC elleni 2:2, a Békéscsabai Előre elleni 3:0 és a Hódgép Metripond elleni 5:0 arányú győzelem. Az 1983-84-es bajnokságban végül a 7. helyen kötött ki a MÁV-MTE, 38 mérkőzésből 39 pontot szerzett, ami 51 százalékos teljesítmény. A hazai nézőszám átlaga 2931 volt. Csató Sándor 18 mérkőzésen szerepelt és 13 góljával házi gólkirály lett. A még jobb helyezést a gyenge idegenbeli mérleg akadályozta.

A legtöbbet szerepelt játékosok tablója az 1984-es bajnokság végén: Porhanda János 166, László János 160, Csontos Lajos 137, Baran József 112, Kántor Miklós 100, Tóth Gyula 93, Boros Lukács 81, Nász Mihály 76, Sebők György 74, Bartos Sándor 72, Földesi Károly 71, Rózsavölgyi László 68, Sugár Tibor 51, Szántai Tibor 50 mérkőzésen szerepelt 1979 és 1984 között a MÁV-MTE színeiben.

1986-87: erős mezőny jött össze a húsz csapatot felvonultató, egycsoportos másodosztályban. Az azonos pontszámmal első-második helyen végzett Vác és Kaposvár jutott fel az NB I-be, míg a Tisza-parti legénység nyolcadiként zárta a bajnokságot.

1987. augusztus 12-én, Szolnok-Szeged 2-0

Állósor: Bugyi F. intéző, Kolláth B. tech. vez., Török T. szakv., Sugár, Szilágyi, László, Kiss A., Stigler K. szakoszt. elnök, Tóth T., Hegedűs, Vadicska, Kanyári, Szatmári J. vez. edző, Szabó gyűrő, Bontovits, Ágh. Guggolnak: Sebestyén orvos, Katona, Varga, Csábi, Szabó, Mészáros, Lódi pályaedző, Kulima szertáros, Ladányi, Gyémánt.

1987-88: Szatmári János vezetésével egészen az utolsó fordulóig esélye volt a MÁV-MTE-nek a feljutás kivívására, ám a zárómeccsen, hazai pályán, 1-0-ás vereséget szenvedett az Építők ellen, s így a Veszprém, a Dunaújváros és a Szeged mögött csak a negyedik helyen fejezte be a küzdelemsorozatot. Ellenben a Magyar Népköztársasági Kupában remekelt az együttes. Többek között a Pécs és a Szombathely kiverésével egészen az elődöntőig menetelt. Csak a későbbi győztes Békéscsaba gárdája tudta térdrekenyszeríteni a piros-kékeket.

1988-89: újabb váltás a bajnokság lebonyolításában. Immár 2x16 csapat küzdött a másodosztályban, ráadásul döntetlen esetén tizenegyesrúgásokkal döntötték el a pontok sorsát az együttesek: a győzelemért 3, a büntetővel kiharcolt sikerért 2, a büntetővel elért vereségért egy pont járt. Hiába volt rendkívül gólerős a megfiatalított MÁV-MTE támadójátéka – a feljutó Debrecen mögött a legtöbb gólt rúgta a 32 csapat közül –, ha védelme sebezhetőnek bizonyult. Szatmári János vezetésével végül a hetedik helyen ért célba a szolnoki együttes.

1989-90: továbbra is 2x16 csapat alkotta a másodosztályt. A MÁV-MTE meglehetősen nyögvenyelős bajnokságot tudhatott maga mögött, mindössze kető ponttal gyűjtött többet, mint a kieső Debreceni Kinizsi. A Szeged együttese végzett az élen, míg a Szolnok a 11. helyen zárt.

1990-91: az előző évben megkezdett mélyrepülést nem sikerült megállítani, a MÁV-MTE a Keleti csoport 14. helyen végzett, s ezzel kiesett a harmadosztályba. A bajnokságot a BVSC legénysége nyerte.

1991-92: bár a visszalépéseknek köszönhetően a másodosztályban maradhatott a piros-kék klub, a korábbi hibákból nem tanult a csapat és sereghajtóként befejezve a pontvadászatot, újfent kiesett az NB II-ből. Nem véletlenül nyilatkozta a bajnokság végén elkeredetten Lódi László vezetőedző: – attól tartok, egy nagy hagyományokkal rendelkező klub el fog tűnni a magyar labdarúgás térképéről.

1992-93: az NB III. Mátra-csoportjában sem sikerült feledtetni az előző évi mélyrepülést. A szinte megyei bajnoksággal felérő küzdelemsorozatban (a Jászberény, a Karcag, a Szolnoki Cukorgyár, a Törökszentmiklós, a Jászapáti és a Rákóczi falva is a harmadosztályban szerepelt) a MÁV-MTE. A bajnok REAC lett, a szolnoki gárda csupán az ötödik helyen végzett.

1993-94: újfent nem sikerült átlépni saját árnyékát a piros-kék legénységnek, az NB III. Mátra-csoportjában a bajnok Salgótarjánál 15 ponttal kevesebbet gyűjtve csak a harmadik helyre fért oda.

1994-95: a második Szatmári-éra kezdete. Továbbra is a Mátra-csoportban szerepelve az Eger mögött az ötödik lett a MÁV-MTE, ám a tavaszi idény végére már körvonalazódni kezdett egy ütőképesebb csapat.

1995-96: megtört a jég, a MÁV FC végre igazi tudásához méltó szezont zárt. Harminc mérkőzésen csupán hét gólt kapott, mindössze egyetlen vereséget szenvedett és 20 pontos előnnyel nyerte az NB III. Mátra-csoportjának bajnokságát.

1996-97: a legfontosabb, az együttes bentmaradt a másodosztályban. Hosszú évek után ismét „idegenből” érkezett edző kezébe került a karmesteri pálca, a két és fél után búcsúzó Szatmári Jánost a Ferencváros egykori kedvence, Rubold Péter váltotta a kispadon.

1997-98: Ferencz Gábor személyében új vezető került a szakosztály élére. A csapat névadó szponzora a Neusiedler papírgyár lett, mely ettől kezdve bezárásáig legjelentősebb támogatója volt a labdarúgó klubnak. Másodosztályú tagságát meglehetősen nehézkesen sikerült csak meghosszabbítani az együttesnek. A 17., azaz osztályozós helyen végzett az egycsoportos, húsz csapatot felvonultató NB I/B-ben, így osztályozóra kényszerült. A hazai 1-0-ás győzelem után a visszavágón 2-1-re kikapott, s csak idegenben lőtt góljának köszönhetően – Horváth Csaba talált a kapuba – maradt bent a másodosztályban, melyet a Nyíregyháza nyert meg.

1998-99: NB I-s lett a csapat. A félreértések elkerülése véget azért nem szabad elfelejteni, a Profi Nemzeti Bajnokság mezőnye mögött ez továbbra is a másodosztályt jelentette. A húszcsapatos csoport küzdelmeit a Tatabánya nyerte, a MÁV-Neusiedler a 9. helyen végzett.

1999-2000: a bajnokság lebonyolítása megegyezett az előző szezonéval. Az NB I. legjobb együttesének a Videoton bizonyult, a MÁV-Neusiedler egy helyet előrelépve a tavalyi helyezéséhez képest nyolcadikként zárt.

2000-01: újabb átszervezés a magyar bajnokságokban. A 12 csapatos első osztály mögött 2x12-es NB I/B-t szerveztek. A MÁV-Neusiedler a BKV Előre, Kecskemét, Nyíregyháza mögött a negyedik helyen végzett.

2001-02: ismét módosították a lebonyolítás rendjén. Az alapszakasz után alsó- és felsőházra osztották a mezőnyt. A MÁV-Neusiedler nem szerepelt rosszul, a mezőny első felében végzett, s végül a bajnok Békéscsaba és a második Diósgyőr mögött a harmadik helyen végzett.

2002-03: újabb átszervezés a magyar labdarúgásban. Ezúttal egy csoportban szerepelt az ország valamennyi másodosztályú együttese. Olyan gárdák léptek pályára az NB I/B-ben, melyek nagy része ma már az élvonalban szerepel: Haladás, Nyíregyháza, Diósgyőr, Pápa, Kaposvár, Kecskemét, Vasas. Sőt, a Pécs és a REAC is megfordult azóta az első osztályban. A bajnok pécsiek és a szombathelyiek harcolták ki a feljutást, míg a MÁV-Neusiedler a középmezőnyben, a 9. helyen végzett.

2003-04: csökkent a másodosztály létszáma, immár csak 18 csapat kapott rajtengedélyt a Magyar labdarúgó Szövetségtől. A mezőny ismét tele volt nagy múltú csapatokkal. Hét jelenlegi NB I-es mellett (Honvéd, Vasas, Kaposvár, Diósgyőr, Nyíregyháza, Pápa, Kecskemét), olyan egykoron meghatározónak számító klubok együttesei szerepeltek a csoportban, mint a Tatabánya, a Vác, a Szeged vagy éppen a Dunaújváros. Ezzel együtt nehéz évadot tudhatott maga mögött a Tisza-parti gárda, bentmaradását csupán az utolsó fordulóban, Kecskeméten elért 0-0-ás döntetlennek köszönhetette. A kieső Dunaújváros ráadásul pontszámában ugyan úgy állt, mint a Szolnok, ám a gólkülönbség, illetve az egymás elleni eredmény a MÁV-Neusiedlernek kedvezett.

2004-05: bár a MÁV főszponzorának neve Neusiedlerről Mondira változott, a cég azért ugyanaz maradt, a továbbiakban is a Papírgyár állt a labdarúgócsapat mögött. Talán erre a szezonra tehető a szolnoki futball felemelkedésének kezdete. Bár a Simon Antal, majd a 2005. áprilisától Kis Károly dirigálta együttes csupán a hatodik helyen ért célba, már látszott, hogy kialakulóban van egy olyan mag (Rézsó, Antal, Balogh, Szalai, Remili, Kotula, B. Tóth), melyre építhet a szakvezető. A pontvadászatot a Tatabánya együttese nyerte.

2005-06: amint azt a MÁV-Mondi elkötelezett hívei várták, valóban nagyot lépett előre ebben a bajnokságban a kék-sárga legénység. Kis Károly dirigálása mellett huszonhat év után sikerült újra ezüstérmet szereznie az együt-

tesnek. A küzdelemsorozatból – lévén 2x15 csapat alkotta az NB II-t – az első helyen végzett Vác jutott fel az élvonalba.

2006-07: mikor kiderült, hogy az élvonalból kizárt Ferencváros a Keleti csoportba kerül, már biztossá vált, bármennyire is szeretnék a Tisza-partján a feljutást, a MÁV-Mondi semmilyen téren nem vetekedhet az ország legnépszerűbb klubjával. A szezon során aztán ugyan kiderült, hogy a Fradit a várokozással ellentétben sokkal jobban megviselte a kizárás, s nem tud azonnal bajnokságot nyerni, ám a Nyíregyháza legénysége is jobb játékerőt képviselt. A Szolnok végül a negyedik helyen fejezte be a pontvadászatot. A szezon végén elbúcsúzott a klubtól az elmúlt évtizedek egyik legsikeresebb szakvezetője, Kis Károly, aki 67 meccsen ült a másodosztályban a MÁV-Mondi kispadján és csupán 11 alkalommal szenvedett vereséget.

2007-08: a Ferencváros másodosztályú tagsága miatt reálisan senki sem számított feljutásra Szolnokon, ám az ekkor már Vígh Tibor dirigálta gárda alaposan rácaffolt a papírformára. A Tisza-parti együttes heteken keresztül vezette az NB II. Keleti csoportjának mezőnyét, oda-vissza legyőzte az FTC, a Kecskemét elleni kiélezett hajrát azonban nem bírta, s végül a második helyen zárta a bajnokságot. Az elmúlt negyedszázad legemlékezetesebb meccsét ekkor vívta a MÁV-Mondi, majd tízezer néző előtt – ráadásul a Sport Televízió élő, egyenes adásban közvetítette a rangadót –, Kiss Zoltánnak a hajrában lött bombagóljával 2-1-re legyőzte a Fradit a Tiszaligetben.

Íme a negyedszázad mérkőzése (2008. március 30. Új Néplap):

Szolnoki MÁV-Mondi—Ferencváros 2-1 (1-0)

Szolnok, 9000 néző, vezette: Bede (Kispál, Márton)

Szolnok: RÉZSÓ — PINTÉR, ANTAL, BALOGH, GOHÉR — KISS, SZALAI, ULVICKI (Nagy P., 90.), BOGDÁN (Mile, 70., Gulyás, 93.) — FARKAS, REMILI. Edző: Vígh Tibor

Ferencváros: Holczer — Baranyai, Dragóner, Mátyus (Bartha, 63.) — Fülöp (Vasas, 53.), BAMBÁ, Lisztes (Deme, a szünetben), KULCSÁR — Shaw, Lipcsei, N'djodo. Edző. Csank János.

43. perc: Vezet a Szolnok! Remili három védő gyűrűjében próbált meg kapura törni, mikor Bamba a kaputól 20 méterre buktatta. *Gohér* bal lábas szabadrúgásból lepókhálózta a bal felső sarkot, 1-0. A gól okozta sokkot a ferencvárosi közönség a kerítés lebontásával próbálta meg feloldani.

76. perc: Egyenlített a Ferencváros! Barta a jobb oldali szögletzászlónál becsapta Szalait, középre adott labdája elsuhant a védők előtt, a hosszú saroknál érkezett *N'djodo* és estében az üresen maradt jobb sarokba kotorta a labdát, 1-1

81. perc: Ismét vezet a házigazda! Szalai vezette rá bátran a behátráló Fradivédelemre a labdát, már-már úgy tűnt, hogy Dragónerék tisztázni tudnak, mikor érkezett *Kiss Zoltán* és a tizenhatos jobb sarkáról bombagólt ragasztott a hosszú felsőbe, 2-1.

Bármily hihetetlenül hangzik, a hárompontos hátránya miatt győzelmi kényszerrel pályára lépő Ferencváros játékosai az első félidőben jobbra csak poroszkáltak a pályán. Így nem véletlen, hogy Rézsónak nem akadt védeni valója az első 45 percben. A hazaiak a biztonságra helyezték a fő hangsúlyt, ám ennek ellenére nem volt defenzív játékuk. Szalai futómennyiségét, Ulvicki és Bogdán labdaszerzését, Kiss Zoltán gyorsaságát meg sem közelítették a zöld-fehér középpályások. És akkor még nem beszéltünk a két csatárról, Remiliről és Farkasról, akit a legtöbbször csak szabálytalanul tudtak megállítani a vendégvédők. Egy ilyet követő szabadrúgásból aztán a fiatal Gohér Gergő lepókhálózta a bal felsőt, megszerezve ezzel csapata számára a vezetést. A térfélcserét követően egy más felfogású Ferencváros folytatta a mérkőzést. Kapuja elé szorította vendéglátóját, ám helyzetig csak az utolsó negyedórán jutott. Mikor Njodo megszerezte az egyenlítő találatot, sok zöld-fehér szurkoló esküdni mert volna rá, összeroppan a Szolnok. Nem ez történt. Sőt, Kiss Zoltán élete gólját rúgva újra előnyhöz juttatta a MÁV-Mondit. Az utolsó öt perc viszont Rézsó Péterről szólt: a hazaiak portása olyan bravúrokat mutatott be, mely előtt még a zöld-fehér játékosok is fejét hajtottak.

A Szolnok győzelmével hat pontra eltávolodott fővárosi üldözőjétől, s továbbra is őrzi első helyét a táblázaton.

Vígh Tibor: — Amit elterveztünk, azt végrehajtottuk. Kevés helyzetünkből két gólt szereztünk, s bár a Fradinak is voltak ziccerei, megnyertük az összecsapást.

Csank János: — Néhány rutinos játékosom érthetetlenül gyenge teljesítményt nyújtott. Ennyi helyzettel minimum egy pontot szereznünk kellett volna.

2008-09: az előző szezonbeli remeklés megtette hatását, a nyári átigazolási időszakban teljesen szétszedték a tavaszi sikercsapatot. Több játékost vittek el az NB I-be – Pintér László, Farkas Krisztián, Bogdán Gábor (Kaposvár), Ulvicki Mihály (Fehérvár), Remili Mohamed, Kiss Zoltán (Újpest), Gohér Gergő (Diósgyőr) –, s bár megfelelő pótlásukra komoly erőfeszítéseket tett a klubvezetés, igazán nem sikerült helyettesítésük. A Ferencváros végül simán nyerte a bajnokságot.

2009-2010: a bajnokságnak úgy vágott neki Vágó Attila együttese, ha ezúttal sem sikerül kiharcolni a feljutást, akkor már soha nem lesz NB I-es labdarúgó csapat Szolnokon. A MÁV FC egyetlen komoly ellenlábassal, a REAC legénységével számolt a küzdelemsorozatban. Az őszi idény ennek megfelelően is alakult, a két rivális azonos pontszámmal zárta a dobogón a bajnokság első felvonását.

A Szolnoki MÁV FC az NB II. Keleti csoportjának élcsapata, 2009-2010

Stadionok

A Szolnoki MÁV-MTE, majd MÁV-Neusiedler, MÁV-Mondi, jelenleg pedig MÁV FC együttese az elmúlt három évtizedben két helyszínen érezhette otthon magát. Az „ezeréves” Véső utcai sporttelepen és az 1974-ben átadott Tiszaligeti-stadionban. A felnőtt együttes és a „hozzácsatolt” utánpótlás csapatok mindkét helyszínen egy-egy füves és salakos pályát használhattak a felkészülés során, illetve amíg fel nem számolták, a Mátyás király úti, illetve Cukorgyári-pálya játékterét vehették birtokba. A labdarúgás infrastrukturális helyzete azonban rohamosan romlott a kilencvenes évektől, utóbbi két sporttelepet fel is számolták.

Megfelelő minőségű és számú pálya hiányában pedig botorság volt azt várni, hogy a felnőtt együttes megválthatja a világot és kiharcolja az élvonalba jutást. Ugyan a Széchenyi lakótelepen a kétezres évek elején épült egy kisméretű műfüves pálya, ám ez nem enyhített a szakosztály gondjain.

Az utolsó években már egyértelműen a Tiszaliget lett a MÁV FC bázisa. A klubvezetők mindent elkövettek, hogy a kor színvonalának megfelelő létesítményt biztosítsanak a labdarúgók számára. Az öltözőépületet felújították, a játékteret igyekeztek elfogadható állapotban tartani, ám a nézőtérrel már nem tudtak mit kezdeni. Az idő vasfoga megette a betonlelátót, melyre ma már igen-csak ráférne egy alapos átépítés. Az elmúlt esztendőben, 2009-ben mintha megkezdődött volna valami. Az egykori feketesalakos pálya helyén végre elkészült egy, a legmodernebb technológiával épült, FIFA-szabvány szerinti műfüves pá-

lya – a megyeszékhelyek közül szinte az utolsó volt Szolnok, ahol ez megépült –, villanyvilágítással, egy futsalpálya, illetve a régi, lapos tetejű B-épület helyen egy egyszintes, új öltözőépület. Talán ennek elkészülte vezetett oda, hogy a szolnoki szurkolók végre ismét elkezdhettek reménykedni, hogy valós esélyét látták annak, a MÁV FC együttese feljutással ünnepelheti százéves születésnapját.

Edzők

Az elmúlt majd három évtizedben jónéhány edző megfordult a felnőtt együttes kispadján. Akadt, aki csak néhány hónap bizalmat kapott, más kihúzta szerződése végéig, de olyan szakvezetőt is találni a névsorban, aki többször is visszatért a klubhoz. A nyolcvanas évek elején az egykori olimpiai bajnok kapus, az Ausztráliából éppen hazatért Gelei József – a hetvenes évek közepén két esztendőn keresztül már vezette a Szolnoki MTE legénységét – próbálkozott meg maradandót alkotni, ám sem neki, sem utódainak, Földesi Jánosnak, Nagypál Bélának, Lódi Lászlónak nem sikerült csodát tenni a MÁV-MTE gárdájával. A leghosszabb ideig Szatmári János bírta a gyűrődést, első alkalommal öt éven keresztül (1986-1991) volt vezetőedzője a gárdának, majd rövid pihenő után újabb két és fél szezont (1994-1997 őszi) húzott le a klubnál.

A MÁV-MTE új időszámítása az 1997-98-as bajnoksággal kezdődik: Ferencz Gábor személyében új vezető került a labdarúgó szakosztály élére, aki szakítva a hagyományokkal, idegenből szerződtetett edzőt. Kronológiai sorrendben az alábbiak követték egymást:

<i>Rubold Péter</i>	1997. december 14-1998. október 13.
<i>Rózsavölgyi László</i>	1998. október 14-1999. szeptember 19.
<i>Tóth Dénes</i>	1999. szeptember 20-2000. december 30.
<i>Csábi József</i>	2001. január 1-2001. október 16.
<i>Vágó Attila</i>	2001. október 17-2002. november 16.
<i>Tóth Dénes</i>	2002. november 17-2004. március 27.
<i>Romanek János</i>	2004. március 28-2004. április 12.
<i>Simon Antal</i>	2004. április 13-2005. április 4.
<i>Kis Károly</i>	2004. április 5-2007. június 16.
<i>Vígh Tibor</i>	2007. július 1-2008. szeptember 29.
<i>Vágó Attila</i>	2008. szeptember 30-

Játékosok

Szolnokra, illetve a klubra mindig az volt a jellemző, hogy elsősorban saját nevelésű vagy esetleg megyebeli játékosokra építette csapatát. Persze egy-egy „idegen” azért mindig belefért a keretbe, de a vezető szerep azért a hazai labdarúgókra várt. A nyolcvanas évek elején olyan futballisták írták be nevüket a Szolnoki MÁV-MTE történelemkönyvébe, mint Sebők György, Porhanda János,

Csontos Lajos vagy éppen Szatmári János, hogy csak a legismertebbeket említsük. Őket aztán a Szekeres József, Katona Zoltán, Hegedűs Béla, Rózsavölgyi László, Romanek János, Repka János, Sugár Tibor névvel fémjelzett korosztály követte. Majd jött az újabb nemzedékváltás: Csábi József, a Csató-testvérek, Tóth Tibor, a kilencvenes években Bontovics Ferenc, Horváth Csaba, Fedor Ottó, Major László, Ludasi János, Major Sándor. Az ezredforduló óta pedig Antal Gábor, Balogh Pál, Rézsó Péter, illetve a hosszú Tisza-parti szereplésének köszönhetően már szolnokivá lett Kotula László tett legtöbbet a MÁV FC hírnevének öregbítéséért. Persze mindig akadtak olyan tehetséges fiatalok a Véső utcában, illetve a Tiszaligetben, akikre idejekorán szemet vetettek az élvonalbeli klubok. A teljesség igénye nélkül, Szolnokon hívta fel magára a játékosmegfigyelők érdeklődését a Békéscsabán kiteljesedő Csató Sándor, a BVSC-ben és Honvédban szerepelt Csábi József, az Újpest, majd Videoton gárdájában NB I-es karriert befutó Lipták Zoltán, a Vasasban több évet lehúzó B. Tóth Balázs, valamint a Pápa, az Újpest és Vasas csapatában is megfordult Remili Mohamed. Sajnos a klub soha nem tudta megtartani igazi tehetségeit, így hiába nevelődött ki rendre akár egy teljes csapatnyi élvonalbeli játékos a Tisza-partján, általában nem egyidőben öltötték magukra a szolnoki szerelést.

A szolnoki nevelésű Remili Mohamed (balra) most a Vasas csapatát erősíti

Szurkolók

Ahogy az eredménytelenség hatására a magyar futball iránti érdeklődés egyre csökkent, úgy lett egyre kevesebb néző a MÁV-MTE, majd MÁV FC mérkőzésein is. Ehhez sajnos hozzájárult az is, hogy a szakosztály létesítményhelyzete szép lassan katasztrófálissá vált: a Véső utca busszal, autóval szinte megközelíthetetlen, parkolni lehetetlen, az öltözők állapota az ősidőket idézte.

A Tiszaligetben ugyan Ferencz Gábor színrelépését követően sikerült a fő-épületet, az öltözőket rendbe tenni, ám a stadion lelátóján az 1974-es átadást követően semmiféle felújítást nem végeztek. A beton nézőtér mállik, ha esik az eső, a szurkolók agyonig áznak, ha tűz a nap, hőségutát kapnak, egyszóval messze nem ideálisak az állapotok. Mindezek ellenére nem lehet azt mondani, hogy az embereket hidegen hagyja a MÁV FC sorsa. Mindennél többet mond, hogy a Ferencváros elleni mérkőzéseken az áldatlan állapotok ellenére is rendre 8-10 ezer ember tolongott a lelátón. Ha sikerül a nagy álom, az NB I-be jutás, előre borítékolható, ismét özönlene a nép a stadionba.

A klubvezető szemével

A rendszerváltás után néhány év alatt több szakosztályvezető is irányította a labdarúgók munkáját: Stiegler Károly jelentette a múlttal és az átmenettel, Radványi András és Dobozi Gyula a feltörekvő vállalkozói réteg próbálkozásait, mígnem Ferencz Gábor személyében 1997-ben végre igazi tulajdonos került az FC élére.

— Annak idején még én is futballoztam, így mikor 1992-ben hazajöttem Németországból, nem sokat gondolkodtam, hogy elfogadjam a Cukorgyár, majd az SZVSI felkérését, s azon mód bekapcsolódtam a labdarúgás megyei vérkeringésébe – emlékezett vissza első, futballelnöki lépéseire Ferencz Gábor. – Nem sokkal később Dobozi Gyula invitálására kerültem a MÁV-hoz. Akkortájt már az újra indult Neusiedler papírgyár igazgatója voltam, s a cég rajtam keresztül hamarosan a szakosztály kiemelt támogatója lett. Rövid együttműködés után 1997. nyarán vettem át az FC irányítását. Úgy éreztem, Szolnok városának vannak olyan hagyományai a labdarúgás terén, hogy stabil másodosztályú csapata legyen. Sőt, nekem meggyőződésesem volt, hogy tíz éven belül képesek leszünk kiharcolni az NB I-be jutást.

— *Ehhez képest még mindig az NB II-ben szerepel a gárda.*

— Sajnos így van. Az igazság az, hogy szerepvállalásom, de nyugodtan mondhatnám akár többes számban is, szerepvállalásunk eddigi 13 évét három jól elkülöníthető szakaszra lehet osztani. Az első néhány esztendőben igazából mi is tanultuk a szakmát. Ennek köszönhetően követtünk el hibákat, így elsődleges feladatunknak azt tekintettük, hogy stabilizáljuk helyünket a másodosztályban. Ráadásul szembesülnünk kellett azzal a ténnyel is, hogy sportinfrastrukturális szempontból a klub alkalmatlan az előrelépésre. Időközben a MÁV Rt. teljesen kivonult a sportból, s óriási teherként nehezedett, nehezedik ránk, hogy 1948 óta nem volt élvonalbeli futbalcsapat Szolnokon. A szurkolók belefásulva a siker-telenségbe, szép lassan kezdtek elfordulni az együttestől és ma már a fiatalok is kevésbé kötődnek a labdarúgáshoz.

*Az elnök, Ferencz Gábor (jobbra) a második helyért járó kupával,
Antal Gábor (balról) csapatkapitány, Sokvári Béla elnökhelyettes, Tóth Dénes klubigazgató
és Óze Tibor az MLSZ részéről, a 2006-os díjkiosztón*

— *Soha nem érezte azt az elmúlt években, hogy elég volt, befejezem, nem csinálom tovább?*

— Bevallom őszintén, többször éreztem reménytelennek a helyzetünket, ám nem vagyok az a feladós fajta, így ha küszködve is, de csináltam, csináltuk tovább. Elkezdtuk építeni a saját utánpótlásbázisunkat, s a gyerekekben azért mindig örömet leli az ember. A futball pedig meglátásom szerint bármennyire is eredménytelen Magyarországon, azért még mindig a legnépszerűbb sportágnak számít, s ez adott annyi erőt, hogy átvészeljük a nehezebb időszakokat.

— *Említette, hogy az első években még tanulták a szakmát, de a folytatás sem mindig úgy alakult, ahogy eltervezték.*

— Úgy gondolom, az ezredforduló környékén többé kevésbé már biztos volt a helyünk a másodosztályban, s elkezdhattunk komolyabban tervezni. Rá kellett azonban jönnünk, a lehetőségeink alapján igazán reális esélyünk a feljutásra egészen mostanáig egyszer sem volt. Érhattünk el rész sikereket, állhattunk esetleg heteken keresztül a táblázat élén, verhattuk meg a Ferencvárost egy bajnokságban kétszer is, bajnoki reményeink mindig tisztavirág életűnek bizonyultak. El kell ismerni, egy Nyíregyháza, egy Kecskemét vagy éppen egy Ferencváros, hogy csak az utolsó három év bajnokait soroljam, lehetőségeivel

mi semmilyen téren nem vetélkedhettünk. Ennek ellenére az elmúlt 4-5 évben azért egyre több örömünk volt, lehetett a csapatban. Az ezredforduló közép-csapatából mára szép lassan élcsapattá váltunk, már sehol nem intéznek el egyetlen kézlegyintéssel, s jelenleg ott tartunk, hogy az osztály bármelyik együttese ellen itthon és idegenben egyaránt, győzelmi reményekkel léphetünk pályára. Igazán reális feljutási esélyünk talán most először van. Remélem élni is tudunk vele, s a klub 100 éves születésnapját méltóképpen ünnepelhetjük.

— *Nem lehet nem észrevenni, hogy míg korábban elsősorban sajátnevelésű vagy legalábbis megyebeli játékosokra épült a gárda, ma már egyre több az idegenből érkezett labdarúgó.*

— Valóban így van. Számtalan tehetséges gyerek nőtt fel vagy fordult meg az elmúlt években a Véső utcában, illetve a Tiszaligetben, többen olyan karriert futnak, vagy éppen futhatnak be, melyről talán maguk sem álmodtak. Mikor például Lipták Zoltán ifijátékosként Szolnokra hoztuk, kevesen gondolták, nálunk Újpest, Videoton-szintű futballistává nővi ki magát. Remili Mohamedért versenyfutottak az élvonalbeli klubok, s ma már elmondhatja magáról, hogy két nagymúltú fővárosi klub, az Újpest és a Vasas mezét is magára ölthette. Hiába alkották azonban keretünk nagy részét sajátnevelésű fiatalok, hiába jött össze mindig jó szellemű társaság, valami plusz mindig hiányzott a kiugráshoz. Hol az öregek rutinja, hol a játéktudás, a lényeg, hogy az utolsó lépcsőfokban mindig elbuktunk. Rá kellett jönnünk, ha igazán nagyot akarunk ugrani, szükség van olyan játékosokra, akik amellet, hogy példaképek lehetnek a szolnoki gyerekek előtt, meccseket tudnak eldönteni. Így tért haza például a szép karriert befutott, ám lassan a visszavonulás gondolatával foglalkozó Pető Zoli, vagy mondjuk a több mint 400 élvonalbeli meccset háta mögött tudó Molnár Zoli. Persze ez nem azt jelenti, hogy a hozzánk mindvégig hűséges, mellettünk kitartó játékosokról megfejtkeznénk. Rézsó Péter, Antal Gábor, Balogh Pál, Szalai Botond vagy éppen a már szinte szolnokinak számító Kotula László pályafutásával, hozzáállásával örökre beírta magát a MÁV FC labdarúgónak történelemkönyvébe.

A labdarúgó szakosztály a klub 100 éves születésnapját NB I-be jutással kívánja ünnepelni. Mikor e sorok íródtak, erre minden esélye megvolt. Hogy aztán mi lett a végső sorrend a 2010. június 12-én befejeződő bajnokságban? A könyv nyomdába kerülésekor még nem tudhattuk, csak reményeinket fejezhetjük ki, mikor azt írtuk: a 2010-ben centenáriumát üllő Szolnoki MÁV FC labdarúgó csapata 62 évvel utolsó élvonalbeli tagsága után, ősztől ismét az NB I-ben szerepelhet.

Gelei József

ASZTALITENISZ

A Szolnoki MÁV SE asztalitenisz szakosztályában a második világháború után kezdett pattogni a kaucsuklabda, s az ütőt elsősorban diákok és ipari tanulók forgatták.

1947 őszén a SZIT keretén belül egy műhelyi dolgozókból álló lelkes csoport már csapattá szerveződött és el is indult a városi bajnokságon, melynek mezőnyét a társszolgálati ágak hasonló együttese képviselték. *Fehér József, Pagonyi Zoltán, Bozsó Gyula, Sárkány Géza, Bencze Ernő és Mezei Gyula* volt a sportág legodaadóbb híve. 1948-ban ez a csapat a MÁV színeiben már szervezeten sportolt, majd részt vett az országos vasúti asztalitenisz csapatbajnokságon. 1949-ben *Bódi Gyulával, Tassi Jánossal és Alcser Istvánnal* erősödött a szakosztály, s megalakult a női csapat is, amelyik ugyancsak résztvevője volt a városi bajnokság küzdelmeinek. A női együttest *Bíró Blanka, Bíró Klára, Bakos Márta, Palotai Valéria és Sasi Erzsébet* alkották.

Már 1949-ben mindkét együttes megnyerte a városi bajnokságot és felkerültek a megyei I. osztályba, ahol szintén sikeresen szerepeltek, s nyitva állt előttük az út az NB II Keleti csoportjába. Ez 1951-ben történt, a magasabb követelményeknek megfelelően a férfiaknál *Bánszegi Győző és Höch Imre*, a nőknél *Győri Karolina és Nagy M. Gizella* számított erősítésnek. Az edzéseket *Fehér József* korábbi játékos vezette és az eredmények sem maradtak el: 1951-ben *Bíró Blanka országos vasutas bajnokságot nyert Budapesten a Nemzeti Sportcsarnokban.*

A férfiak a második vonalban közepesen szerepeltek, a nők viszont első helyen végeztek. Előrelépésre azonban nem volt módjuk, mert az 1952-ben történt országos átszervezés következtében mindkét csapat visszakerült a megyei I. osztályba, s ez meglátszott a csapatok teljesítményén is. Kezdhettek mindent előről a MÁV asztaliteniszezői, bár a sorsolás úgy tűnik, nem vette kedvüket; a megyei bajnokságok megnyerése után osztályozó mérkőzéseket játszottak, de nem sikerült az OB I-be kerülniük.

Ez időben a legtehetségesebb férfiversenyző *Höch Imre, Szabados Miklós, Rózsahegyi Miklós és Fehér József* volt, míg a nőknél a *Nagy M. Gizella, Nagy Mária, Bíró Klára, Palotai Valéria és a Győri Klára* összetételű együttes.

A szakosztályvezető *Kovács László*, intéző *Ambrus János*, edző *Fehér József* volt. 1953. február 27. és március 1. között tartották az országos egyéni bajnokságot, ahol a *Szabados Miklós – Nagy M. Gizella* vegyes páros ért el kiváló eredményt. 1953 júniusában *Nagy M. Gizella* az országos vasutas bajnokságon harmadik helyezett lett. Mind a férfi, mind a női csapat megnyerte a megyei I. osztályú bajnokságot, ám időközben az egyéni versenyeken is sikert sikerre halmoztak. Hiába volt a megyei győzelem, az osztályozókon rendre

elbukott a szakosztály. Időközben a férfi csapat a jobb feltételeket ígérő Sz. Traktor SK-hoz igazolt.

1957-ben újra létrehozták a megszüntetett NB II-t. A Szolnoki Traktor feloszlásával a férfi csapata tagjai visszaigazoltak a MÁV-hoz (*Szabados Miklós, Höch Imre, Bánszegi Győző, Zsigmond Sándor, Rózsahegyi Miklós*).

A női csapat a Budapesti Pénzügyőrtől elszenvedett 9:7 arányú veresége miatt a második helyen végzett. 1957 decemberében Szabados Miklós Budapesten az országos egyéni vasutas versenyen harmadik lett. Ez időben a női csapat tagjai a következők voltak: *Kunráth Sándorné, Jánossy Edit, Molnár Györgyné, Bíró Klára, Győri Karolina, Simonváros Anikó*. Az ismételt átszervezések miatt a férfi csapat újra a megyei I. osztályba kényszerült, míg a nők az NB II-ben a 4. helyen kötöttek ki. 1959 júniusában a Budapesten megrendezett osztályozó mérkőzések alkalmával a férfi csapatnak ismét nem sikerült az NB II-be jutás, a női csapat viszont a II. osztályban ötödik helyezett lett és megszerezte a legjobb vidéki együttes címét. Kiemelkedő eredménnyel zárta az idényt *Kunráth Sándorné (Nagy M. Gizella)*. A férfi együttes ismét a megyei bajnokság első helyezettje lett.

1960-ben a szakosztályt mintegy 6-18 versenyző alkotta. Edzéseiket az Újvárosi iskola tornatermében tartották heti két alkalommal. Ilyen körülmények között természetesen nem lehetett sikeres az utánpótlás-nevelés.

A szakosztálynak egy NB II-es női csapata volt, mely a bajnoki táblázat első felében foglalt helyet. Tagjai: *Kunráth Sándorné, Molnár Györgyné, Bíró Klára, Győri Karolina, Palotai Valéria, Jánossy Edit*. A szakosztály elnöke *Bódi Gyula*, intézője *Kovács László*, edzője *Kolláth Dezső* volt, aki az edzői tanfolyamot 1963-ban végezte el sikerrel. Miután 1964-ben az Újvárosi iskola tornatermét felújították, a szakosztály a Tiszaparti Gimnázium tornatermébe költözött.

A női felnőtt csapat tartotta helyét az NB II középmezőnyében, ekkor igazolták a szakosztályhoz *Varga Máriát*, a Közgazdasági Technikum tanulóját, és *Balogh Máriát* Mezőtúrról. A városi és megyei egyéni bajnoki címet *Lévai Mária*, majd *Szilágyi Katalin* szerezte meg. A lányoknál *Kiss Ilona*, a fiúknál *Lukács Tibor* és *Bali Zoltán*, a serdülőknél *Szokolai János* és *Varga József* ért el figyelemreméltó eredményt.

1970-ben a fiatalok megnyerték a megyei csapatbajnokságot és felkerültek az NB III-ba, egy év után ott is bajnokságot nyertek és az NB II-be jutottak, ahol három éven át sikeresen szerepeltek. 1974-ben *Szokolai János* bevonult, a csapat egysége megbomlott és megkezdődött a szakosztály széthullása. 1975-ben a férfi csapat kiesett az NB II-ből. A lányokból kialakult ütőképes együttes átmenetileg visszajutott az NB II-be, de *Szöllősi Márta, Lajos Erika, Erdei Ilona, Nagy Erika* csak egy évet tudott tölteni a második vonalban. 1978-79. évben *Fancsali Ildikó, Ágoston Katalin, Árkosi Andrea* és *Padányi Beáta* volt a szakosztály legtehetségesebb sportolója, ám az állandó teremgondok miatt 1979-ben a sportág megszüntette tevékenységét, és a versenyzők átkerültek a Killián FSE-hez.

A MÁV NB II-es női asztalitenisz csapata 1960-ban

ATLÉTIKA

A Szolnoki MÁV SE atlétikai szakosztályának megalakulása egybe esik az egyesület alapítási évével. Az egyesület tizenkét választmányi tag sorába az atléta MÁV hivatalnokot, Németh Gyulát is beválasztották.

Szolnoki, szolnoki kötődésű fiatalok már a sportegyesület megalakítása előtt itt-ott ismerkedtek, kezdtek foglalkozni az atlétika mozgásformáival. Egyikük, másikuk már korábban megalakult szakosztályok atlétikai versenyein rajthoz is álltak. A szolnoki kötődésű Kellner Gyula a BTC maratoni futója már 1896-ban tagja lett az első újkori olimpiára, a görögországi Athénba utazó csapatnak. Ott a legszorgalmasabb atlétának mondott versenyző elnyerte jutalmát, 3:06.35 óra időeredményével a harmadik helyen végzett, bronzérmes lett a legnagyobb érdeklődéssel kísért olimpiai számban a maratoni futásban. Kellner Gyula idős korában Szolnokon élt. 1940. július 29-én nagy szegénységben halt meg. A szolnoki köztemetőben nyugszik.

Kezdetben egy 50x100 m-es labdarúgó-, és a 300 m-es futópálya szolgált a sportág versenyzőinek felkészülését. 1911-től 1914-ig így is sikerült kerületi bajnokságot nyerni, a csapat tagjai: *Németh Gyula, Weszther Antal, Guszmag Gyula, Szabó Lajos, Király Ferenc* és *Bán Károly*. A szakosztály első nyilvános versenyein *Németh Gyula* súlylökésben, gerelyhajításban, 100 és 200 m-es síkfutásban képviselte hosszú időn át az egyesületet.

A Budapesti Törekvés 1911-ben megtartott vándordíjas versenyén a MÁV atlétái a második helyen végeztek, egy év múlva azonban már a szolnokiak nyerték a Törekvés vándordíját.

1913-ban Dr. Gajzágó Tibor – aki 1898-ban a MAC tagjaként (642cm) 1902-ben a BEAC versenyzőjeként (654 cm) nyert távolugrásban magyar bajnokságot – szolnoki orvos vette kezébe a létszámában is egyre gyarapodó atlétikai szakosztályt. A szakosztály már ebben az évben hat atlétikai versenyt rendezett. Ez év legeredményesebb versenyzői Dorogi Zoltán 6 győzelemmel, Guszmag Gyula 6 győzelemmel és Németh Gyula, aki 5 győzelemmel segítette a MÁV Sportegyesület atlétikai szakosztályát ahhoz, hogy 53 szakosztály közül a 9. helyen végezzen az országos szakosztályi versenyben. 1914-ben elért eredményeivel Németh Gyula az egyesület első örökös bajnoka címet nyerte el.

A világháború derékba törte a sportéletet. Az atlétika is lebénult. A sportolók, de a sportvezetők nagyobb része is bevonult katonai szolgálatra. Az újjáéledés 1920-tól indul meg az atlétikai szakosztályban is. 1923-ban megkezdődött a sporttelep bővítése, lelátóépítés, öltözők bővítése. Az atlétikai szakosztály működési feltételei is javultak. A 20-as évek országos ifjúsági sikereket, kelet kerületben, azok bajnokságai, versenyei során elért eredményeket hoztak.

Bede János, Istenits Ferenc, Berta János, Szobonya Miklós, Csapó Miklós, Berta Gyula, Motika Gyula eredményei emelkedtek ki.

A MÁV kiváló atlétái 1927-ben

A 20-as évek végén több keleti területi csúcsot és országos ifjúsági csúcsot javítottak a szolnoki atléták. Csúcsot javított és több országos és ifjúsági bajnokságot nyert: Bede János, Istenits Ferenc, Szobony Miklós és a 4x100-as férfi váltó.

MÁV csapata 1932-es országos vasutas atlétikai bajnokságon

1933-ban megtartott közgyűlésen Németh Gyulát választották meg az atlétikai szakosztály irányítójának. Ebben az évben Istenits Ferenc, Schnetzer József, Tóth Dániel, Szűcs József, Ambrus Emil, Tóth Pál, Eszes István ért el kiemelkedő eredményeket.

1934-ben vasutas bajnokok lettek: Majzik Zoltán, Szobonya Miklós, Tóth Dániel, Istenits Ferenc, Tóth Pál, Kínai Pál, Bessenyei Gyula. A vasutas bajnokság pontversenyét a Szolnoki MÁV SE atlétái nyerték s ezzel a vasutas atlétikai vándordíj első védői lettek.

MÁV atlétacsapata 1934.

Az 1936-os berlini olimpiára Németh Gyulát, az atlétikai szakosztály vezetőjét és Cserna János atlétát kiváló munkája, illetve eredménye jutalmául az egyesület költségén küldték ki. 1937-ben Cserna János ifjúsági magyar bajnok lett 185 cm-es magasugrásával, ugyancsak ifjúsági magyar bajnok lett Szurgyi István 666 cm-es távolugró eredményével és ezüstérmet szerzett a 100 és 200 méteres síkfutásban is. A Magyar Atlétikai Szövetség a szakosztály dicséretes munkája jutalmául 1937. június 18-án Szolnokon rendezte meg a magyar-osztrák férfi nemzetek közötti atlétikai versenyt, ahol Cserna János 183 cm-es magasugró eredményével első lett. A találkozót Magyarország férfi válogatottja nyerte 73:54 pontszámmal. 1938. július 11-12-én Helsinkiben került sor Finnország – Magyarország férfi válogatott viadalára. Cserna János magasugrásban 190 cm-rel, nyerte versenyszámát. A csapatok pontversenyét Finnország nyerte 86.5 – 73.5 arányban. Szolnok utánpótlás korú versenyzői a kerületi ifjúsági, a vidék területi és vasutas bajnokságokon 1938-ban eredményesen szerepeltek. A Szolnoki MÁV SE atlétikai szakosztálya nagy figyelmet fordított az utánpótlás nevelésére. Ezen tevékenységét országosan is a legjobbak között emlegették atlétika berkekben.

A Szolnoki MÁV SE atlétikai szakosztályának versenyzői közül az első felnőtt magyar bajnoki címet 1939-ben Cserna János szerezte, magasugrásban elért 185 cm-es eredményével. 1940-ben az első újkori olimpia bronzérmesének, Kellner Gyulának fia, Késmárki Kornél vette át a MÁV szakosztályának edzését. (Ő korábban a BBTE versenyzője volt. 1928-ban Szegeden 194 cm-el országos csúcsot ugrott magasugrásban. 1927-1934 közötti években 7 esetben nyert magasugrásban országos felnőtt bajnokságot.) A szakosztályvezető továbbra is Németh Gyula volt. Ebben az évben Szurgyi István és Bessenyei Gyula országos vasutas bajnok lett. Cserna János pedig vidék bajnokságot nyert. Elismerésként a MASZ megbízásából a Szolnoki MÁV SE rendezte Észak-Kelet Magyarország – Dél-Lengyelország válogatott atlétikai viadalát Szolnokon.

Szabó Katalin, Várbiró Borbála, Császi Katalin

1941. február 3-án Németh Gyula atlétikai szakosztályvezetőt – akinek elévülhetetlen érdemei voltak versenyzőként, majd vezetőként a szakosztály felvirágoztatásában – a MASZ kitüntette, a MÁV SE pedig alelnökévé választotta meg. Németh Gyula után G. Kiss Gyula lett az atléták szakosztályvezetője. 1942-ben Barta László Szabadkán az országos vidék bajnokságon 100 méteres síkfutásban bajnokságot nyert. 1945-ben az atlétikai szakosztály vezetője Gánczi Ferenc lett, majd 1946-ban Hajdú József az új szakosztályvezető. 1946 őszétől Barna István tanoncoktató lett a szakosztály mindenese, vezetője és edzője. Kevés felnőtt és sok utánpótlás korú, tehetséges versenyző kezdte meg atlétikai pályafutását ebben az időben, nevezetesen: Paróczai Klára, Tóth Ferenc, Szentmiklósy Zsófia, Agócs Márta, Varga Ibolya, Varga Klára, Varga Gabriella, András Rudolph, Molnár József, Rideg István, Nagyidai József, Szabó Teréz, András Zoltán.

Barna István a legmagasabb edzői kitüntetés tulajdonosa

1949. szeptember 25-én Szolnokon rendezték meg a Magyarország–Románia ifjúsági atlétikai válogatott viadalt. A válogatottban rajthoz álltak: Nagyidai József, Andrási Rudolf, Szentmiklósy Zsófia, és Paróczai Klára is. Még ebben az évben a női csapat a 3x800 m-es váltóban (Szabó Teréz, Varga Gabriella, Agócs Márta) országos ifjúsági csúcsot futott 7:59 mp-es idővel. 1950-ben Talabircsuk (Tábori) László és Kazi Aranka személyében két később világhírűvé vált atléta került a MÁV soraiba.

1951-ben Kazi Aranka felnőtt válogatottként indult Párizsban a L'Humanité versenyén. Rajta kívül válogatott kerettagok lettek: Bíró Boldizsár, Andrási Rudolf, Talabircsuk László, akik rövidesen a fővárosba igazoltak. Ekkor tűnt fel az akadályfutó Szmda Viktor, aki később erőssége lett a magyar válogatottnak.

3x800m-es női síkfutó váltó 1950.

1953-tól a szakosztály versenyzőinek száma szépen fejlődött. A szakosztály gerincét a következők alkották: Tóth Béla, Szabó József, Oros János, Nagy Zoltán, Magos Oszkár, Bede János, Tóth Sándor, Tóth András, Viszlai Ferenc, Katona József, Czinege József, Oravecz Elemlér, Sepsi Attila, Urbán János, Lapoth Géza, Várbíró Borbála, Kazi Jolán, Dobosi Klára, Földes Attila, Bíber Pál majd Takács Katalin, Cseh Katalin, Császi Gizella, Császi Katalin, Magony Ágnes, Urbán Ilona, Molnár Katalin, Nemesfalvi Melinda, Balasi Péter, Nagy Gábor, Oros Ferenc, Krasznai Miklós. Matin György, Kelemen Jolán, Szabó Béla, Szabó Ferenc.

MÁV 4x100 m-es váltása Oros János, Tóth Béla

Tóth Béla 1957-ben a magyar válogatott tagjaként a csehek ellen állt rajthoz. Ugyancsak ebben az évben, Svédországban a vasutas Európa-bajnokságon nyert 100 és 200 méteres síkfutásban, és tagja volt a 4x100 m-en győztes csapatnak is.

Császi Gizella

1957-1972-ig a szakosztály munkájának szervezésében jelentős szerepet vállalt Barna István edző és Szabó József szakosztályvezető. Munkájuk eredményeként ismét ifjúsági válogatottakat adott a szakosztály a sportágnak: Császi Katalin és Gizella, Oros Ferenc és Balasi Péter érdemelte ki a címeres mezt. Jugoszláviában egyszerre négy szolnoki atléta volt tagja az ifjúsági válogatottnak és Barna István is a csapattal utazott, hiszen a Budapesti Vasas mellett a MÁV szakosztályából kerültek a legtöbben az utazó keretbe.

Vasutas Eb kép

A 60-as években a szakosztály vezetésének sok gondot jelentett az egyre romló pálya feltétel. Sok munka és harc után sikerült az atlétikai pályát felújítani, szabályossá tenni. Ebben az évben az atléták törzsgárdáját a következők alkották: Kocsis Imre, Csapó Sándor, Komlósi Lajos, Pintér Mihály, Veres Judit, Kárpáti Ágnes, Mészáros Lenke, Farkas Mária, Simon Magdolna, Sallai Mihály, Bozsó Erzsébet, Takács Endre, Barta Ibolya, Nagy Sándor, Uj József, Tárnai István, Blazsek István, Varga Sándor, Kővágó György, Tóth Ferenc, Rácz László, Halmai Emil, Fedor István, Modla Sándor, Zsemberi Borbála, Babinszki Tibor, Bata Erzsébet, Pásztor Zsuzsanna, Palla Margit, Varga Mihály, Szabó Ferenc.

Az edzői feladatok ellátásába Barna István mellett bekapcsolódott, ha rövid időre is Szabó József, Bíró Boldizsár, Porcsalmi Lajos. Ekkor lett edző Kocsis István (1963-tól napjainkban is), 1969-től Balasi Péter, majd 1970-től a szakosztály vezetőedzője lett. 1964-ben a második világháborút követő időben először nyert a szakosztály Csikós Katalin, Szunyoghy Éva, Császi Gizella, Császi Katalin összeállítású 4x100 méteres (50.2 mp) női váltó csapata országos felnőtt bajnokságot. Ebben az évben Császi Katalin, Szunyoghy Éva, Réti Judit, Hasznos Júlia, Császi Gizella összeállítású távolugró csapat (495 cm) nyert országos felnőtt ügyességi csapatbajnokságot. A sikercsapatok felkészítő edzője Barna István volt. Az 1966-os év hozta a szakosztály második országos egyéni bajnoki címét – Cserna János után – összességében a negyedik bajnoki címét. Oros Ferenc 400 m-es gátfutásban (53.2 mp) lett országos felnőtt bajnok, aki a Testnevelési Főiskola befejeztével igazolt haza Szolnokra. Ő volt az aki a szakosztály történetében először vett részt a budapesti szabadtéri atlétikai Európa-bajnokságon a Népstadionban. Barna István és Szabó József versenybíróként vett részt az 1966-os Eb-n.

Oros Ferenc

Az 1970-es esztendő újabb kiemelkedő csúcsa a szakosztály életének. Kocsis István szakedző által irányított női ötpróba csapat (11411 pont), Nagyné Császi Katalin, Szabóné Császi Gizella, Juhász Mária összeállításban országos felnőtt bajnok lett. Ifjúsági bajnoki címet szerzett Hack Márton 100 m-en (10,7 mp), 200 m-en 22,2 mp-cel, Csapó Erzsébet 100 m-es gátfutásban (15,8 mp), távolugrásban (535 cm) és Papp János 5 km-es gyaloglásban (23:59,2 mp).

Palla Margit, Juhász Mária, Pásztor Zsuzsanna, Bata Erzsébet

A 70-es évek elején országszerte szerveződtek a sportiskolák, Szolnokon 1971-ben alakult ki, Kátay Ferenc volt atléta vezetésével az utánpótlás nevelés e rendszere, így a MÁV atléták utánpótlását is a sportiskola biztosította. Bekapcsolódott a munkába Kövári Lászlóné és Vida Vilmos testnevelő tanár, valamint

Fuchs Géza, aki később élethivatásul választotta az edzői munkát. A szolnoki iskolák nagy segítséget nyújtottak a szakosztálynak, különösen a Koltói úti Általános Iskola volt az atlétika bázisa, a középfokú tanintézetek közül a 605. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet és a Verseghegy Ferenc Gimnázium. Zsemberi Borbála, Oláh Benjamin, Fazekas Beáta, Gyöngy Ibolya, Kozma Béla, Bólya Ferenc, Kozák László, Tarsoly Imre, Juhász Erzsébet, Ecseki Tibor, Nagy Lajos, Nagy Ibolya, Táncos Piroska, Csordás Piroska, Molnár Rozália, Molnár Judit, Juhász István, Szabó Tibor, Hagyó Miklós, Majzik Árpád voltak azok, akik a serdülő és úttörő versenyeken a legtöbb sikert szerezték a szakosztály számára.

A diszkoszvető Katona József volt Kocsis István első tanítványa, aki „érdemes sportolói” minősítést szerzett, mely az egész sportolói pályafutását díjazta. A nemzetközi versenyeken, IBV-n, ifjúsági Európa-bajnokságon sem szakadt meg a szolnokiak sikersorozata, hiszen Kozma Béla 100 m-es síkfutásban és 4x100 m-en, Juhász Erzsébet 100 m-es síkfutásban és 4x400 m-en, Fazekas Beáta távolugrásban, Sándor Erika 100 és 200 m-es síkfutásban képviselte az egyesületet címeres mezben. Barna István és Kocsis István edző munkáját a Testnevelés és Sportérem ezüst fokozata címmel ismerték el, majd Barna István mesteredző lett.

Katona József az első „érdemes sportoló”

Az 1972-es budapesti IBV-n Halász Sándor magasugrásban győzött (edző: Balasi Péter), de érmet nyert a 10 km-es gyaloglásban Papp Gyula is, aki később az ifjúsági Európa-bajnokságon képviselte a kék-fehér színeket. Döntős volt a budapesti IBV-n a diszkoszvető Modla Ferenc is, edzője: Kocsis István.

Halász Sándor IBV-győztes magasugró

1973-tól Németh Sándor, Oros János, Bede János majd később Tóth András lett az atlétikai szakosztály vezetője. Tóth András az atlétikai szakosztályban 1953-tól 2003-ig folyamatosan dolgozott, először versenyzőként, vezetőségi tagként, majd szakosztályvezetőjeként vett részt a szakosztály felvirágoztatásában, a technikai feltételek (pálya, futófolyosó építés) megteremtésében.

Tóth András szakosztályvezető

Az 1975-ös esztendő hozta meg a szakosztály hatodik országos felnőtt bajnoki címét. Paróczai András 800 m-es síkfutásban (1:50,10 mp) nyert aranyérmet.

A szakosztály nagy felemelkedését a '70-es évek vége hozta meg, amikor is a fiatal korosztály bajnokságain Juhász Erzsébet, Gyöngy Ibolya, Fazekas Beáta, Kozák Ildikó, Szűk Beáta, Walkó Éva, Szalai József, Törőcsik József, Tarsoly Imre, Kácsor József, Terjéki Zoltán, Ecseki Tibor, Bólya Ferenc és Török Judit számolatlanul nyerték az érmeiket. A kék-sárga színben versenyző sportiskolások igazi rangot vívtak ki országszerte.

Ecseki Tibor

1977-től Majercsik László is a szolnoki edzői gárdáját erősítette, Dorogi Magdolna és Budavári Éva tanítványaival együtt.

1978-ban kezdődött az az időszak a szakosztály életében, amikortól alig volt olyan esztendő, hogy szolnoki atléta, felnőtt magyar bajnokságon nem került fel a dobogó legfelső fokára. Az IBV-n 1978-ban Szalai József, Törőcsik József és Szűk Beáta vett részt, egy ezüst-, két bronzérem és egy ötödik helyezés lett a „termés”. Paróczai András 800 m-es síkfutásban (1:50,10 mp), pedig újabb bajnoki címet nyert.

Törőcsik József

Az 1979-es évre alaposan rákészültek a versenyzők, hiszen közeledett a moszkvai olimpia. Paróczai a bécsi fedett pályás Európa-bajnokságon bronzérmet nyert. A szabadtéri idényben pedig Juhász Erzsébet vívta ki a felnőtt válogatottba kerülés jogát. A prágai IBV-n Szalai József, Törőcsik József és Sándor

Erika indult. Közülük Szalai IBV csúccsal nyert 400 m-es gátfutásban, és tagja volt a 4x400 m-es váltónak, Törőcsik pedig a 110 m-es gátfutásban negyedik. helyezett lett. Ezután Szalai az ifjúsági Európa-bajnokságon 400 m-es gátfutásban az ötödik, míg a 4x400 m-es váltóban a negyedik helyet szerezte meg. A kiemelkedő teljesítményeket a Magyar Atlétikai Szövetség azzal ismerte el, hogy a szakosztályt az „A” kategóriába sorolta. Ebben az időszakban Kocsis István és Balasi Péter a válogatott edzőjeként is tevékenykedett. Az egyesület az eredmények javulását a pálya felújításával segítette. A MÁV Járműjavító Üzem megnyugtató háttérrel jelentett a versenyzőknek, ahol immár generációk óta találtak biztos megélhetést és létbiztonságot azok, akik a versenypályán dicsőséget szereztek a szolnoki klubnak.

A legeredményesebbek: Szalai József és Paróczai András

1979. július 29-én a két nagy múltú szolnoki sportegyesület – az akkori országos gyakorlatnak megfelelően – mondta ki egyesülését, létrejött a Szolnoki MÁV-MTE SE, amelynek az atlétikai szakosztály is tagja lett. Újabb kiscsillagok jelentek meg az atlétikai pályán: Tarsoly Imre, Liskai Mihály, Juhász Erzsébet és Éva, Nagy Ibolya, Tánczos Piroska, Oláh Orsolya, Gyöngy Ibolya, Molnár Judit, Molnár Rozália, Fazekas Beáta, Mertlik Sándor, Ecseki Tibor, Groholy György, Nagy Tibor, Donkó Ildikó, Kozma Béla, Varga Edit, Varga Viktória, Vasas Imre, Nyikos Attila, Nagy Lajos, Paczuk Sándor, Sipos Ferenc.

Az 1979-es év hozta az első felnőtt érmet az Európa-bajnokságok történetében szakosztályunknak. Bécsben Paróczai András a fedett pályás Eb-n 800 m-es síkfutásban (1:48.02 mp) bronzérmet nyert. Később a felnőtt országos bajnokságon is folytatódott a szakosztály sikersorozata. Paróczai András 400 m-es síkfutásban (47,03 mp) győzött, majd ismét Paróczai András nyakába került a 800 méteres síkfutás (1:48.90 mp) országos felnőtt bajnoki aranyérme. Szalai József pedig első aranyérmét nyerte 400 méteres gátfutásban (51,12 mp).

1980-ban Paróczai András, a márciusi fedett pályás Európa-bajnokságon Sindelfingenben egy lépcsőfokkal feljebb lépett a dobogón, fantasztikus taktikai versenyben két német versenyzővel csatázva (1.50,30 mp) ezüstérmes lett. A szabadtéri országos bajnokságon a Paróczai–Szalai kettős megismétli előző évi teljesítményét. Paróczai András 400 méteres síkfutás (46.90 mp) bajnoka lett, sőt győzött 800 méteres síkfutásban (1:48.40 mp) is. Szalai József 400 m-es gátfutásban (51.10 mp) lett a legjobb honi versenyző. Az utóbbi két atléta kvalifikálta magát a moszkvai olimpiára, ahol mindketten a legjobb 16 közé jutottak. Ecsekiné Juhász Erzsébet az utolsó pillanatban került ki az utazó csapatból.

Szalai József (edző: Kocsis István)

A következő bajnoki címre két évet kellett várni, de a közbeeső évben is volt kiemelkedő eredménye szakosztályunknak, hiszen tavasszal Paróczai Grenobolban megismétli ezüstérmét a fedett pályás Európa-bajnokságon 800 m-en (1,48:73 p). Budavári Éva Drezdában 55,06 m-es gerelyhajító eredményével vasutas Európa-bajnokságot nyert. Az első országos felnőtt bajnoki címét szerezte Ecsekiné Juhász Erzsébet 100 méteres síkfutásban (11.62 mp). Ugyancsak bajnok lett Paróczai András 800 méteres síkfutásban (1:51.57 mp) az 1982-es esztendőben.

Budavári Éva vasutas Európa-bajnok (edző: Majercsik László)

1983-ban Ecsekiné Juhász Erzsébet ismételt bajnoki győzelmét hozta 100 méteres síkfutásban (11.67 mp). Egy csapatgyőzelem is szaporította a szakosztály bajnoki címeinek a számát. A Kunné Gyöngy Ibolya, Ecsekiné Juhász Erzsébet, Gönczölné Molnár Judit, Szekeres Judit összeállítású 4x100 méteres váltó (46.95 mp) is aranyérmet nyert.

*Ecsekiné Juhász Erzsébet
hatszoros országos bajnok, országos csúcstartó
(edző: Balasi Péter)*

1984-ben Szalai Józsefnek sikerült 400 méteres gátfutásban (50.59 mp) aranyérmet szereznie, így nem szakadt meg a szakosztály bajnoki győztes sorozata.

Az **1985-ös** évben új név került a szakosztály bajnokai listájára. Budavári Éva gerelyhajításban 59.02 méteres eredményével nyert országos bajnoki címet, majd megismételte kiemelkedő teljesítményét és vasutas Európa-bajnok lett gerelyhajításban (55,70 m) Olomucban. Ecseki Tibor ez év elején kezdte el edzői pályafutását Sípos Ferencsel.

1986-ban Ecsekiné Juhász Erzsébet 100 méteres síkfutásban (11.71 mp) nyerte negyedik országos bajnoki címét. Ebben az évben elkészült a Véső utcai sporttelepen a 104 méter hosszú, nyolc sávós, műanyag borítású, az ország egyik legnagyobb futófolyosója. Döntően a megyei tanács a támogatásából (8,4 millió forint) épült meg az akkori áron közel (12 millió forint) értékű létesítmény.

A tanácsi támogatást a MTVB Testnevelési és Sporthivatal fejlesztési alapra biztosított pénzből juttatta az egyesületnek.

*A magyar bajnok 4x100m-es váltó:
Ecsekiné Juhász Erzsébet, Sándor Erika, Gyöngy Ibolya, Szekeres Judit*

1987-ben Ecsekiné Juhász Erzsébet 100 méteres síkfutásban (11,53 mp) nyert országos felnőtt bajnokságot. Ezzel az idővel ma is a hazai örökranglista első öt legjobb eredménye között van. Ez volt a szakosztály 20. magyar bajnoki címe. A fenti bajnokságokon kívül az évtizedben sok korosztályos bajnokságot és szép helyezéseket értek el a következő versenyzők: Rózsa József, Földi Attila, Garamszegi László, Lángi László, Ollári Béla, Terhes Tibor, Lantos Tibor, Pomázi Csaba, Gécsi József, Márkus András, Vígh László, Horváth Irén, Bak Gabriella, Kiss Katalin, Nagy Csaba, Pogány Gyula, Nagy Anita, Prigl Ágnes, Filep Erika.

A 90-es évek még szebb sikereket hoztak a szolnoki atléták életében. A szakosztály erősségét jelzi, hogy a biztos kiszámítható felkészülési és versenyzési feltételek, a jó szakmai háttér a fővárosból is vonzott versenyzőket. Így került Barócsi Heléna, Sági Ferenc és Fekete Tibor (aki később edző is lett) a szakosztályhoz. Az 1990-es év négy bajnokságot hozott a Szolnoki MÁV-MTE-nek. Aranyérmet nyert: Barócsi Heléna 10 000 m-es síkfutásban (33:00,13 mp). Szekeres Judit 400 méter gáton (59.98 mp). Mellettük az Ecsekiné Juhász Erzsébet, Szekeres Judit, Molnár Mónika, Agg Eszter összetételű 4x100 méteres váltó (46,50 mp) is bajnok lett. Vetési Edit pedig a téli dobóbajnokságon győzött gerelyhajításban (51.76 m).

Molnár Mónika

ifjúsági Európa-bajnoki 7. helyezett (edző: Ecseki Tibor)

1991-es év a szakosztály történetében igen jelentős eseményt hozott, hiszen az előző évad eredményei alapján a szolnoki hölgyek kvalifikálták magukat a Bajnokcsapatok Európa-kupáján való indulásra. Nagy örömmel és lelkesedéssel készültek erre a jelentős eseményre, szerettek volna jól helytállni a spanyolországi megméretésen. Végül sikeres szervezés után egy hetes barcelonai edzőtábort követően a BEK-döntőben 18 csapat közül, az erős és kiegyenlített mezőnyben hetedik lett a szolnoki klub.

A női csapat, amelyik a BEK-döntőben indult

A Szolnoki MÁV-MTE hetedik helyezett együttese: Vetési Edit, Barócsi Heléna, Czompa Annamária, Ecsekiné Juhász Erzsébet, Rácz Ágnes, Balzsay Zsuzsanna, Molnár Mónika, Szabó Zita, Szabó Erzsébet, Petrezselyem Anita, Kertész Tekla, Szekeres Judit, Fekete Ildikó. Csapatvezető: Balasi Péter.

Ponttáblázat:

1.	Franciaország	218 pont
2.	Oroszország	211 pont
3.	Spanyolország	200 pont
4.	Anglia	193 pont
5.	Olaszország	183 pont
6.	Jugoszlávia	172 pont
7.	Magyarország (Szolnoki MÁV-MTE)	165 pont
8.	Svájc	147 pont
9.	Portugália	135 pont
10.	Ausztria	121 pont
11.	Csehszlovákia	117 pont
12.	Finnország	115 pont
13.	Dánia	104 pont
14.	Hollandia	91 pont
15.	Görögország	78 pont
16.	Törökország	73 pont
17.	Ciprus	39 pont
18.	Luxemburg	30 pont

A táblázatból is kitűnik, hogy szakosztályunk Európa élvonalában szerepelt.

Ecsekiné Juhász Erzsébet, Balasi Péter, Hollóy Tamás a díjátadón

1991-ben már öt bajnoki címet nyertek a MÁV-MTE atlétái. Közülük Barócsi Heléna a 10 000 méteres síkfutásban (33:43,30 mp), valamint a mezei futó bajnokságon (20:27,00 mp) bizonyult a legjobbnak. Szekeres Judit a 400 méteres gátfutásban (58,79 mp) állhatott a dobogó legmagasabb fokára. Sárközi Lajos 60 méteres gátfutásban (7,95 mp) nyert fedett pályás országos bajnoki címet. Vetési Edit pedig gerelyhajításban (53,46 m) győzött az országos téli dobó-bajnokságon.

1992-es évben három egyéni és egy csapatbajnoki aranyérmet szereztek a szolnokiak. Sárközi Lajos fedett pályán nyert 60 m-es gátfutásban (7.87 mp), míg Kovács István fedett pályán és szabadtéren is nyert magasugrásban (218 cm). A Lajtos Márton, Molnár József, Hoffer István hármas félmaratoni futásban (3:26.43 mp) szerzett bajnoki címet.

Ebben az évben megiméltődtek az 1980-as olimpia előtti események, hiszen a barcelonai utazó csapatból az utolsó pillanatban maradt ki Szekeres Judit.

Sárközi Lajos (edzője id. Sárközi Lajos)

1993-ban Szolnokon, Szalay Ferenc vezetésével újra szerveződött a városi sportiskola. Első évben Sárközi Lajos, majd a következő években napjainkig Ecseki Tibor látta el a vezetőedzői és szakosztályvezetői teendőket. A kitűnő edzői gárda azóta szebbnél szebb eredményeket produkál a tehetséges fiatalok felnevelésével. Eredményeik kitűnőek. Szereplésükre, bajnokságokban elért sikereik méltatására csak hosszantartó felsorolással sok-sok írott oldalon lehetne visszaemlékezni. Ekkor a sportiskolával kötött együttműködési megállapodás azóta is biztosítja az atléták 16 éves kor utáni eredményes sportolását, és a szakosztály utánpótlását. 1993-ban Barócsi Heléna előbb megnyerte a 10 000 méteres síkfutást (33:46,35 mp), majd félmaratoni futásban (1:13,08 mp) is az első helyen végzett. Sárközi Lajos 60 méter gáton (7.94 mp) lett fedett pályás országos bajnok.

1994-ben „csak” Szekeres Judit 400 méteres gátfutásban (57,75 mp) érdemelte ki a magyar bajnokság győztesének járó aranyérmét. Ebben az évben kezdte meg Budavári Éva és Majercsik László versenybírói karrierjét, ők ketten valamennyi hazai rendezésű világversenyen bíraskodtak 2007-ig.

*Szekeres Judit többszörös bajnok és csúcstartó
(edző: Szerencsés Károly)*

Az **1995**-ös év három egyéni bajnoki érmet termett. Szekeres Judit 400 m-es síkfutásban (54.03 mp) és 400 m-es gátfutásban (57,53 mp) nyert aranyérmet. Kovács István fedett pályán magasugrásban (218 cm) lett országos bajnok.

1996-ban Szekeres Judit 400 méteres gátfutásban (57,12 mp) szerzett bajnoki címet. A Kovács Tivadar, Kovács István, Homoki Árpád, Bertán Gábor magasugró kvartett (200,75 cm) országos ügyességi csapatbajnok. 1996-ban a Szolnoki MÁV-MTE közgyűlése kimondta megszűnését, majd újjáalakította a Szolnoki MÁV Sportegyesületet.

*Kovács Tivadar a magasugrás országos bajnoka
(edző: Ecseki Tibor)*

1997-ben az atlétikai szakosztály fennállása óta a legeredményesebben szerepelt. Ez évtől fő támogatójának, az IDEÁL Kft-nek nevét is használja a Szolnoki MÁV SE atlétikai szakosztálya. Öt versenyszámban négy egyéni- és egy csapatbajnoki címet könyvelhetett el. Színeikben Lajtós Márton maratoni futásban (2:21,35 mp), Szekeres Judit 400 méteres síkfutásban (53,00 mp) és 400 méteres gátfutásban ((56,65 mp) bizonyult a legjobbnak. Kovács István a fedett pályás országos bajnokságon nyert magasugrásban (226 cm). Isu, ezzel az eredménnyel az abszolút rangsorban ma is a legjobb három között van. Az év során harmadik bajnokságát nyerte Szekeres Judit fedett pályán, 400 méteres síkfutásban (56,46 mp). Bajnok lett továbbá a Kovács István, Bertán Gábor, Homoki Árpád, Kádár Kálmán összetételű magasugró csapat is (201,5 cm).

A MÁV SE-IDEÁL szakosztálya, a Szolnok Városi Sportiskola versenyzőinek eredményeivel együtt, a MASZ hivatalos szakosztályi pontversenyében 106 pontot szerzett, mellyel az előkelő negyedik helyen végzett a rangsorban.

1997. év végén a MÁV-IDEÁL 4377,5 összpontszámmal fennállása legjobb eredményét érte el. Ebben az évadban Ecsekiné a 4x100 m-es váltófutásban, Szalai József a 400 m-es gátfutásban, Paróczai András a 400 m és 800 m-es síkfutásban, míg Szekeres Judit a 400 m-es gátfutásban futott új országos csúcsot.

Országos bajnokaink a klub vezetőivel és edzőivel a tablón

1998-as esztendő a magyar atlétikának jelentős éve volt, hiszen Budapesten a Népstadionban rendezték meg a 17. Felnőtt Európa-bajnokságot.

A kontinens viadalon a MÁV-IDEÁL szakosztályát: Szekeres Judit, Árva Petronella, Kővágó Zoltán, Lajtos Márton képviselte. Versenybíróként a gerelyhajító brigád vezetőjeként: Budavári Éva és Majercsik László szerepelt, míg a gyaloglók versenyében Szabó József bíraskodott.

1998-ban három új egyéni bajnoka volt a klubnak. Közöttük a fiatal súlylökő Bíber Zsolt, akinek édesapja Bíber Pál kiváló tízpróbázója volt a szakosztálynak, sok fiatal atléta edzője, testnevelőként a Verseghy Ferenc Gimnáziumban dolgozott. Árva Petronella (még ifjúsági korú) sprintszámban, valamint Lajtos Márton a leghosszabb távon, a maratoni futásban bizonyította tehetségét, és nyert aranyérmet.

Felnőtt magyar bajnoki címet szerzett: Szekeres Judit 400 méteres síkfutásban (53,08 mp) és 400 méteres gátfutásban (53,74 mp), Árva Petronella 200 méteres síkfutásban (24,06 mp), Bíber Zsolt országos fedett pályás bajnokságon súlylökésben (18,07 m) és a Kovács Tivadar, Kovács Krisztián, Urbán Szabó András, Hortobágyi Zoltán összetételű magasugró csapat (198,75 cm). Ez utóbbi volt szakosztályunk 50. felnőtt bajnoki címe.

Ebben az esztendőben a tehetséges diszkoszvető, Kővágó Zoltán első nagy sikerét érte el, aki 59,36 méteres eredményével, meggyőző fölényrel világ-bajnoki címet nyert az ifjúságiak mezőnyében. Kocsis István mesteredző tanítványa lett a Szolnoki MÁV-IDEÁL első világbajnoka.

Kővágó Zoltán és mestere Kocsis István

1999-es esztendő szerény eredményeket hozott szakosztálynak, hiszen betegségek, sérülések épp a bajnokság időpontjában sújtották az éremszerzésre is esélyes szolnoki versenyzőket. Reménykeltő volt, hogy legalább Szekeres Judit a 400 m-es síkfutásban (53,59 mp) bajnoki címet nyert. A férfi magasugró

csapat: Kovács István, Kovács Tivadar, Hortobágyi Zoltán és Kovács Krisztián (191.25 cm) diadalmaskodott.

Az új évszázad is erős atlétikai szakosztállyal indult, hiszen az érettebb versenyzői garnitúrát sok fiatal egészítette ki akikről a későbbiekben beszámolunk, látható, hogy sok csapatbajnoki győzelmet szerzett szakosztályunk. Rajter Eduárd, Frikker Márton, Németh Klára, Németh Csilla, Faragó József, Balogh Bettina, Oláh Judit, Öhlbaum Emese, Polónyi Tamás, Tógyer Ferenc, Dobos Annamária, Varga Bianka, Perjési Tamás, Abiwu Beatrix, Urbán Szabó András, Szekeres Orsolya, Tóth Viktor, Katona Gábor, Gonda Zsolt, Bognár László, Bar-na Zsolt, és Belaidi Salid révén.

*A sok sikert elért 4x100 méteres váltó:
Dobos Annamária, Öhlbaum Emese, Oláh Judit, Szabó Enikő*

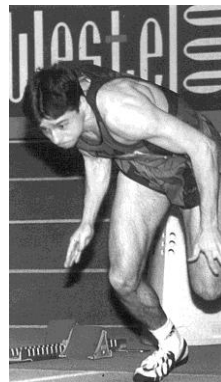

A sikerek Kovácsai

Reménységeink

A **2000-es** év nagyon fontos volt szakosztályunk életében, hiszen az olimpia esztendeje mindig is kiemelkedő jelentőségűnek számított a szakosztályban. Több tehetséges versenyzőnk volt, akiktől vártuk az olimpiai részvétel kiharcolását. Az év első felében három csapatgyőzelmet arattak az ugrószakág versenyzői. Előbb a Polónyi Tamás, Hortobágyi Zoltán, Kovács István, Urbán Szabó András összetételű magasugró csapat (197,5 cm), majd a Polónyi Tamás, Urbán Szabó András, Faragó József, Katona Gábor távolugró csapat (648,25 cm) jeleskedett, és nyert országos bajnokságot. A női hármasugró csapat, Óvári Zita, Kovács Judit, Abiwu Beatrix, Kürti Szabina (11,843 cm) pedig a szakosztály történetének az 59. felnőtt magyar bajnoki címét szerezte. Az egyéni bajnokságon azután Szabó Enikő duplázott 100 méteren (11,73 mp) és 200 méteren (23,35 mp) szerzett bajnoki aranyat. Az év eleji várakozások megfelelően kiválóan sikerült a szezon, hiszen Kővágó Zoltán diszkoszvetésben, Kovács Viktor és Babály László a 4x100 m-es váltóban került be az olimpiai utazó csapatba, majd Sydneyben tiszteSSéggel helyt állt mindhárom szolnoki atléta.

sydneyi olimpikonjaink:

Kovács Viktor és edzője Kovács Attila, Kővágó Zoltán, Babály László

2001-es év újabb sikereket hozott történelmünkben, hiszen hét felnőtt bajnoki címet még eddig soha nem nyertek atlétáink.

Bajnokaink a következők: Szabó Enikő 60 m-es síkfutás (7,52 mp), Kovács Viktor 100 m-es síkfutás (10,64 mp), Csillag Levente 110 m-es gátfutás (13,80 mp), Polónyi Tamás tízpróba (7349 pont), Molnár Krisztina rúdugrás (420 cm), hármassugró csapat: Abiwu Beatrix, Kürti Szabina, Németh Csilla, Németh Klára (11.375 cm), valamint a férfi magasugró csapat: Hortobágyi Zoltán, Kovács Tivadar, Polónyi Tamás, Urbán Szabó András (197,5 cm).

A vasutas Európa-bajnokságon Csillag Levente egy arany- és három ezüstéremmel az egyik legeredményesebb versenyzőnek bizonyult. Ezen eredményekkel köszönte meg szakosztályunk a Szoltisz Kft-nek a támogatást.

Polónyi Tamás

Nem sokáig élt a hét bajnoki csúcsunk, hiszen 2002-ben kilenc felnőtt bajnokságot sikerült nyerniük versenyzőinknek. A bajnoki címek sorát a fedett pályás idényben Szabó Enikő 60 m-es síkfutásban (7,48 mp) és 200 m-es síkfutásban (24,34 mp), Bíber Zsolt súlylökésben (20,26 cm) új országos csúccsal, valamint Polónyi Tamás ötpróbában (5279 pont) nyitotta meg. Folytatásról a férfi magasugró csapat: Kovács Tivadar, Polónyi Tamás, Hortobágyi Zoltán, Urbán Szabó András (193,5 cm) valamint a női magasugró csapat: Balogh Bettina, Óvári Zita, Németh Klára, Németh Csilla 153,5 cm-rel gondoskodott. A befejezés pedig Szabó Enikő újabb duplázásával, 100 m-es síkfutás (11,46 mp) és 200 m-es síkfutás (23,30 mp), valamint Csillag Levente 110 m-es gátfutásban (13,80 mp) elért bajnoki címével vált teljessé.

2003 szűk esztendőnek bizonyult a felnőtt bajnokságok történetében. Csak Szabó Enikőt ünnepelhettük felnőtt országos bajnokként, aki 60 m-es síkfutásban (7,42 mp), 100 m-es síkfutásban (11,69 mp) és 200 m-es síkfutásban (23,77 mp) bizonyult a legjobbnak.

2004 a felnőtt bajnokságok tekintetében egy újabb fellendülést hozott, Szabó Enikő mellé felzárkózott Szeglet Zsolt és Csillag Levente, újra hat felnőtt bajnokságnak örülhettünk. Az olimpia évében Szabó Enikő fedett pályán (7,45 mp) kiváló idővel lett bajnok, szabadtéren pedig 100 m-es síkfutásban (11,63 mp) és 200 m-es síkfutásban (23,60 mp) diadalmaskodott.

*Szabó Enikő
országos csúcstartó, többszörös magyar bajnok (edző: Balasi Péter)*

Mellette Szeglet Zsolt duplázott, aki fedett pályán (47,75 mp) és szabadtéren (46,68 mp) győzött a 400 m-es síkfutásban. Csillag Levente személyében egy új név került a bajnokaink sorába, aki a 110 m-es gátfutásban (13,67 mp) bizonyult a leggyorsabbnak. Az athéni olimpián három versenyző képviselte színeinket, Bíber Zsolt, Csillag Levente és Szeglet Zsolt. Szabó Enikő mindössze egy századmásodperccel maradt el a kiküldetési szinttől.

Szeglet Zsolt a 400 m-es síkfutás többszörös bajnoka

Csillag Levente (edző: Kovács Attila)

A **2005-ös** esztendő az olimpia utáni időszakoknak megfelelően csendben zajlott. A korábbi bajnokok közül Szabó Enikő és Bíber Zsolt tudott aranyérmet nyerni. Enikő 100 m-es síkfutásban (11,82 mp), míg Zsolt súlylökésben (19,12 m) diadalmaskodott. Jelentkezett viszont a téli dobóbajnokságon egy fiatal, tehetséges gerelyhajító, Patkó Dániel, aki 63,72 méteres eredménnyel utasította maga mögé a mezőnyt.

2006-ban a téli dobóbajnokságon Patkó Dániel 67,17 méteres eredményével egyéni csúcsot javított, és nem melleleg megvédte bajnoki címét. A fedett pályás szezonban, a korábbi években inkább az ugrószámokban jeleskedő Óvári Zita kellemes meglepetésre, ötpróbában (4150 pont) lett országos bajnok. Ecseki Dániel pedig ifjúsági országos csúccsal (714 cm) letette névjegyét a távolugró mezőnyben. Polónyi Tamás 7281 ponttal a tízpróbázó mezőnyt utasította maga mögé. Óvári Zita pedig hármasugrásban (13.19 m) nyert felnőtt bajnoki címet.

*Óvári Zita hétpróbázó bajnok
(edző: Ecseki Tibor)*

2007-ben a gerelyhajító Patkó Dani folytatta téli menetelését, újra bajnok lett, kiváló 70,66 méteres teljesítményével. Fedett pályán Bíber Zsolt súlylökésben (18,98 m) gondoskodott egy aranyról. Zsolt a szakosztály 101. bajnoki címét szerezte. Az évadban tovább fejlődött Ecseki Dániel is, aki távolugrásban (762 cm) győzött, és ezzel kivívta a junior Európa-bajnokságon való indulás jogát.

2008-ban újabb olimpia, újabb remények. Az olimpiai keretnek tagja volt: Petráhn Barbara, Bíber Zsolt, Óvári Zita és Ecseki Dániel.

A fedett pályás bajnokságon a szakosztály 100. bajnoki címét Ecseki Dániel nyerte távolugrásban.

*Ecseki Dániel a szakosztály 100. bajnoka
(edző: Ecseki Tibor)*

Ellenben Patkó Dániel sérülés, Bíber Zsolt az olimpiai felkészülés miatt kihagyta a téli szezont. Petráhn Barbara pedig az Egyesült Államokban készült az ötkarikás játékokra. Ecseki Dániel a junior világbajnokságon a 10. helyet szerezte meg. A szabadtéri, honi bajnokságon 765 cm-rel nyerte a távolugrást. Petráhn Barbara duplázott, a 200 m-es síkfutásban (23,76 mp) és a 400 m-es síkfutásban (52,34 mp) nyert aranyérmet. Óvári Zita sérülése miatt sajnos nem tudott versenyezni. A pekingi olimpián a vágótávozó Petráhn Barbara képviselte a MÁV SE színeit.

A **2009**-es esztendő újabb sikereket hozott az immár 99. éves szakosztálynak. Petráhn Barbara fedett pályán megnyerte a 400 m-es síkfutást (54,16 mp). A sérüléséből felépült Patkó Dániel a téli dobóbajnokságon már negyedik bajnoki címét gyűjtötte be, ragyogó 72,10 méteres dobásával. A nyári idényben a 20 éves távolugró Ecseki Dániel, fantasztikus versenyzéssel 780 cm-es egyéni csúccsal negyedik lett az U 23-as Európa-bajnokságon. Majd negyedszerre is felnőtt bajnoki címet nyert. A 200 m-es női síkfutásban (24,51 mp) Petráhn Barbara a szakosztály történetének 107. felnőtt bajnoki címét szerezte.

Petráhn Barbara (középen) bajnoki díjasadása

2010-ben, a szakosztály történetének századik esztendejében folytatta az elmúlt évtizedek hagyományát, hiszen három felnőtt bajnoksággal kezdte az évet. Előbb Ecseki Dániel távolugrásban 729 cm-rel nyert bajnokságot, majd Petráhn Barbara 200 m-en 24,43 mp-es idővel lett első a fedettpályás országos bajnokságon. A téli dobó bajnokságon pedig Patkó Dániel 73,15 méteres dobásával szerezte meg az aranyérmet és kvalifikálta magát a téli Európa-bajnokságon való indulásra.

Szakosztályunk bemutatásának végén feltétlen említést kell tennünk azokról, akik éltes korukban sem hagytak fel a versenyszerű sportolással.

Az első veterán országos atlétikai bajnokságot Novák Károly szorgalmazására szakosztályunk rendezte. Nem csak rendezésben voltunk eredményesek, hanem az évek során Novák Károly, Kurucz Gyula, Bíber Pál, Oravecz Elemér, Nagy Zoltán és még sokan mások rendszeres résztvevői az országos és nemzetközi versenyeknek, sok bajnokságot nyernek és érmet gyűjtenek, példát mutatva sportszeretetükről.

A szakosztály **100** esztendejének bemutatása során nagyon sok értékes eredményről nem tudunk most képet adni. A visszaemlékezés terjedelme ezt nem teszi most lehetővé. Azok a nagyszerű eredmények, melyeket felnőtt- és utánpótláskorú versenyzőink az olimpiákon, a kontinens viadalokon, a nemzetek közötti versenyeken, a hazai bajnokságokon, versenyeken elértek, azoktól nem

tekinthettünk el. Nyugodt szívvel elmondhatjuk, hogy a Szolnoki MÁV atlétikai szakosztálya dicsősége egy évszázadot tudhat maga mögött. A közel 100 év alatt megszerzett 107 felnőtt bajnoki cím, melyből 72 egyéni szabadtéri országos bajnokságon elért győzelmet, 17 egyéni fedett pályás bajnoki aranyat és 18 csapat bajnoki győzelmet hozott. A legjobbak közül is kiemelkednek azok a bajnokok: Szekeres Judit, Paróczai András, Kovács István, Ecsekiné Juhász Erzsébet, Barócsi Heléna, Budavári Éva, Szalai József, Molnár Krisztina, Bíber Zsolt, Petráhn Barbara, Csillag Levente, Szeglet Zsolt, Szabó Enikő, Ecseki Dániel, akiknek eredményeik a honi örökranglistán a legjobb tíz között találhatók.

A szakosztály kitűnő eredményei a nem túl magas támogatottság közepette születtek, szükség volt az áldozatos, magas szintű vezetői, edzői tevékenységre. A szakosztály vezetői mindig is részt vállaltak a megyei és területi szakszövetség munkájában, a versenyek szervezésében, valamint versenybíráskodásban is. A kiemelkedő tevékenység elismeréseként a Magyar Atlétikai Szövetség elnökségében kapott helyet a szakosztály történetében: Németh Gyula, Sárkány Géza, Szabó József és Balasi Péter. A magas szintű bíráskodás elismeréseként éveken keresztül a hazai rendezésű világversenyeken Budavári Éva, Barna István és Majercsik László kapott feladatokat. Szabó József pedig a hazai viadalok mellett komoly nemzetközi megméretéseken is bíráskodott a gyalogló versenyszámokban.

Tudni kell, hogy 2007-től Ecseki Tibor a Magyar Atlétikai Szövetség edzőbizottságában kapott feladatokat. A szakosztályban jelenleg is több kiváló képességű versenyző sportol, akik az elkövetkező évek világversenyein, az olimpiákon képviselhetik városunkat, egyesületünket. Bízunk benne, hogy a MÁV, amely szülőatyánk és keresztapánk egy személyben, a város pedig anyaként gondozott bennünket, biztosítja a következő 100 évben is a város tehetséges fiataljainak a hagyományokhoz méltó gondozását, hogy el tudják vinni hírünket a nagyvilágba.

*Ecseki Dániel, aki az elkövetkező világversenyeken is képviselheti a MÁV SE színeit
(edző, édesapja Ecseki Tibor)*

Megemlékezésünk befejezéseként álljon itt egy tábló, mely név szerinti emléket állít a szakosztály volt és jelenlegi vezetőinek, felnőtt válogatott versenyzőinek, országos csúcstartóinak, a világversenyeken szakosztályunkat képviselőnek és nem utolsósorban felnőtt országos bajnokainknak.

Az elmúlt 100 év szakosztályvezetői:

Németh Gyula	alapító, 1941-ig vezetője
G. Kiss Gyula	szakosztályvezető
Gánóczy Ferenc	szakosztályvezető
Hajdú József	szakosztályvezető
Barna István	szakosztályvezető
Szabó József	szakosztályvezető
Oros János	szakosztályvezető
Németh Sándor	szakosztályvezető
Tóth András	szakosztályvezető
Fedor István	technikai vezető
Balasi Péter	szakosztályvezető
Ecseki Tibor	vezető edző

100 év edzői a szolnoki atlétikában:

Dr. Gajzádó Tibor	edző
Késmárki Kornél	edző
Barna István	vezető edző
Balasi Péter	vezető edző
Kocsis István	vezető edző
Ecseki Tibor	vezető edző
Tímár Mihály	edző
Bíró Boldizsár	edző
Porcsalmi Lajos	edző
Fuchs Géza	edző
Majercsik László	edző
Vida Vilmos	edző
Sárközi Lajos	edző
Szabó Éva	edző
Túri Imre	edző
Jávor László	edző
Retkes Tibor	edző
Mertlik Sándor	edző
Fekete Tibor	edző
Sipos Ferenc	edző
Sülyös Sándor	edző

Tóth II. Béla	edző
Bagyinszki Géza	edző
K. Szabó János	edző
Bencsik Pál	edző
Mórocz Katalin	edző
Öhlbaum Zoltánné	edző
Dobos Anna Mária	edző
Szilágyi Andrea	edző

100 év országos felnőtt bajnokai:

1.	1939.	Csernai János magasugrás	185 cm
2.	1964.	4x100 m-es női váltó (Csikós Katalin-Szunyoghy Éva, Császi Gizella-Császi Katalin)	50.2 mp
3.	1964.	női távolugró csapat (Császi Katalin-Szunyoghy Éva-Réti Judit- Hasznos Júlia-Császi Gizella)	495 cm
4.	1966.	Oros Ferenc 400 m-es gátfutás	53.2 mp
5.	1970.	ötpróba csapat (Nagy Attiláné-Szabó Ferencné-Juhász Mária)	11411 pont
6.	1975.	Paróczai András 800 m-es síkfutás	1.49,1 mp
7.	1978.	Paróczai András 800 m-es síkfutás	1.50,10 mp
8.	1979.	Paróczai András 400 m-es síkfutás	47.03 mp
9.	1979.	Paróczai András 800 m-es síkfutás	1.48,90 mp
10.	1979.	Szalai József 400 m-es gátfutás	51,12 mp
11.	1980.	Szalai József 400 m-es gátfutás	51,10 mp
12.	1980.	Paróczai András 800 m-es síkfutás	1.48,90 mp
13.	1982.	Paróczai András 800 m-es síkfutás	1.51,57 mp
14.	1982.	Ecsekiné Juhász Erzsébet 100 m-es síkfutás	11.62 mp
15.	1983.	Ecsekiné Juhász Erzsébet 100 m-es síkfutás	11.67 mp
16.	1983	női 4x100 m-es váltó (Kunné Gyöngy Ibolya-Ecsekiné- Gönczölné Molnár Judit-Szekeres Judit)	46.95 mp
17.	1984.	Szalai József 400 m-es gátfutás	50.59 mp
18.	1985.	Budavári Éva gerelyhajítás	59.02 m
19.	1986.	Ecsekiné Juhász Erzsébet 100 m-es síkfutás	11.71 mp
20.	1987.	Ecsekiné Juhász Erzsébet 100 m-es síkfutás	11.53 mp
21.	1989.	női gerelyhajító csapat (Budavári Éva-Vetési Edit-Sebők Györgyi)	48.033 m
22.	1990.	Vetési Edit téli dobó gerelyhajítás	51.76 m
23.	1990.	Barócsi Heléna 10 000 m-es síkfutás	33:00,13 mp
24.	1990.	Szekeres Judit 400 m-es gátfutás	59,98 mp
25.	1990.	női 4x100 m-es síkfutás (Ecsekiné -Szekeres Judit- Molnár Mónika-Agg Eszter)	46,50 mp
26.	1991.	Vetési Edit téli dobó gerelyhajítás	53,46 mp
27.	1991.	Barócsi Heléna 10 000 m-es síkfutás	33:49,30 mp
28.	1991.	Barócsi Heléna mezei bajnokság	

29.	1991.	Szekeres Judit 400 m-es gátfutás	58,79 mp
30.	1991.	Sárközi Lajos 60 m-es gátfutás fp	7,75 mp
31.	1992.	Sárközi Lajos 110 m-es gátfutás	14,43 mp
32.	1992.	Sárközi Lajos 60 m-es gátfutás fp	7,87 mp
33.	1992.	Kovács István magasugrás	218 cm
34.	1992.	félmaratoni váltó férfi (Lajtos Márton-Molnár József-Hoffer István)	3:26.43 ó
35.	1993.	Barócsi Heléna 10 000 m síkfutás	33:46,35 mp
36.	1993.	Barócsi Heléna félmaraton	1:13,08 ó
37.	1993.	Sárközi Lajos 60 m-es gátfutás fp.	7,94 mp
38.	1994.	Szekeres Judit 400 m-es gátfutás	57,75 mp
39.	1995.	Szekeres Judit 400 m-es gátfutás	57,53 mp
40.	1995.	Szekeres Judit 400 m-es síkfutás	54,03 mp
41.	1995.	Kovács István magasugrás	218 cm
42.	1996.	Kovács István magasugrás	223 cm
43.	1996.	Szekeres Judit 400 m gátfutás	57,12 mp
44.	1996.	férfi magasugró csapat (Kovács István-Kovács Tivadar-Homoki Árpád-Bertán Gábor)	200,75 cm
45.	1997.	Kovács István magasugrás fp	.226 cm
46.	1997.	Szekeres Judit 400 m-es síkfutás fp	56,46 mp
47.	1997.	Lajtos Márton maratoni futás	2:21,35 ó
48.	1997.	férfi magasugró csapat (Kovács István-Bertán Gábor-Homoki Árpád-Kádár Kálmán)	201.5 cm
49.	1997.	Kovács István magasugrás	214 cm
50.	1997.	Szekeres Judit 400 m-es síkfutás	53,00 mp
51.	1997.	Szekeres Judit 400 m-es gátfutás	56,46 mp
52.	1998.	Bíber Zsolt súlylökés	18.07 m
53.	1998.	Szekeres Judit 400 m-es síkfutás	53,08 mp
54.	1998.	Szekeres Judit 400 m-es gátfutás	55,74 mp
55.	1998.	Árva Petronella 200 m-es síkfutás	24,06 mp
56.	1998.	férfi magasugró csapat (Kovács István-Kovács Tivadar-Urbán Szabó András-Hortobágyi Zoltán)	198.75 cm
57.	1999.	Szekeres Judit 400 m-es síkfutás	53,59 mp
58.	1999.	férfi magasugró csapat (Kovács István-Kovács Tivadar-Hortobágyi Zoltán-Kovács Krisztián)	191.25 cm
59.	2000.	női hármasugró csapat (Óvári Zita-Kovács Judit-Abiwu Beatrix-Kürti Szabina)	11.84,25 m
60.	2000.	férfi magasugró csapat (Kovács István-Hortobágyi Zoltán-Urbán Szabó András-Polónyi Tamás)	197.5 cm
61.	2000.	férfi távolugró csapat (Polónyi Tamás-Faragó József-Katona Gábor-Urbán Szabó András)	648.25 cm
62.	2000.	Szabó Enikő 100 m-es síkfutás	11,73 mp
63.	2000.	Szabó Enikő 200 m-es síkfutás	23,35 mp
64.	2000.	Kovács Viktor 100 m-es síkfutás	10,41 mp
65.	2001.	Szabó Enikő 60 m-es síkfutás fp.	7,52 mp

66.	2001.	Molnár Krisztina rúdugrás	420 cm
67.	2001.	Csillag Levente 110 m-es gátfutás	13,86 mp
68.	2001.	Kovács Viktor 100 m-es síkfutás	10,64 mp
69.	2001.	Polónyi Tamás tízpróba	7349 pont
70.	2001.	női hármassugró csapat (Abiwu Beatrix-Kürti Szabina- Németh Csilla-Németh Klára)	11.375 cm
71.	2001.	férfi magasugró csapat (Kovács Tivadar-Polónyi Tamás- Hortobágyi Zoltán-Urbán Szabó András)	197.5 cm
72.	2002.	Polónyi Tamás ötpróba fp.	5279 pont
73.	2002.	Bíber Zsolt súlylökés fp.	20,26 m
74.	2002.	Szabó Enikő 60 m-es síkfutás fp.	7,48 mp
75.	2002.	Szabó Enikő 200 m-es síkfutás fp.	24,34 mp
76.	2002.	Csillag Levente 110 m-es gátfutás	13,80 mp
77.	2002.	Szabó Enikő 100 m-es síkfutás	11,46 mp
78.	2002.	Szabó Enikő 200 m-es síkfutás	23,30 mp
79.	2002.	férfi magasugró csapat (Kovács Tivadar-Polónyi Tamás- Urbán Szabó András-Hortobágyi Zoltán)	193.50 cm
80.	2002.	női magasugró csapat (Balogh Bettina- Óvári Zita- Németh Klára-Németh Csilla)	153.50 cm
81.	2003.	Szabó Enikő 60 m-es síkfutás fp.	7,42 mp
82.	2003.	Szabó Enikő 100 m-es síkfutás	11,69 mp
83.	2003.	Szabó Enikő 200 m-es síkfutás	23,77 mp
84.	2004.	Szabó Enikő 60 m-es síkfutás fp.	7,45 mp
85.	2004.	Szeglet Zsolt 400 m-es síkfutás fp.	47,75 mp
86.	2004.	Szabó Enikő 100 m-es síkfutás	11,63 mp
87.	2004.	Szabó Enikő 200 m-es síkfutás	23,60 mp
88.	2004.	Csillag Levente 110 m-es gátfutás	13,67 mp
89.	2004.	Szeglet Zsolt 400 m-es síkfutás	46,68 mp
90.	2005.	Patkó Dániel gerelyhajítás téli dobó	63,72 m
91.	2005.	Bíber Zsolt súlylökés	19,12 m
92.	2005.	Szabó Enikő 100 m-es síkfutás	11,82 mp
93.	2006.	Patkó Dániel gerelyhajítás téli dobó	67,17 m
94.	2006.	Óvári Zita ötpróba fp.	4153 pont
95.	2006.	Polónyi Tamás tízpróba	7281 pont
96.	2006.	Óvári Zita hármassugrás	13,19 m
97.	2007.	Patkó Dániel gerelyhajítás téli dobó	70,66 m
98.	2007.	Ecseki Dániel távolugrás	762 cm
99.	2007.	Bíber Zsolt súlylökés fp.	18,98 m
100.	2008.	Ecseki Dániel távolugrás fp.	765 cm
101.	2008.	Ecseki Dániel távolugrás	765 cm
102.	2008.	Petráhn Barbara 200 m síkfutás	23,76 mp
103.	2008.	Petráhn Barbara 400 m síkfutás	52,38 mp
104.	2009.	Petráhn Barbara 400 m síkfutás fp.	54,16 mp
105.	2009.	Patkó Dániel gerelyhajítás téli dobó	72,10 m
106.	2009.	Ecseki Dániel távolugrás	756 cm
107.	2009.	Petráhn Barbara 200 m síkfutás	24,51 mp

Felnőtt válogatottak:

Férfiak			Nők		
1.	ifj. Babály László	100 m	1.	Budavári Éva	gerelyhajítás
2.	Cserna János	magasugrás	2.	Barócsi Heléna	10000 m
3.	Fekete Tibor	10000m	3.	Endes Györgyi	400 gát
4.	Kovács István	magasugrás	4.	Juhász Erzsébet	100 m
5.	Kovács Tivadar	magasugrás	5.	Kazi Aranka	400 m
6.	Kovács Viktor	100 m	6.	Molnár Judit	400 m
7.	Oros Ferenc	400 gát	7.	Molnár Mónika	100 m
8.	Paróczai András	400 és 800 m	8.	Szekeres Judit	400 gát
9.	Sági Ferenc	10000 m	9.	Petráhn Barbara	400 m
10.	Sárközi Lajos	110 gát	10.	Árva Petronella	100 m
11.	Szalai József	400 gát	11.	Szabó Enikő	100 m
12.	Tóth Béla	100m	12.	Óvári Zita	hétpróba
13.	Kővágó Zoltán	diszkoszvetés	13.	Molnár Krisztina	rúdugrás
14.	Lajtos Márton	maratoni futás	14.	Abiwu Beatrix	hármassugrás
15.	Csillag Levente	110 gát			
16.	Polónyi Tamás	tízpróba			
17.	Szeglet Zsolt	400 m			
18.	Bíber Zsolt	súlylökés			
19.	Ecseki Dániel	távolugrás			

Országos csúcsokat teljesítők:

Bíber Zsolt	országos felnőtt csúcs	súlylökés	20,81 m
Paróczai András	országos felnőtt csúcs	400 m-es síkfutás	46,96 mp
Paróczai András	országos felnőtt csúcs	800 m-es síkfutás	1.45,91 mp
Szalai József	országos felnőtt csúcs	400 m-es gátfutás	49,64 mp
Szabó Enikő	országos felnőtt csúcs	100 m-es síkfutás	11,41 mp
Szekeres Judit	országos felnőtt csúcs	400 m-es gátfutás	54,02 mp
Ecsekiné Juhász Erzsébet	országos fedett p. felnőtt csúcs	60 m-es síkfutás	7,37 mp
Ecsekiné Juhász Erzsébet	országos felnőtt csúcs	4x100m	44,34 mp
Ecsekiné Juhász Erzsébet	országos felnőtt csúcs	4x200 m	1:35,01 mp
Molnár Krisztina	országos felnőtt csúcs	rúdugrás	441 cm
Kővágó Zoltán	országos utánpótlás csúcs	diszkoszvetés	66,9 m
Szabó Enikő	országos utánpótlás csúcs	100 m	11,50 mp
Szabó Enikő	országos fedett p. utánp. csúcs	100 m	11,86 mp
Szabó Enikő	országos fedett utánp. csúcs	60 m	7,38 mp
Szabó Enikő	országos fedett utánp. csúcs	50m	6,44 mp
Óvári Zita	országos utánpótlás csúcs	hármassugrás	13,41 cm
Óvári Zita	országos junior csúcs	hármassugrás	13,24 cm
Óvári Zita	országos ifjúsági csúcs	ötpróba	3784 pont
Abiwu Beatrix	országos fedett p. jun. csúcs	hármassugrás	12,97 cm
Kovács Tivadar	országos fedett jun. csúcs	magasugrás	222 cm
Molnár Mónika	országos fedett p. jun. csúcs	60 m-es síkfutás	7,54 mp
Szalai József	országos junior csúcs	300 m gát	35,83 mp
Szalai József	országos junior csúcs	400 m gát	49,64 mp
Szalai József	országos fedett jun. csúcs	400 m	47,61 mp

Szalai József	országos ifj. csúcs	300 m gát	37,71 mp
Kővágó Zoltán	országos junior csúcs	diszkoszvetés (2)	62,16 m
Kővágó Zoltán	országos junior csúcs	diszkoszvetés (1,5 kg)	74,60 m
Molnár Mónika	országos junior csúcs	100 m-es síkfutás	11,78 mp
Árva Petronella	országos junior csúcs	100 m-es síkfutás	11,76 mp
Molnár Mónika	junior válogatottal	4x100m-es váltó	45,69 mp
Szolnoki MÁV SE	országos junior csúcs	4x100m-es váltó	46,69 mp
Szolnoki MÁV SE	országos ifjúsági váltó	4x100m-es váltó	47,81 mp
Molnár Mónika	ifjúsági válogatottal	4x100m-es váltó	46,85 mp
Rácz Ágnes	országos fedett p. ifjúsági csúcs	magasugrás	181 cm
Solti Krisztina	országos fedett ifjúsági csúcs	magasugrás	184 cm
Ecseki Dániel	országos fedett p. ifjúsági csúcs	távolugrás	714 cm

A szolnoki atléták eredményei a világversenyeken:

1896. Kellner Gyula	maratoni futás	olimpia	III. hely
1957. Tóth Béla	100, 200, 4x100 m.	vasutas Eb	I. hely
1966. Oros Ferenc	400 m síkfutás	felnőtt Eb	
1972. Halász Sándor	magasugrás	IBV	I. hely
1979. Paróczai András	800 m síkfutás	fedett p. Eb	I. hely
1979. Szalai József	400 m gátfutás	IBV	I. hely
1980. Paróczai András	800 m síkfutás	fedett p. Eb	II. hely
1980. Szalai József	400 m gátfutás	olimpia	
1980. Paróczai András	800 m síkfutás	olimpia	
1981. Paróczai András	800 m síkfutás	fedett pályás Eb	II. hely
1981. Budavári Éva	gerelyhajítás	vasutas Eb	I. hely
1984. Szalai József	400 m gátfutás	barátságverseny (ellen olimpia)	
1985. Budavári Éva	gerelyhajítás	vasutas Eb	I. hely
1985. Solti Krisztina	magasugrás	IBV	I. hely
1986. Ecsekiné Juhász E.	60 m síkfutás	fedett p. Eb	
1990. Molnár Mónika	4x100 m	IBV	I. hely
1991. Molnár Mónika	4x100 m	junior Eb	VI. hely
1993. Molnár Mónika	4x400m	jun. Eb V. h.	
1993. Molnár Mónika	100 m síkfutás	junior Eb	VIII. hely
1996. Kővágó Zoltán	diszkoszvetés	junior vb	IV. hely
1996. Kovács Tivadar	magasugrás	junior vb	
1997. Szekeres Judit	400 m gátfutás	szabadtéri vb	
1997. Kovács István	magasugrás	fedett p. vb	
1997. Kovács István	magasugrás	főiskolai vb	
1997. Kővágó Zoltán	diszkoszvetés	ifjúsági Eb	III. hely
1998. Szekeres Judit	400 m gátfutás	szabadtéri Eb	
1998. Árva Petronella	4x100 m-es váltó	szabadtéri Eb	
1998. Kővágó Zoltán	diszkoszvetés	szabadtéri Eb	
1998. Kővágó Zoltán	diszkoszvetés	ifjúsági vb	I. hely
1998. Lajtos Márton	maratoni futás	szabadtéri Eb	
1999. Kovács Viktor	4x100 m váltó	felnőtt vb	
1999. Szekeres Judit	400 m gátfutás	felnőtt vb	
1999. Babály László	4x100 m váltó	főiskolai vb	
1999. Kovács Viktor	4x100 m váltó	főiskolai vb	
2000. Kővágó Zoltán	diszkoszvetés	olimpia	

2000.	Badály László	4x100 m váltó	olimpia	
2000.	Kovács Viktor	4x100 m-es váltó	olimpia	
2001.	Szabó Enikő	60, 200 m fedett p.	vb	
2001.	Molnár Krisztina	rúdugrás	felnőtt vb	
2002.	Csillag Levente	110 m gátfutás	vasutas Eb	I. hely
2002.	Szabó Enikő	100 és 200 m síkfutás	felnőtt Eb	
2002.	Szabó Enikő	60 és 200 m síkfutás	fedett p. Eb	
2002.	Csillag Levente	110 m gátfutás	felnőtt Eb	
2002.	Kovács Tivadar	magasugrás	vasutas Eb	
2002.	Babály László	60 m síkfutás	fedett. p. Eb	
2003	Szabó Enikő	100 és 200 m síkfutás	főiskolás vb	II. hely
2004.	Bíber Zsolt	súlylökés	olimpia	
2004.	Szeglet Zsolt	400 m síkfutás	olimpia	
2004.	Csillag Levente	4x100 m váltó	olimpia	
2004.	Szeglet Zsolt	400 m síkfutás	fedett p. vb	
2004.	Szabó Enikő	60 m síkfutás	Fedett p.vb	
2007.	Óvári Zita	ötpróba	főiskolás vb	
2008.	Petráhn Barbara	400 m síkfutás	olimpia	
2009.	Ecseki Dániel	távolugrás	U 23-as Eb	IV. hely

BIRKÓZÁS ÉS SZUMÓ

A Szolnoki MÁV SE egyik legrégebbi szakosztálya a birkózó, hiszen már 1912-től jelentős szerepet játszott Szolnok város sportéletében.

1911-ben került Szolnokra Frizzi Lajos tehetséges edző, jó szervező, aki főleg iparosokból toborozta ifjúsági gárdáját. (Hevesi, Kévés, Komlós, Kolláth, Falusi, Gojzer, Verebélyi, Zrupka és a veterán Schrankó). A versenyzőket sem kímélte az első világháború. A MÁV birkózóterme 1920-21-ben a temető melletti vasútátjárónál volt, az akkori „Konzum” épület földszintjén. 1922-től a MÁV birkózói majdnem teljes létszámban átléptek az 1919-ben alakult Szolnoki MTE-be, ahol a jó nevű Sugár József edző birkózóiskolát teremtett. Nagy Béla, Fülöp, Fazekas, Kovács, Nagy és Ábel Antal volt a szakosztály legerősebb embere.

Ez időben néhány Kelet-magyarországi bajnokságot, számos vidéki versenyt és vándordíjakat nyertek. Ábel Antal, Ábel Gyula, Balázs József, Fekete János, Fekete Sándor, Fülöp Dezső, Fülöp Károly, Fülöp János, Kovács Antal, Kovács Sándor, id. Hangya Mihály, Pótári József, Rab Gyula, Sóskuti Ferenc, Sohn Mihály, Süveges Lajos és Verebélyi József eredményei váltak ismertté. A polgári iskola tornatermében, majd a Petőfi utcai inasiskolában tartották edzéseiket az MTE birkózói.

1931. november 22-i újsághír: „A MÁV birkózó szakosztálya ismét megkezdte működését. Jeles birkózói: Havancsák Mihály, Fekete Sándor és Fazekas Géza.” Ez időben a szakosztály edzője Fülöp Dezső volt. A szolnoki újság 1933. december 28-i száma ezt írta: „A MÁV ismét magasra emelte a birkózás lehanyaglott zászlaját”. A szakosztály elnöke a kolozsvári származású Kánya Lajos lett. A fiatalabb versenyzők: Vadkerti, Harkányi, Tarjányi és Sárkány. 1934 januárjában Fekete Sándor könnyűsúlyú bajnok lett Debrecenben, a Keleti Kerületi Bajnokságon. 1934 februárjában dicséretesen szerepeltek a MÁV birkózói az országos vasutas versenyen: Rab nehézsúlyban bajnok, Kovács kisközépsúlyban második, Bíró Kisnehézsúlyban harmadik lett. 1935-ben Drávai (Drávucz) Gyula országos ifjúsági kötöttfogású birkózó bajnoki címet szerzett.

1936 novemberében a Szolnoki MÁV az országos junior versenyen a következő eredményeket érte el, pehelysúly: 1. Csősz, 2. Pagonyi, 3. Kalocsai. Könnyűsúly: 1. Szendrei, 2. Fülöp. Nagyközépsúly: 1. Cseresznyés. Nehézsúly: 1. Tarjányi. Drávai Gyula 1936-ban ismét országos ifjúsági bajnok lett, Csősz Béla ezüstérmes, Kalocsai János bronzérmes lett. Pagonyi Ernő 1936-37-38-ban rendre megnyerte a Kelet-magyarországi ifjúsági bajnokságokat, majd végül 1938-ban az országos bajnokságon második helyet szerzett, végül 1939-ben másodosztályú magyar bajnok lett.

1939-ben a Szolnoki MÁV SE ifjúsági csapata nyerte meg a CSB-t. Tagjai: Kiss József, Munkácsi András, Bagi József, Kalocsai Mihály, Balázs

György, Sulyok Ferenc és Aszódi Ferenc. 1940 tavaszán a MÁV birkózó szakosztályának sikerszerzői: Kalocsai, Munkácsi, Bagi, Szendrei, Wéber, Fülöp, Óvári, Drávai. Az 1941. november 23-i Testvériség másodosztályú versenyen is jól szerepeltek a MÁV birkózói. A Szolnok és Vidéke 1941. november 9-i újság híre: „Dunakeszin az országos vasutas szabadfogású birkózóversenyen légsúlyban Munkácsi József és könnyűsúlyban Pagonyi Ernő szerepelt a legjobban.”

1941 őszétől a birkózók edzője és vezetője Bokor János, aki Budapestről került a birkózókhoz, s máris sérelmezte a nem megfelelő körülményeket. 1941. december 21-én a Törekvés ifjúsági birkózó versenyén ötven induló közül kötöttfogásban Munkácsi András pehelysúlyban és Kiss József könnyűsúlyban győzött. 1941-ben a Vörös György Vándordíjat ugyancsak a Szolnoki MÁV SE ifjúsági csapata nyerte el, rajtuk kívül Cseresznyés Tamás, Hegedűs Lajos, Kalocsai István, Komáromi Lázár, Munkácsi József, Óvári Imre, Polónyi Antal, Szendrei Elek, Szendrei Lajos, Wéber János és Tarjányi Tibor szerezte a legtöbb győzelmet.

A „Vörös György” 1941. évi ifjúsági vándordíj győztesei:
Munkácsi András, Bokor János vezető, Kiss József

A második világháborút követően még jelentősebb eredményeket ért el a Szolnoki MÁV SE birkózó szakosztálya.

Munkácsi András 1946-ban magyar bajnokságot nyert és Polónyi Istvánnal 1947-ben olimpiai kerettagok lettek. 1949-ben Polónyi István szerzett magyar bajnoki címet, az első osztályú szintet rajta kívül Balyi László, Kiss József és Nagy Ferenc teljesítették. Ekkor tűnt fel Balogh István, aki öt alkalommal nyert ifjúsági magyar bajnokságot, de Furcsa József is két alkalommal volt csoportjának legjobbjá. Az 1952-ben megyei bajnokságot nyert ifjúsági csapat a következő volt: Czakó Antal, Csicsel Pál, Farkas Ferenc, Greguss János, Humli Dezső, Ivanovics Iván, Kántor Balázs, Subetz Béla. Eredményesen szerepelt még Balogh András, Balogh Antal, G. Kiss József, Horgosi Szilveszter, Joó József, László János, Téglási Béla, a Tiger-testvérek, Tóth Sándor, Tóth János, Varga János és Veres Albert.

A MÁV megyei ifjúsági bajnokságot nyert birkózócsapata 1952-ben

Vágó László 1950-ben, László Márton 1959-ben, Balogh János 1960-ban szerzett kötöttfogásban elsőséget az Ifjúsági Magyar Bajnokságon. 1959-ben Pélyi László és Molnár Ferenc bronzérmes lett az Ifjúsági Magyar Bajnokságon. Ivanovics Iván 1961-ben vasutas Európa-bajnok lett, s több ízben tagja volt a vasutas válogatottnak! A szakosztálynak három első osztályú, nyolc másodosztályú és számos harmadosztályú versenyzője volt.

A felnőtt csapat 1965-ben NB III-as bajnok lett, 1966-ban pedig a harmadik helyen végzett az NB II-ben. A felnőtt csapat tagjai: Ari Lukács, Aggod Péter, Bagi László, Balogh István, Balogh János, Balyi László, Bíró Ferenc, Bíró István, Csernai Sándor, Farkas Antal, Farkas Ferenc, Furcsa József, Gazdag András, Győri Ferenc, Kiss József, Komáromi Béla, Kovács József, László Márton, Nagy Ferenc, Nagy József, Papp János, Polónyi István, Seres Ferenc, Sziki Sándor, Szőke Béla és Vágó László.

1971. március elején a Szolnok megyei Birkózó Szövetség rendezte a Kelet kerületi ifjúsági egyéni bajnokságot, melyen a MÁV versenyzői a következő jobb eredményeket érték el: 60 kg: 1. Czakó, 65 kg: 1. Horváth, 87 kg: 1. Böszörményi. 1971-ben Munkácsi András és Polónyi István edzősége alatt lettek aranyjelvényes ifjúsági versenyzők a következők: Farkas Béla, Czakó Mátyás, Horváth Zoltán, Czakó Gyula. Az 1971 tavaszán rendezett versenyen elsősorban Balogh István tűnt ki eredményes szereplésével, majd a június 27-én Szolnokon megrendezett Tisza Kupán Balogh, Farkas és Böszörményi helytállása volt dicséretes. Intéző: Kiss József.

A MÁV 1971. évi kötöttfogású „aranyjelvényes” versenyzői. (Balról: Munkácsi A. edző, Farkas B., Czakó M., Kiss J. intéző, Horváth Z., Czakó Gy. és Polónyi I. edző)

1935-1973-ig az alábbi szakvezetők működtek – betűrendben: Bagi, Bokor, Bíró, Kaposvári, Kovács, Munkácsi I, Munkácsi II, Polónyi. Intézők, vezetők: Balázs, Bokor, Csabai, Fülöp, Gulyás, Kónya, Kiss, G. Kiss, Lauer, Kóródi, Maglódi, Mihályi, Oláh, Pótári.

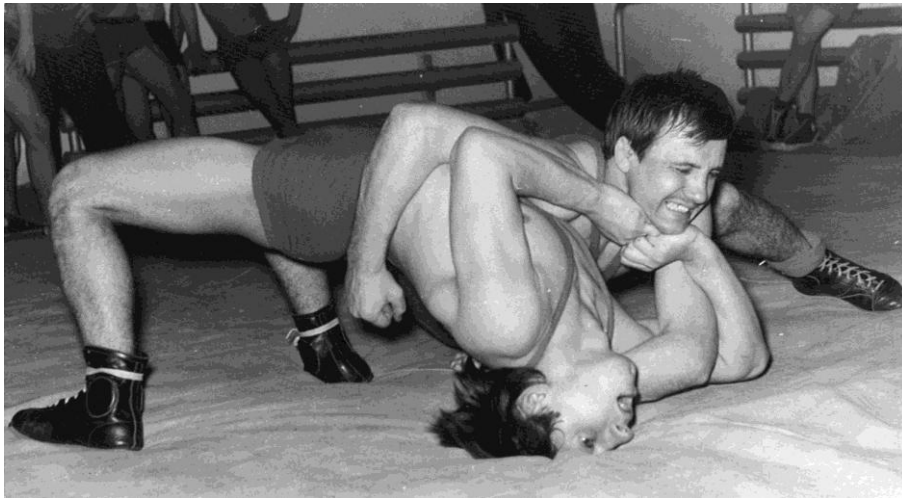
A birkózócsarnok felépítése érdekében sokat fáradozott Kaposvári Géza és Csík Béla, korábbi sikeres birkózók, későbbi egyesületi elnökök.

1973-ban Munkácsi András, a sportág megszállottja, a Megyei Birkózó Szakszövetség két évtizeden át tevékenykedő vezetője lemondott, s a szakosztály munkáját Balogh István, Kaposvári Géza, Kiss József edző, Kondács György és G. Kiss József szakosztályvezetők segítették. 1973-ban László János és Czakó Mátyás aranyjelvényes birkózók lettek.

1974-ben Tiger Tibor a serdülő magyar bajnokságon aranyjelvényes szintet teljesített, 1975-től Tiger Tibor és Bíró Gábor tagja lett a magyar ifjúsági válogatottnak, majd Tiger Tibor, Bíró Gábor, Tóth János, László Imre és Mádi Gyula magyar ifjúsági vasutas bajnoki címet is szerzett.

1976-ban Tiger Tibor a „megye legjobb sportolója” elismerésben részesült, akinek az edzője továbbra is Kiss József volt. A tehetséges szolnoki versenyző edzőtársak híján 1977-ben a Ganz MÁVAG-hoz igazolt. A birkózók talán a legszervezettebb szakosztályát alkották az egyesületnek, néhány olyan versenyzőt is neveltek, akiknek híre az országhatáron is túljutott.

1977-ben Kandacs György szakosztályvezető és Kiss József edző maradtak, Balogh István búcsút vett a birkózó szakosztálytól, végleg abbahagyta a birkózóedzői tevékenységét.

1978-ban még Nagy István, Tóth János és ifjú Kandacs György arattak sikereket a Területi és Vidéki Bajnokságokon.

1980-tól a szakosztály ráállt az úttörő birkózók képzésére. Bekapcsolódott az edzői munkába Kaposvári Géza, a létszám 80-100 fő volt. Sajnos az 1970-78-ig nevelkedett gárdát szélnek eresztették, illetve lemorzsolódtak. 1981-82-ben már az új fiatal garnitúrában megtalálható volt Pintér István és Kiss Tamás Gábor, akiknek a nevei még a későbbiekben és a szakosztályokban igen ismertté váltak. Pintér Úttörő Olimpia Bajnokként az FTC-hez került, ahol junior OB második helyezést ért el.

1982-ben került a lelkes edző, Felber András a szakosztályhoz, aki egészen 1988-ig végezte az edzői feladatokat Kiss Józseffel együtt. Neveltjeik közt Hunyadi Ferenc és testvére Tamás, valamint Nedbalek Ferenc emelhető ki a számos tehetség közül. Szolnok sok birkózója köszönheti e két személynek, hogy örökre szerelmes lett a sportágba: Lócsei István, a Török-testvérek, ifjú Furcsa József, Ari László, Németh Tamás és Somodi Tamás.

*Állnak: Postás László, Kiss Tamás, Somodi Tamás, Lőcsei István,
Németh Tamás, Libor Dezső, Szarka Imre (vendég), Papp Attila (vendég),
Sulyok Béla, Török József, Nedbalek Ferenc, Tiger Tibor edző
Térdelnek: Kádár Tamás, Török Péter, Szarka Zoltán és Sulyok Róbert*

1988. szeptemberében Tiger Tibor visszakerült anyaegyesületébe edzőként, miután a GANZ-MÁVAG-ban megszűnt a birkózás. A szakosztály vezetője Kondacs György, az edző Kiss József és Tiger Tibor volt ebben az esztendőben. A magasabb szakmai munka már 1989-ben meghozta gyümölcsét. 43 birkózóból még csak egy fő volt országos bajnokságon helyezett. 1990-ben már hat versenyző és ebből két első helyet szereztek. Két fő válogatott kerettag is lett.

1992-től már négyen voltak válogatottak 1995-ig. Míg 1989-ben 43 fő 2 olimpiai pontot szerzett, 1995-ben már csak 11 fő versenyzett, akik 42 olimpiai pontot szereztek, három válogatott versenyzőt adva a sportegyesületnek. Az említett időszak kiemelkedő versenyzői: Ari László, Nedbalek Ferenc, Pintér József, Postás László, Lőcsei István, Libor Dezső, Török Péter, Németh Tamás, Somodi Tamás, Sulyok Róbert, Sulyok Béla, Tőkei György és Tőkei Sándor. Mindannyian többszörös helyezettek voltak a különböző korosztályokban rendezett országos bajnokságokon. Szakosztályunk kezdeményezésére ismét elindult az NB II-es csapatbajnoki rendszer, melyben harmadik helyen végzett a Szolnoki MÁV-MTE együttese.

A szakosztály sorra nevelte ki a tehetséges versenyzőket, akik közül kiemelkedett Líbor Dezső, aki az utánpótlás korosztályokban és a felnőtt mezőnyben hat magyar bajnoki címet és több értékes helyezést ért el, a junior vb-n pedig kilencedik helyezett lett.

Mellette Lőcsei István diák- és serdülő magyar bajnok, válogatott kerettag volt. Török Péter serdülő magyar bajnok, válogatott kerettag volt ebben az időszakban.

A szakosztály külföldi kapcsolatot is kiépített még 1989-ben a németországi Turbina Cottbus, majd a későbbiekben Athen Cottbus birkózó csapattal. A szoros baráti kapcsolat 2002-ig tartott. 1996-tól a szakosztály vezetője Mészár Jenő lett, aki az időközben elhunyt Kondacs Györgyöt váltotta.

Dr. Hegedűs Csaba a szövetség elnökének közreműködő támogatásával sikerült a szakosztály részére névadó szponzort találni, a HOZAM Rt. személyében. A szakosztály pedig Szolnoki MÁV-HOZAM nevet vette fel.

A már korábban neves felnőtt országos Tisza-Kupa versenyek 1995-től ismét megrendezésre kerültek. Ezeken a versenyeken bizonyíthattak versenyzőink, mint például: Sulyok Béla, Kiss Tamás, Németh Tamás, Nedbalek Ferenc, Szarka Imre, Nagy Sándor és a Török testvérek.

1997-ben szakosztályunkhoz igazolt a túrkevei származású, előbb a Ferencváros, majd a Szegedi VSE soraiban birkózó Szarka Imre. Imre legjobb eredményei serdülő vb, junior Eb, és felnőtt világkupa ezüstérem, valamint magyar bajnoki dobogós helyezések voltak.

1998-ban Líbor Dezső befejezte a birkózást, mivel új súlycsoportok kerültek bevezetésre, így már a legfelső súlycsoportban nem versenyezhetett tovább.

1999-ben a tehetséges, még diákkorú Tóth Attila magyar bajnok lett +75 kg-ban, ezzel egy új fejezet indult útjára a szakosztály életében. Még ez évben a súlycsoport módosítások miatt leállt két birkózó, Lőcsei István és Líbor Dezső unszolására Tiger Tibor megkereste a még gyerekcipőben járó szumó művelőjét, Rovnyai Jánost.

A szumósok is csatlakoztak

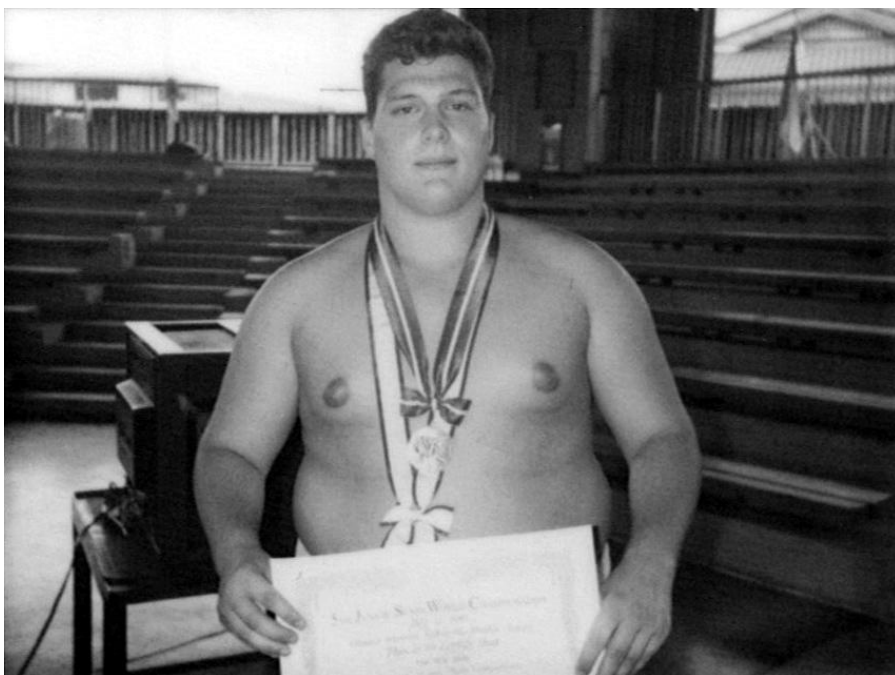
1999. január 10-én a szumósok is csatlakoztak a Szolnoki MÁV-HOZAM szakosztályához. Februárban már nemzetközi versenyeken leshették el szumósaink a sportág tudományát. A német és a holland nagydíjon már érmekeket is szereztek. Líbor Dezső lett 1999. december 5-én a magyar amatőr szumó első világbajnoki (bronz)érmese, aki harmadik helyen végzett.

2000-ben a birkózók között Tóth Attila továbbra is hozta korcsoportjában az érmekeket, míg az idősebbeknél Perge István bizonyíthatta tehetségét. A legkisebbek között tűnt fel a tehetséges Varga Botond. Tóth Attila pedig a serdülők között letette névjegyét, aki 85 kg-ban nyert válogató versenyt. 77 éves korában elhunyt Polónyi István, volt többszörös magyar bajnok és válogatott versenyző. Tanítványai közül László Márton, Balogh István, Balogh János, László János és Tiger Tibor neve egyaránt jól csengett a sportágban. Nemzetközi szumó-versenyen, amit a szandaszőlősi kultúrházban rendeztek meg, Líbor Dezső és Lőcsei István kivívta a braziliai világbajnokságon való részvételt.

A szolnoki szumósok támogatásával és Tiger Tibor agitáló tevékenységével megalakult a Magyar Sumo Szövetség, melyhez több birkózó szakosztály is csatlakozott. A válogatott edzője Tiger Tibor lett. Ekkor már párhuzamosan folyt a versenyeztetés, a birkózók indultak szumó viadalokon is. A romló körülmények ellenére a túlélés volt a fő cél ebben az időszakban a szakosztály életében. A diákoknál Varga Botond sorra szerezte meg az érmes helyezéseket. A junioroknál Czákó Zoltán és Perge István, míg a felnőtteknél Szarka Imre eredményei tartották életben a szolnoki birkózást.

2002-ben Szolnokra igazolt Horváth Péter Egerből, aki legfőképp a szumóversenyeken remekelt. A szakosztály saját nevelésű szumósai közül, Gulyás Csaba és Gulyás Péter arattak szép sikereket hazai és nemzetközi versenyeken.

Tóth Attila 2003-ban serdülő magyar bajnok, ifjúsági magyar bajnok, junior és utánpótlás magyar bajnoki helyezett, válogatott szintre lépett elő, az ifi Eb-n kilencedik helyezett volt. Szumóban is letette névjegyét, több nemzetközi versenyen szerzett érmes helyezést. Tagja volt az Osakában megrendezett junior szumó vb-n induló csapatnak. Mellette Gulyás Csaba, és Horváth Péter képviselte színeinket. Közülük Horváth Péter ezüstérmes lett. Ugyanezen összeállítású csapat a junior Eb-n második helyen végzett. A további versenyzők közül Kalmár István, Líbor Dezső és Lőcsei István egyéniben és csapatban is a legjobbnak bizonyult a honi mezőnyben. Az Eb-n pedig Kalmár István és Líbor Dezső is a dobogó harmadik fokára állhatott fel. A hölgyeknél Makai Erika két súlycsoportban is magyar bajnok lett. Ebben az esztendőben a Tisza-Kupa kötöttfogású birkózó válogató versenyen a Magyar Birkózó Szövetség elbúcsúztatta Szarka Imrét, aki abbahagyta az aktív sportolást.

Tóth Attila, a szolnokiak kiváló szumósa, jelenleg Japánban versenyez

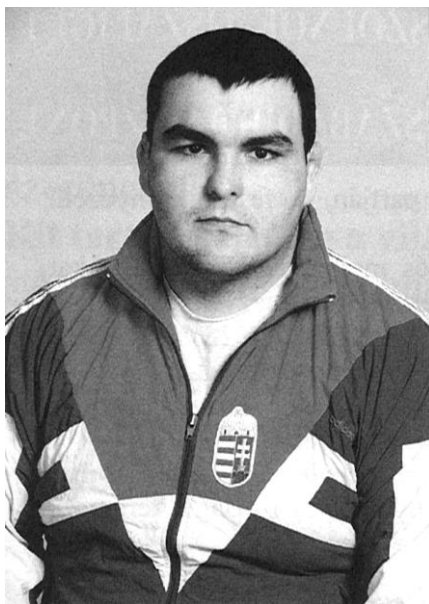
2004 szomorú és örömteli év volt a szakosztály életében. Elhunyt Munkácsi András, aki 1935-56 között versenyzett a MÁV színeiben, magyar bajnok, többszörös érmes, és válogatott kerettag volt.

Örömteli eredmények a Szolnokon megrendezett felnőtt-, junior-, férfi- és női szumó Európa-bajnokságon születtek. A szolnoki erős emberek közül Makai Erika és Líbor Dezső egyéniben egyaránt második, míg csapatban harmadik helyen végzett. A juniorok mezőnyében Tóth Attila, Horváth Péter és Gulyás Csaba egy-egy arany-, ezüst- és bronzérmeset könyvelhetett el. A világbajnokságon is remekeltek a szolnokiak. Líbor Dezsőnek bronzérem, míg Makai Erikának ötödik hely jutott. A junioroknál Tóth Attila ezüstérmes, míg Gulyás Péter negyedik helyet szerzett. A magyar bajnokságon Makai Erika és Líbor Dezső két súlycsoportban is a legjobbnak bizonyult. Tóth Attila az utánpótlás kötöttfogású ob-n magyar bajnok lett súlycsoportjában.

A 2005-ös esztendőben is hullottak az érmek a szolnoki szumósok ölébe. Líbor Dezső és Makai Erika a világ- és Európa-bajnokságról érmeikkel a nyakukban tértek haza. Természetesen a magyar mezőnyben sem talált legyőzőre a két sportember, mellettük Kalmár István is verte honi vetélytársait. A junioroknál Varga Botond, Gulyás Csaba és Czákó Zoltán a magyar és a nemzetközi porondon is letette névjegyét, hiszen aranyérmeket és dobogós helyezéseket szereztek.

2006-ban Kalmár István második, Líbor Dezső két számban is harmadik, míg Makai Erika ötödik az Eb-n. Líbor és Kalmár egyaránt ötödik letta vb-n. Az utánpótlásból Farkas Éva és Varga Botond sem talált legyőzőre súlycsoportjában.

2007-ben Farkas Éva Európa-bajnok, míg Varga Botond második lett a kadett korosztályban. Farkas Tibornak pedig a hetedik hely jutott juniorok között. A felnőtteknél Líbor Dezső és Makai Erika a vb-n és Eb-n is egyaránt bronzérmes lett. A MÁV SE csapata a honi bajnokságon: Farkas Éva, Varga Botond, Líbor Dezső, Farkas Tibor és Kiss József révén szerzett aranyérmet.

Líbor Dezső

2008-ban Varga Botond Európa-bajnoki címet szerzett a juniorok között. Líbor Dezső és Makai Erika a világ és Európa-bajnokságon egyaránt ötödik helyet ért el. A felnőtt országos bajnokságon továbbra is meneteltek a Szolnoki MÁV SE szumósai, közülük Líbor Dezsőnek, Lőcsei Istvánnak, Kiss Józsefnek és Varga Botondnak a nyakába akasztották az aranyérmet az eredményhirdetésekor.

2009-ben az Európa-bajnokságon harmadik helyezett csapat tagja volt Makai Erika és Tímár Angelika. A felnőtt magyar bajnokságon: Varga Botond, Farkas Tibor, Líbor Dezső, Kiss József, valamint Makai Erika egyaránt a legjobbnak bizonyult korosztályában és súlycsoportjában, tovább öregbítve a Szolnoki MÁV SE szumósainak jó hírét.

GALAMBSZAKOSZTÁLY

A MÁV sportszakosztályai 1910. május 11-én alakultak. Ez idő közben szerveződött a galambászok baráti köre, ami a tenyésztők körében nagy érdeklődést váltott ki. Elnököt választottak Pászti Ferencz személyében. Elkészítették első körbélyegzőjüket is melynek lenyomatán a következő szöveg áll: Szolnok L.S.K.* Galambtenyésztő Szakosztály 1910. *(L.S.K. – Lokomotív Sport Klub).

„A Galamb” című lap 1911. október 1-i számából idézek:

„Az alakuló gyűlés 1911. szeptember 8-án volt, melyre Budapestről Pachmann István ügyvezető alelnök és Sáska Gedeon választmányi tag, Czepléd-ről pedig Dalotti Aladár választmányi tag lett kiküldve. A gyűlést a már megválasztott elnök, Pászti Ferencz nyitja meg, üdvözlővén a központ kiküldötteit és a megjelent szolnoki szaktársakat.

Pachmann ismerteti a Galambtenyésztők Országos Egyesületének (GOÉ) múltját és annál fényesebb jelenét. Szól a német egyesületekről, melyeknek mintájára alakult a GOÉ is. Mint egyesület céljáról, beszél a standardok megállapításáról, kiállításokról és azokkal egybekötött galamdíjazásokról. Szükségesnek tartja a galamb lábgyűrűzést és ennek keretében az országos törzskönyv létesítését. Beszél „Galamb” című szaklap megállapításáról, mely ma az egyedüli magyar szaklapunk. Ennek előfizetését minden intelligens tenyésztőre kötelezőnek tartja, mert ezáltal látja galambászainak tömörülését és a kap olvasása által tudásuk fejlesztését. Kívánja, hogy a GOÉ kitűzött nemes célját, a szolnoki sportkollégák elősegítsék, amiben nem is kételkedik, mert látja, hogy a szolnoki sportkollégák lelkesedése nem szalmaláng, hanem a komoly férfiakhoz méltó meggondolt cselekedet.”

1913. május 1-jén egyesületünk már meg is rendezte első kiállítását. A fenti lap 1913. június 1-i számából, „A szolnoki speciális körösi keringő kiállítás” című cikkből, melynek írója Pachmann István volt, idézzük:

„Nagy érdeklődés mellett zajlott le a f.év május hó 1-jén Szolnokon a Lopocsi-féle vendéglő (Szolnok, Baross út 10.) nagytermében rendezett speciális körösi keringő kiállítás. A díjazásra benevezett 98 pár különböző színű keringő a szolnoki kör saját ketreceiben volt elhelyezve. A kiállított anyag a bírói bizottságtól hallott vélemény szerint egyike volt a legjobbknak. Kár, hogy a kiállítás ideje a tenyészidény megkezdésével esett össze, s így bizonyára voltak olyan tenyésztő társaink, kik a már fészkelő szép galambjaikat nem akarták a költésében megzavarni, s ezért nem vettek részt a kiállításon.

Öt tagból álló bíráló bizottság hozta meg ítéletét a szép galambok fölött. A bizottság tagjai: Jani Ferenc Nagykörösről, Szabados István Kecskemétről, Straub J. Czepléd-ről, Bartsik Sándor és Bozsó Menyhért Szolnokról. Ezek az

urak elismert korifeusok a kőrösi keringők bírálatnál. Miután e keringőknek Szolnok, Kecskemét, Nagykőrös és Cegléd a hazája, nagyon helyesen járt el a rendezőség, hogy e városok elismert legjobb tenyésztőit kérte fel bírói tisztségre, A bírának nagy szakismeretre volt szükségük, hogy a díjak u.m. egyesületi arany, ezüst, bronzérmeknek és elismerő oklevelek megfelelőképpen és igazságosan legyenek kiosztva.

Így: Tresser József Szolnok, ezüstszínűre arany, sötétkékre ezüst-, vörösré bronzérmeket, Farkas József Szolnok, színesre aranyérmeket, Paulik Károly Szolnok, feketére aranyérmeket, Karkecz Imre Szolnok, fehérékre bronzérmeket, vörössökre elismerő oklevelet, Gábó László Szolnok, fehérékre bronzérmeket, Virágh József Szolnok, sárgákra ezüstérmeket, Kun Gyula Szolnok, sárgákra ezüstérmeket, Pásztai Ferenc Szolnok, olajszínűre bronzérmeket, Kanabé Ferenc Szolnok, fehérre elismerő oklevelet, Kövér Kálmán Szolnok, tarkára bronzérmeket, Babka Ferenc Szolnok, sárgára elismerő oklevelet, Hegedűs Gerzson Nagykőrös, sárgákra aranyérmeket, Nagy János Cegléd, fehérékre és tarkára aranyérmeket, Kilinger Mihály Kecskemét, tarkára aranyérmeket, Ferenczi István Kecskemét, tarkára ezüstérmeket, Szelei István Kecskemét, deresekre ezüstérmeket és Schärfl Géza Budapest, deresekre és fehérékre bronzérmeket.

A kiállítás nagy látogatottságnak örvendett, mert közel 1000 érdeklődő nézte azt meg.

A kiállítás sikeres rendezéséért az oroszlánrész Orcsó Endre alelnököt illeti, de kedves kötelességemnek tartom felemlíteni még, Pásztai Ferenc elnök, Bartsik Sándor és az összes rendezőség határt nem ismerő buzgalmét és munkásságát.”

Ez volt az indítéka annak, hogy 1914-ben megalakult a Szolnoki MÁV dolgozóiból a galambszakosztály. Ennek nemcsak vasutasok, hanem városi polgárok is tagjai voltak. A szervezők, Barcsik Sándor, Karkecz Imre, Orcsó Endre és társaik voltak.

Ettől kezdve egymást követték a kiállítások a városi tanács dísztermében, a Nemzeti Étteremben és több vendéglőben. A sikerek arra ösztönözték a

környékbeli községek és városok tenyésztőit, hogy a szolnokiak példáját kövessék. Törökszentmiklóson, Cegléden és számos más településben alakult galambszakosztály ekkor. Külön ki kell emelni az 1920-as és az 1922-es bemutatót, melyeket Szabó István és Karkecz Imre kezdeményeztek, s ahol a nyulászok és baromfitenyésztők is bemutatkoztak, Cegléden, Nagykőrösön és Kecskeméten is rendeztek versenyszerű kiállításokat, melyeknek rendszeres szervezője és résztvevője is volt a MÁV szakosztálya.

A második világháború előtt indult a röptetési verseny, amelyben a Tary és Herédi testvérek, valamint Kozma Lajos galambjai tűntek ki elsősorban nagyszerű eredményeikkel.

1945-ben negyven taggal alakult újjá a galambszakosztály, amelyet Sándor László, Balázs Mátyás és id. Kaposvári Kázmér szervezett. Az első kiállításra 1947-ben került sor, ahol mintegy 800 különös formájú és szépségű galambot mutattak be.

Később a postagalambászok különváltak, mivel nekik más szövetségük létesült. Az akkori postagalamb-csoport vezetői Lakatos Antal, Kolláth Antal, Sebestyén István és Szalai István voltak. A szakosztály rendkívül sokat tett az egyes galambtípusok standardjának megállapításáért, ezzel a kiértékelések reálisabbakká váltak.

Érdemes vezetők: Tóth György és Mihályi László. Jelentősen növelte az érdeklődést a Kelet-magyarországi tenyésztők és versenyzők titkári értekezlete, melyet Szolnokon tartottak és a tanácskozás anyagát később nyilvánosságra hozták.

1957-ben a szakosztály részt vett a Berlin-Szolnok távon megrendezett postagalamb versenyen, ahol a szolnoki résztvevők igen szép eredményeket értek el. 1961-ben a szolnokiak is bekapcsolódtak az országos röpp-versenybe, ahol a MÁV színeiben versenyző Baranyó Sándor lett az első vidéki bajnok.

A MÁV galambszakosztály megalakulásának 50. évfordulójának tiszteletére készült ez az alföldi-kőrösi keringő gipsz szobor.

*Készítője Fekete János sporttárs,
aki szintén ezt a fajtát tenyésztette*

1971. március elsején a díjkiosztó ünnepségen a különdíjat Pintér Sándor kapta meg. Ez időben indult meg rendszeresen Szolnok és a jugoszláv városok közötti páros röppverseny, dr. Katona Jánost Jugoszláviában Champion-díjjal jutalmazták. 1975-ben Pintér Sándor is részt vett egy jugoszláv kiállításon, ahol galambjaival Európai Champion-díjat érdemelt ki.

1979-ben Baranyó Sándor, Pintér Sándor, Száva Endre és Héjas Dezső kapták meg a Mestertenyésztő kitüntetést, Korábban Sándor László szakosztályvezető kapott aranykoszorús jelvényt a Magyar Galamb Szövetségtől az egyesületben végzett tevékenységéért.

1979-ben már 103 tagja volt a szakosztálynak, akik között környékbeli tenyésztők és versenyzők is szerepeltek. Évente megrendezték a díjkiosztó ünnepségeket, melyen a családtagok is jelen voltak.

1979 májusában a Szolnoki MÁV SE postagalamb szakosztálya volt a házigazdája egy 456 kilométeres és a Mlade-Boleslav-Szolnok 436 kilométeres versenynek, ahol az első Csabai Miklós, Mozsár István és Hegedűs Imre lett, míg a második helyen Fodor Antal és Tarsoly István végzett.

1979-et követő években a MÁV Galambszakosztályból, Szolnoki Galamb és Kisállattenyésztők Egyesülete lett, ami természetesen sok változást hozott a galambászok tevékenységi körében. Sándor László egyesületi vezető után több elnöke és vezetője is volt a tagságnak, mígnem Fekete Ferencet a tagság egyhangú szavazattal megválasztotta elnöknek, aki közel harminc éve irányítja az egyesületet.

A vezetőség tagjai: Fekete Ferenc elnök, Lázár Csaba titkár és Potori László gazdaságvezető lett. Ellenőrzési felügyeleti szervünk a Szolnok Városi Tanács - Adó és Pénzügyi Osztálya lett. Az új vezetőség követve elődei hagyományait egy-két kivétellel szinte minden évben megrendezte galambkiállításait

kiegészítve díszmadarakkal, díszbaromfikkal, nyulakkal, díszmacskákkal és egyéb apró rágsáló kisállatokkal, ami nagyban emelte a kiállítások színvonalát. A kiállításokat vacsorával egybekötött díjkiosztó ünnepségek követték, amelyen családtagok, barátok, ismerősök, galamb és állatszerető emberek részvételével kifogástalan, jó hangulatban teltek el.

Kezdeném 1983. december 10-11-én megtartott galamb és kisállat kiállítással melynek színhelye a Szakszervezetek Megyei Tanács Művelődési Házában volt. A kiállítás fővédnöke Bakos József a Szolnoki Városi Tanács VB. Termelési és Ellátásfelügyeleti osztályvezetője volt. A kiállított galambokat minősítették a Magyar Galamb és Kisállattenyésztők Országos Szövetség Bíráló Testület tagjai:

Dísz-szakosztályba tartozó fajtáknál: Baracsi István, Mészáros Béla,

Haszon-szakosztályt: Kovács Károly, Vígh Ferenc,

Röpp-szakosztályt: Fekete Sándor bíráló sporttársak végezték.

A megyéből és megyén kívülről 111 tenyésztő 585 galambbal és szebbnél szebb kisállattal színesítette, emelte a kiállításunk színvonalát. A szigorú, de igazságos bírálatok után mindenki az eredményétől függően megkapta a jól megérdemelt okleveleit, serlegeit, dísztárgyait, melyet ünnepélyes keretek között a szolnoki Alföldi étteremben vacsorával egybekötött díjkiosztó ünnepségen vehetett át. Későbbiekben ezek a díjkiosztó gálák hagyománnyá váltak egyesületünknel. Ezt a kiállítást az elkövetkezendő években követték a szebbnél szebb, színvonalas évenként megrendezett kiállítások és ünnepélyes díjkiosztók.

Egyesületünk egyre jobban összekovácsolódott és fejlődött, aminek következménye az lett, hogy a régi már erősen megkopott és elhasználódott kiállítási ketreceinket, – amit elődeinktől örököltünk, akik igen nagy hozzáértéssel és lelkesedéssel készítették – felújítottuk, széppé varázsoltuk. A felújítások után hozzáfogtunk kiállítási ketrecparkunkat bővíteni, amit a tagságunknak köszönhetően 300 férőhellyel sikerült is megnövelnünk. Telt múlt az idő, míg nem elkövetkezett az 1990-es év.

1990-ben az egyesületünk megalapításának 80. évfordulóját ünnepelte, amit egy jubileumi kiállítással tett emlékeztetéssé. A jubileumi rendezvény a város Megyei Művelődési és Ifjúsági Központjában kapott helyet. Itt is, mint a többi kiállításon a Magyar Galamb és Kisállattenyésztők Országos Szövetsége Bíráló Testületének tagjai – 12 fő részvételével – bírált. 132 tenyésztő, 43 fajta, 894 kedvenc galambját és diszállatait vonultatta fel erre a szépségversenyre. A résztvevők az ország számos pontjáról jöttek el hozzánk, tudván, hogy korrekt és igazságos bírálatot fognak kapni állataik. Ki-ki a megérdemelt eredménye alapján meg is kapta jutalmát, oklevelét, serlegét az előzőekben említett díjkiosztó ünnepélyen. Az egyesület a 80. éves jubileumi kiállítás megrendezéséért és lebonyolításáért nagyon sok elismerést, gratulációt, dicséretet kapott a tenyésztőktől valamint az Országos vezetőségtől is.

Ezen sikerek után eldöntöttük, hogy meg fogjuk ismételni 1995-ben egy 85. évfordulós rendezvénnyel is. Ez a nagyszabású kiállítás meg is valósult egy merész vállalkozással a Tiszaleti Sportcsarnokban.

Ez a vállalkozás az Országos Galamb és Kisállat kiállítás megrendezésében nyilvánult meg. Megpályáztuk és megkaptuk! Ez azért nagy szó, mert utoljára 50 évvel ezelőtt volt vidéken megrendezve országos kiállítás. A mi kiállításunk a harmadik a sorban, ami nem a fővárosban került megrendezésre. Nagy lelkesedéssel készültünk e komoly feladat megvalósítására, de azért higgadtan megfontoltan próbáltuk átgondolni, megszervezni ezt a nagyszabású kiállítást. Nagyon sok segítséget kaptunk az Országos Szövetség vezetőitől, – élén Boros Csaba elnök úrtól, – akik tanácsokkal, nyomdai munkálatokkal segítették az esemény létrejöttét. Maréknyi kis csapatunk fáradtságot nem kímélve, éjt nappallá téve dolgozott azon, hogy minél gördülékenyebben menjenek a dolgok és a közmegelegedés maximális legyen. A sok és kitartó munkának meg lett az eredménye. A rendezvény országos szinten is komoly sikerként lett értékelve. Rengeteg gratulációt, elismerést, jókívánságot kaptunk az elkövetkezendő évekre. Ami igazán jóleső érzéssel töltött el bennünket a jövőt illetően.

Ezek után közölnék néhány adatot az országos kiállítás résztvevőiről: 333 tenyésztőtárs képviseltette magát a nagy seregszemlén galambjaival, nyulaisal, baromfiaival, madaraival.

- 1785 galamb – 54 fajta
- 27 nyúl – 9 fajta
- 85 baromfi – 11 fajta
- 63 madár – 27 fajta

1996 után ugyanúgy, mint előtte, majdnem minden évben rendeztünk kiállításokat, több-kevesebb sikerrel. Az egyesületi tagjaink, illetve tenyésztő társaink azért nem csak kiállításokat, összejöveteleket tudnak szervezni, hanem a tenyésztésben is jó eredményeket értek el. Rendszeresen részt vesznek egyesületi kiállításokon az ország több pontján, az országos szövetség által szervezett rendezvényeken, külföldön rendezett európai kiállításokon és az IKC kiállításokon – ahol dicséretre méltó eredményeket értek el.

Megemlítenék néhány tenyésztő kiemelkedő eredményét:

Nagy László tenyésztőtárs országos kiállításokon angol díszposta és show homer galambjaival számtalan kiváló fajta győztes, klubkiállításokon klub győztes, nemzeti kiállításon, tenyésztői nagydíj minősítést ért el.

Ifj. Bognár Béla szolnoki keringő galambjaival 2006, 2007, 2008-ban egyesületi kiállításokon fajtagyőztes minősítést ért el.

Farkas Béla 1987-től napjainkig egyesületi klub és országos kisállat kiállításokon szolnoki keringő galambjaival közel 50 db kiváló, 18 db fajtagyőztes színgyőztes minősítéseket ért el.

Mochács András Budapesti rövidcsőrű galambjaival országos és klub kiállításokon ért el kiváló-fajtagyőztes, kiállítás legszebb rövidcsőrű galambja

címeket. Külföldön Sinheimben, Wien-Liesingben, Borlenben, Berlinben, a székesfehérvári európai kiállításon, IKC kiállításokon nyert fajtagyőztes és Champion díjaival büszkélkedhet. Ezeket a komoly eredményeket 2006, 2007, 2008, 2009-es években gyűjtötte be.

Egyesületünk próbálja követni elődeink által már jól bevált módszereket, fogásokat és jó tanácsokat. Ez sikerül is több-kevesebb sikerrel. A szolnoki keringő és szolnoki bagdetta galambok őseink büszkeségei voltak, mivel itt Szolnokon Ők tenyésztették és standardírozták. E két galambfajtának azóta külön-külön országos fajta klubot szerveztek. Amit a szolnoki keringősek 1996-ban, míg a bagdettát tenyésztők 2000-ben hozták létre fajta klubjaikat.

Egyesülettől alakulásunk után is a MÁV szárnyai alatt folytattuk tevékenységünket, amit a mai napig is teszünk. MÁV jelenleg is biztosítja számunkra a taggyűléseinkhez, összejöveteleinkhez a helyiséget. Előbb a MÁV Csomóponti és Művelődési Központban, ahol több ízben is rendelkezésünkre bocsájtották az emeleti és földszinti termeket klub kiállítások lebonyolítására. Jelen pillanatban a MÁV Állomásfőnökség termében tartjuk összejöveteleinket, amit igazán nagy örömmel és tisztelettel fogadunk.

Követve a régi idők nagy hagyományait, az 50. jubileumi kiállítás után mi is megrendeztük az előzőekben említett 80. és a 85. jubileumi kiállítást. Szeretnénk a 100. jubileumi évet méltóképpen megünnepelni 2010-ben egy nagyszabású kiállítással.

1970. augusztus 16-án a galambászok népes csoportja

KERÉKPÁR

Bár az egyesület kerékpárosai meglehetősen korán szakosztályba szerveződtek, mégis csak 1925-ben hallattak magukról, amikor is Szabó László, Molnár János, Kuluncsics János, Tímár Gyula, Kurucz Géza, Szuromi és Szikszai tekerte a pedált.

Szolnokon az „Attila” Sportegyesület a kerékpársportra specializálta magát, ám legjobb versenyzői később a SZAK-ba igazoltak át. Az akkori MOVE pálya volt a legalkalmasabb a kerékpársport művelésére. 1928. május végén a SZAK és a MOVE után a szolnoki MÁV szerezte a legtöbb pontot a megyei versenyben. 1929. május 19-én a karcagi MOVE kerületi versenye előtt Bényei és Kuncz a MÁV-hoz igazolt, kettőjük közül Bényei ért el jelentősebb sikereket. Ez évben már neve volt a Bényei, Kuncz, Modla, Molnár, Bede, Tímár, Maródi, Szalay összeállítású csapatnak.

Nagy híre ment az 1929 júliusában megrendezett Alföld kerületi és országúti pályabajnokságnak, melyről a Nemzeti Sport is elismerően és részletekre kiterjedően írt.

A pontversenyben: 1. Ceglédi MOVE, 2. Szolnoki MÁV, 3. Debreceni BSC, 4. Törökszentmiklós, 5. Karcag. A Magyar Kerékpáros Szövetség hivatalos értékelése szerint az 1929. évi országos egyesületi pályabajnokságban a Szolnoki MÁV 15., az egyesületi túbajnokságban 8. lett.

A Nemzeti Sport 1929. december havi értékelésében az országúti kerékpárbajnokság Szolnok megyei sorrendje: 1. Szolnoki MÁV, 2. Törökszentmiklói MOVE, 3. Karcagi MOVE. Az alföldi kerület első helyére is a Szolnoki MÁV került.

A Szolnoki MÁV rendezte 1930. április 27-én az ötször húsz kilométeres vándordíjas stafétaversenyt, melyen jól szerepelt a vasutasok csapata (Neugebauer II, Molnár, Lestár, Bede, Bényei B.). Augusztus 31-én Karcagon tartotta a Magyar Kerékpáros Szövetség alföldi kerületének pályabajnokságát, ahol a MÁV kerekesei a következő helyezéseket érték el: Főverseny (2800 m): 1. Bényei B., 2. Bede, páros verseny 50 kör, 20 kilométer: 1. Bényei B. – Bede, 2. Szalai (Karcag) – Molnár (MÁV).

A Magyar Kerékpáros Szövetség Alföldi Kerületének országos bajnoki eredménye: 1. Szolnoki MÁV 305 pont, 2. DVSC 250 pont, 3. Karcagi MOVE 167 pont. Egyéni 100 km országúti: 1. Bede (Szolnoki MÁV). 1000 m-es pályabajnokság: 1. Bényei Béla (Szolnoki MÁV). Az országos egyesületi pályabajnokságon 1930-ban 1. MTK, 2. FTC, ... 10. Szolnoki MÁV.

A Nemzeti Sport 1931. május 25. (Pünkösdi hétfői) száma: „Az 50 km-es tehetségkutató országúti versenyen a 208 induló közül Szolnokról egy hét főnyi boy került ki győztesen.” Csoportgyőztesek: Papp Tibor (fakerék) Szolnok és

Hovodzák Ferenc (vaskerék) Szolnok. A MÁV kerékpárosainak vezetője Timár Gyula, versenyzője és edzője Bényei Béla.

1931. április 16-án Bényei Béla kerékpáros örökös bajnok arcképét leplezték le a Szolnoki MÁV-nál.

A szolnoki újság híre: „Nagyszerűen szerepeltek a város kerékpárosai Zágrábban, ahol két első és két második helyet szereztek (Bényei Béla és Szűcs József). A résztvevők között olasz, horvát és osztrák versenyzők is voltak.”

Bényei Béla 1907-ben született, húsiparos család legfiatalabb gyermeke volt, egy csehszlovák körversenyen megfázott és 1934-ben meghalt. E tragikus esemény után a szakosztály már számottevő eredményt ért el.

Bényei Béla (középen)

A második világháború után ismét megszervezték a sportág versenyzőiből a vasutas csapatot, először a motorosok léptek színre és 1951. november 25-én a Szolnok megyei téli motoros terepversenyen a Györe-Szalay oldalkocsis páros lett a győztes a Lokomotív színeiben, a csapatversenyt pedig a Molnár-Bajusz-Réti összetételű gárda nyerte.

1952-ben a Szolnoki Lokomotív motorosai az MTE szakosztályába kerültek, majd az akkori törekvés 1954-ben ismét megalakította a kerékpár szakosztályát, amelynek vezetője, intézője és edzője Molnár Béla többszörös országos motorkerékpáros bajnok lett.

A megfelelő anyagi támogatás és egyéb nehézségek miatt a nagyszerű szakember a fővárosba távozott, ahol a Vasasnak, a Ganz-MÁVAG-nak, sőt a magyar válogatottnak is vezető edzője volt.

Utódja Gedeon József, majd Papp József lett, a szakosztály létszáma 35 fő volt, közöttük számos tehetséges fiatal.

1950-ben még részt vettek néhány versenyen, ahol elsősorban Szőke Imre, Orvos József és Magyarai László tűnt ki, majd a szakosztály elhalt, a versenyzők a Cukorgyárba távoztak.

KÉZILABDA

A szakosztály 1948 júniusában alakult Öz Lajos szakosztályvezető irányításával. A sportolók javarésze a Járműjavító Üzem dolgozóiból és kisebb részben a városi sportolókból verbuválódott.

A kerületi bajnokság megnyerése után az együttes az NB II-be került, ahol Rónai Béla edző irányításával nagyon sokat fejlődött, s 1950-ben már jelentős eredményeket ért el.

Később Lesán János lett a csapat szakvezetője. 1951-ben a magyar vasutas nagypályás bajnokságon a csapat első lett. A legjobb eredmény Szolnoki MÁV-Budapesti Vasutas 13:5.

1952-ben az országos bajnokság második osztályában találjuk a MÁV együttesét. Legjobb játékosai: Horváth István, Németh, Kalocsai, Kelemen, Kiss J., Illyés J., Dorogi, Süveges, Magyarai, Horváth József. 1953-ban a környező három megye összevont nagypályás bajnokságában a MÁV a harmadik lett. Az együttes szakosztály vezetője ekkor Parai Jenő volt. 1954-ben az NB II-es nagypályás bajnokságon bronzérmes lett a csapat.

Játékosok: Lóki, Bagi, Rontó, Györffi, Magyarai, Maráz, Kalocsai, Asztalos, Cseh, Horváth. Edző: Magyarai Tibor, intéző: Cseh László. Nagy segítséget jelentett ebben az időben András György testnevelő támogatása, aki az iskolából „szállította” az utánpótlást.

1956-ban a MÁV NB II-es kézilabda csapata a nagypályás bajnokság hetedik helyezette lett. Megérezte a hiányát a szakosztály a katonai szolgálatra bevonult Csabainak, Gyursánszkinak és Vargának. 1957-ben az NB II-es kis-pályás bajnokságon kilencedik helyen végzett a MÁV.

1958-ban a szakosztály jelentősen fejlődött. Megszűnt az NB II-es bajnokság és helyette területi rendszerben küzdöttek a csapatok. A Csongrád megyei TSH szervezésében megtartott küzdelemsorozaton a Szolnoki MÁV egy szegedi csapat mögött a második lett. A csapat legértékesebb győzelmét a Szegedi EAC ellen aratta 15:8 arányban. Az együttes összeállítása: Gyursánszki, Bagi, Horváth, Pál, Horváth J., Csabai, Balázs. Csere. Dencs, Varga, Gajzágó. A legeredményesebb játékos: Horváth József 133, Csabai 98, Balázs 82, Horváth István 70, Pál 23, Maráz 21 góllal, legjobb kapus Gyursánszki volt.

Az 1959-es átszervezés miatt a csapat a megyei bajnokságban szerepelt, melyet veretlenül nyert meg, ám alulmaradtak Nyíregyházán az osztályozón, így nem jutott tovább. A szakosztályvezető ez időben Kalocsay Mihály, intéző id. Bagi Antal, edző: Magyarai Tibor volt. A sikertelen osztályozó után ismét felmerült az örökösen visszatérő gond, a pálya és az öltöző megoldatlansága. Bár 1959-ben az úttörők megnyerték a területi bajnokságot, mégsem volt kielégítő az utánpótlás. A szakosztály később, 1961 és 73 között megyei területi és NB III-as

bajnokságban szerepelt váltakozó sikerrel. 1968-ban a két csoportos megyei bajnokság megnyerése után az osztályozó mérkőzés sikere egy kihagyott 7 méteresen múltott ... A csapat tagjai: Bajnóczki, Ludvig, Pál, Förgeteg, Sávoy, Gajzágó, Biki, Kovács, Polgár, Varga, Cseh, Égerer és Hackler voltak. Edző: Magyar Tibor, szakosztályvezető: Berényi János, intéző: Parai Jenő.

1972-ben az idősebb játékosok összefogásával sikerült a megyei bajnokságból való kiesést elkerülni, sőt egy nagyszerű őszi sorozattal biztosították az NB III-as bajnokságban való részvétel jogát. Ekkor Bagi Antal, Palotás Pál, Pál László, Gyursánszki György, Hackler Imre, Gajzágó Gábor, Balázs György és Magyar Tibor alkotta a csapatot. 1973-ban a Békés, Csongrád és Szolnok megyei csapatokból szervezett NB III-as bajnokságban az együttes a 7. helyen végzett, míg az ifjúsági csapat a megyei bajnokság 6. helyezettje volt.

Magyar Tibor játékos és edző egyik pillére volt a szakosztálynak, akinek betegsége után nem sokkal fel is oszlott az a csapat, amely számos játékost adott a szolnoki kluboknak.

1950. évi vasutasbajnokságot nyert férfi kézilabdacsapata

*A MAV férfi kézilabdacsapata 1952-ben
(jobbszélen Őz Lajos szakosztályvezető)*

KOSÁRLABDA

Tiboldi Tibor testnevelő tanár szereltette fel az első kosárlabda palánkot 1942-ben a Verseghy Ferenc Gimnázium tornatermében. Kezdetben a Szolnoki MÁV labdarúgói kiegészítő sportágként üzték, ezért elsősorban a labdarúgók népszerűsítették a városban.

Az első MÁV női kosárlabdacsapat tagjai: Tassi Anna, Szedő Aranka, Bakos Ilona, Bakos Márta, Balázs Márta, Bartos Irén, majd később Sztankó Erzsébet, Lovász Olga és Imre Jolán voltak. A Szolnoki MADISZ-ban játszott ekkor Sztankó Ilona, Bíró I, Bíró II, és Dancsi, ők később átkerültek a MÁV szakosztályába, s szerveződött az akkori nagy csapat (Lőrinczné, Bíró I, Bíró II, Lovász és Szarvas). Időközben tehetséges fiatalok is szóhoz jutottak, így U. Szabó Valéria, Varga Ibolya, Varga Klára, majd Kiss Zsuzsanna, Ondok Júlia, Deák Erzsébet, Kovács Rozália, Kovács Katalin, Hamar Rozália.

A MÁV női csapata 1947-ben az NB II-es bajnokságban első lett és elnyerte az országos vidék bajnokis címet; 1948-ban az NB I 4. helyezettje lett, 1948-49-ben bronzérmes volt az I. osztályban, 1949-50-ben ismét negyedik lett az élvonalban és 1950-ben sikerült ismét harmadik helyezettként dobogóra kerülni az NB I-ben. Hat éven keresztül országos vasutas bajnokságot nyertek, így megkapták az örökös bajnoki címet. A női csapat intézője Lőrincz Andor volt.

Az 1942-ben kezdődött kosárlabdázás úttörőnek számító férfi játékosai a következők voltak: Nagy Ferenc, Nagy Vilmos, Horváth Ferenc, Tassi János, G. Molnár Ferenc, G. Molnár Lajos és Lőrincz Andor. Nem sokkal később Horváth Ferenc, Tompa Mihály, Mátyás Lajos, Tassi Mihály, Szabó József, Turzai István, Szatmári Sándor, Pogány Gyula, Kövári, Garami és Horváth (Kajla) alkotta a szakosztályt. 1946 augusztus 11-i újsághír: „A Magyar Kosárlabdázók Országos Szövetségének vidéki bizottsága azt javasolta, hogy a vidékbajnokság első négy helyezettje az OB I osztályba kerüljön. Így a Szolnoki MÁV férfi kosarasai is az I. osztályban szerepelnek. Sajnos azonban létesítmények nem állnak rendelkezésre, egyéb adottságok sem megfelelőek, a közönségnek így nincs módja meg-ismerni ezt a nagyszerű sportágot.”

A Szolnoki MÁV női csapata 1946. augusztusában jutott az OB II-be. 1946. szeptember 20-án a MÁV kosárlabda szakosztálya ünnepélyes évzáró ülést tartott, ahol Tiboldi Tibor szakosztályvezető elmondta, hogy a felszerelési gondok enyhítésére műsoros estet szerveznek. A női csapat 1946-ban veretlenül zárta az őszi szezont az NB II-ben, 1947. február 8-án Tiboldi Tibort a Magyar Kosárlabda Szövetség tiszteletbeli elnökségi tagjává választották, ami mindenképpen nagy kitüntetés volt. A női kosárlabda csapat 13 győzelemmel végzett az első helyen az 1946-47-es bajnokságban, a férficsapat két győzelemmel végzett a 13-14. helyen az NB I-ben, így osztályozót kellett játszania a bennmaradásért.

Erre július 6-án került sor, az eredmény: *Szolnoki MÁV-Szegedi Vasutas* 55:20. *Játékosok: Tassi G., Molnár, Szatmári, Horváth J., G. Molnár dr., Tassi III.*

1947 augusztusában *Dollai Antal*, a Magyar Kosárlabda Szövetség elnöke Szolnokra érkezett, hogy elismerését fejezze ki a szakosztály vezetőjének, edzőjének *Tiboldi Tibornak* és a játékosoknak. 1946-47-ben a MÁV férficsapata az NB I 13. helyezettje lett, 1947-48-ban azonban a 16. helyen végzett, s utolsóként kiesett. Tassi befejezte a sportolását, G. Molnár F. katonai szolgálatát töltötte. *Tiboldi Tibor* pedig Budapestre került.

*A MÁV NB I-es férfi kosárlabdacsapata 1948-ban.
Középen: Récsei Jenő szakosztályvezető*

1948 áprilisában az idény legemlékezetesebb mérkőzésén a női csapat nagyszerű győzelmet aratott, *Szolnoki MÁV-Postás* 35:33. A csapat tagjai: *Bíró II, Bíró I, Szarvas, Lovász, Lőrinczné, Ondok, Kiss*. Az első vidéki válogatott játékos Szolnokról *Lőrincz Andorné* lett, a csapat többi tagja pedig helyet kapott a vasutas válogatottban. 1949 őszén a szolnoki Lokomotív női együttese az NB I-ben, a férficsapat a kerület I. osztályában szerepelt. A szakosztálynak negyvenöt igazolt sportolója volt. A nők továbbra is remekül helytálltak, a férfiak a kerületi I. osztályban másodikok lettek.

Az 1950. évi NB I-es egyfordulós női kosárlabda bajnokság végeredménye: 1. KASE, 2. Előre, 3. Szolnoki Lokomotív. A Szolnoki Lokomotív második csapata 1950-ben – a kerületi I. osztályban – veretlenül nyerte az egyfordulós bajnokságot.

A férfiak az NB II-be jutottak, a csapat játékosai a következők voltak: Kővári J., Boháthy Lajos, Garami László, Pogány Gyula, Tompa Mihály, Samu Ferenc, Turzai István, Ecseki János, Lugossy Károly, Császár István. *Edző:* Horváth János.

1951 tavaszán a Szolnok megyei Néplap ezt írta: „*A Honvédba távozott Lokomotív játékosok komoly ellenfelet találnak a vasutasok felnövekedett utánpótlás csapatában.*” (A Honvédba igazolt Lőrinczné, Bíró I, Bíró II, Hamar és Kovács.) 1951 nyarán a Szolnoki Lokomotív női csapatának jobb játékosai a következők voltak: Kiss, Ondok, Kovács, Bolyhosné, Deák. A Szolnoki Lokomotív férfi- és női csapata a megyei bajnokságban szerepelt. Itt játszott a Szolnoki Honvéd is. 1951-ben a nőknél a megerősített Honvéd, a férfiaknál a Szolnoki Lokomotív nyerte meg a megyei bajnokságot, majd az országos női kosárlabda bajnokságban a 4. helyen kötött ki a Szolnoki Honvéd.

1953-ban az összevont megyei bajnokságban. Szolnoki Lokomotív–Szolnoki Honvéd 35:25 (9:14), a férfiaknál: Szolnoki Honvéd–Szolnoki Lokomotív 48:44 (26:20). 1953 tavaszán a női rangadón Szolnoki Lokomotív–Szolnoki Honvéd 64:19, ősszel Szolnoki Lokomotív–Szolnoki Honvéd 38:29. Jók: Deák, Ondok, Kovács, illetve Lőrinczné, Bíró II.

1957-ben a Magyar Kosárlabda szövetség újjászervezte a bajnokságot. A Szolnoki MÁV női csapata ismét az NB I-be jutott, ám 1958-ban ki is esett. A csapat 1959-ben az NB II-ben az ötödik helyet szerezte meg, míg 1960-ban a harmadik lett.

A MÁV női kosárlabdacsapata 1953-ban.

Elöl: Récsei Jenő szakosztályvezető, hátul: Horváth János edző

1959-ben a férfi szakosztály megszűnt, ekkor a Lőrincz házaspár helyett Zádori László testnevelő lett az edző.

1961-től-65-ig az NB II-ben játszott a MÁV a női kosárlabda csapata, majd 1965-ben kiesett. A következő évben megnyerte a megyei bajnokságot, s kétévi NB II-es szereplés után ismét búcsúzni kényszerült. Ezután *Horváth János* edzősége alatt a csapat az NB III-on keresztül ismét az NB II-be jutott. Megerősödve őrizte helyét egészen 1979-ig.

Ismét a legfelsőbb osztályban

Az NB I-es tagságot az 1981-82-es idény hozta meg ismét, melyben két évig szerepelt a csapat Szolnoki MÁV-MTE néven, Tapodi László edző vezetésével — Szalai Gyöngyi, Hegedűs Mária, Gebei Ilona, Versegi Ildikó, Krasznocsubenko Ágota, Szabó Katalin, Czeglédi Rozália, Mohácsi Irén, Tözsér Zsuzsanna, Zsidai Szilvia, Paróczai Andrásné, László Erzsébet, Frizt Andrea, Mikoláné Hegyi Mária, Erdős Gabriella, Vincze Istvánné összeállításban.

Ezután másodosztályú mérkőzéseken tapasztalható a közönség Szolnokon, javarészt az utánpótlás nevelésnek köszönhetően fiatal szolnoki játékosoknak — Vass Gabriella, Molnár Katalin, Kurucz Anita, Olti Gabriella, Telepovszki Ágnes, Lőcsei Eszter. Az 1990/91-es bajnokságban sikerült felkerülni az NB I/B osztályba, ahol ezután a középmezőnyben szerepelt a csapat.

A fordulat éve

1998-as esztendő hozott fordulatot a szolnoki női kosárlabda életében, mert ekkor lépett színre a TISZA-COOP Rt. stabil anyagi háttérrel biztosítva az eddig amatőr alapokon működő csapat számára. Az NB I/B akkori második helyezettjeként, osztályozón kivívta a legmagasabb osztályba való szereplés jogát, és megteremtette egy sikeres csapat alapjait. Az együttes játékosai a következők voltak: Orbán Mónika, Mereckici Éva, Tóth Katalin, Kranjecz Zsuzsa, Horváth Mariann, Sajti Erika, Elena Szavercsenko, Janik Ildikó, Kormány Mónika, Tóth Attila vezetőedző, Mészáros Zoltán edző.

Az elkövetkező években sikerült az együttesnek stabilizálni a helyét a legmagasabb osztályban. A 2001-es esztendő a minőség tekintetében újabb ugrást jelentett, hiszen a Szolnoki MÁV-Coop SE méltó ellenfele lett a magyar élcsapatoknak. Ebben az évadban már a nemzetközi porodra is kiléptek lányok, akik a Ronchetti Kupában vitézkedtek. A következő szezonban pedig az átszervezett Európa-Kupában szerepeltek a kék-sárga hölgyek. Nem is rosszul, ugyanis a nemzetközi porondon magasan jegyzett, orosz Dinamo Moszkva, az ukrán Kozachka Zsaporizsje és a szlovák Kassa együttesét egyaránt legyőzték a csoportmérkőzéseken.

Páratlan hazai és nemzetközi sikerek

A 2003-04-es évad a szolnoki női kosárlabda minden idők legeredményesebb szereplését hozta. A magyar bajnokságban Tapodi Péter csapata eljutott a döntőig, melyben 3:1 arányban alulmaradt a többszörös magyar bajnok, MiZo-Pécs ellenében, és ezzel ezüstérmet szerzett. A Magyar Kupa küzdelmeiben már nem érte be a csapat a második hellyel. Az emlékezetes szegedi fináléban két ponttal legyőzte a soproni csapatot, elhódítva ezzel a kupagyőzelmet.

Szolnoki MÁV-Coop SE—Euroleasing-Orsi Sopron 76-74 (23-19, 19-26, 22-15, 12-14)

Újszegedi Sportszarnok, 1500 néző. Vezette: dr. Valovics, Bodnár.

MÁV-COOP: Djelmis 7, CSÁKÁNY 15/3, Hibbert 9/3, PAPP 23, FARMER 12/3.

Csere: Englert 6, Perovics 4. Edző: Tapodi Péter.

SOPRON: Bielikova 9, KOVACSEVICS 24/3, Horváth Zs. 4, Vajda 10/6, VESEL 14. Csere: Honti 4, Seres 9/9. Edző: Natalia Hejková.

Az eredmény alakulása. 5. perc: 15-9, 15. p.: 31-30, 25. p.: 50-55, 35. p.: 70-66, 38. p.: 73-72.

A szegedi négyes döntő első napján a mieink a Diósgyőrrel találkoztak, s magabiztos játékkal 66-58-as győzelmet arattak. A másik párban a Sopron a szegedieket győzte le 72-66-ra. Vasárnap a bronzcsatában a motiváltabb szegedi együttes 70-64-re diadalmaskodott az esélyesebbnek tartott Diósgyőr ellen. A mérkőzés krónikájához tartozik, hogy Földi Sándor a diósgyőriek edzője a mérkőzés közben a lelátóra parancsolta *Eördögh Editet*, a fegyelmezetlenül játszó és feleselő játékost.

A szolnokiaknál érzékeny veszteségnek számított, hogy a jó formában lévő Milka Bjelica térdszalag-húzódása miatt nem vállalhatta a fellépést a fináléban, ezért Ana Perovics került a keretbe. „Mindenki szolnoki” — zúgott a kék-sárga színekért rajongó szurkolótábor. Két perc kölcsönös kapkodás után Papp Kriszta kezdte meg a pontgyártást, Kovacsevics azonban hamar válaszolt. A két utóbb emlegetett játékos meglehetősen jó dobóformát mutatott az első negyedben, ugyanis Papp 10, míg Kovacsevics 9 pontig jutott. Feltűnt, hogy jó néhány könnyű kosarat dobtak a felek, az megítélés kérdése, hogy ezek formás támadásokból, vagy védekezési hibákból születtek. Minden esetre jelzés értékű, hogy a második negyedben emberfogásról zónavédekezésre váltott át a Tapodi-csapat. Erre fel elkapta a fonalat a soproni csapat, Seres egymaga három triplát ért el, így az első negyedbeli négy pontos szolnoki előny, három pontos hátránnyá változott a szünetig.

A fordulást követően magabiztosabbnak tűnt a soproni alakulat, a MÁV-Coop ziccereket rontott, és a távoli dobásokkal is hadilábon álltak játékosaik. A harmadik negyed közepén Vajda triplájával már 50-58 lett az állás, és úgy tűnt, hogy nem lehet a Hejková-csapatot megállítani. Szerencsére Csákányék összekapták magukat, a válogatott hátvéd vezérletével, nemcsak hogy utolérték,

hanem le is hagyták vetélytársukat. A záró játékrészben 5 percig felváltva estek a kosarak, ami azt jelentette, hogy maradt a cooposok négy pontos előnye. Ami feltűnő volt, hogy négy percig egyetlen faultot nem ítélték a bírók egyik csapat terhére sem. Bő két perccel a vége előtt, 73-70-re vezetett a Szolnok, Kovacsécsics székített, de utolérni már nem lehetett a mieinket, akik fantasztikus küzdeni akarással és taktikus játékkal kiharcolták a kupagyőzelmet.

Ebben az esztendőben már sokszor érték el sporttörténelmi sikert a mieink, de most mindenben túltettek: megnyerték a Magyar Kupát.

Tapodi Péter: — Sporttörténelmet írtunk!

Natalia Hejková: — Fantasztikusan izgalmas és változatos kupadöntő zajlott, melyen bármelyik csapat nyerhetett volna.

A nemzetközi szinten pedig páratlan sikert ért el az együttes, hiszen bejutott az Európa Kupa négyes döntőjébe, amit a törökországi Isztambulban rendeztek meg.

Fenerbahce—Szolnoki MÁV-Coop SE 61-74 (18-24, 15-13, 10-20, 18-17)

Isztambul, 6000 néző. Vezető: Schantal (francia), Dimitriev (bolgár).

FENERBAHCE: Yigit 6/6, Miller 12, Yüksel 6, Peric 5, DONAPHIN 19.

Csere: Yücesir 6, Mete 3/3, Sencebe, Barciuglu 2. Edző: Zafer Kalaycioglu.

MÁV-COOP: DJELMIS 17/12, CSÁKÁNY 7/3, HIBBERT 8/3, FARMER 11, PAPP 13. Csere: BJELICA 11/3 Englert 3, Perovics 4, Szélesy. Edző: Tapodi Péter.

Az eredmény alakulása. 5. perc: 10-9, 15. p.: 32-26, 25. p.: 38-49, 35. p.: 46-66, 38. p.: 53-68.

Varga Csaba (Új Néplap) helyszíni tudósítása Isztambulból.

Nemcsak a szolnoki csapat, hanem leglelkesebb hívei is megérkeztek Isztambulba, akik 24 órát autóztak azért, hogy a helyszínen biztassák kedvenceiket. Ezzel szemben nem érkezett meg a cseh—román bírópáros. A hírek szerint a meccsre jövet autóbalesetet szenvedtek, így helyettük egy francia—bolgár duó ugrott be. Érdekesség, hogy közülük a francia játékvezető hölgy volt.

Magabiztosan kezdtek a mieink a mintegy hatezer török drukker által fanatizált hazaiakkal szemben. A szolnokiak közül Djelmis nemcsak összefogta társait, hanem triplája is beesett az elején. Mellette Farmer bizonyult rendkívül eredményesnek, míg a másik oldalon az amerikai Miller termelte a pontokat. Nemcsak az összecsapás elején, hanem a féldő egészében vezetett a MÁV-Coop. Különösen akkor remekeltek lányaink, amikor kijátszották támadásaikat, s nem szórták el a labdákat. A második negyedben feljött a Fener, a színes bőrű Donaphin vezérletével faragtak hátrányukból. Abban, hogy a különbség csökkent, a bírópáros is némi szerepet játszott, ugyanis a második negyed elején 12-0 volt a faultarány a javunkra: a mieink közül Bjelica, Csákány és Hibbert is összeszedett 3-3 személyi hibát. Szerencsére maradt a Coop előnyéből négy pont a szünetig.

A fordulás után olyan játékot produkáltak a vendégek, hogy leesett a hazaiak álla a csodálkozástól. Papp dupláira, Hibbert és a végig szenzációsan játszó Djelmis tripláira elmaradtak a hazai válaszok. A szolnokiak zónavédekezése pedig teljesen megbénította a törököket, akik helyezeteh is alig jutottak. Ha pedig oda kerültek, nem jártak szerencsével. Arra bizony kevesen gondoltak, hogy szolnoki gálával telik a záró játékrész. Mire a táblára néztek a Fener szurkolói, illetve játékosai, már 20 pont volt a hátrányuk, s ekkor már Allah sem segíthetett rajtuk. Szenzációs teljesítménnyel tehát a MÁV-Coop jutott a ma kora esti döntőbe, ahol a Szentpétervár csapata lesz az ellenfele.

Zafer Kalaycioglu: — Hamar elszálltak az esélyeink, a kiváló formában játszó Szolnokkal nem tudtunk mit kezdeni.

Tapodi Péter: — Ha nem idegeskedjük el az elejét, akkor már korábban eldönthettük volna a mérkőzés sorsát. A szünetben rendet tettünk a fejekben, és sikerült a vártnál is simábban nyernünk. Imádjuk Isztambult!

A hajrában úszott el a kupagyőzelem

Szolnoki MÁV-Coop SE—Baltiszkaja Zvezda 64-68

(15-19, 21-11, 14-18, 14-20)

Isztambul, 500 néző. V: Chantal (francia), Betaucoul (spanyol).

MÁV-COOP: DJELMIS 10/3, Csákány 4, HIBBERT 11/6, FARMER 16,

Perovics 4. Csere: Papp 6, Englert 8/6, Bjelica 5. Edző: Tapodi Péter.

SZENTPÉTERVÁR: Tugonov 2, Rutkovszkaja 7, MIRONOVA 18/12,

WALKER 14, SHAKIROVA 14. Csere: Sharp 2, Perevoznyikova 9/9,

Nevzorova 2. Edző: Kira Frezsjeska.

Az eredmény alakulása: 5 p.: 8-8, 15 p.: 21-27, 25 p.: 43-39, 35 p.: 55-59, 38 p.: 57-63.

A Fenerbahce elleni fantasztikus győzelem után nagyon készültek a szolnoki lányok, hogy meglepetést okoznak, és legyőzik a mezőny kétségkívül legerősebb csapatát, a Szentpétervárt, amelyik szombaton jó hajrával verte a Dinamo Moszkvát. Az utóbbi együttes tegnap délután a bronzcsatában vigasztalódott, melyben 76-72-re legyőzte a házigazda török együttest.

A mieink tengerentúli játékosai, Hibbert és Farmer találataival a 6. percben vezetett először a szolnoki csapat az Európa-kupa döntőjében. Alig két perc múlva néhány remekbe szabott támadással jeleskedtek a mieink, és 15-10 lett az állás a javunkra. Ezt követően azonban megállt a szolnoki tudomány, hat percig képtelenek voltak betalálni lányaink, míg az oroszok 13 pontot szórtak ebben az időszakban. A második negyed harmadik percében Csákány törte meg a kínos coopos gólcsendet. Ezúttal nem mentek a kék-sárgák dobásai, és a lepatanókról is rendre lemaradtak. Szerencsére nem maradt el a fordítás, fantasztikus öt percet produkáltak Farmerék, akik 15-1-re nyerték ezt az etapot, és ezzel fordították meg az állást. Az utóbb emlegetett új-zélandi játékos szinte nem tudott hibázni, mellette Englert is jól muzsikált, többek közt egy triplát is bedobott

az irányító. Védekezésben pedig a szentpéterváriak tehetetlennek bizonyultak a mieink zónavédekezésével szemben. Mindezeknek köszönhetően a szünetben 36-30-ra vezetett a magyar csapat.

A fordulást követően Hibbert duplát, majd egy triplát is szőtt, és máris 41-30-ra vezettünk. Ezt követően azonban Mironova vezérletével ismét az oroszok percei következtek, és 43-42-re zárkóztak fel, sőt a 28. percben már 48-45-re náluk volt az előny. Ám Englert hármasával, majd Bjelica ziccerével ismét fordítottak a szolnokiak. A záró felvonás 50-48-as kék-sárga vezetéssel indult. Az oroszok azonban egyre eredményesebben támadták a szolnoki zónát, melynek eredményeként a 35. percben ők vezettek 60-55-re. A hajrában a mieink támadásaiban nem volt elég átütő erő, és a jól hajrázó Néva-parti csapat megnyerte a meccset, és ezzel az Európa-kupát is. A mieink egy kicsit elkeseredetten vették át az ezüst plaketteket, de nem szabad búsulniuk, hiszen így is fantasztikus bravúrt hajtottak végre.

Tapodi Péter: — Túl sok hibát követtünk el, hogy ilyen erős ellenféllel szemben is győzni tudjunk. Valószínű, hogy a nemzetközi rutinalanságunk is közrejátszott ebben, sajnos így is kezeltek bennünket végig a tornán.

A Magyar Kupa győztes, bajnoki ezüstérmes, és az Európa-kupában második helyezett csapat tagjai: Djelmis Angéla, Englert Orsolya, Vida Anna, Szélesy Judit, Papp Krisztina, Csákány Emőke, Katrina Hibbert, Gina Farmer, Ana Perovics, Milka Bjelica, Szalay Virág, Sonyák Zita, Fülöp Dóra, Horti Dóra, Sashalmi Orsolya, Keresztes Réka. Edző: Tapodi Péter.

Negatív változások

A 2004-05-ös szezon több változást hozott a csapat életében. A meghatározó válogatott játékosok, és sikeredző Tapodi Péter — elsősorban az anyagi nehézségek miatt elhagyták az együttest — helyüket tehetséges fiatalok foglalták el. A név is megváltozott Szolnoki MÁV-Coop SE-ről Szolnoki Női Kosárlabda Klubra. Az előző évi eredmények alapján az Euroliga küzdelmeiben indulhatott az együttes, ahol a csoportküzdelmek után búcsúzott.

A 2007-08-as szezonban sikerült bejutni a Magyar Kupa négyes döntőjébe ismét, azonban napjainkig a Szolnoki NKK csapata az NB I/A osztályának középmezonyében szerepel.

A szolnoki csapat bajnoki eredményei és edzői az elmúlt 10 évben:

1999-2000: 10. hely (Tóth Attila)

2000-2001: 7. hely (Palkovits Tamás)

2001-2002: 7. hely (Palkovits Tamás)

2002-2003: 5. hely (Tapodi Péter)

2003-2004: 2. hely (Tapodi Péter)

2004-2005: 7. hely (Tapodi Péter és Gálos László)

2005-2006: 7. hely (Gálos László)

2006-2007: 7. hely (Kmézics Zorán)
 2007-2008: 5. hely (Kmézics Zorán)
 2008-2009: 7. hely (Mészáros Zoltán)
 2009-2010: 6. hely (Mészáros Zoltán)

Hegedűs Rita (labdával) a Szolnoki NKK egyik legjobb és legrutinosabb játékosa

A Szolnoki MÁV-Coop SE, a Magyar Kupában győztes, a bajnokságban ezüstérmes, és az Európa-kupában második helyezett csapata.

Hátsó sor, balról: Tapodi Péter edző, Dr. Svichrán András orvos, Papp Krisztina, Milka Bjelica, Ana Perovics, Gina Farmer, Katrina Hibbert, Sándor János technikai vezető, Módos Barna tolmács. Első sor, balról: Szélesy Judit, Fülöp Dóra, Vida Anna, Djelmis Angéla, Englert Orsolya, Fűrész Emőke, Bernáth András szakosztályvezető, Szilágyi Róbert gyűró

ÖKÖLVÍVÁS

Az 1922-ben alakult ökölvívó szakosztály sokáig számottevő eredményt nem ért el annak ellenére, Balázs József, Kálmán Lajos és Kovács Mihály vezetők igyekeztek a szakosztályt életképessé tenni.

1943. május 22-én megjelent a Szolnok és Vidéke újságban a következő hír: „A Szolnoki MÁV-nál ökölvívó szakosztály van kialakulóban, melynek vezetője Huszka, helyettese Bokor”. Időközben nem volt említésre méltó esemény a szakosztálynál.

1945-től Mihályi István és Miriszlai Endre, a későbbi vasutas és nagyválogatott ökölvívók kezdeményezésére indult jelentős fejlődésnek a szakosztály, s a volt „levente” szakosztályi tagok részvételével hamarosan bejutott a másodosztályba, ahol Miriszlai, Csapó, a Molnár-testvérek, Brezvai, Retkes, Óvári és társai szereztek országos tekintélyt a kék-fehér színeknek.

A Népsport 1945. szeptember 2-i száma: „CSB-be rangsorolták a Szolnoki MÁV ökölvívóit”. A csapatbajnoki mérkőzések során számos szenzációs eredmény született, íme: Szolnok–Vasas 10:6. Egy lehangoló eredmény: Csepel–Szolnok 12:4. A szolnoki csapat óvott a hibás mérlegelés és a súlyos bírói hibák miatt – hiába. A Szolnoki MÁV versenyzői 1946 tavaszán a következők voltak, légsúly: Palla, pehelysúly: Miriszlai, harmatsúly: Csík Tibor (Jászberényből), váltósúly: Brezvai István, középsúly: Óvári, félnehézsúly: Balázs, nehézsúly: Mihályi.

A szakosztály tagjai 1946-ban az országos másodosztályban szerepeltek. A helyi újság vélekedése szerint: „Nincs összhang a szakosztályvezetésben” Mihályi István nehézsúlyú ökölvívó válogatott lett a lengyelek ellen. Egy ellentmondó újsághír 1947. február 6-ról: „A Szolnoki MÁV öklözői ismét bizonyosságot tettek felkészültségükről és megerősítették a vidéki hegemoniát”.

Miriszlai, Csík és Mihályi vasutas válogatott volt a románok ellen. Az ökölvívó szakosztályvezetői teendőket Balogh József látta el. Egy nagyszerű nemzetközi siker: Mihályi a MÁV nehézsúlyú öklözője a balkáni olimpiai játékok döntőjében második lett. 1947 júniusában a magyar bajnokságon Csík Tibor és Mihályi István ezüstérmet szerzett. Ebben az évben a csapat tagjai: Miriszlai, Ragó, Molnár III, Brezvai, Molnár I, Óvári, Molnár II, és Mihályi. Csík Tibor a Magyar Pamutba igazolt, s onnan került később az olimpiai válogatott keretbe.

Időközben a kerületi csapatbajnokságban a MÁV a második helyen végzett a Debreceni VSC mögött. Dávid László hazaérkezett a fogságból és újra edző lett a Szolnoki MÁV-nál.

1948-ban a vidéki ökölvívó csapatbajnokság első fordulójában a Szolnoki MÁV 10:6-ra kikapott Kaposvárott, majd Szolnokon 8:8 lett az eredmény, így a kaposvári együttes jutott az I osztályba. 1949-ben az egyre fejlődő szakosztály-

nál kilenc ifjúsági és tizenhét felnőtt versenyző csatoltatta a kesztyűt. Biztosan győzték le a kerületi csapatbajnoki döntőn a Debreceni MTE-t 10:6-ra.

A csapat tagjai: Bíró, Kohári, Miriszlai, Bulyáki, Molnár II, Füredi, Furcsa, Mihók, Molnár III, Mihályi. Ekkor a magyar vidéki csoport-bajnoki döntőn Tatabányán még szebb siker született: 9:7 arányban nyertek a szolnokiak a Bányász jegyzett csapata ellen. Az országos egyéni bajnokságon Miriszlai E. ezüstérmes, Molnár bronzérmes lett. A Budapest Bajnokságon pehelysúlyban Miriszlai, váltósúlyban Molnár győzött, félnehézsúlyban Molnár III bronzérmet szerzett. Az országos vidékbajnokságon Miriszlai ezüstérmes, a nehézsúlyú Mihályi aranyérmes lett.

A helyi szaksajtó sajnálattal állapította meg, hogy a jelenleg még szép sikereket elérő öklözőkön kívül nincs megfelelő utánpótlás. Ez időben Szolnokon a Lokomotívnek és a Szikrának is volt ökölvívó csapata. Miriszlai később a Törökszentmiklósi Vasasban versenyzett.

1955-ben a jobbára fiatalokból álló MÁV együttese részt vett az Északi Területi CSB-n, s azt megnyerte. Király, Fehérvári, Farkas, Ecsédi, Váli, Faragó, Guba, Timár, Horváth, Dobos, Nagy, Kálmán és Óvári volt a szakosztály versenyzője. 1956-ban Horváth Sándor középsúlyban országos ifjúsági bajnokságot nyert, Ecsédi és Módos pedig harmadik lett. Az ökölvívó szakosztály célkitűzése az NB II-ben való helytállás volt.

1957-ben a szakosztály vezetője Szép Kiss György, intézője Faragó Mihály és ifj. Dancsi József, edzője Dávid László. Dobos és Módos a magyar vasutas válogatottal szerepelt Lengyelországban, később Kálmán József is részt vett a vasutas válogatott NDK-beli túráján.

*A MÁV SE fiatalokból álló ökölvívócsapata
(fent: Ambrus János szakosztályvezető, középen: Dávid László edző)*

1959-ben *Ambrus János* szakosztályvezető irányításával jelentős fejlődésnek indult a sportág, növekedett a létszám és egyre többen vettek részt a területi ifjúsági és felnőtt bajnokságokon. Egy Martfűn megrendezett versenyen *Mátyus Miklós* első, *Pintér Béla* és *Miklós István* harmadik lett. 1959. március 7-8-án a debreceni felnőtt Területi Bajnokságon *Ecsédi Miklós*, *Dobos Miklós* és *Kálmán József* győzött, míg *Balázs György*, *Fehér Tibor*, *Guba Kálmán*, *Váli József*, *Antal Tibor* és *Borbás Barnabás* második lett. 1959 márciusában a Magyar Vidékbajnokságon *Dobos Miklós* arany-, *Guba Kálmán* ezüstérmet nyert. Novemberben a Szegeden megtartott alföldi egyéni bajnokság során *Ecsédi Miklós* első, *Mátyus Miklós* és *Farkas László* második, *Király Ferenc* harmadik lett.

Az NB II-es bajnokságban a csapat a negyedik helyen végzett, s továbbra is megtartotta helyét a második osztályban. Ekkor a lemondott *Dávid László* helyett *Dobos Miklós* kapott megbízást a szakosztály szakmai irányítására.

1961-ben a csapat az NB II közép csoportjában negyedik helyezett volt. Az országos vidékbajnokság során középsúlyban *Török Sándor* bronzérmes, a magyar ifjúsági egyéni bajnokságon *Beviz Mihály* ezüstérmes lett. 1962-ben az NB II Keleti csoportjában nyolc csapat közül a MÁV a harmadik helyet szerezte meg, s az országos ifjúsági egyéni bajnokságon *Beviz Mihálynak* ismét az ezüstérem jutott. 1963. májusi, Szegeden megrendezett országos vasutas felnőtt bajnokság helyezettei, pehelysúly: 1. *Balázs György*, könnyűsúly: 1. *Mátyus Miklós*, váltósúly: 1. *Beviz Mihály*, nagyváltósúly: 1. *Ecsédi Miklós*, félnehézsúly: 1. *Lukács Lajos*, nehézsúly: 2. *Zombor István*. Az összesített pontversenyt a Szolnoki MÁV nyerte 27 ponttal.

1963-ban két büntetőpont levonása miatt a csapat kiesett az NB II Keleti csoportjából. Némi vigaszt jelentett, hogy a vidéki bajnokságon nagyváltósúlyban *Ecsédi Miklós* bronzérmes lett. 1964-ben a MÁV öklövívói a következők voltak: *Török II*, *Matusinka*, *Király I*, *Király II*, *Mátyus*, *Hajdú*, *Beviz*, *Török I*, *Ecsédi*, *Lukács*, *Pál*. 1965-ben a MÁV a területi bajnokságban szerepelt, majd annak megnyerése után ismét az NB II Keleti csoportjába jutott, ahol *Dobos Miklós* edző irányításával nyolc csapat közül a harmadik lett.

Az országos vidéki bajnokságon *Mátyus Miklós* balszerencsés küzdelemben lett ezüstérmes. 1968-ban a csapat az NB II-ben a negyedik helyen kötött ki és az országos ifjúsági bajnokság során *Nagyhajú Sándor* harmadik helyezést szerzett.

1969-től *Csordás Gábor* testnevelő irányította a Szolnoki MÁV öklövívóinak szakmai munkáját. Az idősebb versenyzők visszavonulása miatt a csapat kiesett az NB II-ből és már csak néhány tehetséges fiatal jelentette a „minőséget”. *Csabai* és *Hunyadi* lett válogatott kerettag. Később újra *Dobos Miklós* lett az öklözők edzője, egyre inkább beértek a fiatal tehetségek, *Nagyhajú Sándor*, *Szénási Gyula*, *Cziczás László*, *Szolnoki Béla*, *Sebella István*, *Gulácsi László* és *Antal* tehetsége ígért legtöbbet. Később a csapatbajnokság megszűnt, a

rendkívül érdekes és nagy közönséget vonzó küzdelemsorozat elmaradása miatt a sportág iránti érdeklődés mérséklődött, ennek következtében a szakosztályi eredmények is szürkébbek lettek. A későbbiekben már csak néhány fiatal hallatott magáról. Ilyen volt *Szénási Gyula*, aki országos versenyeken bizonyította tehetségét.

Külön kiemelendő *Mátyus Miklós* és *Ecsédi Miklós* élményszámba menő technikai és taktikai képessége.

A Szolnoki MÁV ökölvívócsapata 1966-ban

Három példakép a ringben

A szolnoki ökölvívás elmúlt negyedszázada három tehetséges versenyzője révén három szakaszra osztható: Bognár László, (ma már a múltat képviseli), Szellő Imre (a jelenkor legeredményesebb magyar amatőr öklözője) és Völgyi Jenő (a jövő nagy reménysége) egyaránt a MÁV Véső utcai boksztérmből indulva lett kora elismert versenyzője.

A három ökölvívót egyetlen személy köti össze: Balogh András vezetőedző ismertette meg őket a sportág ABC-jével. A szakembernek elévülhetetlen érdemei vannak abban, hogy tanítványai korosztályos és felnőtt magyar bajnoki címeket, nemzetközi versenyeket, profi világbajnoki öveket szereztek, többször ringbe léptek a válogatott színeiben, Európa-bajnokságon, olimpián öregbítették hírnevünket.

Balogh András ifjú korában hosszú ideig boksztolt, birkózott. Eredetileg mechanikai műszerésznek tanult, miközben szabadidejében tizenegy évig bőszen osztogatta a pofonokat a ringben. Korosztályában volt vidékbajnok, öklözött a Törökszentmiklósi Vasasban, a Szolnoki MÁV, majd az Óbudai Tsz színeiben. Aktív pályafutása befejezése után edzősködésre adta a fejét. A nyolcvanas évek eleje óta a MÁV vezetőedzője. Munkáját minősíti, hogy szakvezetőként több mint háromszáz olyan fiataalt nevelt fel, akik korosztályos bajnokságokon dobogós helyen végeztek. Balogh Bandi (ahogy a ring világában ismerik), mindig

keménykezű edző hírében állt. Nem szerette a tingli-tangli edzéseket, legendákat mesélnek arról, mennyire megdolgoztatja tanítványait. Több évtizedes munkája elismeréseként megkapta a Magyar Ökölvívásért Díjat.

Bognár László (jobbra) a magyar ifjúsági bajnokságon

Első igazán ismert tanítványa a kengyeli Bognár László volt, aki remek amatőr múlt után profiként is megállta a helyét. „Boges” első hivatalos meccsét, még serdülőkoruként, Kecskeméten vívta, ám 1982. március 13-i bemutatkozását nem kísérte szerencse, elvesztette mérkőzését. Mindez azonban nem szegte kedvét, még nagyobb elánnal dolgozott Balogh András irányítása mellett. Az eredmények hamarosan nem is maradtak, 1988-ban már az athéni felnőtt Európa-bajnokságon, majd az 1992-es barcelonai olimpián képviselte Magyarországot. Klubváltása után sem tagadta meg soha azt a műhelyt, ahol kijárta az ökölvívás általános iskoláját. A kilencvenes évek közepén aztán profinak állt: 1996-ban kisvilágbajnoki címet szerzett, 2001-ben, Liverpoolban, a 9. menetben leléptetéssel verve a brit Max Gomezt elhódította a WBO kiskönnyűsúlyú interkontinentális övét. Három évvel később a kenyai David Kiilu ellen aratott győri győzelmével elnyerte az IBC könnyűsúlyú vb-övét, majd 2005. március 13-án (napra pontosan 23 évvel első hivatalos meccse után) az IBU világbajnoka lett. Hosszú pályafutása legemlékezetesebb mérkőzését éppen a szolnoki, Tiszaaliget Sportcsarnokban vívta. A 2005-ös IBU címmeccsen a bolgár Kirkor Kirkorov volt az ellenfele. A mérkőzés előtt mindkettőjük arcán látszott a feszültség, már csak korukból kiindulva is (mindketten 37 esztendősek voltak már) tudni lehetett, túl sok hibázási lehetőségük nekik már nincs a ringben, ha valami komoly eredményt akarnak elérni. Bognár nem tette kockára egy évvel korábban megszerzett IBC-vb-övét, hiszen az IBU betöltetlen könnyűsúlyú

trónjáért írta ki az amerikai szervezet a mérkőzést. Bár sokan féltették a „mi fiúkat”, de az aggodalom feleslegesnek bizonyult. Ugyan a bolgár öklöző remek lábmunkáról tett tanúbizonyságot, s védekezését tanítani lehetett volna (nem véletlenül volt amatőrként világ-, és Európa-bajnok), Bogesz ellen nem volt esélye. Laci legszebb napjait időző teljesítménnyel kápráztatta el a publikumot. Még az sem zavarta meg, hogy Kirkorov időnként alapállást váltott, többször is rendkívül tisztán ütötte meg ellenfelét. A bolgár csak a bíró jóindulatának, illetve a gongszónak köszönhetette, hogy kétszer is megúsza a számolást. A pontozás eredménye (117:111, 120:110, 119:109) híven tükrözte Bognár győzelme jogosságát, aki ezzel sporttörténelmet írt: ő lett az első magyar profi öklözővívó, aki két világszervezetnél is világbajnoki övet szerzett.

Szellő Imre nem egészen egy évvel azután született (1983. júl. 27.) Cegléden, hogy elődje, Bognár „Bogesz” László már túl volt első hivatalos mérkőzésén. Tizenhárom évesen kezdett boksizolni, s egyből ezüstérmet szerzett a serdülő országos bajnokságon. Attól kezdve nem volt megállás, utánpótláskorú versenyzőként egyik érmet nyerte a másik után. 1997-ben, már Balogh András tanítványaként a legjobbnak bizonyult a serdülő ob-n, korosztályos elsőségét pedig az évek előrehaladtával sorozatban védte meg. Ifiként, majd juniorként sem talált legyőzőre a magyar mezőnyben, így nem véletlen, hogy a válogatottban is villámgyorsan gyökeret eresztett. Az 1999-ben, Bakuban megrendezett ifjúsági Európa-bajnokságon a dobogó legalsó fokára léphetett fel, majd egy évvel később, a 2000-es budapesti világbajnokságon már egészen a döntőig menetelve szerzett vb-ezüstérmet. Másodéves junior korában, 2001-ben, a szarajevói kontinensviadalról sem jött haza érem nélkül, az elődöntőben vereséget szenvedve végzett a harmadik helyen.

Völgyi Jenő (balra) és Szellő Imre edzés közben

Nem véletlen, hogy ilyen eredmény sor után három egymást követő évben is megkapta a Jász-Nagykun-Szolnok megye legjobb férfi sportolója címet. A felnőttek közt is gyorsan letette névjegyét, hiszen a debreceni Bocskay emlékversenyen kiütötte Balzsay Károlyt, ám az azóta profi világbajnoki címet szerzett riválisa kétszer is elhappolta előle a magyar bajnokság aranyérmét. Ugyan 2004-ben megtört a jég, és első helyen végzett az ob-n, ám szemproblémái miatt legközelebb csak 2007-ben léphetett fel a dobogó legfelső fokára. A nemzetközi mezőnyben Eb-n (2006) és vb-n (2007) is az ötödik helyen végzett. A rövid megtorpanás után aztán 2008-ban már ismét a régi Szellő Imrét láthattuk a szorítóban. Újra magyar bajnok lett, az egyik legrangosabb európa viadalon, az EBU-tornán bronzérmet szerzett, s kiharcolta a pekingi olimpián való szereplés lehetőségét is. Az ötkarikás játékokon aztán a negyeddöntőben vérzett el, s lett ötödik, ám helytállásáért megkapta a Magyar Köztársaság polgári tagozatának bronz érdemkeresztjét. A nagy ütőerejű, rendkívül nyugodt Szellő Imre ugyan a kétezres évek közepén elhagyta a MÁV-ot és a jobb megélhetés reményében Kecskemétre igazolt, ám ennek ellenére rendszeresen visszajár Szolnokra. Ha pedig visszajár, igyekszik olyan segítséget nyújtani utódainak, hogy ne szakadjanak meg az ökölvívás szép hagyományai a megyeszékhelyen.

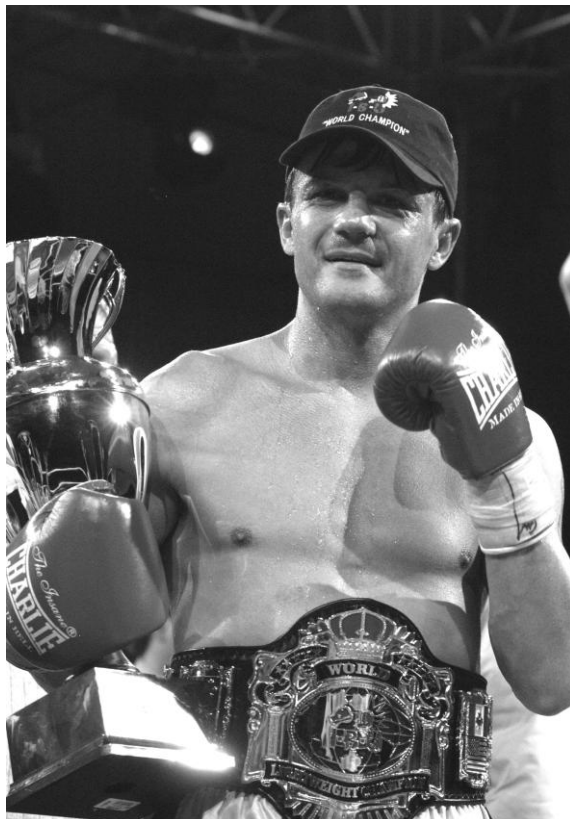
— Nagy örömmel járok vissza Szolnokra, még ha látogatásaim csak egy-egy edzés idejére is korlátozódnak — nyilatkozta találkozásunk alkalmával az EUBajnok Szellő Imre. — A MÁV szakosztályelnöke, Somogyi Imre kért meg, hogy segítsek be a legtehetségesebb srác, Völgyi Jenő felkészülésébe, akire komoly feladatok várnak 2010-ben. Mondhatnám, előttem az utódom, hiszen Jenő ugyanazon az úton indult el, s halad szép eredményeket elérve, mint tettem én tíz évvel ezelőtt.

A jövő nemzedéke már ott toporog a „bejáratnál”. Mintha az elmúlt két esztendőben anyagilag masszívabbá lett volna az ökölvívó szakosztály. Ebben elévülhetetlen érdemei vannak a klub szakosztály-elnökének, Somogyi Imrének, aki éjt nappallá téve dolgozik a gyerekekért. Talán ennek is köszönhető, hogy olyan tehetséges fiatalokból álló társaság jött össze Balogh András keze alatt, melyre nagyon régen nem volt példa. Mind a serdülő, junior és ifjúsági korosztályban akad kiemelkedő képességű versenyző a Véső utcában. Nagy Krisztián nevét 18 éves kora ellenére már a felnőtt mezőny is ismeri, Herczeg Erik, Burai János, Tóth Alex, Bene Gábor egyaránt ott van korosztálya legjobbjai között. Az igazi kiugrást azonban a 81 kg-os Völgyi Jenőtől várják a szakemberek. A 16 esztendő fiatal eddig mindent nyert idehaza, amit lehetett: zsinórban végzett az első helyen a diákolimpiákon, serdülő és junior magyar bajnoki címeket szerzett, az Európa-bajnokságon felléphetett a dobogó harmadik fokára, míg a világ-bajnokságon a későbbi aranyérmes, nála harminc kilóval nehezebb orosz medvétől szenvedett csak vereséget a negyeddöntőben, és legjobb magyarként az ötödik helyen végzett. Miközben a ringben is öregbíti a klub hírnevét, az iskolában

is megállja a helyét, megkapta a „jó tanuló, jó sportoló” elismerést. Eredményeit a Magyar Ökölvívó Szövetség szakemberei is értékelték, 2009-ben megkapta a Papp László-díjat, melyet csak a legtehetségesebbnek vélt utánpótláskorú öklöző érdemel ki.

Nem véletlenül nyilatkozta szolnoki látogatása alkalmával dr. Kovács László, a felnőtt magyar válogatott szövetségi kapitánya Völgyi Jenőről, hogy az egyik legnagyobb ígérete a magyar ökölvívásnak. Bár csak első éves ifjúsági versenyző, már így is ott lehet a tavaszi világbajnokságon, majd az augusztusban, Szingapúrban megrendezésre kerülő I. Ifjúsági Olimpián.

A Szolnoki MÁV ökölvívó szakosztálya új fellegvára lehet a sportágnak. Bognár László, Szellő Imre, és fiatal kora ellenére már Völgyi Jenő is olyan példakép a Véső utcában, melynek eredményei érmekben, bajnoki címekben, válogatottságokban mérhető. Remélhetően az ökölvívás felfelé ívelő népszerűsége nem torpan meg Szolnokon, s újabb tehetséges fiatalok kerülnek ki a Véső utcai műhelyből. Írta: Gelei József

*Bognár László, az IBU könnyűsúlyú világbajnoka
is a Véső utcában kezdte karrierjét*

RÖPLABDA

A Szolnoki Lokomotív SK röplabda szakosztálya 1949-ben alakult, a férfi csapat 1950-ben a városi bajnokságban szerepelt, 1952-ben jutott a megyei bajnokságba, ahol az első helyen végzett, később sikertelen osztályozót játszott Szegeden az OB III-ba jutásért.

Szakosztályvezető: Buzási Ferenc, *intézők:* Juhász Ferenc, Nagy András, Guba András, *csapatkapitány:* Fodor Károly és Szilvás Géza volt.

A szakosztályban a feloszlásig az alábbi játékosok szerepeltek: *Jáger I., Gavallér K., Kálmán Gy., Lőrinczi, Lapu E., Verderber Gy., Zsák I., Csapó J., Benedek A., Bede J., Kiss K., Oláh L., Kunfalvi L., Csordás M., Csoma J., Veres I., Auner P., Dobos P., Dési K., Kaposvári F., Balázs B.*

A női csapat 1950-ben szerveződött és a városi bajnokságban való sikeres helytállás után 1953-ban már megyei bajnokságban játszottak, 1955-től az összevont megyei bajnokság résztvevői voltak.

Csapatkapitányok: Jáger Erzsébet, Ábel Éva, *játékosok:* Kolláth Lenke, Borsos Erzsébet, Farkas Judit, Drab Ilona, Farkas Klára, Nagy Marianna, Benedek Andrásné, Muhi Katalin, B. Kiss Apollónia, Szabó Terézia, Futó Margit.

A Lokomotív SK anyagi gondok miatt a szakosztályt nem bírta fenntartani, ezért feloszlott. A férfiak az Alföldi Olajbányászhoz, a Szolnoki Dózsához és a Szolnoki Vasutashoz, a nők a Szolnoki Kinizsihez és a Titáshoz igazoltak.

A MÁV röplabdázói 1952-ben

SAKK

A MÁV Műhely különböző beosztású dolgozói rendszeresen sakkoztak a Millennium kulturális helyiségében és ebből nőtt ki 1946-ban *Bozóki András* vezetésével a verseny szakosztály.

Székely Sándor, Nagy Lajos, Metzger József, Ábel József, Sándor Béla és Selmeczi József tartozik az alapító tagok közé, akikhez később *Szenes Ottó, Munkácsi István, Toldi József, Fazekas Géza, Török Béla, dr. Öreg János, Csényi Zoltán, Bohács Tamás, Csutorás István, Kemény Péter, B. Szabó Lajos, Galló Béla, Herczeghalmi József* és a hadifogságból 1948-ban hazatért *Dalkó Nándor* csatlakozott.

Dalkó Nándor, Székely Sándor és Török Béla országos tekintélyt szereztek nemcsak az egyesületnek, de Szolnok városának is. Három éven keresztül részt vettek Budapest II. osztályú bajnokságán, ahol a 3., majd a 2. helyen végeztek.

A szakosztály vezetője az a *Bozóki András* volt, aki a Járműjavító üzemét is irányította, s intéző a nagyszerű szervező *Nagy Lajos* volt. A szakosztályi edzéseket és összejöveteleket a Mária utcai kultúrteremben tartották, a versenyeket a MÁV Millennium helyiségében rendezték.

A sokra hivatott szakosztály szakmai irányítását Tatabányára való távozásáig (1949) *Török Béla* mester látta el, utódja az elméletileg legképzettebb versenyző, *Dalkó Nándor* lett. A szakosztály az 1950-es években szűnt meg a különböző személyi cserék, névváltozások és átszervezések következtében.

Székely Sándor, a MÁV első táblás sakkozója volt

SPORTLÖVÉSZET

A Szolnoki MÁV SE sportlövő (céllövő) szakosztálya 1931-ben alakult, sikeres korszaka elsősorban a második világháborúig terjed. 1939-ben már női versenyzői is voltak a szakosztálynak.

1933. július 2-án a MÁV lövészei sikeresen szerepeltek a MÁV Sportliga budapesti versenyén, csapatversenyben: 1. Szolnoki MÁV, 2. Debrecen, 3. Testvériség. A legtöbb kört elért versenyzők: Sóky Imre, Kunsági (Klementisz) Ernő, Ruzits Ferenc, Kálmán Imre, Sebestyén József, Fitos Ferenc.

1933. augusztus 10-i száma ezt írta: „1933. augusztus 6-án Bécsben véget ért az agyaggalamb lövés világbajnoki versenye, melyen az egyéniben dr. Lumnitzner Sándor, a híres orvosprofesszor Szolnokon is általánosan ismert fia nyert”. Ő volt az, aki a MÁV kétnapos városi céllövészeivel együtt gyakorolt és szoros kapcsolatot tartott velük.

1935. szeptember 7-8-án országos céllövőversenyt rendezett a MÁV Liga kis- és nagypuska kategóriában. Csapatversenyben: 1. Szolnoki MÁV 1327 ponttal. 1936 nyarán a Szolnoki MÁV kétnapos városi céllövőversenyén a vasutas gárda győzött a helyi MOVE és a Postás előtt.

1936 novemberében a MÁV Sportegyesületek Ligájának nagytétényi versenyén az országos nagypuska bajnokságban a Szolnoki MÁV SE céllövői csapatbajnokságot nyertek 909 találattal. A Nemzeti Jövőnk november 25-i száma ezt írta: „Szolnokon legjobb országos eredménnyel nyerte a hadipuska bajnokságot Romhányi Ferenc. Eredménye: 117 kör.” A Szolnoki MOVE Lövészegylet 1938. évi meghívásos céllövőversenyének jobb eredményei, kispuska csapat: 1. Szolnoki MÁV, I-II. osztály: 1. Romhányi, 2. Fitos.

1939. július 16-án a MÁV házi céllövőversenyének helyezettei, szenior: 1. Nemeskéri, 2. Romhányi, junior: 1. Kóbor, 2. Nagy. Kezdők: 1. Balyi, 2. Mohácsi. A Nemzeti Jövőnk 1939. július 26-i számának híre: „Vasutas bajnok lett Romhányi Ferenc, a Szolnoki MÁV céllövője 277 egységgel”.

Kitűnően sikerült a MÁV SE 1940. július 29-30-án megtartott pályaavató céllövőversenye, rangos fővárosi és helyi versenyzők jelenlétében: 1. Szolnoki MÁV, 2. Budapesti Törekvés, 3. Szeged. A legjobban szerepelt szolnoki Fitos, Romhányi és Dénes volt.

A női versenyzők 1939-ben mutatkoztak be: Egriné és Balázsné keze volt a legbiztosabb. 1940. augusztus 18-án az országos vasutas bajnokságon jól szerepelt Ölvédi, Zászlós, Fitos, Kálmán és Romhányi. Október 27-én országos leveinte céllövő bajnokságot nyert a Szolnoki MÁV Budapesten, 1270 kör-egységgel. Csapattagok: Dénes, N. Molnár, Mohácsi, Balyi, Nyolcas. Szenior versenyben ugyancsak első lett a Szolnoki MÁV 1370 köre-egységgel.

1941. augusztus 15-16-17-én Budapesten a magyar vasutas céllövőbajnokságon a MÁV lövészei rekorderedménnyel lettek elsőek. Egységes kisbűpuska csapatverseny: 1. Szolnoki MÁV 1741 kör. Egyéni I. osztály: 2. Zászlós, céllövő pisztoly csapatverseny: 1. Szolnoki MÁV 1107 kör, egyéni: 1. Mohácsi, gyorstüzelő pisztoly csapatverseny: 2. Szolnoki MÁV 228 kör, egyéni: 3. Kálmán.

A Szolnok és Vidéke ezt írta: „1941 szeptemberében a Szolnoki MÁV SE nagy sikerrel rendezte meg az országos nyílt céllövőversenyt, amelyen 21 egyesület vett részt 153 férfi, és 13 hölgyversenyzővel. Kiosztásra került húsz tiszteletdíj és 94 érem.” 1941-ig a MÁV SE céllövői 169 különféle díjat nyertek, 11 arany- és ezüstjelvényes mesterlövővel rendelkeztek. 1942 szeptemberében az automata pisztolyverseny győztese a sokszoros bajnok, Kálmán Imre lett. 1943 szeptemberében Zászlós, Barna és Rózsahegyi volt vasutas válogatott.

A második világháború alatt sajnos nem lőtáblákra céloztak a lövészek. A szakosztály 1949. november 20-án hallatott ismét magáról. Ekkor ezt írta a korabeli sajtó: „A Szolnoki Lokomotív lövészei részt vettek az országos nyitott irányzékú kispuska bajnokságon Budapesten, és 6-8 év után hatodik helyezést értek el, s az utóbbi idők legjobb csapateredményét vívták ki.” A csapat tagjai: Somogyi, Fitos, Dénes, Balyi, Pintér.

A Szolnoki Lokomotív jobb lövészei 1951 őszén: Barna I., Palásti L., Romhányi M., Somogyi J., Tóth L., Dénes P. Szakosztályvezetők: Sóky Imre, Kunsági Ernő, Romhányi Ferenc és Csömöz voltak. Később a szakosztály önállósága megszűnt, más sportszervekkel együtt működött egy ideig tovább.

A MÁV versenyzői a díjakkal 1935-ben (jubileumi löversenyen)

SÚLYEMELÉS

A súlyemelő sportág az MTE-vel való egyesítéssel került a MÁV szakosztályai sorába. Története természetesen szerves része egyesületünknek, hiszen Hollóy Tamás hosszú évekig egyesületünk elnöke volt.

Az '50-es évek végén hódított teret Szolnokon a súlyemelés. A sportágat Pál József, a Rákóczi úti Iskola testnevelő tanára, egykori versenyző „hozta” Szolnokra, de Hollóy Tamás honosította meg a megyében. Mindig is rendkívüli megszállottság kellett ahhoz, hogy a mostoha körülmények között mind nehezebb súlyokkal tudjanak megbirkózni az erős emberek. Ilyen megszállott volt Hollóy Tamás is, aki Pál József kitűnő tanítványaként országos ifjúsági bajnoki címet szerzett, úgyhogy pályafutása során a későbbi olimpiai bajnok Földi Imrét is legyőzte.

Szolnok súlyemelő sportjának első képviselői 1956-ban.

Jobbról a harmadik Hollóy Tamás, akkori országos ifjúsági bajnok.

Hollóy Tamás edzőként és I. osztályú nemzetközi versenybíróként nem az egyszer kiugró eredményre törekedett, hanem a sportágnak kívánt olyan hátteret teremteni, amelyik törvényszerűen kitermeli a kivételes tehetségű versenyzőket.

Az első MTE sikerek Kecskeméten, az országos egyéni és csapatbajnokságokon születtek, ahol 8 csapat között holtversenyben a 2-3. helyen végeztek a szolnokiak. A vidék felnőtt bajnokságán Breszko István, Fülöp László és Tamás

József szerepelt sikeresen A 25 fős súlyemelő szakosztálynak egy I. osztályú és három III. osztályú minősítéssel rendelkező versenyzője volt. A megyeszékhelyen rendezték a Szolnok – Heves megye válogatott versenyt, melyet az MTE I. csapata nyert. A piros-feketék együttese a következő összeállítású volt: Hollóy Tamás, Breszkó István, Czakó István, Csordás Gábor, Futó Ferenc, Tamás József, Csontos Béla. Az abszolút győztes Hollóy Tamás lett.

1961. decemberében Budapesten két bajnoki címet szereztek. Pehelysúlyban Bánkerti Sándor, váltósúlyban Imre Barna lett az első. Ezután mintegy 3 éven keresztül otthontalanná vált a szakosztály, s csak névlegesen létezett, míg 1964-ben az evezősök befogadták őket társbérletnek. Hollóy Tamás ekkor így lelkesedett: „Annak örülünk, hogy a szakosztálymunka megindult, visszatértek versenyzőink és hetenként kétszer elkezdhetjük a munkát.”

1968-ban az év utolsó súlyemelő versenyén, Miskolcon az Avaz Kupán könnyűsúlyban Beregszászi Pál 305 kg-os új megyei csúcst ért el, az ifjúságiaknál könnyűsúlyban Dániel István 287,5 kg-ra javította a megyei csúcst, Csomor eredménye középsúlyban 277,5 kg volt.

1979-ben a súlyemelők 45 fős szakosztályában az eredmények már elérték a „B” kategóriás szintet, ám az előrelépés gátja a szűkös létesítményhelyzet volt. Hollóy Tamás vezetőedző kiválása nagy problémát jelentett, a cél elsősorban a szakmai munka további folyamatosságának biztosítása volt. A szakosztálynak két I. osztályú versenyzője volt.

*Szabó Pál súlyemelőedző két országos bajnok és csúcstartó tanítványával,
Lukács Zsolttal és Berényi Zoltánnal*

A fúzió után a szakosztály a szokásos megbízható teljesítménnyel rukkolt elő. Függetlenített edző állt munkába a szakedzői végzettséggel rendelkező Apáti Márton személyében, akinek ténykedését Szabó Pál és Dániel József segítette. A legfiatalabbak közül Berényi Zoltán és Lukács Zsolt országos bajnokságot nyertek 1981-ben úttörő, 1982-ben serdülő korosztályban. Berényi Zoltán 1982-ben országos csúcsot javított. Aszódi Tibor és Tóth Róbert aranyjelvényes minősítést szerzett, a felnőttek közül Kürti László I. osztályú versenyző lett, de Szabolcsi Károly és Kajdi Tibor sem sokkal maradt el ettől a minősítéstől.

Ugyancsak I. osztályú minősítéssel rendelkezett a csapat legeredményesebb versenyzője, a +110 kg-ban Ulviczki Mihály. A szakosztály 1981-ben 12, 1982-ben 20 olimpiai pontot szerzett.

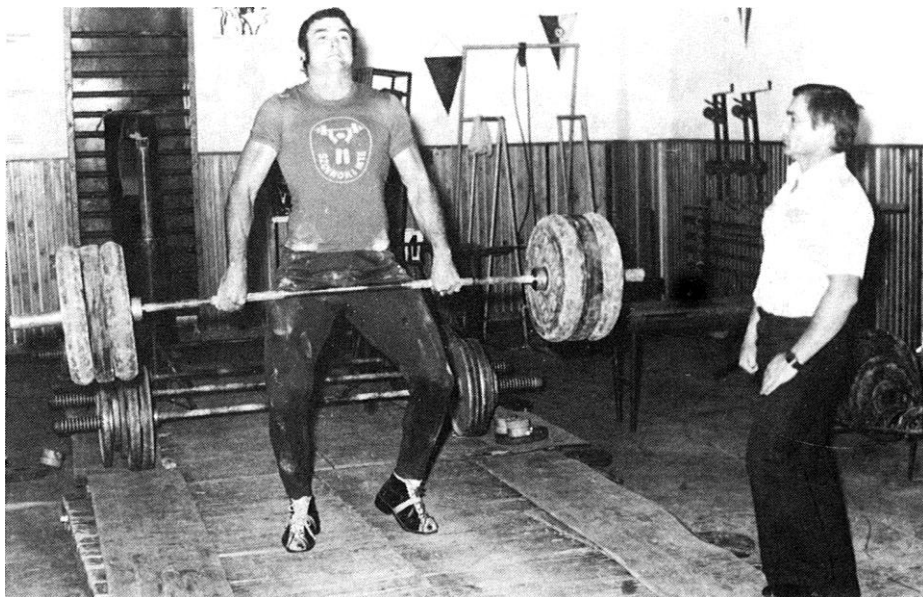
Apáti Márton

Súlyemelő szakosztályunknál március 1-jétől Apáti Márton személyében új vezetőedző látott munkához. Mint a Testvériség versenyzője 1949-1959 között könnyűsúlyban I. osztályú minősítést szerzett és egészen a válogatottságáig vitte. Sajnálatos sérülése miatt azonban „kettétört” aktív sportolói pályafutása. Sportágától azonban ekkor sem tudott megválni. Nevelői területen igyekezett versenyzőként a sportágban szerzett tapasztalatait hasznosítani. 1960-ban edzői képesítést szerzett és versenyzői sikereinek színhelyén, a Testvériségnél kezdte nevelői pályafutását.

Háromévi edzői tevékenység után kérték fel 1963-ban az Országos Szövetség szakfelügyelői teendőinek ellátására. Nem kevesebb, mint 10 évig munkálkodott e beosztásban, amikor is 1973-ban az MTK-VM erőseimbereinek lett a szakedzője. Munkája során úgy érezte, hogy szükséges lépést tartani a fejlődéssel. Magasabb képzettséggel lehet csak komolyabb eredményeket elérni. Ezért felvételét kérte a testnevelési Főiskola szakedzői szakára. Ahol 1975-ben sikeres államvizsgát tett, szakedzői diplomát szerzett. Az MTK-VM-nél 1980 februárjáig dolgozott. Országjárása idején azt is tapasztalta, hogy vidéken nagyobb lehetőség nyílik fiatal tehetségek felkutatására, mint a fővárosban, ahol más sportágaknak és egyéb körülményeknek nagyobb szívóhatása van. Több lehetőség kínálkozik a súlyemelésnél gyorsabb érvényesülésre. A szakosztály korábbi vezetőedzőjével, jelenlegi ügyvezető elnökével Hollóy Tamással már korábban is jó kapcsolatai voltak. Egy főiskolai továbbképzésen, ahol mindketten jelen voltak, már korábban felmerült annak a gondolata, hogy volna e kedve Szolnokra jönni vezetőedzőnek. Mindezen körülmények alapján s mivel családja is rokonszenvezett a gondolattal és nem utolsó sorban, mert úgy tapasztalta, hogy az egyesület vezetésének jó hozzáállása megfelelő alapot teremt az eredményes munkához, elfogadta az ajánlást és Szolnokra költözött.

Ulviczki Mihály

1970-től lett súlyemelő a Szolnoki MTE-nél, előtte a MÁV atlétája volt. 1980. márciusában Tatabányán a Pannónia Kupa nemzetközi versenyen éppen abban a 110 kg-os súlycsoportban lépett dobogóra, amely magyar szempontból talán a legjobban az érdeklődés középpontjába került. Szalai György a hazaiak versenyzője mindkét fogásnemben, így természetesen összetettben is országos csúcsot javított.

Ulviczki Mihály edzés közben

1970-től lett súlyemelő a Szolnoki MTE-nél. 1980. márciusában Tatabányán a Pannónia Kupa nemzetközi versenyen éppen abban a 110 kg-os súlycsoportban lépett dobogóra, amely magyar szempontból talán a legjobban az érdeklődés középpontjába került. Szalai György a hazaiak versenyzője mindkét fogásnemben, így természetesen összetettben is országos csúcsot javított.

Ulviczki Mihály Szalai és a tatai Mészáros mögött bronzérmes lett az országos bajnokságnak számító vetélkedésben, jelentősen megjavítva egyéni csúcsát 357,5 kg-os eredménnyel. Külön is dicséretére válik, hogy a hat fogás közül mindössze egyetlen érvénytelen gyakorlata volt.

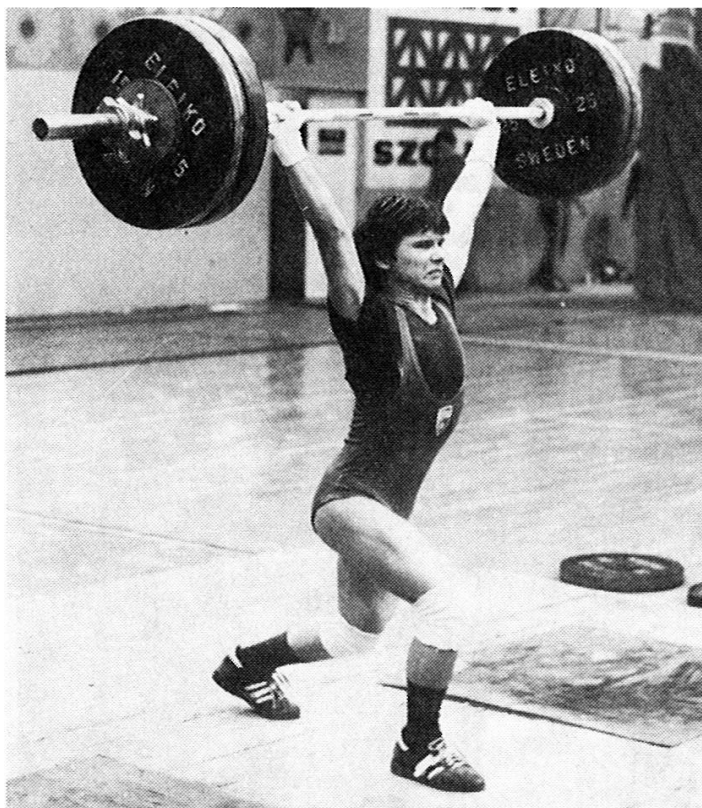
Nehézsúlyú versenyzőnk ez évben a magyar felnőtt utánpótlás válogatott tagjaként Lengyelországban képviselte hazánkat. Június 2-7. között szintén Lengyelországban a Vasutas Európa Bajnokságon vett részt a magyar vasutas válogatott tagjaként, ahol sikeres helytállással ezüstérmes lett.

Az 1983-as év sikeres esztendő volt a súlyemelők számára és **1984** is újabb kellemes meglepetésekkel szolgált. Az egyéni sportágak tekintetében 1983-ban 24 olimpiai ponttal az atléták mögött végeztek, megelőzve ezzel olyan népes szakosztályt, mint a vívók.

Lukács Zsolt 52 kg-ban ifi válogatott, felnőtt országos bajnokságon III.

Berényi Zoltán serdülő magyar bajnok, ifjúsági válogatott 52 kg-ban. 113 kg-os lökéseredménye országos csúcs a II. ifi kategóriában.

Tóth Róbert 75 kg-ban ifjúsági I. korcsoportban 305 kg-os összetett eredményével ifjúsági válogatott, az országos bajnokságon ezüstérmet szerzett, az IBV-n Bulgáriában negyedikként végzett.

Berényi Zoltán lökésgyakorlata

Eredmények

1985.

I. o. Berényi Zoltán	Frankfurt országos rekord
(válogatott)	Korea IBV országos rekord
	Legjobb ifjúsági sportoló
	13x országos bajnok sportoló
Lukács Zsolt	válogatott
Aranyjelvényes	(Ifjúsági, serdülő)
Egervári Attila, Halász István, Böösi Attila, Nagy Csaba, Pál Imre, Túróczi Ferenc	
Kováts Béla (56 és 60 kg)	diákolimpia I. hely

1986.

Lukács Zsolt	(válogatott) ifjúsági Eb, vb III. hely
Aranyjelvényes	(Ifjúsági, serdülő)
Barócsi Csaba, Oláh István, Pál Róbert, Lentuloy György, Kökényesi Attila	

1987.

Aranyjelvényes	(ifjúsági, serdülő)
Abonyi Mihály	
Durst Péter	úttörő ob III. hely

Kilenc magas minősítésű, eredményes versenyzőjüket csábították el. Emiatt estek ki az NB II-es csapatbajnokságból is.

Kialakulóban van a szakosztály évfáratos utánpótlás-nevelési rendszere. A megújulásra az edzők elhivatottsága garancia. Megkezdődött a Szabadság téri edzőterem felújítása. Emiatt ideiglenesen az Ifjúsági Sporttelepen tartják edzéseiket.

1988.

Sallai Attila	Úttörő ob	II. hely
Kováts Béla (Ifj.)	diákolimpia	I. hely
Lukács Attila (Ifj.)	diákolimpia	III. hely
Sallai Attila	(úttörő) diákolimpia	I. hely
Tulipán Attila	(úttörő) diákolimpia	IV. hely
Lukács Attila	OIB 48 kg	II. hely

Szakosztályunknak 1989 óta 3 országos bajnoka, 5 válogatott versenyzője volt. 15 fő szerzett aranyjelvényes minősítést, ami 71 olimpiai pontot jelentett.

1991-től a Véső úti sporttelep ad otthont a súlyemelő szakosztálynak. Papp István vezetésével is kiváló eredmények születtek.

1989.

Sallai Attila	úttörő ob	I. hely
Danka Tibor	serdülő ob	III. hely
	diákolimpia	I. hely

1990.

Danka Tibor	ifjúsági ob	III. hely
Sallai Attila	serdülő ob	II. hely
Nagy László	serdülő ob	II. hely

1991.

Balázs Norbert	serdülő ob	II. hely
Danka Tibor	ifjúsági ob	III. hely
Nagy László	ifjúsági ob	III. hely
Sallai Attila	serdülő ob	II. hely

1992.

Balázs Norbert	diákolimpia	II. hely
	Diákolimpia, ifi ob	III. hely
Sallai Attila	ifjúsági ob	I. hely

1993.

Nagy Gergely	ifjúsági ob	III. hely
Nagy László	ifjúsági ob	I. hely
Sallai Attila	ifjúsági ob	I. hely
	országos csúcstartó, olimpiai kerettag	
Vasutas ob	ifjúsági Balázs Norbert	I. hely
	Sallai Attila	I. hely
	Felnőtt Kováts Béla	II. hely
	Nagy Gergely	III. hely

Húsos világtupa, Szekszárd: Balázs Norbert, Nagy László, Sallai Attila

1994.

Balázs Norbert	junior ob	II. hely
Nagy Gergely	diákolimpia	III. hely

1995.

Vasutas ob	Kováts Béla	I. hely
	Nagy Gergely	III. hely

Minősítések: Balázs Norbert III. o., Gaál Viktor III. o., Sallai Attila II. o.

1999.

A súlyemelő szakosztályban 20 fő sportolt. Közülük 2 fő szerzett felnőtt II. o., 2 fő felnőtt III. o., 2 fő ifjúsági bronzjelvényes, 2 fő serdülő bronzjelvényes minősítést. A szakosztály felelőse Papp István edző, aki 1998-ban még fizetett alkalmazottként, 1999-ben és 2000-ben anyagi okok miatt már csak társadalmi aktívaként tartotta, tartja össze a sportolókat.

Nincs a szakosztálynak vezetősége és nincs támogatója sem. Gyakorlatilag semmilyen gazdálkodást nem folytatnak, kiadásait egyénileg fedezik.

Tervezik, hogy megpróbálják a szakosztályt új igazolásokkal, átigazolásokkal életképesebbé, eredményesebbé tenni.

A „túlélés” a következő eredményeknek köszönhető:

2002.

Farkas Mátyás	junior ob	I. hely
----------------------	-----------	---------

2003.

Bíber Zsolt	felnőtt ob	III. hely
	(súlylökésben 2004-ben olimpiai résztvevő)	

Farkas Mátyás	diákolimpia	I. hely
----------------------	-------------	---------

Oláh László	serdülő ob	IV. hely
--------------------	------------	----------

Nagy Csaba 2003-2006 között – korábbi ifi országos bajnok – 3x végzett az I. helyen „Masters” kategóriában

2004.

Nagy Géza	főiskolás ob	II. hely
------------------	--------------	----------

Oláh László	diákolimpiai	II. hely
--------------------	--------------	----------

2006.

Nagy Géza	főiskolás ob	III. hely
------------------	--------------	-----------

2007.

Sallai Attila	felnőtt ob	V. hely
----------------------	------------	---------

2008.

Nagy Géza	főiskolás ob	II. hely
------------------	--------------	----------

Sallai Attila	felnőtt ob	IV. hely
----------------------	------------	----------

Jelenleg a szakosztály néhány versenyző irányításával megpróbál visszajutni a nagy nehézségekkel küzdő hazai sportág vérkeringésébe. A dicső múltban jelentős nemzetközi kapcsolatainak voltak a szakosztálynak, közülük Szolnok finn testvérvárosával, Riihimäki-vel 1985-ben kezdődött a súlyemelők kapcsolata. 14 alkalommal (1985-2002) találkozott a két város csapata. Több szolnoki generáció is láthatta e távoli országot, ami életre szóló élmény volt.

TEKE

Történeti áttekintés

Kuglipályák a '20-as években betonból, lécekből, marhavérrel kevert agyagból, különböző szélességben és hosszúságban, egyenes és bogárhátú kivitelenítésben készültek. Fabábúkra gurítottak gumiból, fából sőt még vasból is készült golyókkal, különböző méreteken. Így szórakoztatták magukat az emberek az ultizás mellett szinte valamennyi kocsmában. Kisebb versenyek, rivalizálások is kezdetét vették. Ezen időkből Horváth József, Balogh János, Csényi János tűntek ki, akik mellett még jó néhány tehetséges fiatal is részt vett a különböző rendezvényeken. Előfordultak szép számmal meghívásos rivalizálások is, amelyeken – Millennium néven kuglizók – szép tiszteletdíjakat is kaphattak, majd jöhetett az ünnepi esti szórakozás – vacsorával és némi itókával egybekötve.

A hőskor lezárását az 1934-ben megalakult Magyar Tekézők Szövetsége zárta le. Elkezdődött a sportággá fejlesztés. Szabályok, meghívásos versenyek, majd bajnokságok kezdődtek kis- és nagygolyós kivitelben. Sorra alakultak országszerte a szakosztályok, elkezdődhetett a versenyszerű bajnokság, különböző területi – sőt országos méreteken is. A II. világháború átmenetileg gátat szabott a fejlődésnek, de a '40-es évek végén történelmi méreteken szerveződtek a szakosztályok, és újra beindulhattak a korábban megszakadt bajnokságok. Szolnokon a háború után Millennium, majd Járműjavító néven szerepeltek a lelkes versenyzők.

A hihetetlenül tetre és áldozatra kész sportolók erőfeszítéseit történelmi siker koronázta! Balogh József vezetésével mintegy egy éves előkészítő munka után a Szolnoki MÁV SE 1948-ban sorai közé fogadta a csapatot.

Megalakult a Szolnoki MÁV SE Teke Szakosztálya!

Tisztelegjünk az alkotóknak: Balogh József, Tompa József, Dobos Sándor, Tóvizi László, Ulviczky Mihály, Kántor Lajos, Retkes Kálmán, Vörös József, a Pagonyi fivérek és még jó néhány aktivista. Ők már az országos vérkeringésben, szervezett bajnokságokban és egyéb meghívásos versenyeken – hivatalosan szerepelhettek.

Újabb történelmi időpont a Szolnok Megyei Tekézők Szövetségének megalakulása 1949-ben, szintén Balogh József irányításával és a már fent említett lelkes aktívák közül néhány fő részvételével.

Összeállt a kép, miszerint megalakultak a szakosztályok, a megyei szakszövetségek az országos szövetség irányításával. Megyénkben az '50-es években egyre több szakosztály jött létre, de – természetesen – a prímest a már szép múlttal is büszkélkedhető Szolnoki MÁV SE tekézői vitték. A MÁV tekézői – hivatalos versenypálya hiányában – Ceglédre, sőt Kecskemétre is jártak „hazai” mérkőzéseiket megrendezni. Ez is hőskorszak volt a javából. Újabb erő-

feszítések, újabb megpróbáltatások és újabb összefogás diadalaként 1954-ben elkészült a fűtőházi pálya a jelenlegi József Attila szobor helyén! Kétsávos, aszfaltborítású – a minősítési feltételeknek megfelelő – kis nézőtérrel rendelkező létesítmény jószerivel teljes egészében társadalmi munkával jött létre.

A tekecsapat 1953-ban (elöl: Balázs József vezető, szervező, edző)

A MÁV csapatát 1955-56-ban területi bajnokságba sorolták, ahol 14 induló csapat közül az igen előkelő 3. helyezést érték el. 1955. szeptember 11-én városi rangadóra került sor, a Szolnoki MÁV 2370:2222 faarányban győzedelmeskedett a szintén jó játékosokból álló Szolnoki Bástya ellen. A kis nézőtér zsúfolásig telt, de szolnoki csapatok játszottak egymás ellen és ez az első városi esemény a sportág ünnepe volt!

A jóból sosem elég – tartja a mondás. Balogh József és a már említett versenyzőknek és aktivistáknak sikerült elérniük, hogy a Járműjavító melletti Millennium kultúrház területén elkészüljön egy minden igényt kielégítő, korszerű négysávos tekepálya.

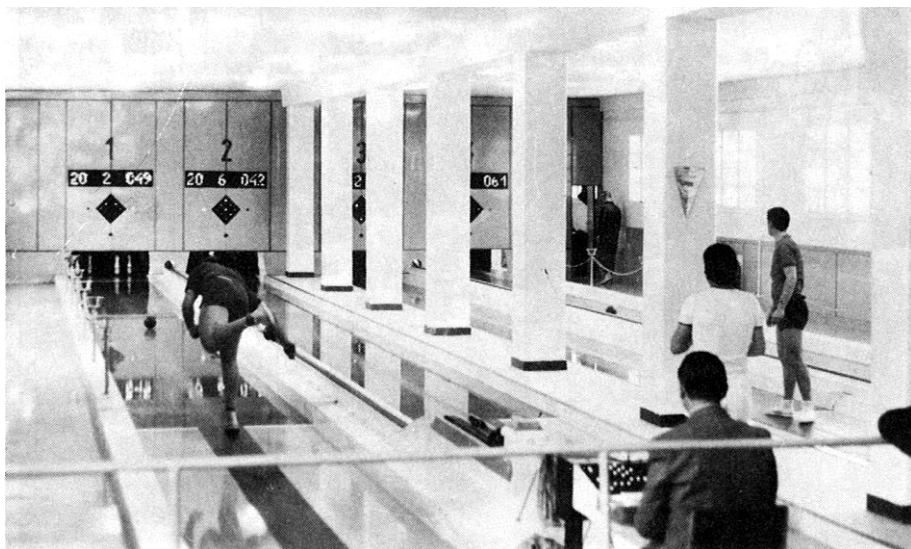
Elkészült a Szolnoki MÁV SE tekepályája

1956. augusztus 20-án átadásra került Magyarország legszebb, legmodernebb és minden akkori igényt kielégítő négysávos tekepályája, mintegy 300 fős nézőtérrel. Ez a csarnok volt a Járműjavító Vállalat étkezdéje korábban.

A csapatot az NB II-be sorolták, ahol közepes teljesítménnyel sikerült a bennmaradás. Remek sorozat vette kezdetét a korszerű körülményeknek köszönhetően. Kalics György 1957-ben győzött az Országos Vasutas egyéni bajnoksá-

gon, 80 induló közül első lett! Tagja volt a Vidékválogatottnak, amely Budapesten győzte le a fővárosiak válogatott versenyzőit. A szakosztálynak 1959-re már 18 versenyzője volt, közülük 2 fő I. o., 5 fő II. o. és 2 fő III. o. versenyző volt.

Ebben a bajnokságban – a korábbi kiesés miatt – újra meg kellett mérkőzni az NB II-be jutásért. A feljutás ezúttal nem sikerült. A következő évben a kétfordulós megyei bajnokságot szintén megnyerték. Újabb osztályozó – botrányos körülmények, óvások, de a feljutás most sem sikerült.

Edzés az egyesület felújított műanyagborítású automata tekecsarnokában

Közel 10 év telt el, ezért ismerjük meg e korszak legismertebb versenyzőit: Kalics György, Kátai Béla, Dobos Sándor, Vörös József, Papp József, Kántor Lajos, Kántor Ferenc, Dobos János, Vigh Albert, Asztalos István, D. Nagy András, valamint a fiatal üstökös – Kántor Sándor. A szakosztály vezetője a megalakulástól kezdve Balogh József. Segítői Pagonyi Ernő, Ulviczky Mihály, Cziffra Ferenc és Benedek Mihály voltak.

A '60-as éveket váltakozó eredmények jellemezték. Ismét volt NB II., de voltak kisebb-nagyobb csalódások is, mint az élet oly sok területén. Erre az időszakra esett a nagy alkotó – Balogh József 1968. május 19-én bekövetkezett halála. A 68 évet élt vérbeli sportember példát mutatott az élet minden területén. Haláláig volt a Szolnoki MÁV SE Teke Szakosztályának, valamint a Szolnok Megyei Teke Szakszövetségének elnöke és a Járműjavító Vállalat kiváló dolgozója is. Munkásságát a tekézők emléktversenyekkel hálálták meg több, mint három évtizedig, valamint szerepel a Szolnok Megyei Sport Almanachban is elévülhetetlen érdemei elismerésül.

A '70-es évektől valami más dimenzióra kapcsolt a szakosztály! Korszerűsítésre került a tekecsarnok. A sportág fejlődésével lépést tartva – automata állítóberendezés került beszerelésre, de megújult az öltöző és a nézőtér is. A csapat szakosztályvezetője Dobos Sándor lett, a „szakma” pedig Kántor Sándor irányítása alá került. 1971-ből is van rangadónak számító mérkőzés: A taroló bajnokságban Szolnoki MÁV SE – Honvéd Gyulai György SE 7:1. A Szolnoki MÁV SE ez évben Országos Vasutas Kupát nyert. Egyéniben Dedrák György második helyezett lett.

Újabb 10 év után elevenítjük fel az akkori sikerek elérőit: Dedrák György, Magda Lajos, Dobos János, Jándi István, Kántor Ferenc, Vígh Albert, Kalics György, Kántor Sándor edző és versenyző, Laurincsik János, Sáfrány Mihály, ifj. Dobos Sándor, szolnoki vezető id. Dobos Sándor, a szakosztály intézője Vörös József volt. A MÁV SE megnyerte a bajnokságot, de a Szegeden rendezett osztályozón ismét nem sikerült az NB II-be jutás. Érdekesség, hogy a legjobb 10 versenyző gálamérkőzésén Kalics György első, míg Kántor Sándor harmadik helyezett lett.

Női versenyzők megjelenése a tekében

Újabb sporttörténeti esemény következett, a Szolnoki MÁV SE Teke Szakosztályának életében. A sportágban már több helyen lehetett találkozni női versenyzőkkel és ez a jelenség elérte Szolnokot is. Vígh Albert szervezésének köszönhetően 1972-ben megalakult a női szakosztály. Íme az alkotók: Kántor Sándorné, Szakmáry Sándorné, Sáfrány Mihályné, ifj. Vígh Albertné, Székely Éva, Czakó Katalin, Hegedűs Klára és Lakatos Julianna. Megkezdődött a szakmai munka, amelyet csaknem három évtizedig a szorgalom, a lelkesedés és kitartás jellemezett, de a nagy sikerekre egészen a XXI. századig várni kellett.

A férfi csapat 1973-ban megnyerte a megyei bajnokságot. A Magyar Tekézők Szövetsége – a megszorodott szakosztályokra való tekintettel – létrehozta az NB III-as bajnokságot. Ide már nem kellett osztályozót játszani, tehát egyenes út vezetett a magasabb osztályba. Ezzel mindörökre megszűntek a mindenki által elítélt osztályozók.

A Megyei Teke Szakszövetség akkori titkára – Bíró József Nagykanizsára utazott, ahol a sörgyári négyes tekepályán bemutatták az új magyar műanyagborítású pályatestet. Előre vetítette árnyékát az újabb sportági korszerűsítés! A MÁV tekecsapata 1974-ben óriási csatában megnyerte az újonnan szervezett NB III-as bajnokságot és NB II-es jogosultságot szerzett. A csapat vezetői erősítésen gondolkoztak és sikerült leigazolniuk a Szolnoki Gyulai György Honvéd SE két legeredményesebb sportolóját – Bíró Józsefet és Mátyás Pált. A csapat végig kiélezett küzdelmet vívott a bajnoki címért, ami hősies hajrában sikerült is a korábban NB I-ből kiesett Ózdi Kohász előtt.

A Szolnoki MÁV SE férfi tekecsapata **történetében először** feljutott a legmagasabb osztályba – az NB I-be!

Íme a csapat 1975. november 25-én: (álló sor) ifj. Dobos Sándor, Hamar Zsigmond, Mátyás Pál, Laurincsik János edző, Bíró József, (guggolnak) Dadrák György, Kántor Sándor, Magda Lajos, Vígh Albert szakosztályvezető és versenyző is.

A szolnoki vezetőség: id. Dobos Sándor, Vörös József, Vígh Albert és Csontos Sándor. A MÁV SE elnöke Ambrus János volt.

Az első NB I-es mérkőzés Csepelen volt 1976-ban. A sima vereség azonnal szertefoszlatta a csipkerózsika álmokat, de a bennmaradásért folyó küzdelemből idézzünk fel két eseményt. Szolnoki MÁV SE – BKV Előre 5:3, 5563 : 5498! A csapat legyőzte a bajnokot! Dobos Sándor 930, Bíró József 922, Vígh Albert 922, Mátyás Pál 921, Kántor Sándor 975 (pályacsúcs) és Dadrák György 893 fa. Fantasztikus mérkőzés volt. A másik nagy esemény az ugyancsak bajnokesélyes FTC elleni mérkőzés volt. Soha azelőtt és azóta nem volt ennyire zsúfolásig a tekecsarnok. Telt ház előtt mindkét csapat a pályacsúcs fölött ütött, de a szerencsésebb Fradi 5620 fát ütve mindössze 8 fával győzött. Ilyen kevésen múlhatott a bennmaradás! A csapat egyetlen pont híján kiesett. Újra NB II., de azonnal visszajutás 37 ponttal a 34 pontos Ózdi Kohász előtt. Ezután 1978-tól 1983-ig folyamatosan a legmagasabb osztályban volt, általában a középmezőny alsó régiójában. A kiesés 1983-ban szakmai és morális okok mi-

att elkerülhetetlenné vált. A csapat új edzője a Testnevelői Főiskola edzői tanfolyamát időközben elvégző és az utánpótlással foglalkozó Bíró József lett. Az újjászervezett csapat három év után újra feljutott a legmagasabb osztályba.

Ekkor már 1979-től a MÁV és az MTE fúziója következtében Szolnoki MÁV-MTE néven, piros-kék színekben játszott. Új versenyzők kerültek, vagy fejlődtek fel a csapathoz, megtörtént a szükséges fiatalítás és a gárda hosszú távra kibérelte helyét a legmagasabb osztályban. 1991-ben az új edző, a rutinos versenyző Kántor Sándor lett.

Nemzetközi verseny a szolnoki arénában

Ez időszakban, 1988-ban újabb történelmi esemény történt a Szolnoki MÁV-MTE tekecsarnokában. Itt rendezték meg a vb felkészülés legfontosabb mérkőzését a világ négy legjobb csapata részvételével március 30-31-én a Magyarország–Románia férfi és női válogatott találkozót. A '90-es években már idegenlégiósok is megjelentek Romániából Vasile Tudor és Lupu Nicolae személyében. Újjászerveződött a bajnokság, létrehozták a Szuperligát, az NB I-ből kialakított legjobb csapatokkal. Az utóbbi tíz évben alaposan megváltozott a játékosállomány.

Új versenyzők: Rigó Dezső, Bíró Balázs, Tihanyi Csaba, Klakk János, Mészáros József, Bakos János, Lőrinczy Attila, Földi József, Berta József és a Bíró fivérek: Ervin és Norbert. Ezen időszakra is jutott történelmi esemény! A Magyar Tekézők Szövetsége 1996-ban első alkalommal szerepeltette serdülő válogatott csapatát, amelyben helyet kapott Bíró Ervin a MÁV-MTE tekészje. Ezzel Ervin lett az első válogatott versenyző ebben a sportágban megyénkből. Eredménye Románia ellen a BKV Előre tekecsarnokában 440 fa, mellyel a mezőny legjobbjá lett!

Erre az időszakra esik a tekepálya korszerűsítése is. Műanyag borítást kaptak a pályatestek két alkalommal is, majd az automata állítóberendezést is lecserélték.

Hegedűs Klára irányításával a női csapat először 1994-be jutott fel az NB I-be. A férfi csapat 1999-ben kiesett a Szuperligából. A külföldi játékosokat nem tudta fizetni a vezetőség, így a légiósok hazautazni voltak kénytelenek. Kántor Sándor és Mészáros József befejezte sportpályafutását családi, illetve egészségügyi okok miatt. Dobos Sándor, Vörös József és Laurincsik János elhunytak, Vigh Albert szintén egészségügyi okok miatt nem tudott tovább tevékenykedni a csapatnál. Megrogyni látszott az erős alapokra épült vár. Az akkori edző – Molnár Károly sem tudta beváltani a hozzáfűzött reményeket.

Az ezredforduló kezdete a szolnoki tekesport csúcspontja

Új csapatot kellett építeni, új elképzelésekkel és célkitűzésekkel! Pintér Lajos került a szakosztály élére, aki megjelenésével, menedzser szemléletével új szint hozott a szakosztály életébe. Visszahozta a keménykezü szakembert, Bíró

Józsefet edzőnek. Két év alatt ketten visszaállították a MÁV SE tekintélyét. Sikert sikerre halmoztak ebben az időszakban a versenyzők. Azonnal visszakerült a csapat a Szuperligába. Sikert új versenyzőket igazolni, előbb Klakk Jánost, majd Molnár Attilát, valamint az edző felfedezettjét – Fehér Bélát a Szanki Olajbányásztól, aki párosban országos-bajnok lett. Mátyás Pált viszont elbúcsúztatta a szakosztály az aktív nagyszerű versenyzői pályafutásától.

A 2000. év talán a szakosztály legsikeresebb évét hozta! A csapat újoncként harmadik lett a Szuperligában és jött a májusi vasutas Európa-bajnokság Poznanban. A MÁV-os csapat 5655 fával (Európa-csúccsal) Európa-bajnok lett! Klakk János pedig 1019 +1020 fával egyéni Európa-bajnok lett!

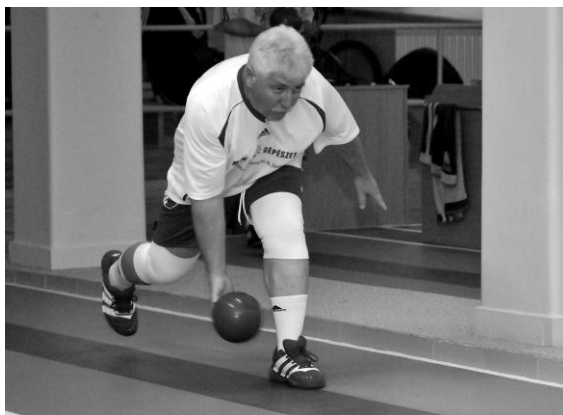
A csapat tagjai: (állósor) Bíró József edző, Fehér Béla, Klakk János, Tihanyi Csaba, Bíró Ervin, Pintér Lajos a csapat menedzsere és vezetője, (guggolnak) Molnár Attila, Szlovenszki Tibor, Rigó Dezső.

A versenyzők a különböző egyéni és kupamérkőzéseken sorra szállították a magyar bajnoki címeket, az első helyezéseket. Kiemelkedtek az eredmények közül a Bíró-fivérek sikerei, akik közül Ervin 14 válogatott mérkőzése közül vb bronzérmes, ötszörös magyar bajnok, míg Norbert 18-szoros serdülő

válogatott vb ezüstérmes, és világkupa második helyezett volt. A csapathoz új versenyzők, mint Szlovenszki Tibor, Bóta Ervin és a menedzsment nagyszerű felfedezettje Kakuk Levente érkezett.

Ezen időszak fényét aranyozza be az újonnan igazolt Kakuk Levente ifjúsági világbajnoki címe. Ezzel a tekeszakosztály már világbajnokkal is büszkélkedhet. A csapat stabil tagja a szuperligának melyhez nagymértékben hozzájárult Rigó Dezső edzői tevékenysége. Az ezredforduló óta öt alkalommal állt a csapat a dobogó harmadik fokára a Nemzeti Bajnokság legmagasabb szintjén. Három alkalommal szerepeltek NBC-kupában, a nemzetközi porondon, ahol tovább öregbítették az egyesület jó hírnevét.

A női csapat 2002-ben Kefei Imre vezetésével a vasutas Európa-bajnokságon a második helyezést, egyéniben Seresné Lászlófi Mária révén első helyezést ért el. A csapat kétezres években érte el a legmagasabb osztályt, a Szuperligát és versenyzői a közelmúltban végrehajtott edzőcsere után – Szigeti Sándor vezényletével, egyre szebb sikereket érnek el. 2009. decemberében a Seres Edina—Németh Viktória ifjúsági páros magyar bajnok lett korosztályában.

Tihanyi Csaba gurítás közben

A pályatest 2007-ben felújításra került így megfelel a legmagasabb szintű elvárásnak – jelenlegi állapotában világszínvonalú – a tekecsarnok pedig továbbra is gyönyörű, köszönhető Pintér Lajos szakosztály menedzsernek a tervező-szervező és kivitelező munkájáért.

A Szolnoki MÁV teke szakosztályának örökös tiszteletbeli tagjai: *Dedrák György, Kántor Sándor, Vigh Albert és Mátyás Pál*. A Szolnok Megyei Sport Almanachban megtalálhatjuk *Balogh József, Bíró József, Dedrák György, Kántor Sándor* és a *Bíró-fivérek* munkásságát is többek között.

A világszínvonalú gyönyörű tekecsarnok otthont adott és ad a sportolni vágyó amatőr színvonalú versenyzőknek is, így kihasználtsága magas színvonalú. Az elért eredmények pedig méltóak a centenáriumi ünnepekhez.

TENISZ

A Tisza Evezős Egylet tenisz egyeduralmát a MÁV törte meg Szolnokon. A Szolnok és Vidéke 1934-ben keltezett híre arról számolt be, hogy az uszoda mögött öt jól felszerelt pálya várja a fehér sport híveit, ahol igen élénk szakosztályi életet folytattak Deák Géza mérnök, szakosztályvezető irányításával. Ambrus, Krühner, Gojcs, Sipos, Kerényi, Farnady, Lovas, Hegyi és a Romek testvérek neve volt közismert a környékbeli teniszberkekben. A nők között Koczka Pálné Kellner Erna volt a legjobb, aki az első újkori olimpia marathoni futószáma bronzérmesének, Kellner Gyulának volt a lánya.

1934. augusztus 5-én Romek Béla nyerte a Mátyásföldön megtartott, nemzetközi férfi bajnokságot, *a döntőben: Romek-Riedl 6:3, 6:0. Szeptember 16-án Romek Béla Szegedről országos vidékbajnoki címmel tért haza. A junior női I-es országos vasutas bajnoka Csutor Baba lett. Fejér Csibi, Stubnyai Babi a női mezőny legtehetségesebb játékosa a MÁV szakosztályában.*

Amikor a Romhányi (Romek) testvérek 1937-ben eltávoztak, nemcsak a MÁV, de a város teniszsportja is visszaesett. A férfiak a III. osztályban dr. Ferenczy, Czinege, dr. Honfi és Borsitzky összeállításban szerepeltek, a nők a II. osztályban játszottak.

A MÁV Sportliga országos csapatbajnokságán 1938 júliusában a II. osztályban 2. lett a MÁV, a nők pedig a vasutas csapatbajnokságban szereztek ezüstérmet.

Az 1942-es esztendőben a következő versenyzők értek el számottevő eredményt: Stubnyai, Kudernáné, Farnady, dr. Ferenczy, Deákné, Nagy Sándor, Tasnádi, dr. Kiss, Veres, Pék, Mezei. Korábban Vad Zsuzsa szerepelt sikeresen néhány budapesti versenyen.

Később Deák Gézát Mezei Gyula váltotta fel a szakosztályvezető tisztségben, majd 1943-ban sor került az országos vasutas bajnokság versenyeire, ahol a következő eredmények születtek, *női egyes: 1. Stubnyai, férfi egyes: 1. dr. Kiss, vegyes páros: 2. Stubnyai, Veres, férfi páros: 3. dr. Kiss, Veres.*

A felszabadulás után a MÁV teniszsportja 1947-ben kezdett éledezni Deák Géza és Mezei Gyula vezetésével. 1952-ben a szakosztálynak 34 igazolt sportolója volt. Mezey László és női egyesben Kuderna Ferencné szerepelt a legjobban, de kezdenek mind jobban helytállni a fiatalok is.

A szakosztályi teendőket 1954-től Deák Zoltán látta el, aki maga is aktív versenyző volt. 1955-ben Deák Zoltán edzői szakképesítést szerzett, versenyzői pedig a következők voltak: Bartha Kornél, Gábos Sándor, Nyirő László, dr. Selinkó László, Henczel Ferenc, Jani István, a Rázsó és Balczó testvérek, a nőknél Kudernáné, Renkey Pálné, Virág Ilona, Balczó Lajosné, Tihanyi Lajosné, majd a későbbi válogatott kerettag Jászai Klára.

A sportág szempontjából pótolhatatlan veszteség volt, amikor az 1960-as években uszodabővítés miatt a tenispályákat felszámolták, jóllehet Vaszary Tamás, Deák Zoltán, Bartha Kornél, Henczel Ferenc, Ondok Dezső, Hegmann Gergely, Bedekovics Andor, Rázsó Pál, Rázsó György és még jó néhány lelkes sportbarát saját költségén járta a meghívásos versenyeket, ám 1973-ban a szakosztály névleges tevékenységét is megszüntette.

1973-ban a Tiszaligetben átadott 6 db pályán – elsősorban Bartha Kornél áldozatos szervező munkája révén – újjáéledt a szolnoki teniszsport.

A Szolnoki MTE-ben szerveződött szakosztály férfi csapata, az osztályzó megnyerésével már ez évben felkerül az Országos Bajnokságba és ott évtizedeken keresztül általában sikeresen szerepel.

1979-től a MÁV-MTE egyesülés után a szakosztály az új egyesület színeiben működik.

1979-1987 között a férfi csapat folyamatosan az Országos Bajnokságban szerepel. 1981-ben és 1986-ban OB III-as bajnokságot nyer és a következő évben a másodosztályban öregbíti az egyesület hírnevét. A szakosztály létszáma ebben az időszakban 50-60 fő.

A MÁV-MTE-nél töltött évek során a szakosztály munkájában jelentős feladatokat vállalt Bartha Kornél játékos-edző, Király Gyula és dr. Szász László szakosztályvezető.

1987-ben elsősorban a létesítmény helyzet miatt a szakosztály átkerült a Tiszaliget SE-hez.

Bartha Kornél, MÁV-MTE teniszezője, mérkőzés közben

TERMÉSZETJÁRÁS

1957. április 10-én jegyeztük a naplóba, hogy a MÁV SE keretében megalakult a Természetjáró szakosztály. Beléptek a Bástya SE, valamint Petőfi SE keretében Szolnokon már korábban természetjárással foglalkozó aktívák is.

A Madách utcában volt akkor a MÁV SE-nek klubháza, ahol a természetjárók is hetenként összejöhettek.

A szakosztály első elnöke Bayer Ernő volt, aki a MÁV Járműjavítóban dolgozott. A szakosztály bázisát is a MÁV-üzem dolgozói alkották, de a tagok között található volt bíró, ügyész, alkalmazott, fizikai munkás egyaránt.

A szakosztály szellemi atyja és motorja dr. Szurmay Lőrinc volt (1905-2005). Születésének 100., halálának 20. évfordulóján 2005-ben a Megyei Természetbarát Szövetség – amelynek a szakosztály is tagja – évente megrendezésre kerülő emléktúrát indított.

Az ötvenes évek végén rövid ideig Agócs János, 1961-től pedig Balázs József a VI. oszt. vezetője volt a szakosztályvezető egészen haláláig, 1981-ig. Utódja Kaposvári György lett, aki ugyan csak MÁV-dolgozó volt, de már nem a műhelyből. Egészségi állapota miatt adta át a stafétabotot 1993-ban Pusztai Jánosnak a jelenlegi csoport vezetőjének.

A természetjárást is egyfajta sportágnak nevezhetjük, mert a rendszeres túrázást korra és nemre való tekintet nélkül bárki gyakorolhatja, ha szereti, vagy meg akarja ismerni a természetet.

A szervezet neve az idők folyamán többször változott. 1957-59-ig MÁV SE. 1960-66-ig Lokomotív SE. Szolnoki osztálya, 1967-től ismét a Szolnoki MÁV, ill. 1979-től MÁV-MTE, majd 1985-től a MÁV Csomóponti Művelődési Ház Természetjáró Csoportja vagyunk, ahol már több évtizede tartjuk – jelenleg is – hetenként kedden a foglalkozásokat.

Korábban a túrákon készített dia felvételeket és 2x8 mm-es keskeny-filmeket is vetítettünk. A túrákon készült felvételekből Kelemen János néhai sporttársunk remekbe készült nagy albumokat állított össze. Ma már csak néhány ember lenne ismert ezeken. Elővesszük néha a régi túrákról készült naplóbejegyzéseket, felidézzük a zenés, táncos évváró összejöveteleket.

A szakosztály fénykorának mondható 1981-ben már 252 fő rendelkezett természetbarát igazolvánnyal. 118 túrán 186 túranapot teljesítettek. A túrákon 2.580 fő vett részt. Volt olyan túra, hogy 60-70 fő volt. 1959-ben egy tömegesítő túrán 102 fő volt. A MÁV és az MTE egyesítésekor a két természetjáró csoport együtt túrázott, de később a volt MTE tagok kiváltak és önálló egyesületet hoztak létre.

Emlékeztetések maradnak az első években még futott MÁV sportkocsi-val szervezett túrák, ahol a szálláson kívül még főzési lehetőség is volt.

Sok segítséget kaptunk az Egyesület Vezetőségétől az autóbuszos túrákhoz, amellyel hazánk legeldugottabb tájaira is eljutottunk. Állandó évnnyitó túra lett 1979-től január közepén, a Bárnán vadicsai kulcsosházban rendezett túra illetve pótszilveszter, amelyet a Megyei Természetbarát Szövetség rendezett. 1959-től csaknem minden évben részt vettünk a Vasutas Természetjáró Társadalmi Bizottság által szervezett Országos Vasutas Találkozókon. 1979-ben a 26. találkozót már a szolnoki szakosztály szervezte.

A tájékozdási futók is a szakosztályban bontogatták szárnyaikat, majd 1977. január 1-jén önálló tájékozdási futó szakosztályt alapítottak.

1990-2000-ig már 50-60 főre apadt a létszám. 1997-ben szerény házi ünnep keretében megünnepeltük a szakosztály 40. éves fennállását. Régi volt sporttársak is eljöttek a szíves meghívására. 2001-től 25-35 fő a létszám, már mindenki nyugdíjas. Egyre több sporttársat kell végső nyughelyére kísérni. A korábbi utánpótlási bázisunk a Járműjavító már régén teljesen kiesett.

Már csak rövid túrákra, sétákra, múzeum, fürdő vagy arborétum látogatásra futja a tagok ereje, de minden kedden örömmel üdvözljük egymást és bizakodva tervezzük a következő programot.

A MÁV természetjárói, középen dr. Szurmay Lőrinc, a sportág apostola

1963-ban egyesületi busszal a Szelidi-tónál

ÚSZÁS, VÍZILABDA

„Csodálatos, hogy a Tisza-partján fekvő Szolnok úszósportja annyira embrionális volt még a sportélet elindulásakor, hogy csak a háború utánra esik az első megmozdulás,” – írta a korabeli sajtó. A mondat meglehetősen talányos, lehet rajta töprengeni minek szólt a „csodálatos” jelző. A háború mindenesetre az első világháború volt.

Pilczér Sándor rendezte az első úszóversenyt a Holt-Tiszában és 1921-ben ő alapította meg a szakosztályt is. Később több ízben rendeztek folyambajnokságot, majd az úszók évenként részt vettek a jászapáti és békéscsabai versenyben.

1926-ban Péccsel egy időben kezdődött a Szolnoki MÁV-nál az 50 méteres uszoda szépítése. A Nemzeti Sport 1927. február 20-i száma ezt írta: *„Megakadt a szolnoki uszoda építése! A Szolnoki MÁV saját erejéből látott neki egy ideális fekvésű sportuszoda létesítésének, mert a 35 ezer lakosú Szolnokon az úszás ismeretlen sport volt és most magára hagyatva áll a sportegyesület kiásott úszómedencéjében, az egyesület úszói a Holt-Tisza ágban treníroznak. Remélik, hogy a medence megásott medre nem válik az éledező szolnoki úszóélet sírgöd-révé!”* Nem tudni, ebben a megfogalmazásban mennyi volt az őszinte, együtt-érző aggodalom és a sanda fanyalgás, mindenesetre 1928. november 18-án már erről cikkez a Nemzeti Sport: *„Amit a nagy Budapest tanulhat a kis Szolnoktól: a Szolnoki MÁV az ország első egyesülete, amelynek saját uszodája van!”*

A MUSZ vezetőségének vidéki tanácstagja lett, 1929-ben az alapító Pilczér Sándor.

Az uszoda krónikáját továbbra is a Nemzeti Sport cikkeiből állíthatjuk össze. A május 14-i számból való az idézet: *„A Szolnoki MÁV most 22 ezer pengő költséggel állandó tribün építését vette tervbe. A terveket Pilczér Sándor az egyesület képviselőjében vasárnap mutatta be az úszószövetség vezetőinek, első-sorban Homonnay Tivadar elnöknek. A tribün alatt épülnek fel az öltözők, a kabinok, a zuhanyzók stb., fent a nézőtéren ezer nézőnek jutna ülő- és állóhely. Az egyesület már összehozott 18 ezer pengőt és ha az úszószövetség tud számuk-ra négyezer pengőt szerezni, akkor állni fog az első egyesületi versenyuszoda.”* Június 5-én azt jelzi az újság, hogy valami történt: *„Szolnok segít a budapesti uszodahiányon. A Szolnoki MÁV felajánlotta 50 méteres versenyuszodáját tréningekre a szövetségnek.”*

Június 16-án: *„Felavatták a Szolnoki MÁV uszodáját! Délután fél négy-kor a Szolnokra érkező úszócsapatot zenével és dalárdával fogadták a pályaud-varon. Zuhogó eső ellenére is mintegy ezerfőnyi közönség volt jelen a felava-táson, amely példás rendben zavartalanul folyt le. Jelen volt Homonnay Tivadar,*

a MUSZ elnöke is. A rendezvénynek nagy érdemese volt Pilczer Sándor egyesületi főtitkár.”

Idézet a Nemzeti Sport 1929. augusztus 11-i számából: „A X. Úszó Kongresszus ünnepi képet adott Szolnoknak. A házakon végig zászlók lengenek, nagy a forgalom az utcákon, sok az idegen arc. Az a félezer idegen meglátszik az egyébként is mozgalmas Szolnok arculatán.”

Délelőtt 10 órakor a városháza tanácstermében tartották a kongresszusi tanácskozást. Jelen volt dr. Baranyi András elnök, dr. Bereznai László ügyvezető, Méray László főtitkár és Kugler János úszókapitány. Az uszodában ebből az alkalomból nagyszerű sportolók versenyét lehetett látni: Halassy Olivér, dr. Bárány István, Wannie Rezső, Wannie András állt többek között rajtkőre. Halassy Olivér ekkor nyerte meg Magyarország 1929. évi 800 méteres gyorsúszó bajnokságát országos rekorddal, második Bozsi Mihály lett. Ezután vízipóló mérkőzések következtek a kongresszusi-díjért, amelyet a döntőben a MESE nyert meg a SZUE előtt. E sikeres rendezvény után szinte természetes, hogy Pilczer Sándort újonnan megválasztották a MUSZ vidéki tanácstagjai közé.

1931-ben a Szolnoki MÁV úszószakosztályának vezetője Németh Pál. Horváth Árpád kétszeres Kelet-magyarországi ifjúsági bajnok lett. A MÁV uszoda népszerűsítése érdekében olcsó jegyárakat állapítottak meg; zsákhasználatáért 10 fillért, szekrényhasználatért 20 fillért, kabinhasználatért 30 fillért kellett fizetni. 1932-ben már jelentős versenyeket rendeztek a MÁV uszodában s megindult a tehetségek felkutatása is.

A MÁV vízilabdacsapata 1933-ban, az Országos Vasutas Liga bajnokságának megnyerése után (elől: Lantos László edző)

1933. június 8-ra 2500 négyzetméterre bővítették a MÁV strandját, ez év augusztus 6-án rendezték meg Szolnokon az Országos Vasutas Liga úszóversenyt és a vízipóló döntőt. A pontversenyt a MÁV SE nyerte 18 ponttal, a vízipólósok mérkőzése is a MÁV sikerét hozta, a Miskolci VSC ellen győztek 8:2-re. A MÁV kapuját ekkor Modla, a vidék legjobb kapuvédője őrizte, de

nagyszerű teljesítményt nyújtott *Acsádi, Bokor, Horváth I és Horváth II* is. Újsághír szerint a rendezés precíz és zavartalan volt, s a versenyen nagyszámú előkelő közönség vett részt.

1934-ben *Lantos László*, a MÁV úszóinak edzője rendszeresen tartott úszótanfolyamokat, amelynek szervezője *Ürögdi Sándor* MUSZ körzettitkár volt.

Ez időben a MÁV vízipólócsapatának a tagjai a következők voltak: *Modla, Sipos, Acsádi, Pásztor, Horváth I, Horváth II, Csató, Kolesánszky, Kocsis, Bokor*.

1934. július 12-én már ártézi víz volt a MÁV uszodában, 27 Celsius hőfokkal. A víz 350 méteres mélységből jött és percenként 250 litert adott, amelyről a Szolnok és Vidéke helyi újság július 15-én ezt írta: „*Szolnok város ambiciózus úszógárdája tehát megfelelő helyen készülhet fel arra a nagy feladatra, amelyeket az értük hozott áldozatokért kötelességükhöz híven sikerrel is fognak megoldani, miáltal városunk hírnevét szélesebb körökben is ismertté teszik.*”

Augusztus 9-én kerületi vízipóló bajnoki döntő első fordulója volt Szolnokon: *Szolnoki MÁV-HTVE* 4:3. A második forduló Hódmezővásárhelyen: *Szolnoki MÁV-HTVE* 3:3, így a Délkerület bajnoka lett a MÁV.

1936 nyarán a vízipólócsapat csak *Sándorral, Rényivel, Dékánnyal és Hontival* bővült együttes jelentősen visszaesett, késik az utánpótlás, az úszók is gyengélkednek. (A MÁV 1936-ban utolsó előtti lett a B osztályú bajnokságban, s majdnem kiesett.) A Nemzeti Jövőnk 1937. március 31-i számából: „*Fedett uszoda hiányában teljesen visszaesik Szolnokon a vízilabda és úzás*”. Az 1937. július 4-i házi versenyen jó eredményt elért fiatal tehetséges úszók, fiúk: *Bozsó, Hasznos I, Hasznos II, Hargittai, Lassányi, Lovász, Bükkösi, Sárközy, Gulyás, Zakar, Honti, Bátorfi, Kékesi, Medvegy, Kőrösi, Sipos, Kolesánszky*. Lányok: *Mágnás, Koronov és Bosnyák*.

A Nemzeti Jövőnk 1937. augusztus 28-i híre: „*A MÁV vízipólócsapata játék nélkül kiesett az I/B osztályból, mert vasárnap a budapesti osztályozó mérkőzésen, amelyet a JÖSSZE-vel kellett volna megvívnia, nem jelent meg. Az egyesület kiesése helytálló, ez a csapat nem érett meg az I/B-re csak a másodosztályra!*” Általános visszaesést mutatott, hogy 1937. augusztus 13-14-én a két-napos országos vidéki úszó- és vízilabda bajnokságon a szolnokiak jelentős sikereket nem értek el. 1938 nyarán a MÁV vízipólózói a másodosztályban játszanak – gyengén. Az úszószakosztály vezetője *Bosnyák István*, idősebb játékosok: *Modla, Kocsis, Major I, Major II, Major III, Pásztor, Sipos, Acsádi*, fiatalok: *Honti, Erdélyi, Csenderics, Gombos*. (Sipos Gyula vízilabdaedzőt 1937-től *Pásztor István* követte.)

1938 nyarán: *Szolnoki MÁV-KTSE* 5:2 (3:0). Ezt a döntő jellegű vízipóló mérkőzést a MÁV biztosan nyerte, győzelmével a másodosztály bajnoka lett, így visszakerült a B osztályba. Góldobók: *Pásztor* (3), *Gombos* (2). 1940 nyarán a

csapat meghatározó játékosai a következők voltak: *Bartha, Fodor, Kocsis, Dékány, Retkes, Gombos, Modla, Borhy, Honti I.* (A szigorú gazdálkodásra jellemző, hogy a versenyzőknek fél bérletet kellett fizetni az uszodába.)

1941 januárjában *Kocsis Gyulát* és *Modla Sándort* a két legrégibb MÁV vízipólózót díszes emlékszerleggel jutalmazták. A Nemzeti Jövők 1941. április 8-i híre: „*Bartha Gyula, a MÁV fiatal tehetséges mellúszója és az ifi-csapat kapuvédője megkapta a Turul Vándordíjat*”. 1941 tavaszán a MÁV úszógárdáját *Kocsis Gyula* szakosztályvezető készítette fel. Ennek az esztendőnek a tehetséges vízipólózói: *Bartha, Horváth, Kocsis, Dékány, Hasznos I, Hasznos II, Fodor, Bozsó, Kékesi I, Kékesi II, Bükkösi*. Ígéretes úszók: *Bartha, Hasznos I, Hasznos II, Bosnyák, Borhy, Bükkösi, Szarvas, Kontra, Gulyás J., Tassy*. 1941. augusztus 19-20-án Szolnokon megtartott országos vasutas bajnokságon – mintegy 800 néző előtt – pontversenyben első Szeged, második Szolnok, harmadik Szentes. A Nemzeti Jövők 1941. szeptember 9-i híre: „*A legeredményesebb úszó tiszteletdíját Hasznos II István kapta*”. Ebben az időben valamennyi fiatal úszó igen tehetséges vízilabdázó is volt.

1942 augusztusában Kunszentmiklóson a Szolnoki MÁV 1 ponttal lett második a Duna-Tisza-közi vízilabdatornán. Ekkor tartották 11 város 200 uszodájának vetélkedését is. A versenyt a Szolnok és Vidéke helyi lap így értékelte: „*A szép teljesítmény elsősorban a Hasznos fivérek érdeme, akik majdnem minden számban indultak, két első és több jó helyezést értek el, ők a vízilabdacsapatban is szerepeltek.*”

1942. szeptember 6-án az Országos Vasutas Úszó Vándordíj győztese lett a MÁV. Kiemelkedtek: *Hasznos I, Hasznos II, Bosnyák, Kónya, Bartha, Bozsó, Szarvas, Gulyás, Bükkösi, Szabó, Tassy I, Tassy II és Massong*. Az úszószakosztály vezetői: *Bosnyák, Ürögdi, Nagy, Farmady, Németh*.

1943 augusztusában Palicsen *Hasznos II Istvánnak* igen nagy sikere volt 400 és 1500 méteres gyorsúszásban. A tiszteletdíjakat *iffjú Horthy Miklós* adta át. A Szolnok és Vidéke 1943. augusztus 18-i számában ezt olvashatjuk: „*Szolnok nagy diadala Szekszárdon, a Duna-Tisza-közi úszótornán, ahol Hasznos II István hat vándordíjat nyert! A felnőttek pontversenyét is megnyerték.*”

1943. szeptember 12-én nyitotta meg Szolnokon az országos úszónapot *iffjú Horthy Miklós*, a Magyar Úszósövetség elnöke. Hatalmas közönség előtt emléklapetteket osztott ki a kifogástalan rendezés résztvevőinek.

1943 őszén *Hasznos II István* Budapestre igazolt, *Kocsis Gyulát*, mint a legeredményesebb úszóoktatót a MUSZ kitüntette.

A második világháború bombázásai a szolnoki sporttelepet sem kímélték, a vízszolgáltatás vontatottan haladt, de a számos nehézség ellenére az úszó- és vízilabdaedzések tovább folytak. A szakosztály vízipólózói és úszói a következők voltak: *Bartha, Boros Ottó, Hasznos I, Horváth I, Horváth II, Kocsis, Szabó, Tassy, Gulyás, Timár, Bükkösi*.

A felszabadulás utáni első jelentős fegyvertény: 1946 augusztusában a második országos sportnapokon Hasznos II István 100 méteres mellúszásban országos bajnok lett 1:14.4 mp-el, míg 200 méteren 2:52.2 mp-el a második helyezést szerezte meg.

A Tisza Vidék 1946 szeptember eleji száma ezt írta: „A MÁV vízilabdázói az első osztályba jutásért jó esélyekkel küzdenek”. Az eredmény: Tipográfia–Szolnoki MÁV 3:1 (0:1). Bírói műhibák miatt a mérkőzés botrányba fulladt és óvás alatt állt. November 10-én megismételték az összecsapást, ismét a fővárosiak nyertek, így 1946. november 16-án a helyi újság joggal kérdezte: „Mikor lesz már Szolnokon edzési lehetőség?” újabb tehetségekkel egészült ki a szakosztály: Mészáros, Kozák, Sós, Rontó, Pélyi, Kelemen, Hegmann és Horváth volt sokat ígérő tehetség. 1947. augusztus 30-án Szolnok város folyambajnokságát Tassy nyerte Szarvas előtt. 1949. május 1-jén: „Szép versennyel avatták fel a szolnoki Damjanich Népuszodát!” – írta a Tiszavidék.

A város központjában létesített „Dami” jelentősen megváltoztatta a város úszósportjának arculatát. A legjobb úszók és vízilabdázók, valamint Kocsis Gyula edző átkerültek a várost reprezentáló Szolboki Dózsa úszó és vízilabda szakosztályába. A megmaradt úszókkal és vízilabdázókkal azonban tovább élt a MÁV szakosztálya. A vízilabdázók: Kemenczei József, Tóth József, Gőz Sándor, Kelemen József, Bosnyák József, Tasi László, Szabó Tibor, valamint a Dicu testvérek alacsonyabb osztályban viaskodtak és próbálták az NB I-es csapatnak a fiatalokat nevelni. Az úszók pedig Gulyás János és Horváth Elemér edzők vezetésével a különböző korcsoportok országos versenyein igen szép eredményeket értek el. Kiemelkedett Juhász Katalin teljesítménye, aki 200 m-es mellúszásban felnőtt vidéki bajnokságot nyert. A szakosztály Gulyás Károly vezetésével működött, gerincét Rontó Gyula, Lévai Julianna, Gulyás Antal, Kelemen István, Mir Magdolna, Dudás Éva, Kelemen Julianna, Szarvas Erzsébet és Bozsó István adták. A szakosztály legkiemelkedőbb teljesítménye viszonyt az – Gulyás János úszómester dokumentációja szerint –, hogy 1950 és 1985 között 33.235 fő tanult meg úszni. A szakosztályi tevékenység 1985-ben Gulyás János nyugdíjba vonulásával szűnt meg.

Országos úszóverseny 1965. április 4-én a MÁV SE Véső úti uszodájában

VÍVÁS

A Szolnoki Vívó Klub megszűnésével hosszú ideig nem folyt szervezett vívóoktatás Szolnokon. Budapestről jártak ugyan le vívómesterek, a gimnáziumban is lehetett vívóleckéket venni, de ezeknek a magánkezdeményezéseknek számottevő sportbeli értéke nem volt. A versenyeztetés nem volt rendszeres, emiatt az eredményeknek sincs nyomuk.

A Szolnoki MÁV SE 1939-ben vette fel a vívást a sportágak sorába, megalakítva a szakosztályt. Ez csupán próbálkozás volt, hiszen a teremgondok súlyosan terhelték a kezdeményezők munkáját. G. Kiss Gyula edző vezetésével – aki okleveles vívótanár és a fűtőház órabérese volt – a megyei tanács pin-céjében indult az oktatás vasutasok és városi érdekelődők számára. Ez a terem azonban csak rövid ideig állott a szakosztály rendelkezésére, ki kellett költöznie a vívásra alkalmatlan, csúszós Járműjavító kultúrotthonba. Ennek ellenére 1940 decemberében a szakosztályt felvették a Magyar Vívó Szövetség tagjai közé. Ezután a vándorlások időszaka következett, alig talált hosszabb időszakra ott-hont a szakosztály. Egyébként is eléggé magára hagyatott volt a sportág, így 1941-ben beszüntette szélmalomharcát és csak 1949-ben, a vasutas szakszerve-zet támogatásával éledt fel újra.

Egy újsághír 1949. július 23-án: „Éled a vívósport Szolnokon”. A szak-osztály újraszervezésével elévülhetetlen érdemeket szerzett G. Kiss Gyula edző, aki a korábban már fegyvert fogottak mellé (ezek voltak *Szentistvány József, G. Molnár Lajos, Platényi Mihály, Tihanyi Lajos, Kővári László, Józsa János, Szabó János*) kezdőket is toborzott és elkezdte az oktatásukat. Az alakulás évében megtartott vasutas bajnokságon mutatkozott be az újonnan alakult vívó-szakosztály, s törccsapatban a *G. Molnár, Szentistvány, Platényi* összeállítású együttes második, kardccsapatban harmadik helyezést ért el. Törcc egyéniben *Szent-istvány* ezüst, *G. Molnár* bronzérmes lett. Nem sokkal később a Földvári Emlék-versenyen a *Szentistvány, G. Molnár, Tihanyi* összeállítású együttes a harmadik helyen végzett. Ezt követően főleg *Szentistvány, Tihanyi, Szabó és Platényi* eredményei voltak kiemelkedők, de a már a pástra lépő fiatalok is értek el figyelemreméltó eredményeket.

1952-ben kezdett jelentkezni G. Kiss Gyula szakszerű edző munkájának gyümölcse, hiszen *Szentistvány* első, *Béri Katalin* második, *Járdány Ildikó, Tas-nádi Ilona* 3. osztályú minősítést szerzett, de II. osztályú vívó lett *Demecs Béla* is, *B. Nagy Pál, Sági György, Józsa János és Bozsó Mihály* pedig III. osztályú.

1953-ban a csapat tagjainál jelentősebb változások történtek, többen hagyták abba a vívást lakhelyváltozás, egyetemi tanulmányok és más okok mi-att. Eközben egyre jobban fejlődtek a fiatal, tehetséges pengeforgatók. A területi

bajnokság során *Járdány Ildikó* első lett, férfi törben pedig *Szentistvány, B. Nagy és Sági* szerepelt kiválóan.

1954-ben az országos vidéki vívó csapatbajnokságon a Szolnoki MÁV kardcsapata (*Szentistvány, Józsa, Váradi, Szabó, Bozsó, B. Nagy és Sági összeállításban*) 3. helyen végzett. Ebben az időszakban nemcsak az eredmények szaporodtak, de népszerűsödött maga a sportág is. A szakosztály vezetését *Takó László, Romhányi László, Bozsó Mihály, Józsa János és főleg G. Kiss Gyula* alkotta. Kaposvári Géza, a MÁV SE sportköri elnöke igyekezett minden feltételt biztosítani a szakosztály sikeres működéséhez. Visszaigazolták *Demecs Bélát*, aki Budapesten folytatott tanulmányokat.

1955-ben jelentős sikereket ért el *B. Nagy Pál*, aki egy Szolnokon rendezett versenyen első lett, *Szentistvány József* ugyanitt a 2. helyezést szerezte meg. Már ekkor ott segédkezett a vívósport körül *dr. Király István*, aki versenybíró, orvos és mindenek volt a szakosztályban.

1956-ban rendszeresség vált a vívóiskolában az oktatás. Ebben az évben a Balaton-bajnokság bizonyította, hogy a szakosztály jó úton halad: az előző évi 21. helyről a 7. helyre tornázta fel magát a MÁV a tömeges mezőnyben. Egyéniben *Demecs és Szentistvány* szerzett értékes helyezéseket – az előbbi párbajtörben, az utóbbi kard- és törvívásban. *Szentistvány József* ekkor szerezte edzői képesítését is, s egyénisége mindinkább meghatározta a szakosztály arculatát.

A női versenyzők közül *Acsay Valéria, Papp Irén, Balázs Vera, Járdány Ildikó, Rékasi Ildikó, Dobos Márta* és *Nagy Katalin* neve vált egyre ismertebbé. A fiúk közül *Hank Zsombor, Feké Tibor, Csordás József, Póta Iván* és *Török Ferenc* volt a legígéretesebb tehetség. *Demecs Béla* ebben az évben szerezte meg az I. osztályú minősítést.

Bár a szakosztály létszáma öröndetesen növekedett, az anyagi lehetőségei meglehetősen szűkösek voltak. Mindez nem látszott meg az eredményeiken, hiszen az országos vasutas vívóbajnokságon nagyszerűen szerepeltek a szolnokiak. Ekkor került első alkalommal női versenyző a vasutas bajnokság döntőjébe, méghozzá *Varga Tiborné* személyében, aki 6. helyezést szerzett, míg kardban ismét *Szentistvány* szerepelt a legjobban.

1957-ben lépett ki a szakosztály a nemzetközi porondra. Országos vidéki vasutas válogatott néven Gdansk válogatott csapata ellen a Szolnoki MÁV SE együttese lépett pástra *Szentistvány, Sági, Demecs, B. Nagy* összeállításban, s a győzelmet is megszerezte. Párbajtörben a lengyelek nyertek, míg a kardcsapat *Szentistvány, Mónus, Kiss, Zsoldos* összetételben, hallatlan elszántsággal 9:7 arányban megverte az igen neves lengyel ellenfelet.

A soron következő „Balaton-bajnokságon” egyéniben ismét *Szentistvány* szerepelt a legsikeresebben, de előbbre lépett az egyesületi pontversenyben a MÁV SE, ismét ötödik lett, s a legjobb vidéki szakosztálynak bizonyult. Az országos vidéki csapatbajnokságon férfi törben a *Szentistvány, Demecs, Sági, B. Nagy, Póta, Feké* összetételű együttes biztosan szerezte meg a bajnoki címet, a

női „A” csapat (*Vargáné, Balázs, Dobos, Papp*) is sikeresen vívott. A férfi törccsapatok országos bajnokságán a *Szentistvány, B. Nagy, Sági, Demecs, Hank, Feke* összeállítású csapat a BVSC, Vasas, Honvéd és Csepel után az 5. helyet szerezte meg. 1957. évi eredmények alapján *B. Nagy Pál és Sági György* első, *Hank Zsombor és Feke Tibor* pedig másodosztályú minősítést szerzett. Női törben *Varga Tiborné, Papp Irén, Balázs Veronika és Acsay Valéria* lett II. osztályú vívó.

Több éves tapasztalat volt, az országos jellegű versenyeken általában a vidéki csapatok mellőzöttek voltak, s eredményeiket az elfogultság befolyásolta hátrányosan. Ezzel próbálta felvenni a harcot a MÁV, amikor is egyre mélyrehatóbban foglalkozott a vívó iskolásokkal és tájékoztató versenyeken kereste a tehetségeket.

Az első „villanygépes” szolnoki versenyt 1958-ban rendezték. Ezen *Demecs Béla* vívott a legsikeresebben, döntőbe jutott. A Magyar Vívó Szövetség első férfi válogatóján a szakosztály addigi legnagyobb sikerét érte el: *B. Nagy Pál*, aki a válogatott *Sákovics, Pacséri, Kamuti Jenő, Kamuti László és Muray* legyőzésével a döntőbe jutott. A második válogaton *Demecs Béla* szerepelt igen jól, bekerült a döntőbe, ahol *Kamuti Jenő, Czvikovszky, Papp és Králik* ellen aratott győzelmet.

A törversenyeken elért kiváló eredmények mellett a párbajtőrözők is egyre rangosabb sikerrel tették le névjegyüket: az első nemzetközi Balaton-bajnokságon több mint száz induló közül *B. Nagy Pál* az 5., *Demecs Béla* a 7. helyen végzett. Az I. osztályú Karvázy-émlékversenyen szintén *B. Nagy Pál* szereplése volt kiemelkedő, több válogatottat megelőzve, bronzérmes lett. A magyar bajnokságon a férfi tör ifjúsági számában *Feke Tibor* az 5. helyet érte el.

A megnövekedett érdeklődés miatt a Bajcsy-Zsilinszky úti iskola tornatermében *Tihanyi Lajos* szakedző vezetésével indult be a párbajtőroktatás. Az 1958-as vasutas bajnokságon törben *B. Nagy, Szentistvány, Demecs és Hank, kardban Feke és Hank* szerepelt a legeredményesebben. Az I. osztályú csapatbajnokság során a törccsapat kiesett az I. osztályból, viszont a frissen szervezett párbajtőrözők igen sikeresen szerepeltek. 1959-ben beértek a vívóiskolások, s főleg a kardozók szerepeltek jól a különböző versenyeken. *Hank Zsombor* egész évi munkájának elismeréséül magyar ifjúsági válogatottként Varsóban lépett pástra, ahol az egyéni párbajtőr versenyen 6. helyezést szerzett, s derekasan helytállt a győztes csapatban. A férfi törccsapat – *B. Nagy, Szentistvány, Demecs, Feke, Balázs, Kövesdi* összeállításban visszaverekedte magát az OB I osztályba. A párbajtőrccsapat az I. osztályban az ötödik lett.

Ebben az évben fordult elő először a magyar vívás történetében, hogy vidéki csapat nyerte az országos ifjúsági bajnokságot párbajtőrben. A siker szerzői: *Hank, Feke, Kövesdi és Balázs*. Közülük *Hank Zsombor* az egyéni versenyben is országos bajnok lett.

Az 1960-as évben *B. Nagy Pál* már a felnőttek versenyén került döntőbe párbajtőrben. Az országos vidékbajnokságon *Demecs Béla* törben és párbajtőrben is első helyezett lett. Az összesített pontversenyben: 1. Szolnok 771, 2. BEAC 174 ponttal.

A nemzetközi Balaton-bajnokságon szenzációs sikert értek el a szolnoki vívók: bár fegyvernemenként száznál többen léptek pástra, férfi törben *B. Nagy Pál* első, *Kövesdi György* pedig 6. lett. *B. Nagy Pál* ráduplázott győzelmére, hiszen a párbajtőr bajnokságot is megnyerte, ez a bravúr azóta sem sikerült senkinek. Párbajtőrben az ezüstérmes *Demecs Béla* lett. A pontversenyben a Szolnoki MÁV csapata a 42 hazai és külföldi együttes közül az 5. helyen végzett.

Az országos vasutas egyéni bajnokságon *Kamuti Jenő* mögött *Demecs Béla* lett az ezüstérmes, *B. Nagy Pál* pedig a bronzérmes férfi törvívásban. A szakosztály intézője *Kiss András* volt, aki nemcsak a versenyzőkkel, de a technikával is törődött, nagy szakértelemmel javította a töröket és a villamos felszereléseket.

Az 1961-es év jól kezdődött, hiszen az első párbajtőr válogatón *B. Nagy Pál* és *Demecs Béla* ismét döntős lett, ahol egyenrangú ellenfelei voltak a legjobbaknak és *B. Nagy* csak holtverseny után esett el az első helytől. Eredményeik alapján meghívást kaptak a válogatott keret edzéseiére, s *B. Nagy Pál* részt vett a Karl-Marx Stadtban megrendezett egyéni nemzetközi versenyen és ott, mint a legjobb magyar, a második helyen végzett. A szolnoki vívó ezután bérelt helyet váltott a válogatottba, részt vett olimpiai-, világbajnokságokon és számos nemzetközi versenyen.

Az országos felnőtt vidék bajnokság párbajtőr bajnoka *B. Nagy Pál*, 3. *Demecs Béla*, 7. *Hank Zsombor*, férfi törbajnok: *Demecs*, 2. *B. Nagy*, 5. *Hank*.

1962. év a területi ifjúsági bajnokságokkal kezdődött. Ezeken *G. Kiss Gyula* és *Platényi Mihály* vívó iskolásai bizonyították, hogy az utánpótlás nevelés jó kezekben van. Eredmények: ifjúsági női tör: 1. *Németh Ilona*, 2. *Danics Zsuzsa*, 3. *Szentistvány Éva*. Ifjúsági férfi tör: 1. *Raskó János*, 3. *Kapitány István*, 4. *Bali Imre*, 5. *Pakai György*, 6. *Bali István*. Ifjúsági kard: 1. *Hargittai Attila*, 2. *Mészáros Rudolf*, 4. *Munkácsi István*. Ifjúsági párbajtőr: 1. *Raskó János*, 2. *Bali Imre*, 3. *Kapitány István*, 4. *Pakai György*.

Az év elején elkezdődött válogató versenyeken *B. Nagy Pál* hét alkalomból ötször került döntőbe, így tagja lett a Buenos Airesbe utazó világbajnoki csapatnak. A vb-n a legjobb 16 közé került és holtversenyben, egyetlen tussal esett el a döntőbe jutástól. A Magyar Vívó Szövetség 1963 januárjában *B. Nagy Pált* is nevezte a Párizsban sorra kerülő „Monal” Kupára, ahol a második legjobb magyar versenyzőként 7. lett. *B. Nagy Pál* a párbajtőr válogatottal részt vett Leningrádban és Heidenheimben egy nemzetközi versenyen. Itthon és országos vidék bajnokságon párbajtőrben *Hank Zsombor* lett az első, *Németh Ilona* a felnőtt döntőben a 4. lett. A válogató jellegű Budapest Bajnokságon *B. Nagy* a 2. helyen kötött ki, tagja lett a gdanski világbajnokságon szereplő magyar csapat-

nak, ahonnan bronzéremmel tért haza. Ekkor már a szakosztály 88 fős létszámát *G. Kiss, Szentistvány, Platényi és Demecs* edzette.

1964 márciusában *B. Nagy Pál* Londonban a Martini Kupán 5. helyezést szerzett, azt követően Franciaországban egy nemzetközi versenyen a „Michel Buffet Kupát” nyerte el. Az 1964. évi Budapest-bajnokságon ezüst-, a magyar bajnokságon bronzérmes lett. Ebben az évben a Szolnoki MÁV SE elnyerte a legjobb vidéki nevelő szakosztály címet, joggal, hiszen *Németh Ilona* és a serdülő leány csapat országos bajnok lett.

1965 a szakosztálynak és *B. Nagy Pálnak* is a legsikeresebb esztendeje volt. A szolnoki vívó januárban, Párizsban 2. lett a Monal Kupán, *februárban Londonban megnyerte a Martini Kupát* és nagyszerűen szerepelt a hazai válogatókon is. Ezután győzött mind a Budapest- mind a magyar bajnokságon. Első ízben lett a Szolnoki MÁV SE-nek felnőtt párbajtőr bajnoka. *Az éves eredményei alapján az országos ranglista élére került.*

1966-os évben a szolnokiak másik fiatal párbajtőr vívója *Pakai György*, részt vett a bécsi ifjúsági világbajnokságon, ahol a 9. helyet szerezte meg. Az év végi vívó seregszemlén *Németh Julianna* lett az országos serdülő bajnok.

1967-ben újabb fiatal szolnoki vívó szerepelt ifjúsági bajnokságon, *Németh Ilona* személyében, aki Teheránban a 4. helyet szerezte meg. Az egész évben mutatott egyenletes, jó formája alapján *B. Nagy Pál a montreali világ-bajnokság résztvevője volt és a magyar csapat tagjaként világbajnoki bronz-éremmel tért haza.*

1968. az olimpia éve. *B. Nagy Pál* ismét a ranglista élén fejezte be a felkészülést, elnyerte a Budapest-bajnoka címet és bronzérmes lett a magyar bajnokságban. Méltán érdemelte ki az olimpiai részvételt. A magyar párbajtőr csapat Mexikóban nagyszerű vívással valamennyi ellenfelét legyőzte, olimpiai bajnok lett. **A Szolnoki MÁV SE első olimpiai bajnokáról ezt írta a Vívó híradó: „B. Nagy Pál rendkívül hasznos és eredményes tagja volt csapatának. Küzdeni tudása igen sokat ért. Kitűnő szellemű versenyző.”** Az olimpián eredményesen szereplő sportolóknak, így a szolnoki vívónak is 1968. november 22-én az Országház kupolatermében *Losonczy Pál, a Magyar Népköztársaság Sportérdemérem aranyfokozatát adta át.* Ez az év jól sikerült a szakosztály többi versenyzője számára is. A férfi és női törccsapat is megnyerte a II. osztályú csapatbajnokságot, így a Szolnoki MÁV-nak a párbajtőrrel együtt három csapata szerepelt az I. osztályban.

1969 februárjában a női törccsapat vidéki junior bajnokságot nyert. *Danics Ferenc* a párbajtőr válogató döntőjébe került és 7. lett. Az országos vidék bajnokságon 1. *Németh Ilona*, férfi törben 3. *Danics Ferenc*, párbajtőrben 2. *Danics Ferenc*, 3. *Hank Zsombor*, 4. *Póta Iván*. A Szolnoki MÁV vegyes csapata: *Németh Ilona, Németh Judit, B. Nagy Pál, Pakai György, Hank Zsombor, Demecs Béla, Danics Ferenc, Munkácsi István* a tallinniai meghívására az észt fővárosban szerepelt.

Az országos bajnokságokon, különösen a csapatok szerepeltek jól, párbajtőrben *B. Nagy Pál* egyetlen találattal szorult a 4. helyre. A férfi törccsapat 7., a női törccsapat 6., és a párbajtőr csapat az 5. helyen végezve, bennmaradt az első osztályban. *B. Nagy tagja volt a havannai világbajnokságon ezüstérmet nyert párbajtőr csapatnak.*

Az év végén megrendezett ifjú vívók országos seregszemléjén a Szolnoki MÁV SE a vidéki szakosztályok között az első helyen végzett.

Az 1970. év legnagyobb vívó eredménye, hogy *B. Nagy Pál* másodszor is országos bajnokságot nyert, a csapatok pedig bennmaradtak az I. osztályban. Az év végén rendezett vívó seregszemlén ismét a Szolnoki MÁV a legjobb vidéki nevelő szakosztály, elnyerte a Vidék Kupát és az országos rangsorban a 6. lett. Kitűnően szerepelt *Zimonyi, Gyergyói, Sándor, Feke, Dávid, Kalocsai, Pakai, Németh, Szalai és Bagi.*

1971. januárjában a Szolnokon rendezett III. osztályú törccversenyen *Szatmáriné Rékasi Ildikó* és *Seller* szerepelt sikeresen. Ebben az időszakban a szakosztályvezetője *Demecs Béla* volt, munkáját segítette *Platényi Mihály*, aki 1956-tól foglalkozott fiatal tehetségekkel. A Szolnokon rendezett I. osztályú párbajtőrverseny eredménye: 1. *Bali Imre*, 2. *Pakai György*, 3. *Danics Ferenc*. *Németh Ilona, Danics Ferenc és B. Nagy Pál* vidék bajnoki címet szerzett, a szakosztály pedig másodszor hódította el a legjobb vidéki együttesnek járó kupát. Április 4-én *B. Nagy Pál* rangos kitüntetést kapott. Május 17-én a Jégcsin házban megrendezett felnőtt I. osztályú férfi törccsapatbajnokságon a Szombat hely ellen elért 9:3-as győzelmével a Szolnoki MÁV, mint egyetlen vidéki klub bennmaradt az I. osztályban, legjobbak: *B. Nagy, Pakai és Danics* voltak.

A május 21-én rendezett I. osztályú női törccsapatbajnokságon a Szolnoki MÁV vívói hatodikak lettek és ők is az I. osztályban maradtak. Sikertelt megtartani a helyét a párbajtőrccsapatnak is Veszprém 9:6 arányú legyőzésével. *Póta és Bali* I. osztályú minősítést szerzett, ugyanekkor lett I. osztályú vívó *Dimó Erika* is.

Novemberben B. Nagy Pál megkapja a Magyar Népköztársaság Kiváló Sportolója kitüntetést. Dávid Péter megvédte I. osztályú minősítését!

1974. május 12-én a párbajtőrccsapat bennmaradt az I. osztályban, a sérült *B. Nagy* távollétében is. *Pakai György* a válogatott kerettel a Koreai NDK-ba utazott. Június 16-án a Szolnokon megrendezett nagyszabású versenyen a MÁV nyerte a vidéki felnőtt csapatbajnokságot (*B. Nagy, Pakai Gy., Pakai J., Danics, Bali, dr. Nagy, Németh I. és Dimó*), *Szatmáriné* I. osztályú, *Tolna és Volter* aranyjelvényes minősítést szerzett. *Hajdú Lajos* ifjúsági versenyző ezüstérmet lett az országos versenyen, edzői: *Köves és Zimonyi.*

1975. június 29-én a vidéki felnőtt vívó csapatbajnokságon ismét kupagyőztes lett a MÁV. (*Pakai J., Pakai Gy., Zimonyi, Orosz, dr. Nagy, Németh Ilona, Bali Imre és Szatmáriné.*) *Pakai János* elérte az I. osztályú szintet, *Hajdú és Szelei Győrben* országos serdülő bajnok lett. Az I. osztályban szerepelt férfi

tőrccsapat tagjai: *Pakai Gy., Pakai J., Orosz, Zimonyi, Hajdú.* A női tőrccsapat a Budapesti KSI mögött a 2. lett. (*Németh, Szatmáriné, Dimó, Tolna, Volter, Kéri.*)

A sikerszeria lassan véget ért, kevésbé mozgalmas évek jöttek. 1976. május 9-én a Székesfehérvári Volán elleni győzelmével a MÁV párbajtőrccsapata 18 év után is az első vonalban maradt.

A Szolnoki MÁV SE vívószakosztályának történetében az 1970-es évek végén kezdődött visszaesés, a 80-as évek elején tovább folytatódott. Ennek oka többek között az volt, hogy elfogyott a tehetséges vívó utánpótlás. A klubnál ez azt jelentette, hogy volt egy élvonalbeli gárda és mögötte nem jelentkezett a feltörekvő fiatal generáció. A szakosztály egyre több gonddal küszködött. Le- csökkent a középmezőnyhöz tartozó vívók száma, egyre jobban hiányoztak az anyagi feltételek, a megfelelő felszerelés, s a szakosztály felfelé ívelő pályája megtört, amikor halálozás és betegség miatt, tapasztalt edzők estek ki a vívásból. Az 1975 utáni években, Köves Mihály, Dávid Péter, Mészáros György, Varga Károly, később Pakai János készítette fel a versenyzőket. Az anyagi lehetőségek egyre szűkültek, s a főfoglalkozású edzők, egymás után távoztak a klubtól. Ugyanígy sorra igazoltak el a kiváló fiatal vívók, a nagy fővárosi egyesületekbe, hogy ott váljanak ismert sportolókká. A vívószakosztály és az egyesület vezetése nem volt képes úrrá lenni a szakmai, emberi, edzői és gazdasági gondokon, ezért a szakosztály működése a mélypontra került, és a szolnoki vívás szinte kicsúszott a magyar élvonalból. Ebben az időszakban a versenyzők kiemelkedő hazai vagy nemzetközi eredményt nem tudtak elérni, ezért nem is lehetett más cél, mint új alapokon új edzőkkel összefogva elindulni egy sok nehézséget rejtő úton.

Felvillantva, e küzdelmes időszak eseményeit. Az utolsó sikeres év 1976 volt. Ezután a szakosztályt a B kategóriába sorolták és az első osztályú csapatok, búcsúztak az élvonaltól. Danics, B. Nagy, Bali, Kapitány és a Pakai fivérek visszavonultak a versenyzéstől.

Szolnokon, de a megye több városában működő vívószakosztály is nehéz helyzetbe került, 1975-1985 között Karcagon, Kisújszálláson, Törökszentmiklóson meg is szűnt a vívás. 1976 őszén a vezető edző Köves Mihály, a szakosztályvezető Maglódi Gyula lett. Az év végén a szakosztálynak 139 versenyzője és négy vívóedzője volt.

1979-ban a Szolnoki MÁV és a Szolnoki MTE egyesült. A MÁV ekkor atlétikai, birkózó, labdarugó, ökölvívó, úszó, vívó, kosárlabda, asztalitenisz és teke szakosztállyal rendelkezett. Az atlétika után a vívó szakosztály volt a legeredményesebb. Az egyesülés évében, Varga Károly országos vidéki felnőtt kardbajnok lett. Jól szerepeltek és feltűnést keltő eredményekre is képesek voltak a fiatalok a korosztályos versenyeken: Balla Csilla, Pusztai Ildikó, Banczik Zoltán, Veszter Béla, Köves Csaba, Köves Attila, Hidas Levente, Ragó Csaba, Nagy Péter, Rácz Mihály, Szathmári Edina, Vasas Kornélia, Csányi Imre, Perei

Sándor, Csigó Csaba. Serdülő és ifjúsági korcsoportban, országos magyar bajnoki címet nyert Pusztai Ildikó törvívó és Köves Csaba kardvívó.

1982-től folyamatosan távozott a klubtól Pusztai, Balla, Banczik, Veszter, később Köves Mihály edző és Köves Csaba is eligazolt és a fővárosban folytatták pályafutásukat.

Sajnos az idősebb versenyzők is eltávolodtak a vívástól igaz B. Nagy Pál és Póta Iván is egy ideig vállalta az edzői munkát Dávid Péter és Mészáros György mellett. Nem működött jól a szakosztályvezetés, nem volt fegyvermester.

A MÁV-MTE két legeredményesebb vívója Csigó Csaba és Perei Sándor a Budapesti Honvédhoz igazolt. A vívószakosztályok rangsorában a szolnoki klub erősen visszaesett, a gondok tornyosultak.

Csányi Imre vidéki törbajnok és első osztályú vívó a MÁV-MTE-től a salgótarjáni Viktória SE-hez igazolt. Dávid Péter távozása után, 1983-ban Póta Iván, Pakai János majd Munkácsi István vezette az edzéseket és mindent megtettek, hogy a szakosztály megmaradjon. A versenyeken elsősorban az utánpótlásra koncentráltak a rendezők. Sok városi, megyei formaversenyt, általános iskolai egyéni és csapatbajnokságot, serdülő, kadett és ifjúsági versenyt rendeztek ebben az időszakban. Előtérbe kerültek az összevont megyei bajnokságok, Hajdú-Bihar, Bács-Kiskun megyékkel. Így rendszeresen jártak a szolnoki versenyekre debreceni, gyulai, szentesi, békéscsabai, gyöngyösi, nyíregyházi, kecskeméti vívók, a budapesti Bólyai Vívó Klub versenyzői. A versenyek szervezésében, lebonyolításában önzetlen segítséget nyújtott és támogatta a szakosztályt B. Nagy Pál, Kiss András, Feké Sándor, Dr. Balázs Zsuzsa, Dr. Erdei Gyula.

Bár a szakosztály igen nehéz helyzetben működött, ennek ellenére egymás után tűntek fel tehetséges lányok és fiúk. Szalontai Edina, Lovas Ágnes, Feigl Erika, Bölskei Krisztina a lányoknál, míg ifj. Pakai János, Zikéli Mihály, Farkas Márk, Molnár Csaba, Menyhárt Kristóf, Cseh Péter a fiúknál szerepeltek egyre eredményesebben. Újra rendeztek felnőtt megyei bajnokságokat és ismét pástra léptek a MÁV „öreg vívói” is: Mészáros György, Hidasi Levente, Cseh Tamás, Köves Attila, Patakvölgyi Árpád.

Miután Pakai János is felhagyott az edzői munkával, a szakosztály irányítását 1997-ben Szathmári Edina vette át. Nagy lelkesedéssel és szisztematikusan kezdte munkáját. Ebben az időszakban már csak egy szakág, a párbajtőr művelésére nyílt lehetősége a fiataloknak. Ez ismét egy új fejezet kezdete volt a szakosztály életében.

Az évek során egyre több és több gyermek jelentkezett a vívóteremben, hogy szeretne megismerkedni a sportággal és szeretné magát megmérgettni a páston. 1999-ben Ladányiné Vasas Kornélia is csatlakozott a csapathoz edzőnek.

Céljukat, hogy minél több gyerek számára biztosítsák a sportolás lehetőségét és megismertessék velük a vívás alapjait, felkészítsék őket a versenyzésre, hosszú éveken át komoly edzőmunkával, kitartással érték el. Mivel egyre több

sportoló lett és végre jobb feltételek mellett dolgozhattak, szép lassan jöttek az eredmények is. A folyamatos fejlődés eredménye, hogy 2006-ban a vívás, felvételt nyert a Szolnoki Sportiskola sportágai közé. Ezáltal a 10-18 éves utánpótlás sportolók a sportiskola, a felnőttek a Szolnoki MÁV színeiben versenyeznek.

A gyermek, újonc és serdülő korosztály az Olimpici Grand Prix versenysorozatában, a kadet és juniorversenyzők, válogató versenyeken és Világkupákon indulnak. A felnőtt sportolók pedig, rendszeres résztvevői az egyre népesebb amatőr versenyeken és a felnőtt vidékbajnokságnak.

Az évad több válogató versenye mellett már 5 éve Szolnokon kerül megrendezésre a Diákolimpia országos döntője I-II-III-IV. korcsoportban. A versenyek közül kiemelkedik az Olimpici Grand Prix egyik állomásaként rendezett Szolnok Kupa, melynek névadója Dr. Vitéz Szentistvány József, házigazdája B. Nagy Pál olimpiai bajnokunk, illetve díszvendége Nagy Tímea kétszeres olimpiai bajnok és világbajnok párbajtőröző.

Az Aggod Lili, Szabó Krisztina, Pomázi Nóra és Vasas Dóra összeállítású csapat 2004-ben és 2005-ben is a dobogó legfelső fokára állhatott fel a korosztályos Országos Bajnokságon. Következő évben Szabó Kriszta egyéniben is bizonyítani tudott, hiszen az újoncok között bronzérmet szerzett.

Vasas Dóra mondható az utóbbi évek legeredményesebb szolnoki vívójának, hiszen többszörös országos bajnoki helyezett, csapatban többszörös magyar bajnok, illetve 1996-ban egyéniben is magyar bajnok lett serdülő korosztályban. Idén negyedik alkalommal választották be a Héraklész válogatott keretbe.

A Csillik Orsolya, Várnai Vivien, Szabó Edina összeállítású csapat Reménység tornája győztes és kétszeres magyar bajnok. A lányok egyéniben is megállják helyüket a páston, hiszen mindhárman országos bajnoki és diákolimpiai helyezettek is.

Ladányi Nelli és Kiss Roland a legfiatalabbak közül emelkedik ki. Mindketten 2009-ben a I-II. korcsoportos Diákolimpiai Párbajtőr országos döntőjén a dobogó legfelső fokára állhattak.

Ezen eredmények és erőfeszítések alapján remélhetjük, hogy a Szolnoki MÁV vívószakosztálya ismét a legjobb nevelőegyesületek egyike lesz és meghatározó szerephez jut a hazai vívósportban.

OLIMPIAI BAJNOKOK

Kardcsapat: Glykais Gyula Szolnok, 1928, 1932
Párbajtőr csapat: B. Nagy Pál MÁV, 1968

EURÓPA-BAJNOK

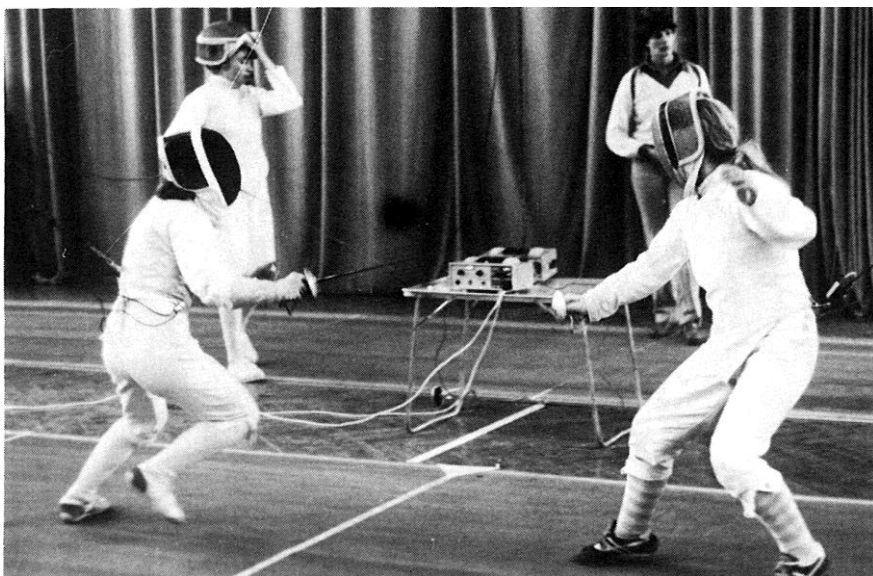
Kard egyéni: Glykais Gyula Szolnok, 1929
Kardcsapat: Glykais Gyula Szolnok, 1930, 1931

MAGYAR BAJNOKOK

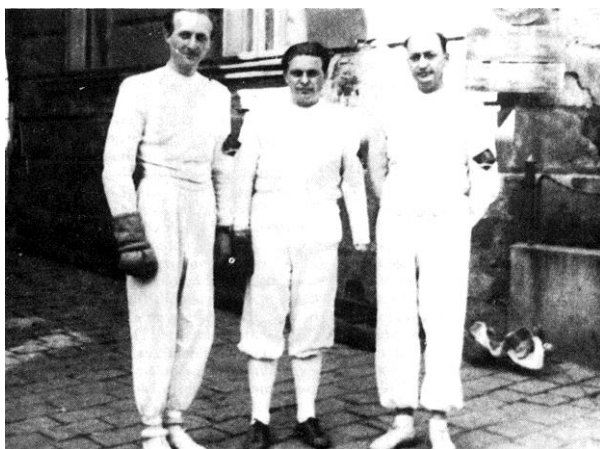
Párbajtőr egyéni: Hajdú János Szolnok, 1930
B. Nagy Pál MÁV 1965, 1971

VIDÉKI BAJNOKOK

Kard egyéni: Szilassy Pál Szolnok, 1930
Férfi tőr egyéni: Demecs Béla MÁV, 1960, 1961
B. Nagy Pál MÁV, 1962
Danics Ferenc MÁV, 1971, 1972
Párbajtőr egyéni: Hank Zsombor MÁV, 1962, 1963, 1964
B. Nagy Pál MÁV, 1961, 1967, 1970, 1971, 1973
Pakai György MÁV, 1968, 1975, 1976
Demecs Béla MÁV, 1960
Női tőr egyéni: Németh Ilona MÁV, 1965, 1966, 1967, 1969, 1970,
1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976

Női tőrvívóink egy versenyen

A MÁV vívói (Szentistvány, Józsa, Tihanyi)

B. Nagy Pál párbajtőrívó. Kizárólag a MÁV-ban sportolt, 1967-ben VB bronzérem, 1968-ban olimpiai bajnok, 1969-ben VB ezüstérem. Számos európai verseny győztese, a Sportérdemérem arany fokozatának kétszeres tulajdonosa.

ÖRÖKÖS TISZTELETBELI TAGOK

Akik példát adtak klubhűségből

A Szolnoki MÁV-MTE elnöksége a jubileumi év alkalmából az
1985. május 7-i ülésen határozatot hozott
„A SZOLNOKI MÁV-MTE ÖRÖKÖS TISZTELETBELI TAGJA”
cím adományozásának feltételeiről.

A Szolnoki MÁV SE örökös tiszteletbeli tag lehet, aki:

- 1910. óta olimpiai résztvevő,
- 1910. óta felnőtt vb-n, Eb-n I-VIII. helyezést ért el,
- 1910. óta felnőtt országos bajnokságot nyert,
- 10 éven keresztül folyamatosan volt egyesületünk tagja és ezen idő alatt I. osztályú, vagy NB I-es versenyző volt és tagja volt a nemzeti válogatottnak,
- sportvezetőként, szakvezetőként folyamatosan 12 éven át dolgozott, illetve tevékenykedett akár társadalmi munkában, akár fizetett alkalmazottként,
- különösen nagy értékű eszmei, vagy anyagi támogatást nyújt az egyesületnek.

1. ALMÁSI JÁNOS labdarúgó
1938-1983
NB I. sportoló	7. BÍRÓ FERENC birkózó
1944-1970
I. o. sportoló, sportvezető
2. AMBRUS JÁNOS
1944-
sportvezető	8. BOKOR JÁNOS birkózó
1934-1964
I. o. sportoló, sportvezető
3. ÁBEL ANTAL birkózó
1922-1965
I. o. sportoló	9. BAGI JÓZSEF birkózó
1935-1960
I. o. sportoló, sportvezető
4. BARNA ISTVÁN atléta
1947-1981
szakvezető	10. BÍRÓ ISTVÁN birkózó
1938-1965
I. o. sportoló
5. BALOGH JÁNOS birkózó
1952-1984
I. o. sportoló, sportvezető	11. BESSENYEI SÁNDOR sakkozó
1954-1970
I. o. sportoló (mesterjelölt)
6. BALOGH ISTVÁN birkózó
1953-1978
I. o. sportoló, szakvezető	12. BUDAVÁRI ÉVA atléta
1978-
országos bajnok

13. BALASI PÉTER atléta
1953-
szakvezető	26. DEÁK ZOLTÁN tenisz
1935-
szakvezető, sportvezető
14. BARTHA KORNÉL tenisz
1956-
szakvezető, sportvezető	27. DOBOS MIKLÓS ökölvívó
1948-1974
I. o. sportoló, szakvezető
15. BUGYI FERENC
1949-
sportvezető	28. ECSEKINÉ JUHÁSZ ERZSÉBET atléta
1969-
országos bajnok
16. DR. BALI IMRE vívó
1955-
I. o. sportoló, sportvezető	29. FEKE SÁNDOR birkózó
1931-1950
I. o. sportoló, sportvezető
17. BREZVAI ISTVÁN ökölvívó
1943-1979
I. o. sportoló, sportvezető	30. FEDORNÉ PÁSZTOR ZSUZSA atléta
1966-1981
I. o. sportoló
18. CSÉPE MIHÁLY
1946-
sportvezető	31. FONTOSNÉ NÉMETH ILONA vívó
1956-1976
I. o. sportoló
19. CSÖSZ LÁSZLÓ labdarúgó
1941-1981
NB I. sportoló, szakvezető	32. FÜLÖP FERENC
1957-1982
sportvezető
20. CSÁBI JÓZSEF
1953-
sportvezető	33. GÖNCÖLNÉ MOLNÁR JUDIT atléta
1982-
országos bajnok
21. DEDRÁK GYÖRGY teke
1956-
I. o. sportoló	34. HALÁSZ MIKLÓS
1940-1979
sportvezető
22. DOBOS LÁSZLÓ labdarúgó
1935-1953
NB I. sportoló, szakvezető	35. HORVÁTH II. JÁNOS labdarúgó
1940-1960
NB I. sportoló
23. DEMECS BÉLA vívó
1950-1981
I. o. sportoló, sportvezető	36. HEGEDŰS MIKLÓS
1923-1979
sportvezető
24. DANICS FERENC vívó
1956-
I. o. sportoló, sportvezető	37. HORVÁTH FERENC labdarúgó
1934-1953
NB I-es sportoló
25. DÉNES JÁNOS
1954-1980
sportvezető	38. HASZNOS II. ISTVÁN úszó
1933-1947
országos bajnok

39. HOLLÓY TAMÁS súlyemelő
1960-
szakvezető, sportvezető	52. KOLLÁTH DEZSŐ asztalitenisz
1948-1979
szakvezető, sportvezető
40. JAKAB ANTAL
1942-1985
sportvezető	53. DR. KUTI GYÖRGY
1955-
sportvezető
41. KISS JÓZSEF birkózó
1948-
I. o. sportoló, szakvezető	54. KARAKAS JÓZSEFNÉ birkózó
(HASZNOS JUDIT) 1960-1972
országos bajnok
42. KAPOSVÁRI GÉZA birkózó
1939-1980
I. o. sportoló, szak-, sportvezető	55. MUNKÁCSI ANDRÁS birkózó
1935-1973
országos bajnok, szakvezető
43. G. KISS JÓZSEF birkózó
1940-1982
I. o. sportoló, sportvezető	56. MAGYAR TIBOR kézilabda
1948-1973
szakvezető, sportvezető
44. KUNNÉ GYÖNGY IBOLYA atléta
1971-
országos bajnok	57. MAGLÓDI GYULA
1949-1982
sportvezető
45. KOCSIS ISTVÁN
1960-
szakvezető	58. MOLNÁR BÉLA 1948-1955
országos bajnok (motorversenyző)
szakvezető (kerékpár)
46. KATONA JÓZSEF atléta
1955-1975
a Magyar Népköztársaság Érdemes Sportolója	59. MIHÁLYI ISTVÁN ökölvívó
1931-1946
felnőtt válogatott, szakvezető
47. KONCZ LÁSZLÓ
1957-1979
sportvezető	60. MUNKÁCSI JÓZSEF birkózó
1934-1949
I. o. sportoló
48. KANYÓNÉ BATA ERZSÉBET atléta
1966-1975
országos bajnok, sportvezető	61. MOLNÁR LAJOSNÉ atléta
(PALLA MARGIT) 1969-1975
országos bajnok
49. KOLLÁTH FERENC labdarúgó
1929-1948
NB I.-es sportoló, szakvezető	62. B. NAGY PÁL vívó
1950-1975
olimpiai bajnok
50. KÁNTOR SÁNDOR teke
1959-
I. o. sportoló	63. NAGY ATTILÁNÉ atléta
(CSÁSZI KATALIN) 1956-1972
országos bajnok
51. DR. KAPITÁNY ISTVÁN vívó
1957-
I. o. sportoló, sportvezető	64. DR. OROS FERENC atléta
1953-1967
országos bajnok

65. OLÁH LÁSZLÓ
1963-
sportvezető	78. SÁRKÁNY JÁNOS labdarúgó
1928-1969
NB I-es sportoló, sportvezető
66. POLÓNYI ISTVÁN birkózó
1941-1973
országos bajnok, szakvezető	79. DR. SOÓS ISTVÁN
1973-1985
sportvezető
67. PAGONY ERNŐ birkózó
1932-1960
I. o. sportoló, sportvezető	80. DR. STIEGLER KÁROLY
1974-
sportvezető
68. PAKAI GYÖRGY vívó
1954-1977
I. o. sportoló, sportvezető	81. DR. SEBŐK GYÖRGY
1956-
sportvezető
69. PAKAI JÁNOS vívó
1963-
I. o. sportoló, sportvezető	82. SZABÓ JÓZSEF atléta
1953-
I. o. sportoló, sportvezető
70. PLATÉNYI MIHÁLY vívó
1947-1984
szakvezető	83. SZALAI JÓZSEF atléta
1978-
országos bajnok, olimpikon
71. PINTÉR FERENC labdarúgó
1938-1956
NB I-es sportoló	84. SZALAI LÁSZLÓ
TVM igazgatója
72. PINTÉR BÉLA labdarúgó
1940-1985
szakvezető, sportvezető	85. SZABÓ FERENCNÉ atléta
(CSÁSZI GIZELLA) 1956-1972
országos bajnok
73. ROMHÁNYI FERENC
1925-
sportvezető	86. SZABÓ LÁSZLÓ
ÁÉV igazgatója
74. RÁCZ GYULA
1957-1979
sportvezető	87. DR. SZŰCS SÁNDORNÉ atléta
(JUHÁSZ MÁRIA) 1960-
országos bajnok
75. RAGÓ JÓZSEF
1919-1968
sportvezető	88. SZÉKELY GYÖRGY
Vasutasok Szakszervezete
politikai főmunkatárs
76. SÉRA BÉLA
1960-
sportvezető	89. DR. SZIRÁKI ANDRÁS
1972-
sportvezető
77. SÁRIK ISTVÁN
1970-
Szolnoki Nyomda V. üzemvezetője	90. SZENTISTVÁNY JÓZSEF vívó
1948-1975
I. o. sportoló, szakvezető

91. SZILÁGYI GÁBORNÉ kosárlabda
(KOVÁCS ROZÁLIA) 1948-1963
OB. I-es sportoló	104. KASZNÁR LÁSZLÓ
1959-
sportvezető
92. SZÁNTÓ JÓZSEF labdarúgó
1932-1951
NB I-es sportoló	105. CSIBRÁNY MÁTYÁS
1947-1973
sportvezető
93. TÓTH FERENC
1937-
sportvezető	106. DR. NAGY ISTVÁN
1951-
sportvezető
94. TÓTH ANDRÁS
1954-
sportvezető	107. NOVÁK KÁROLY
fotós
95. TÓTH GYÖRGY
1959-
sportvezető	108. SZEKERES JUDIT atléta
I. osztályú sportoló
országos bajnok
96. TÍMÁR GYULA
1948-
sportvezető	109. KOVÁCS ISTVÁN atléta
I. osztályú sportoló
országos bajnok, I. osztályú atléta
97. TAKÁCS ENDRE atléta
1956-1975
I. o. sportoló	110. IFJ. SÁRKÖZI LAJOS atléta
I. osztályú sportoló
országos bajnok
98. TENYERI ISTVÁN
1945-1979
sportvezető	111. TÓTH MIHÁLYNÉ atléta
(VETÉSI EDIT)
országos bajnok
99. VARGA FERENC
1968-
sportvezető	112. MOLNÁR MÓNICA atléta
IBV I. hely
Kiváló Ifjúsági Sportoló
100. VINCZE JÁNOS
1945-
sportvezető	113. PARÓCZAI ANDRÁS atléta
országos bajnok
fedett pályás EB-n 2x II., 1x III. hely
101. VÍGH ALBERT
1953-
sportvezető	114. LAJTOS MÁRTON atléta
országos bajnok
102. ZAKÁR ZOLTÁN
1966-1979
sportvezető	115. LIBOR DEZSŐ birkózó
válogatott
I. osztályú sportoló
103. KOVÁCS ANTAL birkózó
1925-1962
I. o. sportoló, szakvezető	116. VIZSY FERENC
MÁV Rt. Terület Igazgatóság igazgatója

117. VÁRHEGYI ATTILA
Szolnok Megyei Jogú Város
polgármestere	132. MÁTYÁS PÁL teke
I. osztályú sportoló
118. FERENCZ GÁBOR
Neusiedler-Szolnok Papírgyár Rt.
gazdasági igazgatója	133. TIGER TIBOR birkózó
edző, sportvezető
119. TAKÁCS SÁNDOR
SZKER-SPED Kft.
ügyvezető igazgatója	134. LŐRINCZ ANDORNÉ kosárlabda
/SZTANKÓ ILONA/
Poszt-Humusz, kosárlabda válogatott
120. SÁNDOR JÁNOS
MÁV Járműjavító Kft.
ügyvezető igazgatója	135. DEBRECZENI LÁSZLÓ labdarúgó
sportvezető
121. KOLESZÁR ISTVÁN
Magyar Külkereskedelmi Bank Rt.
Szolnoki Igazgatóság igazgatója	136. MAJERCSIK LÁSZLÓ atléta
sportvezető
122. ONDRÉK ANDRÁS
Hozam Rt. elnök-igazgatója	137. FUCHS GÉZA atléta
sportvezető
123. DÓRA LÁSZLÓ
sportvezető, szponzor	138. ECSEKI TIBOR atléta
sportvezető
124. DR. PÁLMAI LÁSZLÓ
IDEÁL-Szolnok Kereskedelmi Kft.
ügyvezető igazgatója	139. MOLNÁR KRISZTINA atléta
válogatott
125. SZATMÁRI JÁNOSNÉ
szervezési csoportvezető,
megbízott létesítményvezető	140. CSILLAG LEVENTE atléta
válogatott
126. FEDOR ISTVÁN atléta
atlétikai szakosztály technikai vezetője	141. POLÓNYI TAMÁS atléta
országos bajnok
127. BALOGH ANDRÁS ökölvívó
ökölvívó szakosztály edzője	142. KAKUK LEVENTE teke
I. osztályú sportoló, felnőtt világbajnok
128. SZABÓ ENIKŐ atléta
országos bajnok	143. GULYÁS CSABA sumo
sportoló, EB II. helyezett
129. KOVÁCS VIKTOR atléta
országos bajnok	144. HORVÁTH PÉTER sumo
sportoló, VB II. hely
130. KŐVÁGÓ ZOLTÁN atléta
ifjúsági világbajnok, felnőtt válogatott	145. TÓTH ATTILA sumo
sportoló, európa-bajnoki III. hely
131. SZELLŐ IMRE ökölvívó
Junior VB II. hely, kadet EB III. hely	146. ÓVÁRI ZITA atléta
országos bajnok

147. BALOGH BETTINA atléta
országos bajnok	161. SZEGLET ZSOLT atléta
országos bajnok
148. NÉMETH KLÁRA atléta
országos bajnok	162. SZEKERES JUDIT atléta
országos bajnok
149. NÉMETH CSILLA atléta
országos bajnok	163. CZAKÓ ZOLTÁN sumo
országos bajnok
150. KOVÁCS TIVADAR atléta
országos bajnok	164. LŐCSEI ISTVÁN sumo
országos bajnok
151. URBÁN SZABÓ ANDRÁS atléta
országos bajnok	165. BARCSIKNÉ SZATMÁRI EDINA
sportvezető
152. HORTOBÁGYI ZOLTÁN atléta
országos bajnok	166. FARKAS TIBOR sumo
országos bajnok
153. PATKÓ DÁNIEL atléta
országos bajnok	167. KISS JÓZSEF sumo
országos bajnok
154. KALMÁR ISTVÁN sumo
országos bajnok	168. PATAKI JÓZSEF
sportvezető
155. FARKAS ÉVA sumo
országos bajnok	169. PINTÉR LAJOS
sportvezető
156. BÍBER ZSOLT atléta
országos bajnok	170. SZALAY FERENC
Szolnok Megyei Jogú Város
polgármestere
157. PETRÁHN BARBARA atléta
országos bajnok	171. ZARÁND GYÖRGY
MÁV-GÉPÉSZET Zrt. vezérigazgatója
158. ECSEKI DÁNIEL atléta
országos bajnok	172. GAZDAG SÁNDOR sportvezető
Tisza COOP Zrt. vezérigazgatója
159. MAKAI ERIKA sumo
országos bajnok	173. TÓTH JÁNOS
sportvezető
160. VARGA BOTOND sumo
országos bajnok	174. DR. KAPOSVÁRI KÁZMÉR
Poszt-Humusz, szponzor

AMBRUS JÁNOS

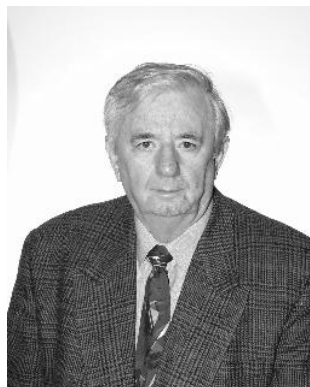
A Szolnoki MÁV Járműjavító Üzem igazgatója, vasutas családban született 1927-ben. Szinte az egész élete a járműjavító falai között zajlott: 1944-ben szabadult fel mint géplakatos, esztergályos és az üzemben helyezkedett el, s a több mint 40 esztendő minden dolgos napja itt találta. Eredményes munkájának elismeréseként került egyre magasabb beosztásba: 1950-től normás, 1960-tól csoportvezető technológus, függetlenített szakszervezeti titkár, munkaügyi és személyzeti osztályvezető lett, majd 1973-ban nevezték ki a MÁV Járműjavító Üzem élére. Munkája mellett felsőfokú szakmérnöki diplomát szerzett és gyarapította politikai ismereteit is.

A Szolnoki MÁV színeiben asztaliteniszezőként indult sportpályafutása, 1947-től intéző, 1949-től elnökségi tag az egyesületnél, 1951-től elnökhelyettes, majd főtitkár, szakosztályvezető, s 1978-ban a MÁV SE elnöke. Az 1979-es egyesüléskor szinte közfelkiáltással választották meg a MÁV-MTE elnökévé. Kimagasló érdemei vannak abban, hogy a két klub egyesülése beváltotta a hozzáfűzött reményeket és a fejlődés lemérhető mind a szervezettségben, mind a tárgyi feltételek alakulásában.

Szabadideje szűkre szabott volt, ha mégis ráért kedvtelésének hódolni, lélekszakadva igyekezett bepótolni az elmulasztottakat: péntekenként felutaztak Budapestre a feleségével, és olykor négy-öt színházi előadást is végignéztek egy hétvégén.

— Mit szeretnék mást, mint Szolnokot, amikor itt láttam meg a napvilágot 1927-ben, itt kaptam vissza csodával határos módon a családom egy részét, és lettem hosszú évtizedek után a járműjavítóban az első szolnoki születésű igazgató — mondta Ambrus János, akit többek között Pro Urbe Szolnok díjjal tüntettek ki.

BALASI PÉTER

Szolnokon született 1941-ben. Iskoláit is itt végezte, olyan kiváló testnevelők keze alatt edződött, mint Mezei István, Pál József és Bíber Pál, akik beoltották a sport szeretetét. Tízéves korában egy városi versenyen járt először a MÁV pályán. 1953-ban leigazolták atlétának, Barna Pista bácsi kezébe került, aki tovább táplálta sportszeretetét és példát mutatott az atlétika szeretetéből.

Versenyzői pályafutása szépen indult, hiszen távolugróként ifjúsági- és utánpótlás válogatottságig vitte, valamint a római olimpiára készülő bővebb kerettagként még edzőtáborban is részt vett, ám egy sérülés miatt korán befejezte pályafutását.

Ezért legnagyobb sikereit edzőként érte el, hiszen a Testnevelési Főiskolán kapott szakedzői diplomával a zsebében kiváló eredményeket ért el tanítványaival. Edzői tevékenységét 1969-ben kezdte a legfiatalabbakkal. Első tanítványai között volt Halász Sándor magasugró, aki Ifjúsági Barátság Verseny győztese lett. Edzői tevékenységét 2005-ben fejezte be, utolsó tanítványa Szabó Enikő volt, aki 100 méteres síkfutásban egy századmásodperccel maradt le az athéni olimpiáról.

A két dátum között rendkívül sok kiváló versenyzővel foglalkozott, így tanítványa volt többek között: Paróczai András, Ecsekiné Juhász Erzsébet, Gyöngy Ibolya, Molnár Judit, Varga Sándor, Fekete Tibor, Molnár Mónika, Szekeres Judit, Endes Györgyi, Márkus András, Sipos Ferenc, Paczuk Sándor, Lángi László, Szűk Beáta, Kozák Ildikó, akik számtalan országos bajnokságot nyertek, olimpián, világbajnokságon, Európa-bajnokságon, ifjúsági világversenyeken képviselték egyesületünket.

1991-től a 2004-es nyugdíjba vonulásáig a Szolnoki Sportcentrum igazgatója volt. Munkásságát a sportvezetés a Sport Érdemérem ezüst fokozatával, a város vezetése pedig az Ezüst Pelikán Díjjal ismerte el. Jelenleg az atlétikai szakosztály vezetése mellett az egyesület társadalmi elnöke.

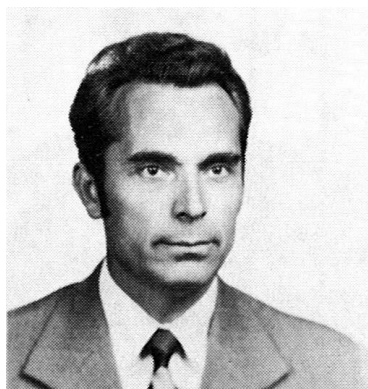

BARNA ISTVÁN

Pista bácsi is aktív versenyzőként kezdte sportpályafutását. Először mint sportlövő tevékenykedett sikeresen. Rövid idő után azonban átpártolt az atlétákhoz. Itt érte el igazi sikereit. Harmincöt éven át edzősködött a Szolnoki MÁV SE-nél, majd a MÁV-MTE-nél. Edzői munkája mellett szervezője, mozgósítója volt Szolnok város és a megyei atlétikai életének. Fáradhatatlan volt. Járt az általános és középiskolákat, melyekkel igen jó kapcsolatot teremtett. A tanulóifjúság köréből válogatta versenyzőit, majd ennek ellenében társadalmi munkában készítette fel a tanintézetek atlétáit az iskolai versenyekre. Számos magyar bajnok, válogatott, I. osztályú atléta került ki keze alól. Mint többek között Kazi Aranka, aki világsúcstartó is volt. Kazi Olga, Tóth Béla, Tábori István, Oros Ferenc (volt szövetségi kapitány), Balasi Péter, a Császi-ikrek, nála kezdett Ecsekiné Juhász Erzsébet is. De folytathatnánk még oldalakon keresztül is a felsorolást. Az ötvenes években még a tömegsport területére is kiruccant több alkalommal, így vállalt társadalmi feladatokat a Falusi Dolgozók Spartakiádja országos döntőjére készülő megyei válogatott atlétáinak felkészítésében. Természetesen az ott feltűntek közül is többen lettek később igazolt versenyzők. Nem véletlen, hogy munkáját több kitüntetéssel is elismerték.

Az atlétika terén elért sikereiért kapta meg a Testnevelés és Sport Érdemes és Kiváló Dolgozója, a Népköztársaság Sportérdemérem bronz-, majd Népköztársaság Sportérdemérem aranyfokozatát. 1970-ben pedig nevelőmunkája elismeréséül, az edzőknek járó legmagasabb fokozatot, a mesteredzői címet adományozták részére.

B. NAGY PÁL

Egyesületünk olimpiai bajnok párbajtőrvívóját a barátok vonzották az egyesületbe. Az ötvenes évek elején, utcabeli barátai Demecs Béla és Sági György már korábban lejártak a MÁV SE vívószakosztályába. Egy alkalommal kíváncsiságból ő is követte őket. Egyszer aztán ott is ragadt. 1951-ben lett igazolt versenyzője a szakosztálynak. G Kiss Gyula vívómestertől tanulta a sportág alapjait. Szorgalma és rátermettsége alapján elég gyorsan fejlődött, így a siker-élmények nyomán hamar törzstagja lett a szakosztálynak. Nem kevesebb, mint 25 évig volt aktív versenyzője a MÁV SE-nek. Többször hívták előnyös ígéretekkel rangosabb fővárosi klubokhoz is. Így többek között 1960-ban dr. Csánádi György akkori közlekedési és postaügyi miniszterhelyettes hívta a BVSC-be jó anyagi lehetőségekkel, s még egyetemi felvétellel is kecsegtette. Pali azonban mindvégig hű maradt Szolnokhoz és a MÁV SE-hez. Pályafutását számos rangos siker fémjelzi. Többek között 1962-ben tagja volt a buenos airesi világbajnoki párbajtőr csapatnak, 1964-ben Londonban a Martini Kupán negyedik helyezést ért el. 1967-ben a montreáli világbajnokságon bronz-, 1969-ben a kubai vb-n Havannában csapatban ezüstérmes lett. 1970-ben magyar bajnoki címet szerzett fegyvernemében.

1967-ben a világranglistán párbajtőrben a 7. helyet foglalta el. Legsikeresebb éveinek azonban mégis 1965-öt és 68-at tartja. Ugyanis 1965-ben nyerte meg Londonban a Martini Kupát, Párizsban a Monal Kupán ezüstérmet szerzett, ekkor nyerte első magyar bajnokságát és a világranglistán a kilencedik helyen jegyezték. Míg 1968-ban tagja volt a mexikói olimpián aranyérmes magyar párbajtőr csapatnak, ekkor kapta meg a magyar sportújságírók I. díját, s ugyanebben az évben lett első a st. pologrino-i nemzetközi versenyen. A magyar párbajtőr válogatott tagjaként, mintegy hatvanötször öltötte magára a címeres mezt. Emellett többször szerepelt vasutas- és vidékválogatottban is. Kiemelkedő eredményeit többször ismerték el magas kitüntetésekkel is. Így kétszer kapta meg a Magyar Népköztársaság Sportérdemérem arany fokozatát és tulajdonosa a „Magyar Népköztársaság Érdemes és Kiváló Sportolója” kitüntetésnek is.

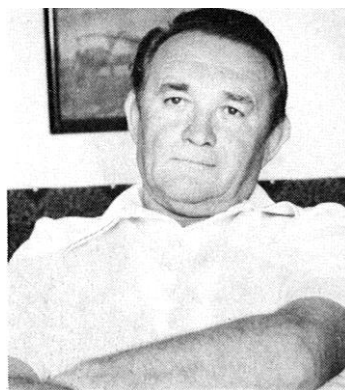

DEDRÁK GYÖRGY

Az egyesület tekecsapatának I. osztályú versenyzője volt évtizedeken keresztül. Szajolban iskolás korában – amikor a „kugli” pályán állító volt – kedvelte meg sportágát. 1948-ban került Szolnokra a MÁV Járműjavító Üzembe, és ekkor igazolt a MÁV SE tekeosztályához. Ezután évtizedekig állandó tagja volt a csapatnak. Több éven át szerepelt a a MÁV SE NB I-es együttesében. Tagja volt a vasutas válogatottnak, mellyel többször is részt vett a Vasutas Európa-bajnokságon, ahol két ezüstérmet, és sok-sok értékes helyezést szerzett a magyar csapat tagjaként. A honi bajnokságban tagja volt a MÁV SE NB II-es bajnokcsapatának, így több éven át szerepelt a legmagasabb osztályban is.

Mesélte, mikor orvosi ellenőrzésen volt, azt a tanácsot kapta a doktoroktól, hogy a sportolást ne hagyja abba. Ilyesmi még gondolatában sem fordult meg soha. Az aktív versenyzés mellett minden évben részt vett az öregfiúk bajnokságon is, ahol rendre a dobogós helyezések valamelyikén végzett. Miután nyugdíjba vonult sem szakadt el szeretett sportágától és klubjától, a Szolnoki MÁV SE-től.

DEME ZOLTÁN

1923-ban született Szolnokon, tősgyökeres vasutas családból származott. A szolnoki Felsőkereskedelmi Iskolában érettségizett 1941-ben, majd a kassai Kereskedelmi Főiskola után egyetemi tanulmányait a kolozsvári Közgazdasági Egyetemen folytatta 1944-ig.

Közel három évtizedig volt folyamatosan vezetője a Gabonaforgalmi és Malomipari Vállalat szolnoki telepének, bázis telepének, majd kirendeltségének, végül körzetének – 1980. év végén bekövetkezett nyugdíjazásáig. – Ez az egy beosztásban eltöltött hosszú idő akkor középvezetői csúcs volt a gabonaszakmában.

Vezetőségi tagja volt az egyesületnek akkori Baráti Körének, közben részt vett a megjelentetett „Híradók” szerkesztésében, majd 1973-1976-ig vezetője volt a MÁV labdarúgó-szakosztályának. – Jelentős része volt abban, hogy az akkor mélyponton lévő csapat az NB III-as bajnokság megnyerése után az NB II-be jutott.

DÉNES JÁNOS

Középiskolás korában 1932-ben, mint a szolnoki Polgári Iskola tanulója kapcsolódott be a sportolásba. Iskolája labdarúgócsapatának lett a tagja. Akkoriban igen népszerűek voltak a középiskolás bajnokságok. Sajnos egy sérülés elég korán véget vetett labdarúgó pályafutásának. A sportmozgalomtól azonban nem tudott eltávolodni: lövész lett, a MÁV SE-ben, 1939-ben, később lövész edzői tanfolyamot is végzett.

Többször nyertek idejében Országos Vasutas csapatbajnokságot, de egyéb egyéni sikereket is értek el. Az aktív sportolást 1946-ban fejezte be, ezután különböző sportvezetői társadalmi megbízásokat töltött be. A MÁV SE labdarúgó-szakosztálya Baráti Körének lett a pénztárosa, majd elnöke. Később, 1952-83 között, a labdarúgó-szakosztályban tevékenykedett, mint szakosztály-vezető-helyettes, vezető, majd elnök.

Közben tíz évig az egyesület elnökségi tagja, öt évig pedig elnökhelyettese is volt. A sportban végzett kiemelkedő tevékenységét több kitüntetéssel is elismerték, így megkapta a Testnevelés és Sport Kiváló dolgozója, az Ifjúsági Érdemérem és a Felszabadulási Jubileumi Emlékérem kitüntetések.

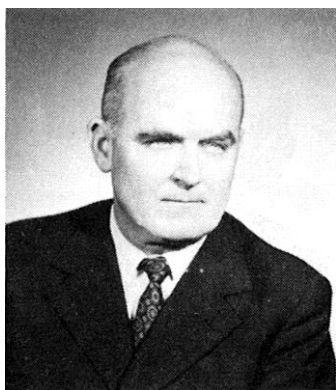
FERENCZ GÁBOR

A Szolnoki MÁV FC labdarúgó szakosztályában zajló munkát 1997-től Ferencz Gábor irányítja. A sportvezető 1955-ben, Szegeden született, és már tizenkét éves korában a SZEAC igazolt labdarúgója lett. Serdülő, majd ifjúsági játékosként ezt követően megfordult a nagymúltú SZEOL, illetve a Szegedi Textiles gárdájában. A középiskola elvégzése után a fővárosban folytatta tanulmányait, a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen szerzett diplomát. Természetesen egyetemistaként sem fordított hátat a futballnak, a Magyar Kábel együttesében lépett pályára hétről hétre. A nyolcvanas években – miközben elvégezte a mezőtúri GATE főiskolai karát is – civil foglalkozása Németországba szólította. A kilencvenes évek elejétől neve egybeforrt a Szolnoki Papírgyárral (Neusiedler, majd Mondi), amelynek jelenleg is vezérigazgatója. A papírgyártás 2008-ban történt leállítása után az ingatlanvagyon logisztikai célú hasznosításán fáradozik.

Futballcipőjét az egyetem után szögre akasztotta, Jász-Nagykun-Szolnok megyében tevékenykedve már mint sportvezető szerzett országos hírnevet magának. Először a Szolnoki Cukorgyár, majd a Szolnok Városi Sportiskola szakosztályvezetőjeként ismerkedett meg a klubvezetés nehéz feladataival. Dobozi Gyula invitálására 1996-ban kapcsolódott be a Szolnoki MÁV-ban zajló munkába, 1997-től pedig már elnökként vezeti a labdarúgó klubot. Vezetői képességeit a Magyar Labdarúgó Szövetségben is elismerték, 1999 és 2002 között a Magyar Labdarúgó Ligatanács elnöke, 2006-tól pedig az MLSZ elnökségének a tagja.

Ferencz Gábornak elévülhetetlen érdemei vannak abban, hogy 2010-ben, a klub fennállásának századik születésnapján egyáltalában beszélhetünk profi labdarúgásról Szolnokon.

HALÁSZ MIKLÓS

A Szamuely Tibor Gépipari Szakközépiskola igazgatója, ugyanebben az intézményben tanult és érettségizett 1939-42 között. Már abban az időben kapcsolatba került a Szolnoki MÁV Sportegyesülettel, mint birkózó, ökölvívó és labdarúgó. Később 1943-ban a fővárosba vetette a sors, és mint labdarúgó az FTC-ben folytatta sporttevékenységét. Amikor 1947-ben visszakerült Szolnokra, természetesen azonnal felvette a kapcsolatot régi egyesületével, melynek tagja lett, s 1955-ben a labdarúgó-szakosztály elnökségében kapott feladatokat. Mint a Gépipari Technikum igazgatója, Dénes Jánossal és dr. Helf Lászlóval szervezte az általános és középiskolás tanulók köréből a szakosztály utánpótlását. Ő első-sorban iskolája diákjait irányította az egyesületbe. Tanulói között mindig voltak akik a MÁV SE-ben rúgták a labdát. Elég csupán néhányat említeni, akik náluk érettségiztek. Így Laborc, Cselényi, Kegyes, Csábi, Rozmis, Szekeres, akik az idők során az NB I-ben és az NB II-ben lettek erősségei az egyesületnek. Hamarosan az egyesület elnökségébe is beválasztották és ezt a társadalmi megbízatását egészen 1979-ig töltötte be. Mindig önzetlenül, őszinte sport iránti ragaszkodásból végezte munkáját.

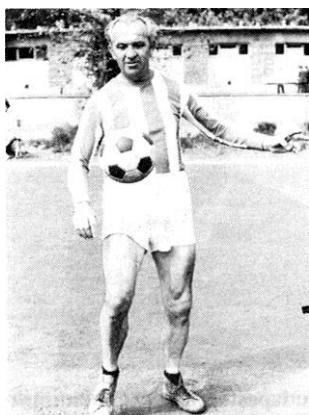
HOLLÓY TAMÁS

Illusztris alakja megyénk sportéletének, de nem túlzunk, ha azt mondjuk, hogy neve országosan is közismert, sőt súlyemelő körökben még az ország határain túl is. Középiskolás korában 1952-55 között a torna volt a kedvenc sportja, melyben középiskolai bajnoki címet is szerzett. Innen emelte ki a súlyemelés akkori megyei vezetője, Pál József és nyerte meg az erős emberek sportjának, melynek 1960-ig volt aktív versenyzője. Sportpályafutása végig kísért a szolnoki súlyemelés viszontagságos vándorlását a Traktor, a Hunyadi, a MEDOSZ, majd az MTE sportegyesületében. Tehetsége gyorsan kibontakozott és ívelt felfelé. 1955-ben lepkesúlyú ifjúsági, majd több alkalommal II-III. osztályú magyar bajnok volt. Sőt egy alkalommal az első osztályúak között is bronzérmes lett. 1959-ben egy sajnálatos kézsérülést szenvedett, emiatt 1960-ban visszavonult az aktív versenyzéstől, de sportágától, melynek szinte megszállottja, ezután sem tudott elszakadni.

1960-ban elnöke lett a Szolnok megyei súlyemelő szakszövetségnek, mely társadalmi tisztségét is betöltötte. Ezzel párhuzamosan hozzálátott a volt egyesületében, az MTE-ben a sportolók neveléséhez. Amilyen sikeres volt versenyzői pályafutása, úgy ívelt fölfelé szakvezetői tevékenysége is. Igényes volt önmagával, de a keze alatt dolgozó fiatalok munkájával szemben is. Mindig igyekezett lépést tartani a fejlődéssel. Mint segédedző kezdte munkáját, és gyorsan végigjárta a képesítések fokozatait, hiszen ma már súlyemelésben a testnevelési főiskolai diplomával, sőt testnevelő tanári diplomával is rendelkezik. Mindezeket túl sportágában nemzetközi I. osztályú versenybíró is. Szakvezetői munkája nyomán a szakosztálya országosan is közismert lett és évről évre magasabb szintre került. Keze alól a különböző korosztályok több magyar bajnoka, válogatottja került ki, de megyei szinten is sokat tett már sportága előrelépéséért, fejlesztéséért.

Nem véletlen, hogy több polgári és sportkitüntetést is kapott pályafutása során. Hollóy Tamás volt a Szolnoki MÁV-MTE egyetlen ügyvezető elnöke. A kiváló sportember nyugdíjazását követően is aktív maradt, jelenleg a Szolnoki Főiskola-Közpép vízilabda-csapatának klubigazgatója.

KOLLÁTH FERENC

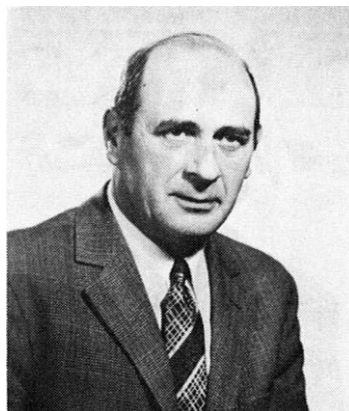
A Szolnoki MÁV SE-ben 1929-ben került kapcsolatba a labdarúgással, az egyesület kölyökcapatának tagjaként. Az első csapatuk abban az időben a Közép-magyarországi Alsövetség (KÖLASZ) bajnokságában szerepelt. Bátyja is itt játszott, de ő akkor már a felnőtt egyesületben.

Egy alkalommal 1930-ban az első csapat két játékosa – Raskó és Draskóczi – bevonult katonai szolgálatra. Fóris Rudolf, a legidősebb játékos, aki az edzői posztot is betöltötte és így rá tartozott a csapat összeállítás. Kérdezgette, hogy ki játszon egyikük helyén. Többen szóltak amellet, hogy játszon a kis Kolláth. Az utolsó mérkőzés a KÖLASZ-bajnokságban november végén Vecsés ellen volt. Nyertek 6:1-re, az első három gólt ő szerezte, s ezzel a sikeres bemutatkozással bent is ragadt a csapatban. Ettől kezdve minden mérkőzésen szerepelt. Akkor 16 éves volt. Abban az időben még elég mostohák voltak a feltételek. A pálya már akkor is a Véső utcában volt, de a mai füves játéktér akkor még salakos volt. Az állóhely mögött, a jelenlegi salakos pálya helyén még mocsaras terület volt. Ha az ellenfél húzni akarta az időt, akkor a nádasba rúgta a labdát és ladikkal kellett megkeresni. Később már két labdájuk is volt, de olyan is történt, hogy mindkettőt kirúgták a nádasba.

Mint visszaemlékszik, a labdarúgást megelőzően atletizált. Hármassugrásban például 14 méter körüli eredményt ért el, a magyar csúcs akkor 15,48 méter volt. 100 méteres síkfutásban 12,4 mp volt a legjobbja. Mégis a labdarúgásnál kötött ki. A KÖLASZ felnőtt válogatottjában tizenötszöt az ifjúsági válogatottban pedig ötször játszott. Csapatuk 1936-ban bejutott a második profiligába, ahol bajnokok lettek és az NB I-be kerültek.

Nem kevesebb, mint 216 NB I-es mérkőzésen szerepelt. A címeres mezt ötször húzta magára a magyar válogatottban. A vasutas válogatottban 27 alkalommal szerepelt. Volt többször „B” válogatott is. Klubhűségét mi sem bizonyítja jobban, minthogy egész sportpályafutása során csak egy egyesülete volt, a Szolnoki MÁV SE.

DR. KUTI GYÖRGY

Budapesten a BVSC-ben mint labdarúgó 1936-ban került kapcsolatba a sportmozgalommal. Később Jászfényszarura került, ahol a helyi labdarúgócsapat kapusaként folytatta a sportolást. Innen a Jászberényi Lehelhez igazolt, aktív sporttevékenységét 1961-ben fejezte be.

Amikor 1954-ben Szolnokra került a Megyei Tanácshoz vb-titkárként, hozzátartozott az akkori megyei sportszervezet a „TST” felügyelete. Ezen túlmenően a Szolnoki MÁV SE-vel is felvette a kapcsolatot és tagja lett az egyesületnek. Hamarosan felfigyeltek sportszeretetére és hozzáértésére, így már 1955-ben az elnökség tagjainak sorába választották. Ezt a társadalmi megbízatását az 1979-es egyesülés óta betölti.

Közben – közvetlenül az MTE-vel való egyesülés előtt – nyolc évig a labdarúgószakosztály elnöki tisztét is ellátta. Nem véletlen, hogy éppen a MÁV SE-vel került kapcsolatba, ugyanis Szolnokra kerülésekor élénken élt emlékezetében, hogy közvetlenül a felszabadulás után, amikor Jászfényszaruban hozzáláttak a község sportja újjászervezéséhez, írtak a Szolnoki MÁV-nak és kérték ehhez segítségüket. Kérésük gyorsan megértésre talált. A Szolnoki MÁV labdarúgó-egyesülete díjtalanul látogatott el hozzájuk, de a későbbiek során is számos konkrét segítséget nyújtottak munkájukhoz. Ezt a messzemenő segítőkészséget azóta sem tudta elfelejteni.

PATAKI JÓZSEF ISTVÁN

1957-ben született. Édesapja a Szolnoki MÁV Járműjavító dolgozója volt. Általános és középiskolai tanulmányait Szolnokon végezte. 1975-ben érettségizett a Szolnoki Vegyipari Finommechanikai és Műszeripari Szakközépiskolában. 1970-1980 között sportolt a Szolnok Városi Sportiskolában és a Szolnoki Vízügy Sportegyesületben kajakos versenyzőként.

1973-1975 között tagja a Magyar Ifjúsági Válogatottnak. 1975-1982-ig a Szolnoki Közép-Tisza Vidéki Vízügyi Igazgatóságnál dolgozik, vegyész laboránsként, mint dolgozó és aktív sportoló. Ekkor kerül kapcsolatban a sport szervezésével. A Vízügyi Igazgatóságon belül társadalmi munkában szervezi kollégái szabadidős sporttevékenységét. 1982-1994 között a Szolnoki Vízügy Sportegyesület kajak-kenu szakosztályának technikai vezetője, létesítményvezető.

1986-1990 között a Testnevelési Egyetemet végzi el. 1982-1994 között a Szolnoki kajak-kenu pálya létesítményvezetője, így az országos kajak-kenu bajnokságok felnőtt és utánpótlás valamint a nemzetközi versenyek főrendezői feladatait látja el. 1985-ben OTSH elnöke, munkájáért elnöki dicséretben részesítette. 1994-1996-ig a Tisza Evezős Egylet egyik újraalapítója és ügyvezető elnöke társadalmi munkában.

1996. július 15-től a Szolnoki MÁV Sportegyesület ügyvezető elnöke. A klub élére az akkori MÁV Sportegyesület elnökségének pályázati kiírásának alapján, pályázati úton kerül. Pályázatában vállalta az újszerű, modern sportegyesületi működés kialakítását. Ezen belül az önálló és önfinanszírozói szakosztályi működés kialakítását az egyesületen belül.

Az Ő irányítása alatt alakult ki, az egyesületi központ holding szerinti működése, melyben az egyesületi központ feladata az alapvető sportszakmai alapfeltételek valamint a létesítmény- és adminisztrációs feltételek biztosítása a szakosztályok számára.

PLATÉNYI MIHÁLY

1918-ban született. Mivel szülei korán elhaltak, árvaházban nevelkedett. Kitűnt igen jó képességeivel, sokoldalúságával. Nagyszerűen szavalt, amiért kiválasztották a Nemzeti Színház gyermekszereplőjének. Az árvaházból a honvédséghez vonul be, ahol közel került a sportmozgalomhoz. Először öttusázott és mint tiszthelyettes képző hallgató részt vett az öttusa magyar bajnokságon, ahol a hetedik helyen végzett. Kiemelkedő sportsikerei alapján felvételt nyert a „Toldi Miklós” Sporttisztképző Intézetbe. Itt szerezte meg a vívó szakedző diplomáját kard-, tör- és párbajtőr fegyvernemben, kiváló eredménnyel. Az intézet elvégzése után is ott tartották oktatónak. Említést érdemel, hogy sí tanfolyamot is vezetett.

A felszabadulás után Szolnokra került, ahol a MÁV Sportegyesület vívószakosztályának munkájába. Először, mint versenyző tevékenykedett, de rövidesen edzői feladatokat is vállalt. Fő feladatául a kardvívás oktatásával bízták meg. Kitűnő kardozók kerültek ki keze alól, mint például Mészáros Rudolf, aki országos középiskolai kardbajnok lett, Bátorfi, Hargitai, a Hank testvérek és Gaál emelkedtek ki elsősorban, akik középiskolai kard csapatbajnokságot is nyertek a Verseghy Gimnázium színeiben. Edzői tevékenysége során több száz kisgyerek sajátította el tőle a vívás alapjait.

Keze alatt kezdett vívni Orosz Gyula is, aki később világbajnoki 4. helyezett lett. Szelei István, aki a moszkvai olimpián a legjobb 12 között volt és még számtalan kitűnő eredményt elérő vívó. Edzői munkájában rendkívül precíz rend és fegyelem uralkodott.

Kiemelkedő munkáját többször is elismerték. Megkapta a „Testnevelési és Sport Érdemes” és „Kiváló Dolgozója” kitüntetések. A Magyar Vívó Szövetség javaslatára pedig 1982-ben a magyar vívás „Kiváló nevelő edzője” kitüntető plakett bronz fokozatát kapta.

Évtizedeken át tevékenykedett a Megyei Vívó Szakszövetség elnökségében. Eredményesen vezetett több alkalommal versenybírói tanfolyamot is. Az utóbbi időben pedig mint a Magyar Vívó Szövetség Szegedi Körzeti Bizottságának tagja vidéken is végzett edzésellenőrzéseket. 1985 januárjában ment nyugdíjba. Sportágától azonban nem szakadt el, a megyei vívósövetség elnökségi tagjaként és versenybíróként dolgozott haláláig.

RÁCZ GYULA

A szolnoki 605-ös F. Bede László Szakmunkásképző Intézet és Szak-középiskola nyugalmazott igazgatója. 1957-79 között nem kevesebb, mint 22 évig volt a Szolnoki MÁV SE tagja, s ezen idő alatt hosszabb ideig az egyesület elnökségi tagja, társadalmi megbízatást is betöltve.

Az sem a véletlenen múlt, hogy éppen a Szolnoki MÁV SE-vel került közeli kapcsolatba. Iskolájuknak a fémipari szakmákra való képzés volt a fő profilja, így természetesen szoros kapcsolatuk volt a járműjavítóval. Évről évre rendszeresen irányították a testnevelési foglalkozásokon ügyesen mozgó, tehetséges tanulókat az egyesület különböző szakosztályaiba. Elsősorban labdarúgásban, atlétikában, ökölvívásban, és birkózásban váltak utánpótlás bázissá. Az intézet tanulói rendszeresen végeztek társadalmi munkát a különböző sportlétesítményekben. Többek között a Véső úti lelátójának, valamint a birkózócsarnoknak az építkezésén is jelentős társadalmi munkát teljesítettek, de rendszeresen dolgoztak tanulóik a Véső úti MÁV-uszoda karbantartásán, javításán is.

SÁNDOR JÁNOS

1943. október 18-án született Szajolban. Az Általános Iskola elvégzése után, 1958-ban került Szolnokra, az országosan is elismert Gépipari Technikumba.

A Budapesti Műszaki Egyetem Közlekedésmérnöki Karának elvégzése után tért vissza Szolnokra. Családot is itt alapított és elkezdett dolgozni a város egyik legnagyobb múlttal rendelkező vállalatánál, az akkori MÁV Szolnoki Járműjavító Üzemben. Felesége a Hetényi Géza Megyei Kórház főgyógyszerésze, gyermekei már felnőttek és az egyetemi tanulmányaik elvégzése után más városokban telepedtek le.

1987-től volt a járműjavító munkaközösségének a tagja. A cég közel 160 éves történetének (1856-ban alapították) leghosszabb ideje kinevezett igazgatójaként dolgozott, közel 1000 munkatársával együtt, azért a közös célért, hogy ne csak múltja, hanem jövője is legyen a szolnoki üzemnek.

Elkötelezett híve és szeretője volt a sportnak. Fiatal korában igazolt labdarúgó volt a Szajol csapatának. A Szolnoki MÁV SE elnökségében két időszakban is tevékenyedett 1987-1992 között társadalmi elnökként, később mint elnökségi tag, illetve az elnöki pozíciót is betöltötte 2003-2005. között.

A szakosztályok közül a labdarúgók, az atléták valamint a tekézők emlegették kiemelt támogatójuknak. Mindig sokat tett a Szolnoki MÁV Sportegyesületért, önzetlenül segített, abban az időszakban is, amikor nem is volt tagja a klub elnökségének.

DR. SOÓS ISTVÁN

A Szolnoki MTE elnöke, majd a Szolnoki MÁV-MTE volt társelnöke mindig szoros kapcsolatban állt a sportmozgalommal. Már diákkorában 1939-44 között, amikor a Szolnoki Fa- és Fémipari Szakiskola tanulója volt, vonzódott a labdarúgás iránt. Mint visszaemlékszik, az iskola első csapatába azonban nem fért be, mert ott akkor olyan diákok voltak, mint például Laborc, a MÁV SE későbbi NB I-es játékosa, vagy Bódi Gyula, ugyancsak a vasutasok egykori NB II-es kapusa, aki akkor iskolájuk válogatottjának védte a hálóját, vagy Bíró István (Cuci), a jászberényi Szívós és még sorolhatnánk tovább, akikből később szintén jeles labdarúgók lettek.

1946-48 között Túrkevéen a TAC-ban kergette a bőrt. Szolnokra 1950-ben került, ahol a Bástyá városi bajnokságban szereplő együttesében folytatta, de a sakkcsapatnak is tagja lett. Munkahelyi elfoglaltsága miatt, 1952-ben hagyta abba az aktív játékot. A sporttól ezután sem távolodott el. 1954-ben labdarúgó-játékvezetői képesítést szerzett. 1957-től pedig tagja lett a Szolnoki MTE-nek. Amikor 1969-ben a Szolnoki Vörös Meteor egyesült az MTE-vel, őt választották az MTE elnökévé, majd 1979-ben a MÁV és az MTE egyesülésekor a MÁV-MTE társelnökévé. – Ezt a társadalmi funkciót 1985 februárjáig betöltötte. Ekkor ugyanis a Szolnok Megyei Testnevelési és Sporthivatal Labdarúgó Szakszövetségének lett az elnöke.

SZABÓ JÓZSEF

Szabó József 1934. május 31-én született Szolnokon. A sport társadalmi munkásaként – mint sportfelelős – diákkorában 1948 óta kezdett tevékenykedni. Kezdetben a labdarúgással, majd az ökölvívással, az asztalitenisszel és a röplabdával próbálkozott. 1951 óta pedig az atlétikával jegyezte el magát Szegeden a Petőfi SE színeiben. 1953-ban – érettségi után – haza került Szolnokra, ahol 1958-ig gyaloglásban I. osztályú sportoló volt. 1953. július 20-án lett a MÁV Járműjavító Vállalat dolgozója. Műszaki rajzolóként dolgozott, majd 1960-tól a személykocsi osztályon reszortvezető volt.

Ezt követően a Szolnoki MÁV SE atlétikai szakosztályában intézőként, szakosztályvezetőként, edzőként is dolgozott. Több éven keresztül helyett kapott az egyesület vezetésében, elnökségében és rövid ideig volt annak titkára is. 1953-tól sok éven keresztül dolgozott a Szolnok megyei, városi atlétikai szövetségben tagként, titkárként és főtitkárként. A nyolcvanas években a megyei testnevelési és sport hivatal elnökeként is dolgozott. Évekig tagja volt a Magyar Atlétikai Szövetség elnökségének, melyben fontos feladatokat látott el. Nemzetközi versenybíróként dolgozott, több felnőtt és ifjúsági Európa-bajnokságon, junior világbajnokságon is tevékenykedett. A kilencvenes években a labdarúgó NB III-as versenybizottságokat irányította, emellett tagja volt a megyei labdarúgó szövetség elnökségének is.

Pályafutása során négy állami-, kormány-, egy tárca- és hat egyéb kitüntetésben részesült.

VINCZE JÁNOS

Kisújszálláson született 1923-ban. 1929-31. között Kunszentmártonban élt, ahol a sportmozgalom „atyjának” is tartották, hiszen 1945-ben egyike volt azoknak, akik újjászervezték a község sportját. Öt évvel később már a Járási Testnevelési és Sportbizottság kinevezett tagja volt, közben pedig a helyi sportegyesület elnökhelyettesévé is megválasztották.

1952-ben a Szolnok megyei Néplaphoz került, ahol 1954-67. között a sportrovatot vezette, és a Szolnoki MÁV SE propaganda bizottságában is tevékenykedett.

A MÁV és az MTE egyesülése óta volt a klub propagandistája. Emellett titkára a Szolnok Városi Testnevelési és Sportfelügyelőség propaganda bizottságának és propagandistája a Megyei Labdarúgó Szakszövetségnek is.

Nélküle nem volt jelentősebb sportesemény a megyeszékhelyen, amelyen ne tűnt volna fel örökké tetre kész személye.

Munkáját többször elismerték állami és megyei kitüntetésekkel vehetett át pályafutása során.

TARTALOMJEGYZÉK

Történelem kezdődött a Szolnoki MÁV-val	3
Két klub kézfogása	9
LABDARÚGÁS	13
Egy nyelven szóló vegyeskar.....	28
Vitathatatlan a foci népszerűsége	41
MÁV-MTE néven folytatódott a futball-történelem	41
Stadionok.....	48
Edzők	49
Játékosok	49
Szurkolók	50
A klubvezető szemével	51
ASZTALITENISZ	54
ATLÉTIKA.....	57
BIRKÓZÁS ÉS SZUMÓ.....	94
A szumósok is csatlakoztak	101
GALAMBSZAKOSZTÁLY	104
KERÉKPÁR	111
KÉZILABDA	113
KOSÁRLABDA	115
Ismét a legfelsőbb osztályban.....	115
A fordulat éve.....	118
Páratlan hazai és nemzetközi sikerek	118
A hajrában úszott el a kupagyőzelem	121
Negatív változások	122
ÖKÖLVÍVÁS.....	124
Három példakép a ringben.....	127
RÖPLABDA.....	132
SAKK	133
SPORTLÖVÉSZET	134
SÚLYEMELÉS.....	136
Eredmények.....	141
TEKE.....	144
Történeti áttekintés	144
Elkészült a Szolnoki MÁV SE tekepályája.....	145
Női versenyzők megjelenése a tekében	147
Nemzetközi verseny a szolnoki arénában	149
Az ezredforduló kezdete a szolnoki tekesport csúcspontja	149
TENISZ	152
TERMÉSZETJÁRÁS	154
ÚSZÁS, VÍZILABDA.....	156
VÍVÁS	161
ÖRÖKÖS TISZTELETBELI TAGOK	174

A kiadvány szerzői:
A Szolnoki MÁV SE szakosztályainak munkatársai

Forrás:
MÁV-MTE Krónika '75
A Szolnoki MÁV SE szakosztályainak honlapjai

Szerkesztő:
Varga Csaba és Varga Alexa
Tipolime Grafikai Stúdió
Szolnok

A borítót és a jubileumi címet
Varga Alexa tervezte

Felelős kiadó:
Szolnoki MÁV SE

Nyomtatás:
Repro Nyomda
Szolnok

Készült:
1000 példányban

2010.